

શાનુમક્તિનાં પદો



દાદા ભગવાનના અસીમ જ્ય જ્યકાર હો

જ્ઞાનભક્તિનાં પદો

જ્ય સચ્ચિદાનંદ

અનુક્રમણિકા

ક્રમ	પદ	પેજ નં.
૧.	અકમ સિદ્ધિનો સાર.....	૧
૨.	‘અનુભવ’ કહતા હૈ હમકો,	૨
૩.	અનંતા વિકલ્પોમાં	૩
૪.	અપને હિદય કે કિવાડું ખોલો	૪
૫.	અપરંપાર દાદા ઝાણ છે	૫
૬.	અમ પથ્થર ટિલનાં લોઢાંને	૫
૭.	અમર અંબાલાલના	૭
૮.	અમી જરણાં ચૌદલોકી	૭
૯.	અમી ભરેલી નજરે	૮
૧૦.	અમે કેવા પુષ્યશાળી	૮
૧૧.	અમે જુમી રહ્યા આનંદમાં, હો આનંદમાં..	૧૦
૧૨.	અમોને મોક્ષ મળતો’તો	૧૧
૧૩.	અસી પગે લગોંતા રે	૧૨
૧૪.	અહો સીમંધર સ્વામી, રાત હિવસ	૧૩
૧૫.	આ દાદા તો ફક્ત	૧૬
૧૬.	આ દુનિયામાં સર્વે જીવને	૧૭
૧૭.	આજ નાનેરું લાગતું	૧૮
૧૮.	આજનો લહાવો લીજ્યે	૧૯
૧૯.	આજ સ્વરૂપે શોભતું આભ રે,	૨૦
૨૦.	આ નિયમન ચકનો	૨૧
૨૧.	આનંદ આંદ પામીને	૨૨
૨૨.	આનંદ આનંદ ઉભરાય, હૈયુ જાયું ના જલાય,	૨૩
૨૩.	આપણે દાદા ભગવાન વિના	૨૩
૨૪.	આપનું અજોડ દર્શન	૨૪
૨૫.	આપ્તસ્વજ્ઞન તો તેને રે કહીએ	૨૫
૨૬.	આ મારા દાદાની પૂર્ણિમા	૨૬
૨૭.	આયો આયો આયો આયો રે	૨૭
૨૮.	આરોપિત ભાવોની અસરો	૨૮
૨૯.	આવો પધારો હૃદિયામાં	૨૯
૩૦.	આવ્યા આવ્યા આજ રે	૨૯
૩૧.	આયો કટિક તારણહાર	૩૦
૩૨.	આજ્ઞા ધરમનો આ માર્ગ	૩૧
૩૩.	આંખોના દ્વારેથી રૂદીયે વસીયા,	૩૨

૩૪.	ઉપકાર કરુણાસાગરનો	૩૩
૩૫.	ઉપજાવે સંયમ પરિણામ !	૩૪
૩૬.	ળિગી અલૌકિક ભોર	૩૪
૩૭.	ઉજવીએ દાદા ભગવાનની સોમી જન્મજયંતી	૩૫
૩૮.	ઊઠો, જાગો, દौડો, પકડો	૩૬
૩૯.	ઉધું યા તો સીધું	૩૭
૪૦.	એ. એમ. પટેલ રૂપી મંહિર	૩૮
૪૧.	એક જ અભિલાષ છે મને	૩૯
૪૨.	એક જ ધર્મ છે અવનીમાં	૩૯
૪૩.	એક બ્રહ્મચર્યમાં પાંચેય	૪૦
૪૪.	ઓ મારા સ્વામીનો પ્રતિષ્ઠા	૪૧
૪૫.	ઓહો સ્વામી સીમંધર	૪૨
૪૬.	અંતર શાંતિ કદી જાય નહીં	૪૪
૪૭.	અંદર જે ખૂંચે છે	૪૪
૪૮.	અંધારાં કોટિ વર્ષનાં	૪૬
૪૯.	અંધારી રાતડી જેણે ચીરી	૪૬
૫૦.	અંભાલાલ મૂળજીભાઈ, મહીં દાદા	૪૭
૫૧.	અંબે માતાના લાલાને બાંધું	૪૮
૫૨.	કરમ બંધાય છે ત્યારે	૪૮
૫૩.	કરે જે પ્રતિકમણ નિજના દોષો સંબંધી	૪૯
૫૪.	કથાયી વાજી ને વર્તન	૫૦
૫૫.	કાજળમાંથી પૂનમ પ્રગટાવે	૫૧
૫૬.	કાનુંડો બંસી છેડે રે	૫૨
૫૭.	કીર્તન તમારાં કૂંજતાં	૫૩
૫૮.	કેવળ પ્રેમની જીવતી મૂર્તિ	૫૪
૫૯.	કેસરિયા વીરનાં યા હોમ	૫૫
૬૦.	કોઈ જક્કે ચેતે ત્યારે છેડી	૫૫
૬૧.	કોઈનાયે દોષો જોવાથી	૫૬
૬૨.	કોઈનીયે સાથે મતભેદ	૫૭
૬૩.	કોટ-ટોપીવાલે દાદાજી હમારે	૫૮
૬૪.	કોટિ પ્રણામ, કોટિ પ્રણામ, કોટિ પ્રણામ	૬૦
૬૫.	કોણ જાણો કેમ અહીં	૬૦
૬૬.	કંઠે બિરાજો, હે દાદા	૬૨
૬૭.	ગમે નહીં ગમે નહીં	૬૨

૬૮.	ગુરુપૂર્ણિમા છે આજે	૬૪
૬૯.	ધૂમો ધૂમો રે મા'ત્મા	૬૬
૭૦.	ચરણોમાં સ્થાન પ્રલુબુ આપો	૬૭
૭૧.	ચલો અડાલજમાં જઈએ, ગુરુપૂનમ ઉજવીએ	૬૮
૭૨.	ચાતક ને મેઘની પ્રિત	૬૮
૭૩.	ચાલો મહાવિદેહ ધામમાં સીમંધર સ્વામી પાસે જઈએ	૬૯
૭૪.	ચોવીસ તીર્થકરના બેગા	૭૦
૭૫.	છાડી હિયો પૂર્વગ્રહ, માન્યતા	૭૧
૭૬.	છૂપા રાખવા પડે છે	૭૧
૭૭.	જગત કલ્યાણને કાજે	૭૨
૭૮.	જનમ ખુશાલી	૭૩
૮૦.	જનમ દિવસની ઊજવણી	૭૪
૮૧.	જ્ય જ્ય જ્ય સીમંધર સ્વામી	૭૫
૮૨.	જ્ય બોલો રે, બોલો રે, જ્ય દાદા ભગવાન	૭૬
૮૩.	જાતે ન બોલ્યું કોઈ કાળે	૭૭
૮૪.	જિયો અજન્મા સમયસાર રે,	૭૮
૮૫.	જીવન છે પાપ-પુણ્ય	૮૦
૮૬.	જુઓ સતસંગનું મહાતમ	૮૦
૮૭.	જે ઘરમાં સારો છે વ્યવહાર	૮૧
૮૮.	જેના વાણી, વર્તન ને વિનય	૮૨
૮૯.	જેની માત્ર સ્મૃતિથી જ સભર થાય આત્મા	૮૩
૯૦.	જેની રે સંતો કોટિ જન્મોની	૮૪
૯૧.	જેને કોઈ અપેક્ષા જ નહીં	૮૬
૯૨.	જગમગતા દીવડાનું દેરાસર	૮૭
૯૩.	જળહળતા દીવડાથી	૮૮
૯૪.	ઝેર તો તમારે પીવાં જ પડશે	૮૯
૯૫.	ઝેર પચાવી કરણા છાંટી	૯૧
૯૬.	ઠમ ઠમ ઠમ ઠેલકા વાગે	૯૨
૯૭.	તમારી જ હોય જ્યાં ફરિયાદ	૯૩
૯૮.	તમે મારું સર્વસ્વ....	૯૪
૯૯.	તમે હાલતાં રે, તમે ચાલતાં રે	૯૫
૧૦૦.	તરછોડથી આ દુનિયામાં	૯૬
૧૦૧.	તારા દર્શનના દીવાના	૯૭
૧૦૨.	તારી એક એક પળ જાય લાખની	૯૮

૧૦૩.	તું રંગાઈ જાને રંગમાં	૮૮
૧૦૪.	ત્રિમંહિરે પ્રાણપતિષ્ઠા,	૮૯
૧૦૫.	દર્શનથી થાય શાંતિ અપાર	૧૦૦
૧૦૬.	દરશન દેજો અમને આશાપુરા મા	૧૦૧
૧૦૭.	દાદા અમારા પરમેશ્વર	૧૦૨
૧૦૮.	દાદા આપે છે કેવળજ્ઞાન	૧૦૩
૧૦૯.	દાદા આવ્યા રે આવ્યા	૧૦૪
૧૧૦.	દાદા દાદા બોલું અને નિજાત્મા	૧૦૪
૧૧૧.	દાદા દૂર છતાં પાસે લાગે છે	૧૦૫
૧૧૨.	દાદા ભગવાન આપ અમારા	૧૦૬
૧૧૩.	દાદા ભગવાન છે, દાદા ભગવાન છે	૧૦૭
૧૧૪.	દાદા ભગવાન તમે, જ્યાં હો ત્યાંથી	૧૧૧
૧૧૫.	દાદા ભગવાન પાસે જાહુ અભેદ	૧૧૨
૧૧૬.	દાદા ભગવાન (૩), બોલો દાદા ભગવાન	૧૧૩
૧૧૭.	દાદા ભગવાન, (૨) હે અક્મ જ્ઞાનના	૧૧૪
૧૧૮.	દાદા ભગવાનના પગલાં થયાં ત્યાં	૧૧૫
૧૧૯.	દાદા ભગવાનને નમસ્કાર કરું છું	૧૧૫
૧૨૦.	દાદા ભગવાન વિના કશું જ ખપે ન હો	૧૧૭
૧૨૧.	દાદા મારા આવ્યા'તા	૧૧૭
૧૨૨.	દાદાઈ દીક્ષા લઈ આવ્યા રે	૧૧૮
૧૨૩.	દાદાજીનાં નામનો રે	૧૧૯
૧૨૪.	દાદાના ગુણલા ગાશે	૧૨૦
૧૨૫.	દાદાના દર્શન પામશે, તેનો સફળ	૧૨૦
૧૨૬.	દાદાના વારસ, દાદાના વારસ	૧૨૧
૧૨૭.	દાદાની જોડ જગે નહીં જોડે	૧૨૨
૧૨૮.	દાદાનું ગીત મારે ગાવું છે	૧૨૩
૧૨૯.	દિલમંહિર નીવાસી	૧૨૩
૧૩૦.	દીવડો રે મારા આત્મરામનો	૧૨૪
૧૩૧.	દીવડો, 'દાદા'એ પ્રગટાયો એ દીવડો	૧૨૪
૧૩૨.	દેહધારી અરિહંત, સીમંધર સ્વામી	૧૨૬
૧૩૩.	નગર ગલી ને શેરી ચૌટે	૧૨૭
૧૩૪.	નથી ઘ્વાહિશ પુજાપાની	૧૨૮
૧૩૫.	નહીં છોટું દાદાજી	૧૨૯
૧૩૬.	નામરૂપી પરપોટો 'દાદાજી'ને વશ વર્તો	૧૩૦

૧૩૭.	નિખાલસ હાસ્ય જે રૂદ્ધિયે	૧૩૨
૧૩૮.	નિવેડો લાવી દ્યો દાદા	૧૩૩
૧૩૯.	નીચે નમીને નમસ્કાર કરું છું	૧૩૪
૧૪૦.	પધારો સીમંધર સ્વામીશ્રી, ત્રિમંદિરે ચેતના ઉતારો	૧૩૫
૧૪૧.	પહેલા તીર્થકર ઋખભ ભગવાન	૧૩૫
૧૪૨.	પોતાની મેળો તરનારા	૧૩૬
૧૪૩.	પ્રગટ પ્રભુનું સ્વાગત	૧૪૦
૧૪૪.	પ્રત્યક્ષ દાદા ભગવાનની સાક્ષીએ, મહાવિદેહ	૧૪૧
૧૪૫.	પ્રત્યક્ષ દાદા ભગવાનની	૧૪૩
૧૪૬.	પ્રેમથી રહેજો સહૃ સંગાથ	૧૪૩
૧૪૭.	ભક્તિ કરતાં કદ્દીયે	૧૪૫
૧૪૮.	ભક્તિ ભાવના, તન-મન	૧૪૬
૧૪૯.	ભલે પધાર્યા કળિયુગમાં	૧૪૭
૧૫૦.	ભવસાગરના તારકને સૌંપી દે	૧૪૮
૧૫૧.	ભૂલો પોતાની જોનારા	૧૪૯
૧૫૨.	ભેળી જમાતું અવળી હવળી	૧૫૦
૧૫૩.	મન-વચન-કાયાથી તદ્દન	૧૫૧
૧૫૪.	મન-વચન શુદ્ધ કરી	૧૫૨
૧૫૫.	મનુષ્યનો દેહ મળિયો છે	૧૫૨
૧૫૬.	મને ઘડી ઘડી દાદા યાદ	૧૫૪
૧૫૭.	મને દાદા મળ્યા, ભગવાન મળ્યા	૧૫૪
૧૫૮.	મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં સીમંધર સ્વામી	૧૫૫
૧૫૯.	મહાવિદેહથી આસન છોડી, ત્રિમંદિરીયે વસો	૧૫૫
૧૬૦.	માં આધશક્તિ	૧૫૬
૧૬૧.	મારગ ખૂલી રહ્યા જો વીરના	૧૫૭
૧૬૨.	મારા દાદા આવે છે, દાદાજી	૧૫૮
૧૬૩.	મારા દાદાના શરણોમાં આવ્યો	૧૫૯
૧૬૪.	મારી અંભા માડી રે,	૧૬૦
૧૬૫.	મારી ઝૂંપડીએ પધાર્યા રે	૧૬૦
૧૬૬.	મારી ભૂલો ભાંગી ભગવાન રે	૧૬૧
૧૬૭.	મૂર્તિ થડી ભક્તિની ભાવના	૧૬૨
૧૬૮.	મંહિર હે મુક્તિસુખા, માંગલ્ય	૧૬૩
૧૬૯.	યમુના જળમાં કેસર ઘોળી	૧૬૪
૧૭૦.	યાદ રહેશે, દાદાજી સૌને યાદ રહેશે	૧૬૪

૧૭૧.	યે વિશ્વ મેં સુખ ઔર શાંતિ હો	૧૬૬
૧૭૨.	રોમે રોમમાં વસતા પ્રભુની, આરાધના આ મહીલી	૧૬૭
૧૭૩.	લાગે છે દાદા આવી ગયા છે	૧૬૭
૧૭૪.	લોકોના ઊંઘતા અંત:કરણને	૧૬૮
૧૭૫.	વર્તમાને જીનેશ્વર	૧૬૯
૧૭૬.	વર્તમાને વિચરીત, હાજરાહજુર	૧૭૧
૧૭૭.	વ્હાલમ તારી ખોટ	૧૭૨
૧૭૮.	વ્હાલા મારા શિષ્ય, આટલું જ	૧૭૩
૧૭૯.	વળતરની ઈંચ્છા વિના	૧૭૩
૧૮૦.	વ્હાલા લાગે, વ્હાલા લાગે	૧૭૪
૧૮૧.	વાડી ઝરતાં ફૂલની ગુંથાય	૧૭૫
૧૮૨.	વારસ અહો દાદાના	૧૭૬
૧૮૩.	વારસ અહો દાદાના, કાસુણ્યતા રેલાવજો	૧૭૭
૧૮૪.	વિશ્વમાં સુખી થવાનો એકમાત્ર સાર	૧૭૭
૧૮૫.	વીતરાગ પ્રતિનિષિ	૧૭૮
૧૮૬.	વીતરાગ મારા... વીતરાગ સૌના	૧૭૯
૧૮૭.	શુદ્ધાત્મા જોઈને, શુદ્ધાત્મા થવાની	૧૮૦
૧૮૮.	સત્પૂર્ખની ચરણરજ	૧૮૧
૧૮૯.	સત્કંગ મારો નિત્ય વધે	૧૮૨
૧૯૦.	સત્સંગ વિના ખૂટતાં નથી	૧૮૩
૧૯૧.	સત્સંગીડા ઓ સત્સંગીડા	૧૮૪
૧૯૨.	સર્વસ્વ અમારું અર્પણ છે	૧૮૪
૧૯૩.	સીમંધર પ્રભુ આવો રે	૧૮૪
૧૯૪.	સીમંધર સ્વામી અમને આશિષ	૧૮૬
૧૯૫.	સીમંધર સ્વામી અમને દર્શન	૧૮૬
૧૯૬.	સીમંધર સ્વામી પધારો, આપની ચેતના	૧૮૭
૧૯૭.	સીમંધર સ્વામી પ્રભુ...પલ પલ	૧૮૮
૧૯૮.	સીમંધર સ્વામી બેઠા આસને, ચાલોને	૧૮૦
૧૯૯.	સીમંધર સ્વામીના પ્રત્યક્ષ દર્શન	૧૮૧
૨૦૦.	સ્વયં રમણ સમંદરના કોયડાનાં	૧૮૧
૨૦૧.	સ્વામી સીમંધર હે ભગવાન અમારા	૧૮૨
૨૦૨.	સ્વામી સીમંધરના શરણો હું આવ્યો	૧૮૩
૨૦૩.	સૌને લાગે મારા છે દાદા ભગવાન	૧૮૪
૨૦૪.	સંજોગાધીન છે માનવ ભમ્મરડો	૧૮૫
૨૦૫.	સંસાર એક માયાની જાળ છે	૧૮૭

૨૦૬.	હવે એક જ છે ઈચ્છા	૧૯૭
૨૦૭.	હવે તો મોક્ષે જાવું છે	૧૯૮
૨૦૮.	હસતે મુખે જેર પીએ	૧૯૯
૨૦૯.	હસતો રમતો થાય	૨૦૦
૨૧૦.	હાં રે, હોજી દાદાજી !	૨૦૧
૨૧૧.	હે આજ દિલની કરું હું વાત રે, દાદા સાંભળજો રે	૨૦૩
૨૧૨.	હે અંતર્યામી, સીમંધર સ્વામી	૨૦૩
૨૧૩.	હે દાદા પ્રગટાવો આજ પૂનમ નીજ	૨૦૪
૨૧૪.	હેપી બથડી હું યુ	૨૦૫
૨૧૫.	હે સીમંધર સ્વામી, તુમ શરણો...હે કેવળ	૨૦૬
૨૧૬.	હો અમે ભૂલી રહ્યાં સંસારી વેશ	૨૦૮
૨૧૭.	હો મારા વહાલાના સંગમાં	૨૦૮
૨૧૮.	હું તારી મહીં બેસી	૨૧૦
૨૧૯.	હું તો પૂજા કરીશ રાજ... દાદાજીની	૨૧૧
૨૨૦.	હું તો પૂજા કરીશ રાજ...સીમંધરની	૨૧૧
૨૨૧.	જ્ઞાની પુરુષના દર્શનથી	૨૧૨

બાળ પદો

૨૨૨.	અનંત ભવની ભટકણોથી	૨૧૩
૨૨૩.	છે મહાન અમારા દાદા	૨૧૪
૨૨૪.	વિચરો છો મહાવિદેહમાં	૨૧૫
૨૨૫.	સ્વામી હો સ્વામી	૨૧૫
૨૨૬.	જ્ઞાનીની છાયામાં બાળકો ખીલે	૨૧૬

આરતી-સ્તુતિ

દીવો કરીએ ભગવન્ન (દીવો)	૨૧૭
જ્ય સીમંધર સ્વામી (આરતી)	૨૧૮
મૂળ દીવાથી પ્રગટો (દીવો-૧)	૨૧૮
દીવો કરીએ ભગવન્ન (દીવો-૨)	૨૧૯
જ્ય દાદા ભગવાન (આરતી)	૨૨૦
જ્ઞાનાંજન હે પરમાનંદમ્ભ (સ્તુતિ)	૨૨૧
સર્વ દેવલોકનો રાજ્યો	૨૨૧
શ્રી પદ્માવતી માતાની આરતી	૨૨૨
શ્રી અંબે માતાની આરતી	૨૨૨
શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનની આરતી	૨૨૩
શ્રી શીવ ભગવાનની આરતી	૨૨૪
શ્રી સાંઈબાબાની આરતી	૨૨૫
શ્રી પદ્મનાભ પ્રભુની આરતી	૨૨૬
અહો અહો શ્રી સદ્ગુરુ (ગુરુવંદના)	૨૨૭

જ્ઞાનભક્તિનાં પદો

(૧)

- અકમ સિદ્ધિનો સાર.... મહા આજીએ વર્તાય.
એક એક વાક્યમાં તો અનંત શક્તિઓ પૂરાય. અકમ....
- પચ્ચીસસો વર્ષ વીત્યા, મારા વીરના દર્શન થયે
સુદર્શન પ્રત્યક્ષનું, એમની જ કૃપાનું વહે
કળીયુગી વિઘો તો, વિજ્ઞાનથી જ તૂટે. અકમ....
- જે રસ્તે અમે છૂટ્યા, તે રસ્તો તમને કહ્યો.
સજીવન મૂર્તિ વિના, આરો ના આવે કદિ.
કામ કાઢી લ્યો તમારું, પ્રત્યક્ષ લીંક થડી. અકમ....
- નિજ દોષોના દર્શનથી, નિર્દ્દ્ધ અનુભવ સ્થિતિ.
નિલીપ્તતનો નિકાલ, નિરંજની નૈયાનો.
નિરંતર નિજ પરિણામ, નિષ્ઠામી નયનોનું. અકમ....
- આત્માર્થ ઊંઘવાનું, જગેલાનું જ રહ્યું.
જીયો કે ફિલમ બધું, ગોઠવાયેલું કેવું.
અંદરનું જેમ એકેકટ, બાહરનું તેમ જ છે. અકમ....
- આચરણ ઈંફેક્ટ જ છે, તેને જોઈને જ સલામ.
આવું ના હોવું ઘટે, એની પર માત્ર લગામ.
બજેથી મુક્ત થયો, પાંચ આજ્ઞાનો આરાધક. અકમ....
- કૃપાથી અપનાવ્યું, સંજ્ઞાથી સમજાવ્યું.
આજીથી વર્તાવ્યું, અહો અહોમાં પરીણામ્યું.
બ્રહ્માંડ વલોવીને, સોષ્યું આ ભેદવિજ્ઞાન. અકમ....

(२)

‘अनुभव’ कहता है हमको,
खुद अपनी गलती देखो।
दूसरों की गलती न देखो,
भूल है, तो सजा खुद भोगो।

छोटों पर बड़ों ने ‘क्रोध’ किया,
और माना ‘हमने’ अच्छा किया।
वहाँ मिल गई क्रोध को खुराकी,
तन-मन में ज्वाला देखो।

जैसी करनी वैसी भरनी,
सब अपनी भूल को देखो।
चमचों ने ‘सेठ’ को चढ़ा दिया,
फिर अपना काम निकाल लिया।

है ‘मान’ महाशत्रु खुद का,
तन-धन का अपव्यय देखो।
इस जग में संतो की तरहा,
अपमान भी सहना सीखो।

यह विश्व फँसा है ‘माया’ में,
यह शरीर भी अपना ही नहीं।
‘मैं शरीर हूँ’ वो है जीव का अहम्,
‘रचता है जगत्’ जीव देखो।

‘हानि-वृद्धि’ के ढंगो की,
झंझट से निकलना सीखो।
कम बुद्धिवाले, लोगों को,
अपनी बुद्धि से, फँसा दिया।

ऊपर से माना ‘अच्छा किया’,
वहाँ लोभ की भीड़-गूंच देखो।
जहाँ कर्तापद का अशुद्ध ‘पूरण’,
गलन करम-रज देखो।

(૩)

અનંતા વિકલ્પોમાં વહું જાય જીવન,
અનંતી ભૂલોમાં આવરાયું દર્શન.

અનંતા દેહાધ્યાસે ઈન્દ્રિય ભટકણ,
આ લોકી પરલોકી નૌકાનું બ્રમજા.

-અનંતા વિકલ્પોમાં ...

પંચ ધાતુ સંયોગે, નવું જીવન માણ્યું,
અજ્ઞ દશામાં, આ ... એક જ માણ્યું,
પૌર્ણાલિક શક્તિ સ્ફૂરણ, ‘હું-મારું’ માણ્યું.
‘હું’ જ દું કર્તા, એમ જ માન્યું.

-અનંતા વિકલ્પોમાં ...

એક જ નૌકામાં, એકલો પોતે એ,
નિર્દોષ બાળ દસ્તિ, મહિ સાગર જોતાં એ,
સંયોગો તરી જાતી નૌકા સૌઅે,
જ્ઞાનાનુંધી દિશા એ સૌઅે.

-અનંતા વિકલ્પોમાં ...

રાગી ભાવ હલેસું ને, દ્વેષી ભાવ હલેસું,
એકને હલાવતાં, બીજા તરફ વળતું,
ગોળ ગોળ ફરતાં તે, ક્યાંય નહીં પહોંચ્યું,
જેનાથી છૂટવું છે, તે જ સામે આવતું.

-અનંતા વિકલ્પોમાં ...

નૌકા મારી માની ... હું એને ચલાવું,
સપડાયો ત્યાંથી જ તે કેમ કરી છૂટવું ?
અજ્ઞ દશા તણા છેણ, બ્રમરમાં તણાતો,
થાક્યો પણ અહૂમના, હલેસા ના છોડતો.

-અનંતા વિકલ્પોમાં ...

નૌકામાં આવ્યા પણી હલેસાં શું પકડવા,
દરિયાઈ પુરો, પૂર્વ જોરે ચાલ્યા ...
'મિથ્યા છે મિથ્યાત્વ' જ્ઞાન જ જાણજે,
જ્ઞાનીકૃપા બિન, અન્ય ના પાલવે.

-અનંતા વિકલ્પોમાં ...

સમસરણ માર્ગમાં ... કલ્યાણની પ્રાપ્તિ,
 અપૂર્વ સમ્યકૃત્વ ... અભેદ દિષ્ટિ,
 અનન્ય શરણો, સુકાનની પ્રાપ્તિ,
 બિન હલેસાં ... નૌકા આ તરતી....
 અનંતા જૈયો જોતાં વધું જાય જીવન ... વધું જાય જીવન ...

(૪)

અપને હીદય કે કિવાડ ખોલો,
 ધર્મો પક્ષ કી દિવાલ તોડો,
 પરમાત્મા સે નાતા જોડો।
 ‘દાદા, દાદા’ બોલો, ભગવન् બોલો।

દૃષ્ટિબિંદુ કે અનુસાર,
 સબ હી ધર્મો કો આધાર,
 અપની જગહ પે સબ હૈ સચે,
 ઉત્કર્ણિત કે નિયમ સે ચલતે।

રોંગ બિલિફ બ્લંડર્સ કો ભેદો,
 કૌન હૈ ખુદ ? વો દિલ સે સોચો,
 અંતઃસ્થળ કે ભીતર કો ખોદો,
 ‘દાદા, દાદા’ બોલો, ભગવન् બોલો।

જિસસે કુછ ભી નહીં અનજાના,
 જ્ઞાની પુરુષ પ્રકટ શુદ્ધાત્મા,
 મોક્ષ મિલા દે ચેતન આત્મા,
 સ્વ-પરિણામી સત્ત જ્ઞાનાત્મા।

જિસકા નહીં નિકલતા ફોટો,
 ઉસકો દિખા દે દાદા દોસ્તોં,
 કેવલ સત્ત હૈ સુખ સમજો તો,
 ‘દાદા, દાદા’ બોલો, ભગવન् બોલો।

જગત કે સુખ-દુઃখ ઉદય કે અધીન,
પુદ્ગલ સત્તા પર ઔર પરાધીન,
અંતર સુખ હૈ સચ્ચી શાંતિ,
બુઝ્ય 'વ્યવસ્થિત' કરમ સમાપ્તિ,

નિર્વિકલ્પ સમાધિ સાધો,
જ્ઞાતા પદ મેં 'જ્ઞેય' કો દેખો,
અપના આતમ સુખ હી ખોલો,
'દાદા, દાદા' બોલો, ભગવન् બોલો।

(૫)

અપરમ્પાર દાદા છાણ છે તમારા,
વારે વારે ગાઉ હું તો ગુણલા તમારા.

રિદ્ધિ ને સિદ્ધિની વાત ના જાણું,
'હું શુદ્ધાત્મા છું' એક જ ગાણું,
જરૂર પકડજો રે સંદેશા અમારા....

આરે જગતમાં કોઈ મત નથી મારો,
વ્યવહાર સામાનો ને નિશ્ચય અમારો,
જગતકલ્યાણ કેરા ભાવ છે અમારા....

જ્ઞાનવિધિના મોક્ષમંડપ મેં બાંધ્યા,
સ્વરૂપનાં તારે ઘણાં જીવોને સાંધ્યા,
યજો ચાલે છે દાદા નામે તમારા....

સ્વામી સીમંધર અરજ સ્વીકારો,
કૃપા કરીને ભવપાર ઊતારો,
અવતાર ગાળું હું તો નામે તમારા....

(૬)

અમ પથ્થર દિલનાં લોઢાને,
પ્રભુ આપ લગાવો હાથ.

તુમ જાહુ ભરિયાં અમી નયણાંથી,
બાળો સધળાં પાપ.....

મહાદુઃખ રૂપી જગ સંયોગો,
છૂટવા માટે ધર્મ પ્રયોગો;
નિર્દ્રદ્વેષ ઝરાવો કરમ-વિયોગો,
નથી જ ખપતાં ભવ-નિયોગો.

‘હું શાશ્વત કેવળ આત્મા હું’,
તે રટણ જગાવો આપ.

મુજ વજજર જેવાં કષ્ટણ દિલ પે,
કુસુમ કર સંગાથ....

- અમ....

મન-વાણી-શરીરનાં કમઠ-કરમથી,
'ગુંચ' પાડી બહુ કપટ-અહમૃથી;
આણહક્કનું ખેંચ્યુ મોહ-ભરમથી,
ગુંધું જ ચાલ્યાં, મોક્ષ-મરમથી.

અહીં મિથ્યાત્વે ઝૂબેલાં ‘જીવ’ને,
પારસ કરજો નાથ.

અશુદ્ધ પુદ્ગલનાં કમઠ કષાયો,
છેદો પારસનાથ.....

- અમ....

શાસન રક્ષો દેવી પદ્મમા,
ટાળો વિપરીત બુદ્ધિ-અજ્ઞા;
નિર્મજ સૂજાવો અંતરપ્રજ્ઞા,
અબ વરસાવો સમકિત સંજ્ઞા.

અમને મળજો વીતરાગી દીક્ષા,
પ્રગટાત્મા નિજ પાસ;

શુદ્ધ અનેકાંતિક સર્વોદય પર,
કરુણા છાંટો સ-નાથ....

- તુમ....

(૭)

અમર અંબાલાલના, દાદા ભગવાનના;
 વાળી-કીર્ણ અજવાળે, ચોખંડ બ્રહ્માંડના.
 વ્યવહાર નિશ્ચયના, સમભાવે ઉકેલના;
 ગૂઢ સૂત્ર ધ્યાનનાં, નિગૂઢ શુદ્ધાત્માના.

સમંદરની ભરતીને, કોઈ દી રોકાણ ના;
 સમયની સવારી, કોઈથી બંધાય ના.
 પ્રેમ અને પુષ્પ બેઉ સ્વયંભૂ છે વિશ્વમાં,
 કાદવનાં ફૂલ પ્રફુલ્લિત મુખ અરવિંદના.

વિરાગીને વંદના, ઉધ્ર્વગામી અર્થના,
 ચેતન ચિરંતનની એક જ જંખના.

‘વનરાનાં બાળકો ફૂલ ઘણાં જનમે,
 ફૂલડાં જંખે છે જનની, એક જ લગને.
 જ્ઞાનદૂષે પોષાં ઘણાં બાળકો છે તમને,
 વાત્સલ્યમૂર્તિ તમે, એક જ મા અમને.’

બાળક ને માનું મિલન, હૈયાનું હેત વહન,
 છલકતા દુર્ઘશુકલે, ચેતનની મહેકી મોસમ,
 લખ રે ચોરાશીની, ટળી ગઈ સ્પંદના,
 ચિરંતન ચેતના, સહજાત્મ સ્ફુરણા.

(૮)

અમી જરણાં ચૌદલોકી પ્રકાશક નૂર છો,
 ગમે તે પ્રસંગે આપ હાજરાહજૂર છો.
 લોકાલોક આરપાર જોઈ જાણાર છો,
 અનાત્માનાં બેદ-ભૂલ આપ કાઢનાર છો.
 ‘ધીરજ’નું દેવાળું જોઈ ‘સમય’ વર્તનાર છો,
 પહેલાં મોક્ષ દઈને પછી પાયા ચણનાર છો.

અભવ્યોને આસન્ન ભવ્ય આપ આપનાર છો,
સરળ ભવ્ય કાજ મોક્ષ, આપ જ્ઞાનધાર છો.

પરિમલ રૂપાતીત, આંખનો ઉચ્ચાર છો,
સનાતન અબાધિત, પ્રેમનો ચિતાર છો.

સ્યાદ્વાદ રણજણતી સૂરીલી સિતાર છો,
કલ્પનાથી પાર કેવળ કારુણ્ય નિતાર છો.

કાયમ અઘટ શુદ્ધ શબ્દાતીત ઘાર છો,
મંદિરે અમૂર્ત આપ પ્રગટ સમયસાર છો.

ભ્રાંતિરોગ ટાળનાર સિદ્ધ સ્વરોચાર છો,
ચૌદલોકી જ્ઞાનરાજ, યથા ઉપચાર છો.

(૯)

અમી ભરેલી નજરે ઠારો, હે સીમંધર સ્વામી રે,
શ્રી શ્રી અરિહંત પ્રેમલ ઘારા, હે સીમંધર સ્વામી રે. ... અમી...

નામ, સ્થાપને, દ્રવ્ય ને ભાવથી સન્માનિત સ્વામી,
ચાર ગતિથી સ્તુત્યેશ્વર હે મહાવિદેહધામી.

સપનામાં દર્શન કદી આપો, અતિશયધારી સ્વામી રે.
અંતિમ પડદા ઉઘાડી આપો, હે સીમંધર સ્વામી રે. ... અમી....

અમે તમારા દેરાસરમાં આવી ઉભા સ્વામી,
ઉરમાં લઈને આશિષ દેજો સિદ્ધારથ માર્ગી.

વાલિદ છો બાળકને તેડો, માત-પિતામય સ્વામી રે.
ગુંચવાયાને છુટ્ટો કરી દ્ર્યો, હે સીમંધર સ્વામી રે. ... શ્રી....

ચરણ-કમળમાં શીશ નમાવી વંદન કરું સ્વામી,
જગત-વમળનાં વિષ ઓકાવી શુદ્ધ કરો સ્વામી.

કૃપા કરી જગ-વિન્ધો ટાળો, હે સર્વાત્તર્યામી રે.
જ્ઞાનાંગમ અર્કામિ પાઓ, હે સીમંધર સ્વામી રે. ... અમી....

આથમતી સંધ્યા જેવી છે શમતી જગ-ઈચ્છા,
જોવી મારે ઉષા ‘જ્ઞાન’ની માગું સત્ત્વભિક્ષા.

મનમંહિર ને ચિત્ત-પૂજાની, સજીવનમૂર્તિ સ્વામી રે.
પૂજા-ઘરની રમણીય મૂરત, હે સીમંધર સ્વામી રે. ... શ્રી....

નવ અંગોની પૂજા કરવા સેવા દ્યો સ્વામી,
સર્વાંગી અભિપેકી ભક્તિ કેવળ સત્કામી.

ધર્મ, અર્થ ને કામ, મોક્ષનાં, પરમારથ દ્યો સ્વામી રે.
નેત્ર-દીપકથી મોહ જ બાળો, હે સીમંધર સ્વામી રે. ... અમી....

મહાવિદેહે દર્શન કરવા અહીંથી આવીશું,
સ્વ-પુરુષાર્થી શક્તિ દેજો મુક્તિ ચાખીશું.

ભારત સાથે ઋણાનુંધી, અનંત સુખનાં સ્વામી રે.
મારો છેલ્લો કણ ઉખાડો, હે સીમંધર સ્વામી રે. ... શ્રી....

જવનનૈયા ચાલી વહી છે શ્રદ્ધાથી સ્વામી,
મોક્ષ-સુકાની પાર ઉતારો જાણક ઉસપારી.

અહીંથી છુટ્ટાપણું વર્તાવો, ભેદકજ્ઞાની સ્વામી રે.
અંતિમ શાસે શરણો લેજો, હે સીમંધર સ્વામી રે. ... અમી....

(૧૦)

અમે કેવા પુણ્યશાળી !
ભગવાનની ભૂમિકા, આ દેહે અમે નિહાળી.

અમે કેવા ભાણ્યશાળી !
‘જ્ઞાની પુરુષ’ પાસે, મુક્તિની ચાવી ભાળી.

આગમ સ્વરૂપ થાવું એ માર્ગ મુક્તિનો છે,
સપ્તકમાં શમાવું, આસ્વાદ શ્રુતિનો છે;

વાંધા ને વચ્છકાં સૌ,
અજ્ઞાન માન્યતાઓ એણો દીધી ઉડાવી. -અમે....

જો વિશ્વનાં કરારો લાવે છે બે-કરારી,
તેમાંથે મિશ્રચેતન, દાવા કરે કરારી;
આરોપી માંહી ૪૪ -
કહે છે, ‘અમોને આત્મા રૂપે જો’, જીત તારી. -અમે....

‘સ્વરૂપ’લક્ષીઓની અંદર છે શીતલેશ્યા,
શુદ્ધાત્માની સમાધિ અવગાઢ સુખશૈયા;
અમે નિરાકૃત મુકામી,
મોક્ષે જઈશું ‘નિશ્ચે’, વ્યવહાર છે નિકાલી. -અમે....

સંયમ પરિણમાવે એ પ્રેમી શુક્લધ્યાની,
તે જ્ઞાન કિયાકારી અહો સ્યાદ્વાદ બાની;
અમે કેવળજ્ઞાન ઘ્યાસી,
દાદાને કાજે આ ભવ દેશું અમે જ ગાળી. -અમે....

(૧૧)

અમે જુમી રહ્યા આનંદમાં, હો આનંદમાં... (૨)

કે મળ્યા તારણાહારા કે ભૂલને ભાંગનારા... (૨)

હે... હવે વારા છે ભૂલોને ભાગવાના, હો ભાગવાના (૨)

કે મળ્યા તારણાહારા, કે ભૂલને ભાંગનારા,

અમે જુમી

હે... ડિસ્ચાર્જ ભૂલોના, નીકળતા ઢગલા (૨),

છૂટાશે કેમ એ જ, હતા મૂંજવણમાં (૨),

ત્યાં તો જ્ઞાનીએ લીધા, એવા લપટમાં એવા ઝપટમાં,

હવે ભૂલો છે એમની નજરકેદમાં... (૨)

કે મળ્યા....

હે... પ્રેમ અને તાપ બેઉ, રાખીને આંખમાં (૨),

ઘડતરના ટપલા, મારે છે જોરમાં (૨),

નીચે રાખે છે હાથ, રહી અભેદભાવમાં,

જેથી ભાંગે નહીં ને ઘડાય ઘાટમાં... (૨)

કે મળ્યા....

હે... ક્યારે ઘડાશે એ, નથી ફિકરમાં (૨),
હવે ભૂલો થથરતી ને, અમે આનંદમાં (૨),
જ્યાં જ્ઞાનીએ જાત્યો છે, હાથને હાથમાં (૨),
હવે વરશું મુક્તિને, નિરાંત ને નિરાંતમાં (૨)

કે મળ્યા....

હે... છૂપું નથી કંઈ, આપની પાસમાં (૨),
કારણ તમે છો, મારો જ આત્મા (૨),
હવે ગાળીશું આ ભવ, આજ્ઞા ધરમમાં (૨),
અને અડશું પૂનમને બસ, એક જ અવતારમાં.. (૨)

કે મળ્યા....

(૧૨)

અમોને મોક્ષ મળતો'તો, છતાં રોકાઈ જ્યાં જાણી,
અમારી ભાવના જ હતી, જગત્કલ્યાણ કરવાની.

અમે ખુદ મોક્ષ રોક્યો'તો, ‘વ્યવસ્થિત’ શોધને કાજે,
અબજ વર્ષો જે ગુપ્ત હતું, તે નીકળ્યું વિશ્વમાં આજે.

અનાદિથી પરાપૂર્વ કરું છું ‘હું’ જ એ ભાંતિ,
સમજની ઊંધી સમજણથી, ડૂબી વિભાવમાં આંટી.

જ તત્ત્વોનું જ સંમેલન, મિલનમાં ગુપ્ત વિસર્જન,
પ્રતિષ્ઠિત આતમા કર્તાપદે બેસી કરે સર્જન.

પ્રયોગે કર્તાપદનું ભાન, પ્રયોગી સ્વરૂપે વિભ્રાંત,
સ્વયંભૂ યા જ સર્વજ્ઞ, અકર્તાપદથી દ્યે નિજભાન.

‘કરે છે કોણ ?’ એ સમજે, તો ઉકલે કાયમી કોયડો,
કરામત પુદ્ગલી બાજુ, સ્વાભાવિક જ્ઞાન-નેત્રે જો.

અતિ મુશ્કેલ સમજાવું, વિના ‘સર્વજ્ઞ’ની કિરપા,
સરળને સહેજે સમજાયું, અપીડ ‘આ’ મોક્ષસુખ-સંપદા.

ખૂણોખૂણો સકલ બ્રહ્માંડનો હું જોઈને કહું છું,
‘નથી ભગવાન કોઈ કર્તા, જગત આખું સ્વયંભૂ થ્યું.’

છું ઈતિહાસેય હું અજોડ, જગતમાં મૂળ હું પરથમ,
જનેશ્વરી મૂર્ત ‘આ’ ‘અકમ’, પહોંચ્યું આજ છે વિકમ.

અનંતા યુગમાં અપવાદ, પ્રગટ પ્રત્યક્ષ મૂળ ભગવન્ન,
જગતને ખુલ્લેઆમ કહ્યું : હું કારણ અગુરુ-લઘૃતમ.

(૧૩)

જ્ય જ્ય ‘દાદા ભગવાન’,
જ્ય, જ્ય, જ્ય...
અસીં પગે લગોતા રે, ‘દાદા ભગવાન’ કે રે;
જ્ય જ્ય દાદા ભગવાન પાંજાં રે.
અસીં ગીતતા ગાયું રે દાદા ભગવાન પાંજાં રે;
જ્ય જ્ય દાદા ભગવાન પાંજાં રે.

ગીત ગાયું તાં તડે હૈયાં ખલેતાં,
‘દાદા’ જે દરબાર મેં.
કચ્છજા કચ્છી મદે ભેગાં થીયું તાં,
‘દાદા’ જે દરબાર મેં.

‘દાદા’ જો નાં સોણી ‘જ્ઞાની’ જો મહિમા સોણી,
અસીં અચોતાં રે,
અસીં અસીં અસીં અચોતાં રે. - અસીં પગે....

મોક્ષ જે મારગલા હૈડાં ખોલ્યું તાં,
‘દાદા’ જે દરબાર મેં.
શુદ્ધ ભાવના જા અમૃત પીયું તાં,
‘દાદા’ જે દરબાર મેં.

મોક્ષ જે મારગલા, ‘જ્ઞાની’ કે રિઝાયલાં,
સોને જેડો ડી અજ પાકે મળ્યો રે,
સત્તુસંગ મેં અચેજો મોકો મળ્યો રે,
દેહ સાથે આત્મસુખ અનુભવ્યો રે. - અસીં પગે....

(૧૪)

અહો, સીમંધર સ્વામી,
રાત-દિવસ મને રહેજો સ્મરણ તમારું.

અમે કળયુગી કૂર વીંછિડા,
પ્રાકૃત અવગણના અંકોડા;
મન ઉંખી વિષમ વિકૃતાં,
કૂડાં કરતૂતી કંથોરાં.

હવે પસ્તાવો કરું છું,
રાત-દિવસ મને રહેજો સ્મરણ તમારું.

મુજ વિકૃત કુવા પાણી પર,
ભ્રાંતિની બાજી'તી શેવાળ;
દાદાએ પથ્થર નાખીને,
તેને દૂર કરી દીધી તાકાળ.

અહો વંદન વિજ્ઞાની,
રાત-દિવસ મને રહેજો સ્મરણ તમારું.

અમે કળયુગનાં જલતાં જીવડાં,
દુઃખ દાવાનળમાં શેકઈ જ્યાં;
ત્યાં રણમાં મીઠી વીરરી સમ,
દાદાજ અમને મળી ગયા.

અહો મુક્તિપથ ગામી,
રાત-દિવસ મને રહેજો સ્મરણ તમારું.

મને દ્વેષ ને રાગથી છોડાવો,
અજ્ઞા તિમિર અંધકાર હરો;
'સ્વ'ને કખાયથી વિ-મુક્ત કરો,
શુદ્ધ કેવળ પદમાં સ્થિર કરો.

અહો કરુણાધર સ્વામી,
રાત-દિવસ મને રહેજો સ્મરણ તમારું.

અમે આજ સુધી અત્યંત નજરીક,
આત્માને ઓળખી શકીયા નહીં;
મળ-વિક્ષેપે આરોપી અહમૂ,
ગતિ ચાર ભટક્યાં કરી ખુદ સહી.

મુજ મૂઢ જોખમદારી,
રાત-દિવસ મને રહેજો સ્મરણ તમારું.

પોતે પોતાથી હતો આણજાણ,
'બાવો' 'મંગળ' ભટક્યાં ચૈં ચૈં;
પાતાળથી આકાશે ચૌદલોક,
કપડાં બદલી રજાયાં કેં જૈ.

મહીં કોરે છે કેડ ઊધર્ઠ,
રાત-દિવસ મને રહેજો સ્મરણ તમારું.

મહીં બાળી રહી છે વિરહ અગન,
બળતું બુઝવે તુમ પ્રીત નજરું;
ઓગાળી દ્વયો 'બાવા'નું મન,
તથ કેવળ અખૂટાનંદ જરું.

અસહ્ય છે આત્મ જુદ્ધઈ,
રાત-દિવસ મને રહેજો સ્મરણ તમારું.

હવે દર્શન મારું ખૂલે છે.
મારે સત્યુગી જણ થાવું છે;
મને શક્તિ દેજો વીતરાગી,
મારા પરભવનું તું જ ભાથું છે.

પ્રભુ ટાળો સહૃ ખામી,
રાત-દિવસ મને રહેજો સ્મરણ તમારું.

જડ-વંક-મતાર્થી કુબુદ્ધ પર,
પ્રભુ વર્ષાવો સમક્રિત વિજ્ઞાન;
તમે વિચચરી રવ્યા છો બ્રહ્માંડ,
અનૂ અવગાહક ભારત ઉદ્ધાર.

દાદા ભગવાન સાક્ષી,
રાત-દિવસ મને રહેજો સ્મરણ તમારું.

પ્રભુ શુતવાણીનું હો જો શ્રવણ,
સિદ્ધ વિતરાગોનું હોજો મનન;
અરિહંતને શરણો હો ચિંતવન,
ભજુને ભગવંત લહો ભવઅંત.

સ્વામી મથ્યેણ વંદામિ,
રાત-દિવસ મને રહેજો સ્મરણ તમારું.

હે ચરમ શરીરી જ્ઞાનાંજન,
ધીટ કળિયુગો અરિહંતાણ;
મહામંત્રે પરથમ પ્રેમારંભ,
વર્તમાને હાજર કલ્યાણમૂ.

અહો નિષ્ઠળ દિવ્યાંગી,
રાત-દિવસ મને રહેજો સ્મરણ તમારું.

હે જન ગણ તન મન ‘શ્રી’ વલ્લબ,
શ્રદ્ધાંજન સ્થિરક આત્માંજન;
પ્રભુ ટાળો જનમ ને મરણ ઘટમાળ,
શાસન દેવી દ્યો સિદ્ધાર્થમૂ.

અમૃત અંતર્ય યામિ,
રાત-દિવસ મને રહેજો સ્મરણ તમારું.

સ્વ-કલ્યાણી સિદ્ધયજો સ્થિત,
ચોર્યાસી ગણધર સોહેજુ;
સમવસરણમાં તુમ દિવ્યધ્વનિ,
સહુ જાત ભૂલીને સુણતાંજી.

મૂળ-ભેદક નિર્ભદી,
રાત-દિવસ મને રહેજો સ્મરણ તમારું.

દસ લાખ મહારાજ કેવળ,
એક કરોડ સાધુ સાધીજી;

શ્રાવક શાવિકા નવસો કોડ,
પાંચાગુલિ ચાંદ્રાયણ યક્ષેશ્રી,
દ્વ્યો સત્ત્વ સંજ્ઞા સિદ્ધિ,
રાત-દિવસ મને રહેજો સ્મરણ તમારું.

આ ક્ષેત્ર ભરત પર અનુસંધાન,
કરુણા સિદ્ધ છાંટી દ્વ્યો આત્માર્થ;
તારો ‘છાંટો’ પણ થશે સાગાર,
તુજ દર્શન એ જ પરમ્ભ પરમાર્થ.

સ્વીકારો મુજ નૌકાર,
રાત-દિવસ મને રહેજો સ્મરણ તમારું.

(૧૫)

આ દાદા તો ફક્ત આંખોથી પી જાવાની વસ્તુ છે,
તે નિદિધ્યાસનથી ચિત્તશુદ્ધિ અવિકારી મૌં હસતું છે.

અનંતા શાસ્ત્રનો મર્માઈ વચન નિશ્ચય નિતરતું છે.
અખૂટાનંદ પરમાનંદ મૂળાશર સત્ત્વ છલકતું છે.
પ્રકરતિક દોષ જાણી જોઈ બધે નિર્દોષ દેખે છે,
કરુણાથી સભર ઉરમાં લઘુતમ વ્યક્ત પ્રેમે તે.

બધી જ વાતોમાં ઐક્યપણું મળે નહીં પ્રાકૃતિક ફૂલે,
જો વડલો એક હોય તોયે બીજી રેખા છે પાન સ્થૂળે.
જગતમય સર્વ અથડામણ પરાકૃત પોઈન્ટ વ્યૂહોની.
જે મળતું આવ્યું પોતાને ત્યાં રાગે-દેખે છે હોળી.
પરસ્પર નુકશાની કરે મૂઢાત્મા ગાંડો અહંકાર,
મદદકર્તા જો સામો થાય તો પાણી પહેલાં બાંધે પાળ.

બીજાને સવળા કરવાને પ્રયત્નો થાય પ્રેમ થકી,
જો પ્રત્યાઘાતી થાય કિયા તો અવળું પડશે વેર વધી.
કરમ ઉદ્યથી જો આવ્યું તો લેશે આપણો જ હિસાબ,
છે દેણું-લેણું ઉદ્યાધીન નિમિત્ત પ્રીત ભેટે યા કડવાશ.

હિસાબો ચૂકતે કરતા ન કોઈનો કલેઈમ રહે બાકી,
તે વેળા છોડશે દુનિયા, ન પડવા દેજે કોઈ આંટી.
સહન કરવાનું હોય નહીં, નિકાલે લાવી ધો ઉકેલ,
કઈ ભૂલથી સહન કર્યું ! એ ભૂલને ભાંગવાનું કહેલ.
કોઈ પણ કારણે વિશ્વ નથી કલેશી થવા જેવું,
પૂરવ પાપોનો છે હિસાબ, વ્યવસ્થિત સમજને કહેવું.
પરિણામ આવે જે સામે વિગતથી કરવું સ્પષ્ટીકરણ,
બિલીફમાં શુદ્ધ આત્મા જો અવસ્થા માત્રનું છે મરણ.
શિકાયત થાય નહીં મનથી, ખરું છે તે જ એડજસ્ટમેન્ટ,
જે ઘરથી કલેશ આથભિયો, ત્યાં શાંતિ હોય પરમેનાન્ટ.
રૂપી પુદ્ગલની અવસ્તુ બધીયે હોય અંતવાળી,
અને તેને પ્રકાશે જે ‘તે’ આત્મા સત્ત છે ત્રિકાળી.

(૧૬)

આ દુનિયામાં સર્વે જીવને,
સુખ ને શાંતિ હોજો રે.
મનથી પણ કોઈ જીવનું બૂકું,
વિચારે ના હોજો રે.
સામાને ઉપકારક બુદ્ધિ,
અહિસક ચિંતવન હોજો રે.
વાણીથી શીતળ માધુરી,
ભેલાડે તે મોટો રે.
લોકોને સુખ આપે તેવાં,
કાર્યાંતે સુખ જોશો રે.
લક્ષ્મી ગમ્મે તે ધંધામાં,
મેળવનારો પુણિયો રે.
પુષ્યોત્પાર્જક સત્ત સન્માર્ગ
ખર્ચી ધનને ધોજો રે.

‘હું જાતે વિજ્ઞાન સ્વરૂપ છું’,
પ્રયોગ ચોખ્ખો હોજો રે.
માનવકાયા સિદ્ધમંદિર છે,
આત્મા અંદર નોખો રે.

(૧૭)

આજ નાનેરું લાગતું આબ રે,
સખી, મોટેરી ગુરુપૂર્ણિમા.
આંખે સૂરજ ને ચંદ્ર સાથ રે,
'દાદા' આશિષે ગુરુપૂર્ણિમા.... આજ....

છાયી ચંદ્રલી જાજમ અવની પે,
માંહી ઉજાશે ગુરુપૂર્ણિમા.

કેવો શીતળ છે 'જ્ઞાન'નો પ્રકાશ રે !
પ્રજ્ઞા પુલકે છે ગુરુપૂર્ણિમા.

થાયે સમકિત ગાઢાં રાત રે,
દા'ને વર્તે છે ગુરુપૂર્ણિમા.... આજ....

પાંચ ઈન્ડ્રિયને લાગિયું તાપું રે,
આજ ઉંફુલે ઉખાણું ગુરુપૂર્ણિમા.

મળી ઉડવાને બબ્બે પાંખું રે,
રાજ-હેવારે નિશ્ચય પૂર્ણિમા.

બધાં સપનાં થયા સાકાર રે,
કેવી રણ્યાત ગુરુપૂર્ણિમા !.... આજ....

ખીલ્યાં 'જ્ઞાન'નાં બીજથી ઝડતમા,
બધાં વડલા જ ગુરુપૂર્ણિમા.

ઘણાં Next to Dada જ ભાસે રે,
એવી અભેદ ગુરુપૂર્ણિમા.

અમે ઉભાં અરીસાભુવને રે,
બધ્યે 'દાદા' જ, 'દાદા'પૂર્ણિમા.

(૧૮)

આજનો લહાવો લીજુએ રે,
કાલ કોણે દીઠી છે ?

‘દાદા ભગવાન’ને ભજુએ રે,
કાલ કોણે દીઠી છે ?

સ્વામી સીમંધર ‘દાદા’ને શિરે,
અમારે શિરે ‘દાદા’ રે. ... કાલ...

કૂલનાં તકિયાં ને કૂલની ગાઈ,
પ્રેમનાં બિછાના બિછાવીએ રે. ... કાલ...

અકમવિજ્ઞાનીનું અભેદ વિજ્ઞાન છે,
વિક્રમ-જ્ઞાન જગત પામો રે. ... કાલ...

સર્વ દેવ-દેવીઓ ! પ્રાર્થના સ્વીકારજો,
વિશ્વમાં સુખ-શાંતિ લાવજો રે. ... કાલ...

સ્વામી સીમંધર ! અરજ સંભાળજો,
જગત્કલ્યાણ દેખાડજો રે. ... કાલ...

સ્વામી સીમંધર ! વિનંતી સુણજો,
કલ્યાણી સંકેતો આપજો રે. ... કાલ...

‘દાદા’નાં ચરણોમાં અમૃતની ધારા,
પિવાય એટલું પીજો રે. ... કાલ...

‘દાદા’-કુબેર પાસે ‘જ્ઞાન’નો ખજાનો,
લુંટાય એટલો લુંટજો રે. ... કાલ...

‘દાદા’ની પાસે મોક્ષની ચાવી,
અંતરનાં તાળાં ખોલાવજો રે. ... કાલ...

‘દાદા’ની ‘અકમ લિફ્ટ’માં બેઠાં પદ્ધી,
હાથ-પગ બ્હાર ના કાઢશો રે. ... કાલ...

હું જ ‘દાદા’માં ને ‘દાદા’ જ મુજમાં,
અજબ અભેદતા જાણી રે. ... કાલ...

‘દાદા’, ‘દાદા’, કેવાં ‘દાદા’ !
‘દાદા’ઓનાયે મારા ‘દાદા’ રે. ... કાલ...

મહાવિદેહક્ષેત્રે અમને લઈ જાજો,
સીમંધર સ્વામીનાં દર્શને રે. ... કાલ...

રોકડ સથવારો ફોગટના ભાવમાં,
કિમત કોઈએ ન આંકવી રે. ... કાલ...

કાલ, કાલ, કાલ ક્યારે આવતી જ નથી,
આજ, આજ, આજ ઘડી કામની રે. ... કાલ...

આતમા જ પોતે પરમાત્મા થાવાનો,
અવસરિયો વહી જાય છે રે. ... કાલ...

‘દાદા ભગવાન’ ! તમે જ્યાં હો ત્યાંથી,
છેલ્લી ઘડીએ દર્શન દેજો રે. ... કાલ...

‘દાદા, દાદા’ બોલીએ રે,
કાલ કોણે દીઠી છે ?

(૧૯)

આજ સ્વરૂપે શોભતું આભ રે,
ખીલી સ્વરૂપ દાદા પૂર્ણિમા,
એનો જળહળ પ્રજ્ઞ પ્રકાશ રે,
હૈયે ભાવજો, સ્વરૂપ પૂર્ણિમા.

એની શીતળતાનો પ્રભાવ જો,
મહી ટાકું ને ટય, ગુરુ પૂર્ણિમા.
બીજ અમારીયે લાગે પૂનમ રે,
નિજાનંદી લહેર, દાદા પૂર્ણિમા.

ભાવ ઉદ્ઘિ ઉછળે ઉરમાં રે,
સ્વરૂપી જુવાળ, દાદા પૂર્ણિમા.

જુદા પુરુષ અને પ્રકૃતિ જણાય રે,
નિશ્ચય ને વ્યવહાર, ગુરુ પૂર્ણિમા.

જોઈ જાણ્યે પ્રકૃતિ વિલાય રે,
સહજતા એ મોક્ષ, દાદા પૂર્ણિમા.

ચાર કષાયોના વાદળ વિખરાય રે,
ખીલે શુદ્ધ સ્વરૂપ, જ્ઞાન પૂર્ણિમા.

રહે દર્શનમાં કંઈક છે કંઈક છે,
'આ' છે ડિસાઈડ, દાદા પૂર્ણિમા.

જ્ઞેય-જ્ઞાતાના ભેદ સમજાય રે,
સ્વ-સત્તાની જાણ, ગુરુ પૂર્ણિમા.

જ્ઞાન મળતાં થયાં વીતદ્વેષ રે,
થઈ જાણું વીતરાગ, દાદા પૂર્ણિમા.

શુદ્ધાત્મા તો છે શબ્દાવલંબન,
થયે નિરાવલંબન, જ્ઞાન પૂર્ણિમા.

હું બાવો અને મંગળદાસ રે,
ત્રેખડ કરો તોડ, દાદા પૂર્ણિમા.

(૨૦)

'આ' નિયમન ચકનો ધ્રુવ કાંટો, ભગવાન અમારો દાદો છે,
ચેતવનારો ચલાવનારો, ચાલક સહુનો વહાલો છે.

વ્યવહારી રૂપક હંસાને, નિશ્ચય ઊડવા પાંખો છે,
પિંજર પૂર્યા આતમહંસને, મુક્ત ગગન બે પાંખો છે.

હુંદિયે સ્પર્શી સરસ્વતી, 'આ' વાણી લહાવો અનોખો છે,
એક જ વાળની ટોચે બિરાજ્યા, દુનિયાભરનાં શાસ્ત્રો છે.

સ્વ-ક્ષેત્રે અભિનિવેષી, ‘આ’ નિરદ્ધંદુ ‘તે’ મૂળ આવ્યો છે,
કોટિ સૂરજ જગહળ જબકી, જ્યોતિર્મય બે ‘આંખો’ છે.
નિર્વિકલ્પી, નિર્ગ્રથી, જગ - બ્રહ્માંડે ના તાંતો છે,
આ સ્વસ્તિક ન્યાય ફળાદેશી, વીતરાગ ભુવન મણિ સાંધો છે.

(૨૧)

આનંદ અખંડ પામીને,
કરું હું પ્રભુ તારી ભજના,
પ્રેમ ચાંદ્યો તારો થોડોક અહીં,
ભજું હું પૂરો પામવા.

- આનંદ અખંડ...

કરવાની છે સ્વામીની સ્થાપના,
ભાવોથી હિમાલયમાં,
ભરતક્ષેત્રે ઊંચા શિખરે,
અંતરની અગાશીમાં.

- આનંદ અખંડ...

કેસરીયા છાંટા પ્રભુ પર દીઠા,
દૈવી આ પ્રતિષ્ઠા,
મહાત્માઓ સંગે અમે માણી,
અલૌકિક પ્રાણ પ્રતિષ્ઠા.

- આનંદ અખંડ...

દેશનાની તારી વાતો જ સુણી,
દેવી-દેવો આવતાં,
શા માટે અમે વંચિત રહીએ ?
આવીશું અનુભવવા.

- આનંદ અખંડ...

દાદા દર્શને સ્વામી સીમંધર,
પ્રત્યક્ષ હાજર જેવા,
દર્શન કરતાં જાગે પ્રેમ જ,
પ્રત્યક્ષે હશે કેવાં ?

- આનંદ અખંડ...

દાદા મહાત્માની એક મહેશ્યા,
સ્વામીના દર્શન પામવા,
કૃયારે રે.... સ્વામી તમે રે આવશો !
સ્વર્ણેય દર્શન દેવા.

- આનંદ અખંડ...

(૨૨)

આનંદ આનંદ ઉભરાય, હૈયુ જાલ્યું ના જલાય,
જ્ઞાની સંગે જીવનની પળ પળ ઉત્લાસે જાય.

એમનો પ્રેમ ભરપૂર, જળકે વીતરાગી નૂર,
એમનું હાસ્ય છલકે, ને જગ વિસમૃત થાય,
એમની દણિ મળો ને, સૌના દિલડા તેલે,
આખો દા'ઢો બસ, એ જ નિદિધ્યાસનમાં જાય.

સંસારના સૌ ધા રૂઝાય, અંતર ઠરતું ઠરતું જાય,
સુખો જગના એક જાટકે, વિલા મૂકાય. (૨) આનંદ આનંદ....

એમની કરુણાના નીર, વરસે સૌ પર નિશાદિન,
જ્યાં જ્યાં પગલાં પડે, ત્યાં ચોથો આરો સર્જીય,
એમની દણિથી મોક્ષ, એમના ચરણોમાં મોક્ષ,
એમને જોઈ જોઈને, મોક્ષ સ્વરૂપ થવાય.
અહો ! સુલભ આવો મોક્ષ, ક્યાંયે ભાષ્યો નહીં દોસ્ત,
હસતા-રમતા કેવળનાં, પગથિયાં ચડાય. (૨) આનંદ આનંદ....

(૨૩)

આપણે દાદા ભગવાન વિના બીજું કશું દેખવું નહીં,
ઉપરી હોવા છતાં ઓઝો ઉપરીપણું રાખ્યું નહીં.
મોક્ષમાર્ગી લિફ્ટ જોઈ ઘૂસી જાવું, ખસવું નહીં,
ગુપ ને ચૂપ જોયા કરવું, રસ્તામાં ઊતરવું નહીં.
સીધા રસ્તા મળ્યા પછી આડા રસ્તે ફંટવું નહીં,
મૂળ મોક્ષ મળ્યા પછી આંખરામાં ફરવું નહીં.
કુસંગોની કાગારોળે હંસલાએ ભળવું નહીં,
શુષ્ક-જ્ઞાન, દંભો વચ્ચે 'જિજ્ઞાસુ'એ ઢૂકવું નહીં.
કંકરી નાખીને ચોખા ધાનને ભરડવું નહીં,
કેંક જન્મો ખરડાયું છે એવું દળણું દળવું નહીં.

આખાં ભાણાં ખાધા પછી ચટણી માટે બેસવું નહીં,
વિષ્ય નીડર જવાતુમાં હાથ ઘાલી સરવું નહીં.

નાશવંતી ચીજો તણું મૂલ્યાંકન કરવું નહીં,
તકલાદીની મૂલવણીથી નુકસાનીમાં પડવું નહીં.

પ્રકૃતિના ચોપડામાં ‘મારું’ કહી લખવું નહીં,
ઓટવાળાં ખાતાં કાઢી નવું ખાતું ખોલવું નહીં.

ઉપરછલ્લાં વહેવારોમાં ઊંડાણે ઉત્તરવું નહીં,
જોખમદારી પોતાની છે સમજને ચડસવું નહીં.

અવકાશોને વિશ્વધ્યાને અધર્મથી ભરવું નહીં,
નિકરણાના આહારોમાં ધર્મ વિના ફરવું નહીં.

કીરિયા વચ્ચે ધર્મ રાખી સ્વરૂપને આરાધવું મહીં,
મૂર્તામૂર્ત તરણા-તારણ દાદાને હું વીસરું નહીં.

સર્વાહાર વિહારોમાં, આત્મે પરિણામવું મહીં,
જ્ઞાની પાસે શક્તિ લઈને, જ્ઞાનને પચાવવું અહીં.

અક્ષમિક જ્ઞાન લીધે, ફરી કોઈ દિ' મરવું નહીં,
મોકદાની દિલાવરનું, અનન્ય છે શરણું અહીં.

(૨૪)

આપનું અજોડ દર્શન તારી ગયું હો...અનેકોને....

એક એક શબ્દના સ્વ નો સૂરનો સરતાજની..(૨)...

ઉગતી જાગતી અસંગની...એકમેવ અલિપત્તા,

આપ શક્તિ આપ વિધિ...તરણાતારણ...તારી ગઈ હો... આપનું...

યાદ કરવું ના પડે, એ લક્ષ બેસાડી દીધું..(૨)

કર્મદયના ભૂલોના ધોધમાં..ખમાસણું વર્તાયું,

મહીંથી ઝરતી સહજ ક્ષમા...વીરોના વીરની...તારી ગઈ હો..આપનું...

આંખોમાં વીતરાગ મુદ્રા, કર્ણોમાં શ્રુત જ્ઞાન સત્તુ...(૨)

હસ્તોમાં નિષ્ઠામ કિયા, સ્વરમાં આપનું જ પદ,

હૈયે વસતા...મહીંથી બોલતા દાદાજી મારા...તારી ગયા હો.. આપનું...

સૂક્ષ્મતમ લેવલે છેદયો મૂળ અહમ કરનારથી..(૨)

હલકો ફુલ જોવો...ઉંચે ઊડતો...છૂટતાં ભરેલા માલથી,

એકાવતારી પાંચ આજા...વચન બળથી...તારી ગઈ હો... આપનું...

(૨૫)

આપ્તસ્વજન તો તેને રે કહીએ,

જેના પર મૂકી શકીએ આપણે વિશ્વાસ.

વળી તેની વરતના હોય જ એવી કે,

કદીયે ના થાય કોઈએ ક્યારેય અવિશ્વાસ.

ગમે તેવું ખોખું હોયે કાળું-ધોળું પરાકૃત,

આત્મા કબૂલે ‘ઈ’ વાતું નિર્વિવાદ.

બ્રહ્માનાં વાક્યો ને અપૂરવી ચેતનવાણી,

કરાવે છે આપણો સર્વાંગી વિકાસ. - આપ્તસ્વજન....

ક્યાક્ય બુદ્ધિની સુણવાથી કોઈનોયે,

શમતો નથી ભાઈ અનાત્મી ઉકળાટ.

મતલેદ પાડે જગ-બુદ્ધિ વિપરીત,

નિરાગ્રહી નિરિષ્યકનો સ્વાતમી મેવાસ. - વળી તેની....

જગાધ્યાસ ભૂલાવી દે પૌરુષી ‘આપ્તવાણી’

સજીવન મૂર્તિ જ ટાળે દેહાધ્યાસ.

ઘાટ વિનાના નિર્મળ પ્રેમની,

પંદરે ક્ષેત્રોમાં ફેલી જો સુવાસ. - આપ્તસ્વજન....

મનો-બુદ્ધિ ચંચળતા બતાવે જે કાઈ દશ્યો,

તેને જાણો અચંચળ આતમ-પ્રકાશ.

‘દાદા’ પાસે બેસવાથી ગમે તેવી અવસ્થામાં,

શુદ્ધ થઈ જાયે બધા શ્વાસોચ્છ્વાસ. - આપ્તસ્વજન....

મોક્ષ તો માંદી જ પડિયો છે ભરપહે,
 મોક્ષદાતા મળે ત્યારે છૂટે ભિથ્યાભાસ.
 જગધામી સંકલ્પ-વિકલ્પોથી છેટા રાખે,
 ઉપયોગે શુદ્ધ માટે પાંચ આજી ખાસ. - આપ્તસ્વજન....

(૨૬)

આ મારા દાદાની પૂર્ણિમા આજ,
 નિત્ય છલકાવે જ્ઞાનની ધાર.

કોને કહું આ અપૂર્વ વાત ?
 કોઈ શબ્દો ના આવે મારી પાસ.

એક એવો અવસરીયો રે,
 અપૂર્વ તેને કહ્યો;
 જ્ઞાનીઓની ‘આ’ વાતોનો સાર
 મહીંલાને જગાડે રે. - કોને કહું આ ...

ભાવોનું સાયન્સ જાણ્યું,
 ભાવોના રાજ પાસે;
 ભાવોને પણ સૌંઘ્યા હવે,
 મારા દાદાના ચરણોમાં રે. - કોને કહું આ ...

અસહજ ‘પોતાનું’ પણું,
 જોણે જોયું અને જાણ્યું;
 મહામુનિ જો નાચ્યો હવે,
 મહામુક્તિ અનુભવીને. - કોને કહું આ ...

કેવી કૃપા કરુણામૂર્તિની,
 અરે, જુઓ મહાત્માઓ;
 આદ્ય શક્તિ છે પ્રત્યક્ષ ‘આ’,
 મા માનો કે મલ્લિ માનો. - કોને કહું આ ...

હદ્યમાં ચરણાર્વિદનું,
 કરુણાના નયનોનું;

હુંકોની આ હુંકમાં,
કોને ભેટું કે ના ભેટું. - કોને કહું આ ...

સર્વ બીડોનું એકાન્ત આ,
પરમાત્મનું ભવનું;
મહીંથી જ જે વધતું રહ્યું,
પરમાર્થિક સમર્પણનું. - કોને કહું આ ...

એક પ્લેટફોર્મ પર જે ખૂલ્યું,
સર્વોચ્ચ તબક્કો છે;
અહીંથી જ જે ચાખ્યો જે પ્રેમ,
તેને જ શુદ્ધ કહ્યો. - કોને કહું આ ...

(૨૭)

આયો આયો આયો આયો રે,
ક્ષીણા મોહ જીનેશ્વર આયો.

ગાયો ગાયો ગાયો ગાયો રે,
વીતરાગ ધરમ મૂલ ગાયો.

અનમોલ અવસર, ‘પ્રત્યક્ષ પારસ’,
લોઢાઓ, દોડો, અડો છાંડીને આળસ.

ઘર બેઠે ગંગા ‘કેવળ કંચનરસ’,
પોતે બેઠાં તરી તે, તારણ ‘અકમ’ દરશ.

પાયો પાયો પાયો પાયો રે,
જાદુ, ‘સો ટચ લોઢાં’ને જ પાયો....

બિજ બાદલ ભઈ અમરીત બરખા,
અમૂર્ત મૂરતીમેં, વ્યોમખંડ વિસ્તરા.

રિમજિમ અખંડ, ધાર-શ્રવણ સત્તુસંગ,
મનોહારી સંગમ ત્રિવેષી મંતરા.

ઇયો ઇયો ઇયો ઇયો રે,
નાથ અવકાશ-ધરા પે બિધાયો....

દારુ નશા ઉતરે સરળ-સીધાં સૂતર ઉકલે,
અજા-બાળ સંસારીઓ વાળો, તેમ સહુ વળે.

જગતનિષ્ઠ સાધુઓનો નશો નહીં ઉતરે,
ત્યાગી-તપસ્વી ‘કેફ’ દેહાધ્યાસે નીતરે.

સહાયો સહાયો સહાયો સહાયો રે
સ્વામી, અ-સંસારી સિદ્ધ સહાયો....

(૨૮)

આરોપિત ભાવોની અસરો....જેણે જીવનમાં જાણી હવે...
અર્પજા કરી દયો સૌ ગૂંચ હવે....‘આ’ સત્તુ પ્રગટ્યું નિશ્ચયે...

એક પુષ્પ ખીલ્યું છે અમૃત્ય....માળી કોણ એ હવે ભાન થયું....
માળીને ‘આ’ એક પુષ્પ સિવાય...બીજું સહુ રહ્યું પરભાર્યું...
આરોપિત....

મહીલા દર્પણમાં જોવું હવે.... જ્યાં ધૂળ હતી તેને ધોવી હવે....
કેવળ દર્શન સ્વ સૂર્ય પ્રકાશ....ઝળહળ જ્યોતિ ફેલાવે હવે....
આરોપિત....

પરમાર્થિક એ જ પરમ વિનય....દિંગિતૂ જ્યાં પોતાપણું નહીં...
અવળી-સવળી સૌ માન્યતા....શ્રદ્ધા કોઈની તોડાય નહીં...
આરોપિત....

બહારના આંસુનો અર્થ જ શો ?....ખારાં ચાખ્યાં તે રાગી હતા...
અંદર કરુણા ઉપજે જ્યારે....સ્વ અમી વીતરાગ હતા...
આરોપિત....

અપૂર્વ કૃપા આ જ્ઞાનીની....અપૂર્વ કૃપા એક પ્રત્યક્ષની....
સજીવન મૂર્તિના લક્ષ વિના....સદ્ગુરુ ક્યા... સમજાય નહીં...
આરોપિત....

(૨૯)

આવો પધારો હુદિયામાં,
અંતઃકરણા આસનમાં.

શ્રીદ્વા નૌકે સમતા સઠ,
વાયરે બ્હાલપ મૃહુતા મઢ,
આપ્તસુકાની જ્ઞાનારૂઢ,
ભવસાગરની પાર તલપ.
ત્રણુતા બઢાઓ પ્રશીમાં,
કોમલતમ પરમારથમાં....

મન પાથરણે પરાગો તમે,
બુદ્ધિ સૌરભ સમ્યક્ષમે,
ચિત્ત નિર્મળ કર સ્વ-સમયે,
અહમ્ વિશુદ્ધ હો ત્વં શરણે
નવલાં ભરાવો સ્વ-ધરમાં,
જૂના ખરી વહે પરધરમાં
ધર્મકોન્નિય પાંચ આજા,
કુરુક્ષોગ્રીય ફાઈલ અજા,
કુંઠિત કર્મી શ્રી કિશના
યોગેશ્વર મૂળ અ-કરમા
આવો પ્રકાશો નિઅંગમાં,
સત્તુ-સંસ્કરણા શાસ જ માં....

(૩૦)

આવ્યા આવ્યા આજ રે,
અવસર અપૂરવ ત્યાગના.
નિજ આતમ ઉત્થાન રે,
સૌરભ જો મન બાગમાં.
પ્રવજ્યાની પરિમલ પ્રસરાયે,
સંયમધારી તન હરખાયે;

જનગણ મંગલ ગીતો ગાયે,
મહાવીર શાસન પાટ દીપાયે.

મહોત્સવ વરસીદાન રે,
અપરિગ્રહ વ્રત-સાધના.
હીરા-લક્ષ્મી લ્હાણ રે,
વીરવાણી વ્યાખ્યાનમાં.....

હું કેવળ શાશ્વત આત્મા છું,
પુદ્ધગલ કર્માનો જ્ઞાતા છું,
સૃષ્ટિ દશ્યોનો દ્રષ્ટા છું,
જ્ઞાનકિયાનો શુદ્ધ કર્તા છું.

સંજોગ લક્ષ્મા ભાન રે,
દુઃખાન્તો સુખની ચાહના.
જ્ઞાતા-અજ્ઞાતા જાણ રે,
'સ્વરૂપ' સંયમી આત્મા.

(૩૧)

આવ્યો, કલ્પિ તારણહાર રે,
મહાઉપકારી પરગટ જ્ઞાન-અવતાર રે. ... આવ્યો.....

દીવડો, 'જ્ઞાની' શુદ્ધ પ્રકાશ રે,
સ્વ-પર પ્રકાશક જ્યોતિસ્વરૂપા પાસ રે.

'જ્ઞાની' ચરણે પ્રત્યક્ષ મોક્ષ રે,
ચોખું કરે જે સ્પષ્ટીકરણ અહો ! દોસ્ત રે. ... આવ્યો.....

કર્તાપદની ભ્રાંતિ ધોઈ રે,
શક્તિ-મહેશ્વર મૂળ 'વ્યવસ્થિત' સો 'ઈ' રે.
ખારાં સાગરે વીરડી મીઠી રે,
ત્રિકણી આશ્ર્ય અભેદ ગીતી રે. ... આવ્યો.....

દેશના, અમૃતમય રસાસ્વાદ રે,
બોમ-ધરા લગ-સ્પંદ પૂજયાં આબાદ રે.

ગંગા-પાવક ક્ષમા-કરુણાળ રે,
તરણતારણ વીતરાગ મોક્ષ-ઉજમાળ રે. ... આવ્યો....

ધારણા, લક્ષ, પ્રતીત, જાગૃતિ રે,
અનુભવ 'જ્ઞાની'-હૃપાણ સાધ-નિષ્પત્તિ રે.

મौલિક, 'જેમ છે તેમ' અવકાશ રે,
યાવત્ સૂરજ-ચંદ્ર 'આ' ગેણી સર્વાંશ રે. ... આવ્યો....

'દાદા ભગવાન' આપણી પાસ રે,
ચાર ગતિથી છોડાવશે પાશ રે.

'દાદા', ખોલે છે 'બાવલા'ના પાશ રે,
તેથી જ આપણાં ખૂલતાં મુક્તિ-દ્વાર રે. આવ્યો....

(૩૨)

આજ્ઞા ધરમનો આ મારગ ... આજ્ઞા ધરમનો આ મરમ,
કોઈ વીરલો જ પામે વાત ... વીરલો જ પામે સાથ.

આગમ સૂત્રો કે ઉપનિષદ ... અનુભવી વાણી જ સ્યાદવાદ,
કોઈએ કહ્યું તો છોને કહ્યું ... ટેપરેકર્ડ આ તો આવું વાગ્યું.
વીતરાગની આ સહજ ક્ષમા,
સ્વભાવી સત્તસંગ શીતળતા...અવિરત અલિપ્ત રહ્યું ... પરમ વિનયે રહ્યું.

સંસારી ફાઈલોમાં કડવું-મીહું ... જેને સ્વાદ હતો તે ચાખો હવે,
મહીંલા સુખના સાગરની તો ... કિનારે ભરતી-ઓટ જ હોય,
ગહેરી ગહન મહીંલી સ્થિરતા,
જ્ઞાની અંગૂઠે નિસ્પંદ્તા ... વીરોના વીરનું રહ્યું ... પરમ વિનયે રહ્યું.

એક તલભરનું અસમ્યકત્વ ... એક પલભરનું અભ્રલયર્થ,
જાગૃત દશામાં જેમ છે તેમ ... જોવાનું હવે બાકી જ રહ્યું,

આજ્ઞામાં હવે સંપૂર્ણ સમતોલન,
નિર્પક્ષ દિણિનું ન્યાયતોલન... એક જ્ઞાનીની કૃપાથી રહ્યું... પરમ વિનયે રહ્યું.

સત્તસંગની એક એક પલનો યોગ.... અસંગી સત્તનો સત્ત સંયોગ,
સ્વ પુરુષાર્થી સ્વ ઉપયોગો... સુખીયો જ સુખને ફેલાવે,
આજ્ઞા પાલનનું રહસ્ય,
મૂળ મુક્તિનું આ મહા દશ્યઆજ્ઞા ધર્મ રહ્યુંપરમ વિનયે રહ્યું.

પ્રત્યેક અવસ્થા પુદ્ગલી ... પ્રત્યેક સંયોગો પરાયા,
એક એક ને જોતા પલ પલમાં ... એક એક નિકાલી ‘જ્ઞાની’ના,
‘આંખોનું’ નવ દર્શન આજે,
ન્યુ મિલેનિયમ ... જ્ઞાની કાજે... અખંડ વચને રહ્યું ... પરમ વિનયે રહ્યું.

(૩૩)

આંખોના દ્વારેથી હૃદીયે વસીયા,
ઓ મારા જ્ઞાની વરતું ચરણમાં... (૨) આંખોના દ્વારેથી....

અનુભવ શ્રેષ્ઠીનો સાથ આ પૂરો,
અનંત ઐશ્વર્યની ખુમારી સહિતનો... આંખોના દ્વારેથી....

સથવારો સાક્ષાત્ત સત્તપુરુષનો (૨)
સત્તસંગ સાધ્યો સજીવન સંગનો... આંખોના દ્વારેથી....

નિર્વિકારી નિરખી નયનો,
જોઈ જોઈને બનું હું તેવો... આંખોના દ્વારેથી....

દોષો દેખાડે, દોષથી મુક્ત જે,
તેના ચરણને જોતો હું ચાલું... આંખોના દ્વારેથી....

આજ્ઞા આધીનતા અવિરત રહેજો,
જ્ઞાની વચનબળ અખંડ વરતો... આંખોના દ્વારેથી....

(૩૪)

ઉપકાર કરુણાસાગરનો,
નેણ-વેણ-હાલનો વીજલણો.

કખાયોનાં હથિયાર મૂકી દીધાં હેઠાં,
મન પણ ઉગામ્યું નથી અહિંસક બેઠાં;

સૂરતાલ સંવાદિતા આત્મતારણો,
રાગ વીતરાગનો સત્વવાંચણો....

‘રિયલ’ મૂળ સ્વરૂપે આત્મ અવિનાશી,
‘રિલેટીવે’ ટેમ્પરરી અવસ્થાઓ વિનાશી;

રૂપકાર તત્ત્વ જૈન્ય કર્મફલ કો,
મનુષ્ય કે જનાવર પર્યાયનો....

બ્રહ્મવાસ - કચકચ - કખાયો ત્રિપાદિ કલેશ,
પ્રારંભે મિત્યાં સુખ કચડે હંમેશા;

સમસ્યા નિવારે સત્તુ સંપ્રાપ્તણો,
ગુંચવાડો કાઢે ગમ્ય જ્ઞાનધારણો....

‘બ્રવહાર’ એટલે લટકતી સલામ જો,
હલ્લો હાય ! બાયપાસ હાલવા માંડો;

આત્મસ્થ નિશ્ચયાત્મે મુક્તાવણો,
‘નિકાલ’ જ સમભાવી યજ આપણો....

દયા, નીતિ, પ્રામાણિકતા, ઓબ્લાઈઝીંગ નેચર,
અનુકૂંપા, લાગણી ત્યાં આબરૂ સદ્ગ્રર;

સર્વાવસ્થે, સમાધાને સ્વ-પ્રભાવણો,
બાધ્યભાવે નિઃઘંદી મહીં પરાકર્યો....

(૩૫)

ઉપજાવે સંયમ પરિણામ !
હર્ષ ને શોકની વિભાવાવસ્થે,
હાજર થયું તે જ 'જ્ઞાન'.

-(ઉપજાવે)

સ્થૂળ સંજોગોના દબાણ વચ્ચે,
હડહડતું આવે કંઈથી અપમાન;
સામું નિમિત્ત જો નિર્દોષ ભાસે,
આપણું વધિયું ઉધ્ર પરિણામ.
જાગૃત રાખે કડવા સંયોગો,
એવાં પુદ્ગલને સદ્બુદ્ધિ હોજો,
સત્તા 'બ્યવસ્થિત' જાણ.

-(ઉપજાવે)

ગમ્મે તે પ્રસંગ ફાવતો લાગે,
દૂધમાં સાકર ખુદ પોતે જે નાખે;
સમ્યક્ક બુદ્ધિ પ્રજ્ઞાની પાંખે,
વાતાવરણને હળવું જ રાખે.
આપણું સ્પંદન કોઈને ના વાગે,
શુદ્ધ નિર્જંપન 'સ્વ' સંગે જાગે,
અસંગ 'સ્વરૂપ'-ધ્યાન.

-(ઉપજાવે)

(૩૬)

ઉંગી અલૌકિક ભોર, જ્ઞાની મળીયા,
જ્ઞાની મળતાં રે જોયો માંયલો.

ખોરવાયો કમિક માર્ગને, ઘૂટવાની ના બારી,
કાળ તણી આ બાલિહારી જો, આવ્યા અકમ જ્ઞાની.
નવલી દિશાનો નવદોર, બેલી મળીયા,
બેલી મળતાં રે, તાર્યો બેડલો.

- ઉંગી....

ભવસાગરમાં દુબકા દેતી, નાવલડી નોધારી,
નજરું નાખી નિહાળું પણ, સૂરે ના કોઈ બારી,

મધુદરિયા મોઝાર, માલમ મળીયા,
માલમ મળતાં રે, મારગ લાધીયો.

- ઊગી....

અહું, મમતા, માયા કેરી, તુરેંગ કાજળ કાળી,
છૂટવા માટે વલખાં મારું, ફાવે ના કોઈ કારી.
મુક્તિનો ઉઠ્યો મહાશોર, મુક્તક મળીયા,
મુક્તક મળતાં રે, બંદી છૂટીયો.

- ઊગી....

અજ્ઞાન અંધાર ગયોને, પ્રજળી જળહળ જ્યોતિ,
શુદ્ધાત્મા જ દેખું સહૃમાં, હરે જ્યાં નજરું મારી.
દિવ્યચક્ષુ દીધાં ઘોર, દાની મળીયા,
દાની મળતાં રે, દસ્તિ પામીયો.

- ઊગી....

આધિ, વ્યાધિ ઉપાધિમાં, નિરંતર સમાધિ,
નિજ સ્વરૂપના અજપા-જાપે, વર્ત અંતર શાંતિ.
ઘટમાં રણકે ઘંટીનો શોર, દાદા મળીયા,
દાદા મળતાં રે, આત્મા જાડીયો.

- ઊગી....

(૩૭)

ઉજવીએ દાદા ભગવાનની સોમી જન્મજયંતી. (૨)

વધાવીએ અવસરને ઉમંગથી, મળે ઝાંખી પૂર્ણ પૂનમની. (૨)

ન ભૂતો ન ભવિષ્યતિ, (૨) આ અનુપમ પ્રેમલ મૂર્તિ. ઉજવીએ...

પચાસમે વર્ષ અપૂર્વ જ્ઞાનધારા પ્રગટી,
સિદ્ધદશાના પરમ સુખની અનુભૂતિ,
દેહ સાથે દરા દેહાતીત વર્તી,
ન ભૂતો, ન ભવિષ્યતિ... (૨)

ઉજવીએ...

જ્ઞાન આપીને આત્માનો ઉધાર કરાવ્યો,
રક્ષણ કાજે આજ્ઞાનો આધાર આપ્યો,
વિષ મૂકીને શક્તિનો સંચાર પૂરાવ્યો,
ન ભૂતો ન ભવિષ્યતિ... (૨)

ઉજવીએ...

આનંદ જે અનુભવાય છે અમે શું કહીએ,
સુખ મહી જે ઉભરાય છે એને કેમ વર્ણવીએ,

હલકા ને હલકા થવાય છે એને જોઈ જ રહીએ,
ન ભૂતો ન ભવિષ્યતિ... (૨)

ગૃજવીએ...

કંઈ ન કરે છતાં ચાહે સો કરે અકમજ્ઞાની,
તેથી તો બે જ કલાકમાં દે આત્માને જગાડી,
અહો ! અહો ! હે દાદા તમોને લાખો સલામી,
ન ભૂતો ન ભવિષ્યતિ... (૨)

ગૃજવીએ...

(૩૮)

ઊઠો, જાગો, દૌડો, પકડો, અક્રમ ગાડી આઈ હૈ;
રિઝર્વેશન હો કે ના હો, અંતિમ સુખ કો લાઈ હૈ।
નહીં રુકેંગે, નહીં રુકેંગે, દાદા ભગવાન નહીં રુકેંગે;
યે દુનિયા કે પ્લેટફોર્મ કો સલામ કરતે જાયેંગે।
ધરમ-કરમ કી રગડા-પેટિસ, ઘર ઘર ઝગડા દરિયા ખારા;
ક્લેશી કુટુંબ ગમ કા મારા, સર પે હૈ ટેન્શન કા ભારા।
ખાના, પીના ઔર ઝગડના, પૈસા-પત્ની ઘર કા ગુરુ;
ઘર મેં નાશતા કરતા માનવ, બાત-બાત મેં હો જાય શુરુ।
હર ઘર કી હૈ દુઃખ કહાની, હરદમ હોલી પત્તર ફાડી;
સબકો છોડો, મારો ગોલી, પકડો પકડો મોક્ષક ગાડી।
બહુત ગઈ અબ રહ ગઈ થોડી, અ-સ્ત્રી પુરુષ યુગલ જોડી;
ભેજાફોડી ઝંઝટ ખોટી, મારામારી કરકે 'Sorry'।
રોકેટોં કા જેટ યુગ મેં, ગાડી સુપરફાસ્ટ હૈ;
ટોપીવાલે સુપર હ્યુમન, મુક્તિ કા સપ્રાટ હૈ।
સવાલ કરતે જવાબ હાજિર, કેવલજ્ઞાની સબકા હૈ;
હિન્દુ, મુસ્લિમ, ઇન્ડિયા, ફોરિન, સબકો અપના લગતા હૈ।
ગાડી ચલતી દો પઢ્ટી પર, નિશ્ચય ઔર વ્યવહાર કી;
અક્રમ જ્ઞાની કો ગ્રિન સિગનલ, મौલિકતા ભગવાન કી।
નહીં મિલેંગે, નહીં મિલેંગે, જ્ઞાની પુરુષ નહીં મિલેંગે;
પથ્થર પે માથા ફોડોગે, ફિર ભી દાદા નહીં મિલેંગે।

ચારોં યુગ મેં નહીં મિલેંગે, કલિક અવતાર નહીં મિલેંગે;
દોડો, દોડો, અબ ભી સમજો, મુક્તિદાની નહીં મિલેંગે।
વંદન કરકે કહ દો ઉનકો, ‘મૈં બુદ્ધ હું કુછ ના જાનું;
મેરી ઝોલી જ્ઞાન સે ભર દો, જીતે જી મૈં મુક્તિ પાऊં’।
નરસિંહ, મીરા, અખા, કબીરજી, યે ગાડી મેં બેઠે હોએ;
હમ તો ખુદાબક્ષ હું દાદા, ચરણો મેં સીટ કર લેંગે।

(૩૮)

ઉંધું યા તો સીંહું બોલો નામ ‘દાદા’,
આપોઆપ જ અક્ષર બોલે ‘દાદા મોક્ષ-વિધાતા’. ... ઉંધું...

‘દાદાજી’ની હાજરીથી માયા નાસી જાય,
અહીં પણ સખણાં નહીં બેસો તો પાપો ના ધોવાય.

અન્ય કેને કીધાં પાપો હ્યાં ધોવાતાં,
પ્રાકૃતિક જલતી ભડીનાં ભડકાં હ્યાં ઠરી જાતાં. ... ઉંધું...

‘દાદા’ માટે શંકિત રહેશો તોયે બક્ષે માફી,
‘જ્ઞાન’ ઉપર શંકા થવાથી વિરાધના મહા થાતી.

કળિયુગનાં માનવની આંખો કાચ-લખોટા,
હીરાને ઓળખશે નહીં ને પીછે પૂજશે ‘ફોટા’. ... ઉંધું...

વાંકી ગાંઠોવાળાંને કોઈ કે’શો નહીં ‘તમે ખોટાં’,
અણસમજણિયા વિરાધકથી ભગવાન બોત્યા ‘તોબા’.

નિંદે યા તો પૂજે, લૌકિક છંદો જોતાં,
સમભાવી વીતરાગ વિચરતાં, ‘ઈ’ પરમાણ જ મોટાં. ... ઉંધું...

‘દાદાજી’ને ચારેકોર ચાહે દેવલોક,
અપરાધકને દંડ જ બક્ષે એવો દૈવી-કોપ.

દેવોને વિનવીને ભૂલો માફ કરાવતાં,
કરુણાસાગર સામે ચાલી અવળાં-સવળાં કરતાં. ... ઉંધું...

ઉંધી મટકીવાળાંને ઘર જઈને પાછા ફરતાં,
ચાતક જેવા ખાસાને ત્યાં જઈને પાણી પાતાં.

ઉંધાં-ચતાં કરતાં વિશ્વસાહિત્ય વિચરતાં,
અખંડિતા ‘દાદા’થાને કેવળ સમકિત ગાઢાં. ... ઉંધું...

(૪૦)

એ. એમ. પટેલ રૂપી મંદિર ‘જે’, જ્ઞાની પુરુષ,
તેની અંદર પ્રગટ થયા ‘તે’, દાદા ભગવાન.
આપણાને સત્તસંગ દીયે ‘છે’, મુક્ત પુરુષ,
દેહથી જુદા રહેનારા જ્ય, દાદા ભગવાન.

અનંત જ્ઞાન, સુદર્શન, ચારિત્ર શુદ્ધ, અદૃશ્ય તપ્ય,
અનુભવી, સમકિત સિદ્ધ, પરમ વિજ્ઞાની, ભગવંત અરૂપ.

‘દાદા ભગવાનના અસીમ જ્ય જ્યકાર હો’

મરી જતાં જે મસાણે બળશે, વિનાશી પુદ્ગલ,
બળતાં નથી ને મરતાં નથી, ‘તે’ દાદા ભગવાન.
બાળે છે અજ્ઞિ સ્થળ શરીરને, અવિનાશી આત્મા
સૂક્ષ્મતમ શુદ્ધાત્મા છે, ‘તે’ દાદા ભગવાન.

‘દાદા ભગવાનના અસીમ જ્ય જ્યકાર હો’

કૈવલ્ય જ્ઞાન, આવું જ દર્શન, આવું જ ચારિત્ર, તમારી મહી,
જ્ઞાની પુરુષ તમારો માલ, દેખાડી દ્ર્યે, ખપે તમારી સહી.

‘દાદા ભગવાનના અસીમ જ્ય જ્યકાર હો’

ઉપાદાને સત્ત ગ્રાસિંગી, જે આવે સન્મુખ
જગૃતકર્તા મોક્ષક માસ્ટર, દાદા ભગવાન.
દાદાને માથે પડીને યે, મોક્ષ જ માગો
પરમાત્મા જાતે પ્રગટ્યા ‘તે’ દાદા ભગવાન.

પાપો ભસમ થતાં તમે ય થાશો, દાદા ભગવાન,
તમે ય પોતે તે જ સ્વરૂપ છો, દાદા ભગવાન.

‘દાદા ભગવાનના અસીમ જ્ય જ્યકાર હો’

(૪૧)

એક જ અભિલાષ છે મને, મારું જીવન દાદામય બને.

અંતરમાં આશ એક આપ્તપુત્ર થાઉં,
ચારિત્ર ગ્રહીને બ્રહ્મચર્ય સેવું,
જગ કલ્યાણે આ જીવન વહે.

- મારું

ચીકાશે રસેલી સૌ સંસારી માયા,
તોયે વીતરાગો કદી ના ભરમાયા,
શાતા-દ્રષ્ટા થઈ જ્ઞાનમાં રહે.

- મારું

જગના ઝેરાં બધાં હસતાં પચાવે,
કરુણા સભર નેત્રઅમી વરસાવે,
નિલકંઠ જ શિવનારી વરે.

- મારું

કળિયુગે સત્યુગી સૌરભ લહેરાતી,
દાદા સત્સંગે ભ્રાંતિ વહેરાતી,
દાદા જ્ઞાન સંગે જીવન આ વહે.

- મારું

અક્ષમ જ્ઞાન આ અહો ! અહો ! કેવું !,
ના કોઈ શાસ્ત્ર મહીં ક્યાંયે કથેલું,
જ્ઞાની ચરણો પહોંચે તે પામે.

- મારું

પાંચ આજ્ઞા એ જ પ્રત્યક્ષ છે દાદા,
પાળું પળે પળે રાજ્ઞો લેવા,
પરમ વિનયી દાદાને ગમે.

- મારું

(૪૨)

એક જ ધર્મ છે અવનીમાં,
'દાદા' હો મનમંદિરમાં,
આખી દુનિયા ઊજવો સાથે યથાર્થ દાદા પૂર્ણિમા.

અંતઃકરણ ને મન-વચ્ચ-કાયા,
અહંકાર, મન-બુદ્ધિ ને ચિત્ત;
કર્મ-ન્દ્રી-જ્ઞાને-ન્દ્રી 'ચંચળ',
પાંચ તત્ત્વો ને ચેતન ચિત્ત;

અર્પણ કરી દઉં પ્રભાતમાં,
બાકી ‘અચળ’ નિજ શુદ્ધાત્મા;
દર્શન-જ્ઞાન અમૂર્તિમાં ઉજવે નિત્યે પૂર્ણિમા....

સ્વાહિત કર્મો પૂર્ણાહૃતે,
નિર્બીજ સ્વાહા ઉદ્યો આધીન;
અનન્ય શરણે નિજાત્મ આશ્રય,
કેવળ સત્તું છે દાદા આધીન;
શાસોચ્છવાસી ધમણીમાં,
દાદા-દાદા શ્વસનીમાં;
શુદ્ધિ જ થાતી ‘ગરણી’માં જ્ઞાન ભરાતું ભરણીમાં....

અવસ્થાની દણિ જ ‘ચંચળ’,
કેવળ તત્ત્વ જ દણિ જ નિશ્ચલ;
આત્મ-જ્ઞાની જ્ઞાન-અવિચલ,
જ્ઞાની-કીરપે મોક્ષ જ સફર;
આત્મા રમણ હો વ્યાખ્યામાં,
ચોખ્ખો ભરમ નિજ મુક્તિમાં;
સર્વાદર્શ નિશ્ચયલક્ષી, માણો મુક્તિ મંદિરમાં....
વોહી સ્વ-ધર્મ પૂર્ણિમા....

(૪૩)

એક બ્રહ્મચર્યમાં જ, પાંચે પ્રતો આવી જાય,
આખા શરીરે જો શીલ ઉભરાય.
પૂરા ન્રિકરણમાં, પુદ્ગલસાર જો વર્તાય,
એની અંતરસમાધિ ન જાય. ... એક....

કોઈ સ્ત્રી યા પુરુષ, સામેસામાં આકર્ષાય, અંધ થાય,
ઘેલાં આંખ લડે, ચિત્ત-મન ડહોળાય, મોહ થાય.
તુર્ત ચેતી જતાં, પ્રતિકમણ થતાં,
પાદું હઠતાં ધોવાય.

ગાંઠ નાની પડતાં, પછી મોટી થતી જાય,
જાણીજોઈને શાણાં ન લપટાય.

વિશ્વ બાંધનારી, મિશ્રચેતન સગાઈ,
આખું જગત એમાં જ લટકાય. ... એક....

મહાભાગ્યાંતિલો રોગ, અસ્ત્રીપુરુષનો ભોગ, ચટણી જેવો સુખયોગ,
અસહજ ઉપભોગ, ગંદવાડ પછી શોક, અતૃપ્તાં સંયોગ.

પાછો બીજાનો આધાર, અને બિક્ષુકી લાચાર !
તોયે કેમ વિચાર ન થાય ?

ફક્ત મધ્યવર્તી ફરજિયાત વ્યવહાર,
વધુ શોખ થતાં અસંતોષી હ્યાય.

ગુન્હા અંધારામાં થાય, દંડ અજવાળે વેદાય,
ચારે ગતિમાં આમ જ ભટકાય. ... એક....

પાંચ ઈન્દ્રિયરસે, લૂખો ગંધાતો વિષય, ઝેરમય,
અતિરેકે દૂર્ભ્યય, કામ-કોધ-લોભ જૈન્ય, કાયા ક્ષય.

પછી પશ્ચાતાપ થાય, તનો-મન મૂરળાય,
સુખ વેચીને વિષય આરાધાય.

જેમાં બીજાનો છે ડર, છૂપાછૂપી કામાં થાય,
આવી પરવશતા ન પોષાય.

ચોખા બ્રહ્મચર્યથી, આખું જગ છૂટી જાય,
'સ્વ'નાં ભાન સાથે મોક્ષ જ થાય. ... પૂરાં....

(૪૪)

ઓ મારા સ્વામીનો પ્રતિષ્ઠા અવસર,
નિજ સ્થિરતા અનુભવનો.

ભવોભવની ભક્તિની પાર,
વીતરાગોના ધર્મનો સાર.

જગ કલ્યાણનું નિયાણું,
મારા અપૂર્વ જ્ઞાનીનું;
ખટપટિયો આ વીતરાગી ભાવ,
કોટિ કોટિ કલ્યાણકનો. - ભવોભવ...

બહુ નથને નેત્રથી જોયાં,
પ્રભુ આપને ભવોભવમાં;
સુદર્શન મૂળ જ્ઞાનીનું,
પ્રત્યક્ષ જ સામે રહ્યું. - ભવોભવ...

અલૌકિક જે પ્રાણ પૂરે,
સ્વ ઉપયોગી સ્વ પરિણામ.
આજ આધાર જીવનનો,
મારા સ્વામીના આત્મિતનો. - ભવોભવ...

કોડો જોજન છો દૂર,
મારા હાજરાહજૂર ભગવાન,
સર્વ દાદાઈ નિમિત્તમાં,
પૂર્ણ શક્તિ ભરજો શક્તિમાન. - ભવોભવ...

ભવ્ય દર્શન આ ખૂલ્યું છે આજ,
નવી સદીનો ચોથો આરો,
સમુચ્ચય પુરુષાર્થનું,
મોક્ષગામી મહાત્માઓનું. - ભવોભવ...

સર્વ ભીડોનું એકાંત આ,
પરમાત્માનું અનુભવનું,
મહીંથી જ જે વધતું રહ્યું,
પરમાર્થક સમર્પણનું. - ભવોભવ...

(૪૫)

ઓહો, સ્વામી સીમંધર, અરિહંત જ્ઞનેશ્વર,
વર્તમાને ઉપકારી, અ-ચર સચર દેરાસર.

ક્ષેત્ર મહાવિદેહ વિચરતા,
મોક્ષ મિલાપક હાજર તીર્થ,

ભારતની ભૂમિથી નજીદીક,
સ્વાતમું સ્પર્શક સન્મુખ સિદ્ધ.
વીતરાગી પ્રત્યક્ષેશ્વર, નૈણે સીજયા પર્મેશ્વર;
'કેરી' બોલું, જીબે 'રસ', પંચેન્દ્રિયે સર્વેશ્વર....

સ્વામી દર્શન, મુક્તિ પ્રાપ્તક,
મંજિલ અંતિમ, સાઈ, અનંત,
ભક્તિ આરાધન અનુષ્ઠંગી,
અંતર પરિણતિ સત્યુગમય.

પીયો વાણી સુધારસ, અમૃત જરતાં કંઠેશ્વર;
ચહુંગત સર્વાંગી ધારક, વ્યક્તક આતમું ગુણેશ્વર....

વહેતાં પાણી ફરી નથી મળતાં,
સ્નાન કરી બન, પવિત્ર શુદ્ધ,
એક અવતારી બનવા માટે,
સ્વામી સીમંધરને પૂજ.

કેવળ સમય સુધારક, પરમાણુ સંસ્કારેશ્વર;
ચરમ શરીર સિદ્ધારથ, વંદન શ્રીજી હૃદયેશ્વર....

અંતિમ શાસે જેવી ધારા,
તે મુજબનાં કેને વહેન,
અંદરનાં જેવાં પરિણામો,
નિષ્પક્તી કુદરતની કલમ.

ધરમ કરમ મૂલારથ, પાપો ભરમક સંજોશ્વર;
દેવો ઈન્દ્રોથી પૂજાયા, લોકાલોકે અગ્રે શર....

ભારત ભૂમિ, મનખા જનમે,
દુર્લભ અરિહંતી સમજણ,
છેલ્લા સમયે જે પરિણતિ છે,
તે અનુસરી અ-જનમ જનમ.
પૂર્ણા જીવિતા ભગવાન, મૂર્તા અધુના તીર્થકર;
હાજર જ્ય જ્ય, હો વિજ્ય, ગાજો ભારતને ધર ધર....

(૪૬)

અંતર શાંતિ કદી જાય નહીં,
એનું જ નામ કેવળ ધરમ.

ભીતર શાંતિ કદી થાય નહીં,
એનું જ નામ જગત કરમ.

આરોપિત ભાવે બ્રાંતિમય સ્પંદન,
મમતીલ ‘હું’કારે, મન-વાણી-તન;
આત્મા ભૂલાયો, કેવળ દેહ માટે,
વિષ મંજિલ ગાડી ચડી ખોટે પાટે....

પુદ્ગલમાં તૃપ્તિ થાય નહીં,
એવું છે ‘કામ’ ને કંચન પ્રલોભન;
પોતાનું સુખ જાય નહીં,
એવું છે ‘પ્રજ્ઞા’નું સૂજથી શોધન.

જડ ને ચેતન સ્વભાવે જુદાં છે,
પર ને પોતાના ગુણો યે બિન્ન છે;
જ્ઞાની પોતાની અનંત સિદ્ધિથી,
નિજ આત્મા જગવે જ્ઞાન જ દર્શનથી....

પરમાણુ ચોંટી પીડે જ નહીં,
એવું રસાયણ સિદ્ધ-સ્તુતિ પરમ;
અંતરની શાંતિ ખોવાય નહીં,
એનું જ નામ મુક્તક-સ્વ-રમણ....

(૪૭)

અંદર જે ખૂંચે છે તે વાતોનું ખપે છે પ્રતિકમણ,
ભૂલો વિના કોઈ દંડતું નથી શાંતભાવે કર મનન.

અનુપચારી ચર્મચક્ષુ વાંકું-ગેંધું દાખવે,
ઉપચારે દિવ્યચક્ષુ પુરુષાર્થી જો હવે !

ઉપયોગ ચૂક્યાં જાણ્યું ત્યાંથી તુર્ત શરૂ કર પ્રતિકમણ,
દોષિત જોયું કોઈનું વર્તન ત્યાં ખેડે છે પ્રતિકમણ. ... અંદર....

ગાદી ઉપર સૂતાં પહેલાં વેણી લ્યો છો કાંકરા,
આપણાને જે ખૂંચે તે દોષો આપણાં છે જાંખરા.

અંતઃકરણને જકડી રાખે રાગી-દ્રેષ્ટી સંકલન,
દીવેલું તે પાછું જ આવ્યું વિશ્વ-મારગ સમસરણ. ... ભૂલો....

આપણી કીધેલી ભૂલો આપણી છે ઉપરી,
નહીં તો આત્મદેવને હોતાં નથી કોઈ ઉપરી.

પોતાની ભૂલો શોધી કાઢો નિશ્ચયી વાતું ગઈન,
મન-વાળી-કાયાનાં ત્રિ-કલેશો આથભ્યાં ત્યાં સુખ-જરણ. ... અંદર....

ત્રિકરણ જુદાં છે તેને માંહી સંઘર્ષોનું યુદ્ધ,
આખો દી રઘવાટમાં ને રાતનાં બેચેન મૂઢ.

માત્ર સંયોગો પરાધીન ને વિયોગી જ્ઞાન-બૂજ,
'તે' 'જ્ઞાની'ની સમજણ પછીથી મોક્ષ છે નક્કી અ-બંધ. ... અંદર....

શુદ્ધ આત્મા સમ પરિણમ સ્વ-ગુણે અનંત સુખ,
મૂઢ જ્વાત્મા વિષમ દ્વારે વિપરિણમ તંતે દુઃખ.

ખોખું ને પોતે છે જુદાં જો મોક્ષવર્તી 'અ-કરમ',
આત્મા-પુદ્ધગલની સ્થિરતા શુદ્ધ સામાયિક વ્રતમ્. ... ભૂલો....

પ્રતિકમણથી આપણું ચોખ્યું બને છે ત્રિકરણ,
ડાખ પડતાં સાબુ ધસતાં આવરણ થાં નિર્મળ.

આ વિશ્વમાં સુખિયાં છે જેનું થોભી જ્યું છે અતિકમણ,
સૂક્ષ્માતિ સૂક્ષ્મમ દોષ ટળતાં મુક્તિસુખ જ સન્મુખમ્. ... અંદર....

(૪૮)

અંધારા કોટિ વર્ષનાં, પળ સાઈમાં ઉલેચશે;
ટંકોત્કીર્ણ જ્ઞાન અભેદનાં, જ્યોતિ સ્વરૂપે પ્રગટશે.

તેત્રીસ કોટિ દેવી-દેવતા, શાંતિ કાજે આવજો;
સામાયિક શુદ્ધ આત્મની, જ્ઞાની અપૂર્વ લાવશે.

વાણી દાદા ભગવાનની, તીર્થકરો સાંભળે;
સર્વજ્ઞનાં સુચરણો મહીં, આત્મ શાતા પામશે.

દાવાનળની જવાણ મહીં, બ્રહ્માંડ પણ ભડકે બળે;
પાતાળી ઝરણ કરણા ભર્યાં, જળ શીતળ છંટકારશે.

અમૃત વાણી ભગવાનની, જળ શીતળ થઈ ઠારશે;
ચરમ ચોવીશી સામટી, ‘જ્ય સાચ્યદાનંદ’ જ્ઞાની તે.

(૪૯)

અંધારી રાતડી જેણો ચીરી,
તેની જ ઊજવાય સાલગીરી.

મંદિર અંબાલાલ મૂરતિ,
દર્શન થતાં વેંત જુંદગી ફળી.

ગજબ ચમત્કારી ચરણવિધિ,
બહિર દણિ દ્રષ્ટમાં પડી.

નૂતન પ્રભાત અજ રાત વીતી,
'શુદ્ધાત્મા' ચોપડો સિદ્ધસ્તુતિ. -તેની....

પરમાત્માની જ થાય આરતી,
આયખે ઊદ્ઘામાન સર્વ વિરતિ.

શાશ્વતનો સંગ એ જ શુદ્ધ પ્રીતિ,
આતમરમણા જ મોક્ષાગતિ. -અંધારી....

મહાયજ્ઞ વીતરાગ ચારિએ નીતિ,
સ્વભાવ-ભાવ પરિણામે સિદ્ધિ.

સર્વાર્થ સિદ્ધકારી જ્ઞાનાક્રી,
ઉપધ્યાને સહેજ-સહેજ ઉપલબ્ધિ. -તેની....

દેશના - પ્રસાદી વિદ્યા સંજીવની,
વર્તમાને પરમાર્થ સમકિતી.

આદિનાથ દાદા ભગવાન શ્રી,
વિજ્ઞાનધન, મહાપત્ર જ શ્રી. -અંધારી....

શાસન શ્રીંગારી તીર્થ સ્વકિર્તી,
કલિક-અવતાર પ્રગટ મોક્ષ શ્રી.

નિઃશબ્દ ઉપલબ્ધ આત્મલિપિ,
ભવ્યાતમાની દિવ્ય ઉજવણી. - તેની....

(૫૦)

અંબાલાલ મૂળજીભાઈ મહીં દાદા ભગવાન,
સ્થાવર-જંગમ, હરતું-ફરતું તીર્થ છું.

કેવળ આત્મા પ્રગટ, સૂક્ષ્મતમ વિરાટ સિદ્ધ,
મૂર્તિમાન મોક્ષસ્વરૂપ કેવળ જ્ઞાન છું.

એક સમય પૂજવાથી ચિત્તશુદ્ધિ નિશ્ચિત,
મૂર્તિમૂર્ત ઉપાદાન લક્ષમણ રેખ છું.

સંસારીને અગ્નિમાં યે ધ્યાન-સમરણ ઠંડક,
દેહધારી પરમાત્મા કારૂણ્યમૂર્તિ છું.

સંપૂર્ણ વ્યવહારે, સંપૂર્ણ નિર્લેખ,
આડાઈ શૂન્ય ‘હું’ અ-સંસારી છું.

પૂર્ણમાંથી શૂન્યનો નિકાલ થતાં નિઃશેષ,
પૂર્ણ ઈદ પૂર્ણસ્ય પૂર્ણ ‘હું’ અબુધ છું.

શુદ્ધ આત્મા જ છું હું નિશ્ચયથી વદનાર,
વીતરાગ અદાકાર છેલ્લી દશા જ છું.

સિદ્ધ મંદિરે વ્યક્ત પૂર્ણપૂર્ણ પર્યાય,
નિરાવણી નાભિનું હું નંદનવન છું.

(૫૧)

અંબે માતાના લાલાને બાંધું રાખડી રે લોલ.
રક્ષણ કરજો વીરા સોંપું કર્મ જ ગાંસડી રે લોલ.
કાચા સૂતર-તંતે વાંચી લેજો લાગણી રે લોલ.
કેવળ મોક્ષાધિકારી છો ઢારો આંતડી રે લોલ.
સચ્ચી આજાદી વર્તે એવી દ્વયો જાગરૂતિ રે લોલ.
ભગવત્તૂર્પે નિઝરે એવી હોજો પ્રાકરૂતિ રે લોલ.
સર્વ સંયોગે સંતુષ્ટિ ઝરતાં શાંતડી રે લોલ.
કેવળ જ્ઞાન-સ્વરૂપે ઓગળજો મન-ગાંઠડી રે લોલ.
નિર્મલ કરુણાથી નીતરતી દાદા આંખડી રે લોલ.
તેના દિદ્ધિ-સિક્કે જીવ બને છે મોક્ષગામી લોલ.
ગમ્મે તેવી ગાંઠો બાળી કરશે પાતળી રે લોલ.
કારણ-મોક્ષની કેડી, ગલિયું છે શુદ્ધ-સાંકડી રે લોલ.
જેના હદિયે બાંધી અવિરત સત્તસંગ સાંકળી રે લોલ.
તેના અંતર-તલનું ચેતન ઝગવે ‘આપ્તવાણી’ લોલ.
પૂરી વૈજ્ઞાનિક ને સૈદ્ધાંતિક ‘તે’ વાતડી રે લોલ.
કલ્પિત સુખથી વૃત્તિ નિજ ઘર વાળે સત્તવાણી રે લોલ.
અમરિત વાણીની સરવાણી વેધક વાંસળી રે લોલ.
ભેદક વાણી જોશે ખૂલે અંતર પાંખડી રે લોલ.

અંતર છૂટે, ત્યાં ખૂલે છે અંતર-આંખડી રે લોલ.
દાદા, દુનિયાભરની ઠારી નાખે મોહાણિ રે લોલ.
કેવળ મોક્ષાનુભવકારી પરગાટ મોક્ષદાની લોલ.
માટે દાદા, દાદા, દાદા વિના બીજું કંઈ ના બોલ.

(૫૨)

કરમ બંધાય છે ત્યારે, ખબર પડતી નથી કોઈને.
રહસ્ય વિશ્વનું કહે છે, બુઝો, હે માનવો, જોઈને.
ભીતરનાં ‘ભાવકો’નો રસ, છે જેવું ‘દ્રવ્ય’ તેવો તાવ;
ન ફરશે દ્રવ્ય-કર્મ સ્વભાવ, ચહુતર થાય પુદ્ગલ ભાવ.

છે ચેતન ખુદ કલ્પેશ્વર, જગત છે ચિંત્વનાની અસર;
મનો-વચ્ચ-કાચ વિ-સ્વભાવ, ચલાવે વિશ્વનું ચક્કર.

જે ચીજો વાપર્યા પીછે, સ્મૃતિમાં યે ન આવે લગાર;
તે કર્મો થઈ ગયા ડિસ્ચાર્જ, વધુ યાદી છે ત્યાં સંસાર.

પ્રથમ સ્પંદન ઊઠે મનમાં, ભણે છે બુદ્ધિ સંગ અહમ્;
પ્રથમ ‘સમરંભ’ શરૂ થાતાં, અહમ્ સહી, થઈ જતા સમારંભ.

આરંભ ચિત્ત ધૂંઠી લ્યે, મસાલો પરમાણુ ચાર્જર;
કલપતાં, વિશ્વ, ભાવ-રચના, જગત-રૂપ ભાવ-કર્મ તૈયાર.

ભૂખાણિ લાગી, હોલવવી, નથી તેમાં કોઈ ગુનો;
પરંતુ કોઈને દુઃખ દઈને, છીનવીયું ત્યાં બન્યો ગુનો.

હિતાહિત સંગ માનવતા ત્રિ-કરરણ વર્તો ઊપકારાય;
મનુષમાં દૈવી ગુણ પ્રગટો નમો ઊં કાર વીતરાગાય

ઇતાં અંતિમ વિજ્ઞાને, સિવાય આત્મા બધું પુદ્ગલ;
મહાવિજ્ઞાન અકમ જાણ, દશા વિતરાગે આત્મ નિવ્દળ.

(૫૩)

કરે જે પ્રતિકમણ નિજના દોષો સંબંધી, (૨)

તે મહાત્મા વ્લેલો મોક્ષે જાય. (૨)

પાળે પાંચ આજ્ઞા નિશદ્ધીન એક જ નિશ્ચયથી, (૨)

તે મહાત્મા વ્લેલો મોક્ષે જાય. (૨)

કરીને સામાયિક મહીલા દોષોને જોઈએ, (૨)

કરીને પ્રતિકમણ એ દોષોને ઘોઈએ. (૨) કરીએ તૈયારી,

કરીએ તૈયારી મહાવિદેહની લગનથી, (૨)

ચોથા આરામાં જન્મ થાય. (૨)

કરે જે...

આવ્યો છે અવસર એક અવતારી થવાનો, (૨)

ભરતક્ષેત્રથી મહાવિદેહ જવાનો. (૨) જાગ્યા છે હવે,

જાગ્યા છે હવે પુણ્ય પુણ્યાનુભંધી, (૨)

કૃપા દાદાની આ કહેવાય. (૨)

કરે જે...

(૫૪)

કખાયી વાણી ને વર્તન મોટી હિંસા,

જગત ચલાવે છે મનની હિંસા.

અહંકારી બંધુઈ જાય કરીને હિંસા,

સંસાર-સ્વભાવે નબળાઈથી પીસા. ... કખાયી.....

કોધ-માન-માયા-લોભે બંધાયો આત્મા,

ભાવદ્યા જતની ખા સ્વાયત્ત આત્મા.

નિર્બળતાને કીણ કરવા પાળ અહિંસા,

મહાબળવાન છે ભાવ અહિંસા. ... કખાયી....

જીવાત્મામાં પરમાત્મા છે, કોને દેશો દુઃખ ?

હિંસક સામે અહિંસકને મિલે મહાસુખ.

પ્રકૃતિએ ભગવદ્ ગુણો ખીલવે અહિંસા,

મહાપ્રતે મુખ્યત્વે છે પરથમ અહિંસા. ... કખાયી....

મનથી કોઈને મારે નહીં એ છે શૂરવીર,
નિરંતર જાગૃત આત્મા પોતે મહાવીર.

બ્રહ્મચર્ય પાળે તેને વર્ત અહિસા,
શાસનદેવો રક્ષે છે જ્યાં ભાળે અહિસા. ... કષાયી....

(૫૫)

કાજળમાંથી પૂનમ પ્રગટાવે, એ સંગમેશ્વરને વંદન.
કથિરમાંથી કંચન બનાવે, એ સંગમેશ્વરને વંદન.

ટંકોટકીઈ આંખુમાં આંજ,
જ્યોતિ સ્વરૂપનાં અલખ બાંધી;
અંધને પરમેશ્વર બતાવે, એ સંગમેશ્વરને વંદન.
જડના જગાવે સ્પંદન, એ સંગમેશ્વરને વંદન.

દુલ્ભવશે નહીં કોઈનું અહમ્,
પામશે એ જીવ સત્યમ્ સોહમ્;
વીણા-વાદિની છેડે સરગમ, એ સંગમેશ્વરને વંદન.
કંકરમાંથી શંકર બનાવે, એ સંગમેશ્વરને વંદન.

સાધ્ય-સાધનનાં ભેદ બતાવી,
જ્ઞાતા ને જૈયનાં પરમાણ દાખવી;
લौકિકતાનાં બંધન તોડાવે, એ સંગમેશ્વરને વંદન.
રોમે રોમે રામાયણ દર્શાવે, એ સંગમેશ્વરને વંદન.

હુરાગ્રહ ત્યજુ દ્વો હુનિયાભરના,
'સ્વ'માં જ રાખો રમણ ને બ્રમણ;
અગોચરનાં ચિંતન ચખાડે, એ સંગમેશ્વરને વંદન.
મનખાને નારાયણ પમાડે, એ સંગમેશ્વરને વંદન.

વિધિયુંના બંધન ભવયકની મુક્તિ,
અપૂર્વ પ્રેરક પલભરની ભક્તિ;

પિંજર પંખીને ગગન ઉડાવે, એ સંગમેશ્વરને વંદન.
મન-મુરલીમાં તન-મહૃવન જબોળે, એ સંગમેશ્વરને વંદન.

કાયા-કલ્પકના કલ્પાંત આંજ,
બીજમાં વડની શક્તિને બાંધી;
બુદ્ધમૂ ગ્રહે જેના શરણમૂ એ સંગમેશ્વરને વંદન.
ભમ્મરડાના ભરમ ભાંગે, એ સંગમેશ્વરને વંદન.

પરમાણુ રસના સાંધા તે ભાંગી,
અસંગ આત્માની આપે સમાધિ;
સવાંગી આનંદ કંદ, એ સંગમેશ્વરને વંદન.
અહિંસા પરમોધર્મમૂ ‘વીર’, એ સંગમેશ્વરને વંદન.

(૫૬)

કાનુડો બંસી છેડે રે, સૂણે છે આખુંયે બ્રહ્માંડ;
અમારા કર્મો થાં કુંઠિત, ત્યાં થયા કૃષ્ણ ભગવાન.

યોગેશ્વર હતા અમે રે,
ત્યારે દીધું હતું ગીતા-જ્ઞાન;
પૂર્વ અમે વદીયા હતા,
શુદ્ધ આત્મા જ છે ભગવાન.

જ્ઞાની સત્તુ પુરુષમાં જે છે, તે જ છે અમારો આ પ્રાણ;
જ્ઞાન-ધન કૃષ્ણ સ્વરૂપ શાન, દાદાઈ વિજ્ઞાનધન દાન. -અમારાં....

સહર્ષ શક્તિ વર્ષે કૂલ,
જોઈને દાદા ભગવાન;
બોલે છે કૃષ્ણ ભગવાન,
કિયાકારી દાદાઈ પરમાણ.

બનિયા હવે વીતરાગ, પ્રથમેશ પૂર્ણ ભગવાન;
દેહધારી આ પરમાત્મા, આપે છે શુદ્ધ મોક્ષદાન.

સમ્યકું દણી ઉપજે,
સુ-દર્શન, આત્મરમણ ભાન;
નિઃશંકે દેહ ભવ અંતે,
થશે અહીં વિશ્વનું કલ્યાણ.

‘જીવ’ને આત્મ મેળે રે, મળે છે મોક્ષનાં પ્રમાણ;
સિદ્ધશિલાને છેડે રે, વિદેહે મુક્તિ નિર્વાણ.

(૫૭)

કીર્તન તમારાં કૂજતાં, જાગે છે સ્મૃતિ આપની;
હર શ્વાસ ને ઉચ્છ્વાસમાં, દુઝાય ભક્તિ આપડી. - કીર્તન

લહેરાતી ઢોળાતી ક્ષણો, વર્તુળ વધારે પુણ્યનાં;
સત્તસંગની ‘આ’ ‘વર્કશોપ’, અમૃત પિલાવે પૂર્ણના.

છે આપની ઉપસ્થિતિ, સંસ્કાર કી નિજાતમની;
જ્યાં આત્મસન્મુખ હાજરી, ઊભરાઈ ઉલ્લસે લાગણી. - કીર્તન

સર્વાંગી પ્રેમલ સમૃદ્ધિ, સ્વીકારે નિર્મળ પંચાગિનિ;
સંજીવની ઉદ્વાર કી, વિદ્યા છે સમ્યગુસ્વામિની.

ક્ષેવારના પાયાની ઈંટ, ઉપર ચણ્યો ‘નિશ્ચય’-મહેલ;
મજબૂત ઈમારત કુદરતી, રચના ‘વ્યવસ્થિત’ની દીધેલ. - હર

બ્રાંતિના વૈરો ઠારવા, ઠંડક દીધી ‘સમભાવ’ની;
‘નિકાલ’થી ઉકેલતાં, ખોટચું પુરાણી ખ્વાબની.

છું જાગતો ! કે ઊંઘમાં ? સ્વભિલ સમસ્યા આત્મની;
કુંઘે ખબર પડતી નથી, ચડતી દશા સ્વ-પ્રાયની. - કીર્તન

જેને કશું ખપતું નથી, તેને જ રક્ષે દૈવલોક;
કલ્યાણયાત્રી પ્રજીને, આપે છે મોક્ષ જ ‘જ્ઞાની’ કો’ક.

‘શુદ્ધાત્મ’નું અનંત સુખ, નિરાવલંબી સાધ્યબી;
છે મોક્ષ ખેલો દેહ સંગ, અંતિમ શ્વાસે સિદ્ધશ્રી. - કીર્તન

(૫૮)

કેવળ પ્રેમની જીવતી મૂર્તિ, જ્ઞાની પુરુષની કરુણા ને સમતા, ભાંગેલા અહમને થાબડી વ્હાલથી, મનથી ભાંગેલાને સજીવન કરતાં.

સાદી શૈલીમાં પરમાર્થ વાણી આત્માર્થ લક્ષે દેશના દેતાં, દાદા વિચરતાં જગ ઉપકારાય ગુરુ છતાં યે શિષ્ય જ્યમ રહેતાં.

આત્માને સ્પર્શલી ચૈતન્ય વાણી ઓગાળે આવરણ પ્રાકૃત પડળ, લૌકિક ભાષાથી તદ્દન જુદી એકેક શબ્દોમાં અદ્ભૂત વચનબળ.

કળિયુગમાં ધેરે બેઠાં તપ છે, વર-વહુનાં મનમાં ભેદી કુસંગ છે મા-બાપો સામે દીકરાનું રણયુદ્ધ, જેનાથી ધૂટવાનું ત્યાં જ પેદે ‘ગુંચ’.

ગત ભાવ હિસાબે ‘ભમ્મરડાં’ ફરતાં, હિસાબો ગુંચવીને બેવડાં ઉછળતાં, બાંતિમાં રમતાં બેદ જ બુદ્ધિનાં, પરમાણુ રસને ‘માને’ પોતાનાં.

કોઈનું અવળું યા દોષ ન દેખે, ભરેલો માલ જ નીકળે છે કહેતાં, તો યે ખ્યે જ્યાં ક્લેવારુ-સૂચન દાઢિથી બાંતિ ઓગાળી દેતાં.

જેનામાં જે શક્તિ ખૂટતી લાગી વિધિમાં પરમાણુ છાંટી જ દેતાં, ખોખાનાં સ્પંદનો ભસમ થાશે આમ જ મુંગી આશિષો દેતાં.

ખોખાનાં દોષો જોશો જો કોઈનાં તેથી તો સામાનાં બગડે છે મોઢાં, ખોખું તો સૌનું બળવાનું એકંદિં માટે જ કેવળ આત્માને જોતાં.

મન-બુદ્ધિ-ચિત્તને અહુમના જ્ઞેયો જોઈ જાણે છે તે જ જ્ઞાનાત્મા, કાયાનું ‘થેટર’ ને મન ફિલ્મોનાં પ્રેક્ષક-નિરીક્ષક અકમ-મહાત્મા.

અંતઃકરણનાં રૂપલાં જ્ઞેયો મૂઢ દશામાં જોયાં જ નો’તાં, પરમાણુ માત્ર પારકી થાપણ રૂપી પરપોટે સ્વરૂપી નોખાં.

પોતાના પૈસા ને સમય ખર્ચી સત્ત સંગ દેવા જાતાં દાદાજી, આપણી ભૂલોની માંગી લ્યે માફી ઓડો જો સમતા પરમાત્માની.

(૫૯)

કેસરિયા વીરનાં યાહોમ, ફિતેહ વિના જંપે નહીં,
રણયોદ્ધાના ઉદ્ગારો, પરસત્તામાં અમે નહીં.

ગ્રંથિબીજને કહી દીંગું, અમે નહીં કે તમે નહીં;
અમરપદ જ બૂજી લીધું, બૂજે નહીં કે ઝગે નહીં.

આત્મજ્ઞાન સરળ સીધું, ‘સહજ’ થયે છકે નહીં;
પરક્ષેત્રે યુદ્ધ કણે, મુક્તિમાર્ગી હરખે નહીં.

સ્વ-ક્ષેત્રે અદીઠ મોક્ષ, પરમાનંદી પેખે અહીં;
જીતિ-વેષ મિથ્યા-દ્વંદ્વ, દશા લાગી લેખે અહીં.

જેમ છે તેમ જગત, જ્ઞાતા-દ્રષ્ટા કથે અહીં;
રાઈ માત્ર વધ ન ઘટ, શૂન્ય-પૂર્ણ દેખે અહીં.

શૂન્ય છે તત્ત્વથી ‘જે’, પૂર્ણ છે પર્યાયથી ‘તે’;
શૂન્ય છે ‘અદૈત’થી ‘જે’, પૂર્ણ છે ‘દૈત’થી ‘તે’.

અદૈત છે તત્ત્વથી ‘જે’, પૂર્ણ છે ‘દૈત’થી ‘તે’;
સૂક્ષ્મતમ વિરાટ સિદ્ધ ‘આ’, દાદા ભગવાન છે.

પોથીયુંમાં ‘વાયદા’ છે, ‘રોકડા’ પ્રત્યક્ષ અહીં;
શાસ્ત્રમાં ‘પરોક્ષ’ છે ‘તે’, અ-પરોક્ષ મૂર્ત અહીં.

પોથીમાં ઉધાર છે ઈ જ, હાજર સન્મુખ અહીં;
દાદા તે દાદા છે, કવિ બીજું લખ નહીં.

(૬૦)

કોઈ જક્કે ચઢે ત્યારે છોડી દઈએ,
આપણે તેનાથી છૂટી જઈએ.

ખેંચવાળી, ધાશવાણી, સૂણી લઈએ,
તેમાંથી યે સાચું જે હોય તે જ લઈએ.

કોઈના ગુનામાં પોતે ના આવવું,
હથિયારો હેઠાં મેલી સાધુએ ચાલવું.

કોઈને ખોટાં કહીને ઉતારી ના પાડીએ,
આપણે તો ક્યાંયે ના ચડસે ચઢીએ.
ઈર્ધા, હરિશ્ચાઈ, અજિનિ, પોતાની શક્તિ-ઘાતક,
નિંદક તેજો-દ્વેષે સળગતો વિખ્લવ શાસક.
સ્પર્ધા એકમાત્ર શાશ્વતની રાખીએ,
સત્તુ પરમાર્થ સ્વરૂપ રમણામાં રહીએ.
ત્યાગી-તપસ્વીને સળીયું ન કરવી,
સંતો-ગરોબોની ‘હાયું’ ન વહોરવી.
વાંકા સાથે આપણા સીધાં થઈએ,
આપણે કોઈનો અહમ્મ ના દુભવીએ.
નવગજથી નાગાંઓને કરીએ નમસ્કાર,
સહુને જિતાડી દેવાં કૂદીને લેદ પાળ.
આપણા ‘ઓવરાફાઈ’ વાળી ‘રકમું’ છેઁએ,
દેણાં ચૂકવી, બેલેન્સે ચોખાં રહીએ.
પરિણામલક્ષી દાખિ ‘જ્ઞાની’ની જાગૃતિ,
જ્ઞાતા-દ્રષ્ટા, નિર્ભેદી નિશ્ચયથી ‘તત્વ’ જ દાખિ.
કોઈની પ્રાકૃતિક પંચાતે ના પરીએ,
આપણે અંદરના માલને જ વંદીએ.

(૬૧)

કોઈના યે દોષો જોવાથી,
પોતાને છે નુકશાની;
દ્વેષિત બુદ્ધિ ચિત્ત ભલિનથી,
કષે ગ્ંંચાળાં મન-વાણી.
પોતે બળતો બાળે બીજાંને,
કલેશોત્યાદિ કોધાજિનિ;
હકીકતમાં ખુદને કૈડે છે,
આણસમજણિયા ઈરખાજિનિ.

કોઈના યે ખોખાને ઠાર્યું,
શાતા આપે પુરુધા'દિ;

કોઈના યે જીવડાને બાળ્યો,
અશાંત કરશે પાપા'દિ.

કોઈનોયે સંયોગ બગાડ્યો,
વિરોધી બનશે ફરિયાદી;

વિપરીત બુદ્ધિ જગત અપેક્ષે,
વટલૈ ગુંચવે કરમાદિ.

રાગે-દ્વેષે ચિત્ત જ્યાં ચોટ્યું,
જગત અવસ્થે કરમાંધિ.

મૂર્ખિયાળાં કણાય સ્થાને,
હૃદયું જળાવે મમતા-બી.

અહુમ ઘવાતાં માન ઊછળતાં,
માંહી ભભૂકે દાવાચિન;

મમતની વચ્ચે જે કે આવ્યું,
'બદલો' ચાહે વૈરાચિન.

વિનાશી ચીજમાં સુખને કલ્પી,
ભડકાં બાળે પંચાચિન;

'નિજ સ્વરૂપ'ની રમણા વિના,
ના'વે કદીયે સત્ત્સ્વાંગી.

(૬૨)

કોઈનીય સાથે મતભેદ પડે ત્યારે.
હે દાદાજી, અમને ફીટ થજો.

જ્યારે 'એડજસ્ટમેન્ટ' લેવા જેવું હોય ત્યારે,
હે દાદાજી, અમને ફીટ થજો.

માયા રસ મૃગજળે ભરમીલી સુગંધ ટાંણે,
હે દાદાજી, ‘જ્ઞાન’માં ફીટ થજો.

કોઈનું યે રૂપ જોઈ ચિત્ત ચકરાય ત્યારે,
હે દાદાજી, ‘દર્શને’ ફીટ થજો.

પ્રતિકૂળ વિષમતામાં જગત નિર્દોષ દેખું,
હે દાદાજી, ‘તપ’માં ફીટ થજો.

અનુકૂળ ‘સંયોગો’માં લપસણી સ્પર્શનાએ,
હે દાદાજી, ‘ચારિયમાં ફીટ થજો.

નિરર્થક ‘વાતું’થી વિચારોને વળ ચહે,
હે દાદાજી, ‘મન’માં ફીટ થજો.

‘ડિસીઝન’ આવે નહીં, નિર્ણય ન થાય ત્યારે,
હે દાદાજી, ‘બુદ્ધિમાં ફીટ થજો.

પરજાતિ પ્રત્યે કુદણી કુ-મનને,
હે દાદાજી, ‘ચિત્ત’માં ફીટ થજો.

‘રિલેટિવ’ કુકર્માંથે વાસનાના વમણે,
હે દાદાજી, જ્ઞાન-પ્રષ્ટે ફીટ થજો.

‘રિયલ’ સત્ક્રસંગમાં ‘અજ્ઞા’ અટકાવે ત્યારે,
હે દાદાજી, અહંકારે ફીટ થજો.

મુહારા જ કર્મફળમાં ક્યાંયે ના ‘કોષ’ થાય,
હે દાદાજી, હૃદિયામાં ફીટ થજો.

અણધાર્યા સળી સંચે પુદ્ગલ તપી ઊકળે ત્યાં,
હે દાદાજી, કોષમાં ફીટ થજો.

પુદ્ગલને વખાણે ત્યારે ગર્વ છાતી કાઢું નહીં,
હે દાદાજી, ‘માન’માં ફીટ થજો.

દુનિયાની લાલચુમાં લપટાવાનાં પ્રસંગે,
હે દાદાજી, લોભિયાને ફીટ થજો.

હું કેવળ આત્મા છું, પરમાણુ છે પારકાં,
હે દાદાજી, 'માયા'માં ફીટ થજો.

મંગળિયાની મુંજવણમાં, બાવાજીની ગુંચમાં,
હે દાદાજી, 'દોરી'ને ઉકેલજો.

પ્રતિષ્ઠિત આત્માની પકડોથી છૂટવા,
હે દાદાજી, વિજાને ફીટ થજો.

(૬૩)

કોટ-ટોપીવાલે, દાદાજી હમારે,
હમ હું તુમ્હારે, નમસ્કાર હમારે।

અંબાલાલ ભીતર 'દાદાજી' બિરાજે,
ઉન્હેં જો પહૂંચાને, જો ચાહે વો પાલે।

જ્ઞાન હમારી પ્યાસ હૈ, કેવલ સત્ત્વ કી ભૂખ હૈ,
કુર્બાની કુરાન હૈ, આત્મ રામી સુખ હૈ,
હમ સભી એક હું, સચ આજ્ઞાદી પાના હૈ,
ના કિસી સે લેના હૈ, શાંતિ સે હી જીના હૈ।

જગકલ્યાણી ભાવ હૈ, શુદ્ધાત્મા હી લક્ષ્ય હૈ,
મોક્ષાનંદમ् ધ્યેય હૈ, સચ્ચિદાનંદ વ્યક્ત હૈ।

પ્રાણોં સે ભી પ્યારે હું, ભોલે-ભાલે દાદા હું,
સારે જગ સે નાતા હું, સીધે-સાદે દાદા હું।

સપનોં મેં હમેં આતે હું, નીંદ સે હમકો જગાતે હું,
નિર્મલ શુદ્ધ સંસ્કાર સે, હરદમ હમેં હસાતે હું।

ચરણોં મેં ઝુકકર હમ બંધનમુક્ત હોતે હું,
અક્રમ જ્ઞાની-વિજ્ઞાની યે, મુક્તિસુખ દેતે હું।

શોર્ટ એન્ડ સ્વીટ, સો ટચ કા સોના હૈ,
દો અક્ષર કા નામ હૈ, 'D A D A' દાદા હૈ।

દાદાજી કે નામ સે, કામ અપના હોતા હૈ,
જીવન નૈયા ચલતી હૈ, દુનિયા અપના ‘ફોટા’ હૈ।

જિન્હેં ‘મોક્ષ’ ચાહિએ, ઉનકે લિએ આયે હૈનું,
ઉધારી કલજુગ મેં, બેરર ચેકબુક લાયે હૈનું!

(૬૪)

કોટિ પ્રણામ... કોટિ પ્રણામ... કોટિ પ્રણામ... (૮)
અનેક જન્મોને પુણ્યેથી મળીયા આ ભગવાન. (૨)
અનેક પાપોના ટળવાથી પાખ્યા આ વિજ્ઞાન.....

કોટિ પ્રણામ, દાદા કોટિ પ્રણામ. (૨)
સત્તાચિત્ત આનંદ સ્વરૂપ મારું એવું જ્યારે ભાન થયું, (૨)
ખોખું ના જોતા માલને વંદુ, શુદ્ધાત્માનું લક્ષ થયું, (૩)
પરમ વિનયથી શીશ ઝુકાવી ચરણોમાં વંદન હું કરું, (૨)

કોટિ પ્રણામ, દાદા કોટિ પ્રણામ. (૨)
જે બન્યું તે ન્યાય સમજતાં સાંસારિક ગૂંઘો ઊકલી, (૨)
ભોગવે તેની ભૂલ સમજતાં અંતર શાંતિ મળી ગઈ, (૩)
અદીઠ એવો મોક્ષનો મારગ જ્ઞાની થકી હવે ગયો જડી, (૨)

કોટિ પ્રણામ, દાદા કોટિ પ્રણામ. (૨)
અલૌકિક આ જ્ઞાનને પામી હું ને મારું જુદું થયું, (૨)
નિજ આત્માની ભક્તિ કરતા, જીવન મારું સર્ફળ થયું, (૩)
જનમ-મરણનો ફેરો હવે તો જ્ઞાની કૃપાથી ગયો ટળી, (૨)

કોટિ પ્રણામ, દાદા કોટિ પ્રણામ. (૨)

(૬૫)

કોણ જાણે ? કેમ અહીં મોક્ષ વરતાય છે ?
દાદાજીના ચરણો સહુનો બેડો પાર થાય છે.

ધરી ધરી કેમ અહીં આવું આવું થાય છે ?
દાદાજીનાં શૈંકો જીવનો સમો સાર થાય છે.

ખબર નહીં કે જીવન મહામૂલું થાશે,
જીબનીનો ભેટો અચાનક થાશે.
પુષ્યાનુબંધી જ પુષ્ય છલકાય છે.

- દાદાજીનાં...

છુક છુક ગાડી જેવી કમિકની ટ્રેનમાંથી,
ઉતારુને સ્પિડવાળા વિમાને બેસાડી,
સુપર ડુપર દાદાજીનાં અક્મે ઊડાય છે.

- દાદાજીનાં...

ધીમી ધીમી ખટપટ કરતાં જગાય છે,
મોક્ષ માટે ઝટપટ ઉતાવળાં થાય છે.
ઘણાંને તો સપનામાં યે દરશન થાય છે.

- દાદાજીનાં...

મહાત્માઓ જ્યારે પણ સામેસામાં મળે છે,
જ્ય સંચ્ચિદાનંદ રિયલ વંદન કરે છે,
પ્રત્યક્ષ ચોથો આરો નજરે દેખાય છે.

- દાદાજીનાં...

કોઈ ‘કામી’ આવે તો કોઈ ‘માની’ આવે છે,
કોઈ ‘દાની’ આવે તો કોઈ ‘લોભી’ આવે છે.
કામ, કોધ, મદ, લોભ અહીં સીધાં થાય છે.

- દાદાજીનાં...

જગત બંધાયું છે અતિકમણ દોષથી,
ઢંકાયા આતમા પરમાણુ વિ-મોહથી.
પ્રતિકમણ કરવાથી કરમ ખરી જાય છે.

- દાદાજીનાં...

મહાત્માઓ નિરભય થઈને ફરે છે,
મોક્ષે જવાની દૂડી વાતું કરે છે.
આવે યમરાજ પ્રેમે સત્કાર થાય છે.

- દાદાજીનાં...

થોડીવાર ચાંદી આવી, થોડીવાર સૂરજ આવી,
વિશે ઊભી વિઝિટ આપી ઘેરે નાસી જાય છે.
દોડી દોડી દાદાજીનાં દરબારે જાય છે.

- દાદાજીનાં...

દાદા જાણો આવી જોઈ અમને બોલાવશે,
ઘરમાં ને ઘટમાં ખુલ્લે હિલે ધરકાય છે.
મહાત્માઓનાં હદ્યમાં આવી બેસી જાય છે,

જ્યાં ને જ્યારે શુદ્ધાત્માનો સત્તસંગ થાય છે.

- દાદાજીના....

ધારી ને ધણિયાણી એક થઈ જાય છે,
પોરિયાં ને દીકરીયું જ્યકાર ગાય છે.
કળી કળી કમળની ખૂલી ખૂલી થાય છે,
દરવાજા મોક્ષ કેરા અર્દીથી ખુલ્લા થાય છે.

- દાદાજીના....

(૬૬)

કંઠે બિરાજો હે ‘દાદા’,
ઉચ્ચરાવો સવળી ભાષા.

સન્મુખે સરસ્વતી માતા,
સુધરાવો મન-વાણી-ભાષા. ... કંઠે....

કાઢજો અનુભવનું તારણ,
તોડે મન કુવેણ ખાટાં.

પોતે પોતાનાં જોવા,
અવળિયાં વાળીનાં ખાંચા. ... કંઠે....

સત્તા ને ભાષા દુરૂપયોગે,
વપરાતાં ઉગાડે કંટા.

નિર્દોષી વાળીની મીઠાપ,
સંસ્કારે માધુર્ય શાતા. ... કંઠે....

ચારિન્યબળની ઓળખ,
સંચારે નીકળેલી વાચા.

વિચાર, ઉચ્ચાર ને આચારે,
વર્તાવો પરમાર્થ શાસ્ત્રા. ... કંઠે....

(૬૭)

ગમે નહીં, ગમે નહીં, કાંઈ ગમે નહીં;
દાદા ભગવાન વિના બીજું કાંઈ ગમે નહીં.

ત્રયે નહીં, ત્રયે નહીં, કાંઈ ત્રયે નહીં;
અસંગ સત્તસંગ વિના બીજું કાંઈ ત્રયે નહીં.

જોવું નહીં, જોવું નહીં, કાંઈ જોવું નહીં;
પુરૂષલમાં શુદ્ધાત્મા વિના, કાંઈ જોવું નહીં.

સૂણું નહીં, સૂણું નહીં, કાંઈ સૂણું નહીં;
દાદાવાળી વિના બીજી વાળી સૂણું નહીં.

સૂંધું નહીં, સૂંધું નહીં, કાંઈ સૂંધું નહીં;
આતમ ફોરમ વિના બીજું સૌરભ સૂંધું નહીં.

ખાવું નહીં, ખાવું નહીં, કાંઈ ખાવું નહીં;
સ્વાતમ્-પુષ્ટિ વિના બીજું ખાણું ખાવું નહીં.

સ્પર્શું નહીં, સ્પર્શું નહીં, કાંઈ સ્પર્શું નહીં;
અવિનાશી દ્રવ્ય વિના, ક્યાંયે સ્પર્શું નહીં.
વાંચું નહીં, વાંચું નહીં, કાંઈ વાંચું નહીં;
'આપ્તવાળી' વિના બીજી વાળી વાંચું નહીં.

ગાવું નહીં, ગાવું નહીં કાંઈ ગાવું નહીં;
'મુક્તિસુખ' વિના બીજાં પદો ગાવું નહીં.

કરું નહીં, કરાવું નહીં, અનુમોદું નહીં;
'ચરણવિધિ' વિના બીજી વિધિ કરું નહીં.

અબુધ છું બ્યવહારે કાંઈ જાણું નહીં;
'આપ્તસૂત્ર' વિના બીજું જ્ઞાન જાણું નહીં.

ખપે નહીં ખપે નહીં કાંઈ ખપે નહીં;
સ્વાનુભૂતિ વિના બીજાં લક્ષ ખપે નહીં.

બેસું નહીં, બેસું નહીં કશે બેસું નહીં;
પરમહંસની સભા વિના ક્યાંયે બેસું નહીં.

વિશ્વને કલ્યાણકારી રિયલની સગાઈ;
કેવળજ્ઞાન પરિણામે, એવું લખ મહીં.

(૬૮)

ગુરુ તે કોને કહેવાય ?
જેને જોવાથી શીશ જૂકી જાય.

માતા-પિતા ને લૌકિક ગુરુ પાસ,
વ્હેવારુ શિક્ષણ જ્ઞાન.

બાળપણાનાં સંસ્કાર સિંચન,
માનસ ઘડતર જ્ઞાન.

જેવાં પાણીડાં છંટાય, તેવાં અંકુરે વર્તન થાય.
સદ્ગુરુ કોને કહેવાય ? જોઈને ત્રિયોગે વંદન થાય....

આંબો ને લીમડો ‘ધૂટાં’ દર્શાવે,
શાસ્ત્રસંમત નિર્દ્દશ.

‘મનખાં’ને ‘કાર્ય’નો હેતુથી સુજકો,
નિર્વર મૈત્રી આદેશ.

વિશે કુટુંબી થવાય, જેથી એકત્વ સ્વાત્મ સંધાય.
સત્ત્વ પુરુષ ‘આ’ કહેવાય, સહેજે આત્મસર્પણ થાય....

આંખુંમાં અઠળક ચૌદલોકી નૂર,
દેવાનાંપ્રિય દેશનાર્થ.

દૈવીકૃપા ને દેવોનું રક્ષણ,
અંતિમ હિત પરમાર્થ.

કૃપા યે મુંગી વર્તાય, ‘જ્ઞાની’ આપ્તપુરુષ ગાળાય.
‘સર્વજ્ઞ’ નિશ્ચયે વંદાય, મોક્ષ જ સુચરણો મેં સોહાય....

જગત કલ્યાણી જ્ઞાની પરિવાર,
નિર્ભેદ મૂળ મહાજ્યોત,

ઓહો ! અજાયબ ! અનંત સિદ્ધિ,
સર્વત્ર ઉડ શાંતિ સ્ત્રૌત.

પ્રત્યક્ષ નિજ સ્વરૂપાય, ગુરુતમ સન્મુખ મોક્ષ ઉપાય.

(૬૮)

ગુરુપૂર્ણિમા છે આજે,
 મુરલી મધુરી મનમાં બાજે,
 ‘દાદા’ ! બંધાવી દ્યો ભાથું મારગ મોક્ષનું.
 સુણો સર્વાત્મા સૌ સાથે,
 મહારો અંતરઆશય ઘૂંટે,
 તેને વર્તાશે અજવાણું લોકાલોકનું.

તારા જેવાં દ્રવ્ય-કરમ છે, તેવી તારી મસ્તી,
 તારા જેવાં ભાવ-ભરમ છે, તેવી તારી સૃષ્ટિ.

જાવું હોય જો મોક્ષની વાટે,
 ગાડી ચડવજે સીધે પાટે,
 તારા વાસણ જે ઊંઘાં છે, છતાં કરજે તું. ... ગુરુપૂર્ણિમા....

બીજાંના આધારે મળતાં, સુખ છે ‘ટેમ્પરવારી’,
 નોધારાં છે કલ્પિત સુખો, અંતે છે નાદારી.

‘ચાર્જિંગ પોઈન્ટે’ ચેતી વળશે,
 તેનો મુક્તિ-મારગ ખૂલશે,
 ‘દાદા’ ‘ગોરન્ટર’ છે તેથી ‘અક્મ’ ઓપતું. ... ગુરુપૂર્ણિમા....

મોક્ષેચ્છક ભવિ આત્માઓને, કઈ વૃત્તિ છે બાધક ?
 એનું પહેલાં ‘લિસ્ટ’ કરી લ્યે, એ સાચા સત્ત-સાધક.

ગ્રંથિ સમરંભ અંદર ફૂટે,
 તેને જોતાંવેંત ઉઘેઠે,
 તેઓ પામી પીશે અમૃત અંતર-શોધનું. ... ગુરુપૂર્ણિમા....

જોઈ-જાળી-અનુભવી આત્મા, દીધો છે મૂળ મારગ,
 પંચાશ્મામાં નિકટવર્તી, ક્રીધ ખુલ્લો પરમારથ.

ટેકા-જ્ઞાને ખીલે સમજણા,
 તેથી છૂટે લપજ્જપ વર્ગણા,
 અંદર મહાવીર જેવું વરતે એવું ‘જ્ઞાન’ છું. ... ગુરુપૂર્ણિમા....

કંઈક જનમનાં વલોણાં અંતે, પીરસ્યું જગને અમૃત,
વ્યવહારે નિશ્ચયમાં વરત્યા, અસંયત સિદ્ધારથ.

આપણ સર્વ એક જ છૈયે,
ધારણ થાશે જેને હૈયે,
તેનો મોક્ષ લગીનો કેવળ કેવળ દોસ્ત છું. ... ગુરુપૂર્ણિમા....

અમે અમારી પાંચ આજ્ઞામાં, વર્તી થઈ ર્યા નિવૃતા,
'રિયલ'ને 'રિલેટિવ'માંથી, બિન્ન જુએ 'તે' મુક્ત જ.

ખેડુ, ધરતીમાં બીજ વાવે,
ભાવિ વૃક્ષનું સિંચન થાપે,
આજ્ઞા, ખાતર-પાણીએ જીવતો છું બોધ હું. ... ગુરુપૂર્ણિમા....

જે વિષયમાં ચિત્ત ચોંટે છે, તે તારું 'ભય-સ્થાનક',
કેવળ આત્મામાં જ રમણતા, જ્યાં છે તારું પરાક્રમ.

ગુરુપૂર્ણિમા છે માટે,
હજુયે સીધો-સટ થઈ જાજે,
'દાદા'-આશીર્વદ્ધ થૈ જૈશ કેવળ સિદ્ધ તું.
તારું રંધર્દ ર્યું છે આંધણ પેલા લોકનું.
તારું બંધર્દ ર્યું છે ભાથું મારગ મોકનું.

(૭૦)

ઘૂમો ઘૂમો રે મા'ત્મા ... દાદા કને,
આવરણ તૂટ્યા જેના ચરણો.

એણે લઈ લીધા દુઃખો ... સર્વ તણા તારા,
ઘૂમો ઘૂમો રે મા'ત્મા ... દાદા કને ...

એની આંખુંના કિરણોમાં ... નવ રે રંગ,
એવા તે રંગમાં રંગ્યો રહું ... ઘૂમો ઘૂમો રે ...

નિશ દિન નિતરતી કૃપા વર્ધા જો,
એવા તે ધોધમાં હું ભીજ્યો રહું ... ઘૂમો ઘૂમો રે ...

જેની વાણીમાં વહેતું ... મુનિનું મૌન એવી,
 આપ્તવાણીમાં રચ્યો રહું ... ઘૂમો ઘૂમો રે ...
 નિજ શાતાની સ્થિતિનો અજોડ રંગ,
 એવા તે રંગમાં રંગ્યો રહું ... ઘૂમો ઘૂમો રે ...
 દાદાનો ગરબો ઘૂમતા ઘૂમતા,
 જોયા શુદ્ધાત્મા ને પુદ્ધગલ ફરતાં ... (૨)
 દેવી દેવોની સંગે બેઠા છે ‘નાથ’
 એવા તે નાથના શરણે રહું ... ઘૂમો ઘૂમો રે ...
 દેવી દેવોની હાજરી ચારેય પાસ
 એવા ‘આ’ જ્ઞાનીની પૂર્ણિમા આજ.
 ઘૂમો ઘૂમો રે મા’ત્મા ... દાદા કને ... ઘૂમો ઘૂમો રે ...

(૭૧)

ચરણોમાં સ્થાન પ્રભુ આપો, સીમંધર સ્વામી રે.
 મહાવિદેહ ક્ષેત્રે સ્થાપો, સીમંધર સ્વામી રે.
 સત્યકીના જાયા, શ્રેયાંસ નંદન,
 દાદાની સાક્ષીએ, સ્વીકારો વંદન,
 ભવની ભટકામણ ટાળો, સીમંધર સ્વામી રે.
 પુંડરગીરીના રાજેન્દ્ર રાજન,
 રૂકમણી કંથા ભવભય ભંજન,
 અસીમ કૃપા વરસાવો, સીમંધર સ્વામી રે.
 અબુધ અજ્ઞાની કાંઈ ન જાણું,
 દાદાની આજ્ઞાનું એક જ ગાણું,
 મોક્ષ મહાદ્વાર ખોલો, સીમંધર સ્વામી રે.
 દાદાએ બેસાડ્યા મોક્ષની લિફ્ટમાં,
 અંતિમ સત્તા હવે આપના હાથમાં,
 સિદ્ધ સ્થાનકે સ્થાપો, સીમંધર સ્વામી રે.

વર્તમાને આપ છો એક જ ઉપકારી,
અરિહંત જિનેશ્વર ભરતાનુંધી,
કેવળ જ્ઞાન જ પ્રગટાવો, સીમંધર સ્વામી રે.

પાંચાંગુલી પદ્મમાવતી સહાય કરજો,
ચાંદ્રાયણ યક્ષદેવ સંગાથ રહેજો,
સંસારી વિઘ્ન સહુ ટાળો, સીમંધર સ્વામી રે.
દાદા દિક્ષિત આવ્યો, સીમંધર સ્વામી રે.

(૭૨)

ચલો અડાલજમાં જઈએ, ગુરુ પૂનમ ઊજવીએ (૨)
ગુરુ પૂનમ ઊજવીએ (૩) ચલો અડાલજમાં.....

મહાત્માઓ આનંદથી નાચે, દાદાની કૃપા આજ યાચે, (૨)
પૂર્ણ દર્શન કરીએ (૩), ચલો અડાલજમાં.....

અભેદતાના રંગે રંગાય, દાદાની હાજરી વર્તાય, (૨)
ચાલો સહુને નમીએ (૩), ચલો અડાલજમાં.....

દાદા આજ કૃપા વરસાવો, મહાત્માઓને પૂર્ણ કરાવો, (૨)
કયાશ કરી દો પૂરી (૩), ચલો અડાલજમાં.....

દાદા આજ પૂજા સ્વીકારો, દરશન કરે તેને આજ તારો, (૨)
પ્રેમ સર્વ ધરીએ (૩), ચલો અડાલજમાં.....

દાદા તુમ બિન ના રહેવાય, વિરહો કેમે ના સહેવાય, (૨)
આજે સાક્ષાત્કાર આવો (૩), ચલો અડાલજમાં.....

(૭૩)

ચાતક ને મેઘની પ્રિત પુરાતન,
મારો ને દાદાજીનો સ્નેહ સનાતન.

કૂલ ને સુગંધ કદી છૂટાં પડે નહીં,
વાદળ-વારિના સંગ જુદા પડે નહીં,
રાજુલ ને નેમ જુદા, તો ય બેઉ એક મન....

નલિન બેદ પામવા દિનભર બ્રમર ફરે,
સાંજ થતાં માંહી દૂબી પ્રાણને પણ વીસરે,
આયુષ્ય અંત બને ‘શુદ્ધ’ પ્રિત કારણ....

મનદું વર્તન ને વાળી સરગમ સુહાગી,
પામી શકે સહુ મોક્ષ અભિલાષી,
તારવે સ્વ ભાન, કરે ‘નવનીત’ શ્રવણ....

ધ્યાતા-ધ્યેય, ધ્યાન-એક્ય, પ્રેમ સ્વરૂપ મોક્ષજ્ઞાન,
નિજ આત્મરમણાએ, કેવળ પ્રકાશમાન.
હું અભેદ પ્રેમીને, પ્રજ્ઞાસંશા પૂજારણ,
‘આ’ અભેદ પ્રિતમાં નિરૂતન પ્રકાશન....

(૭૪)

ચાલો મહાવિદેહ ધામમાં, સીમંધર સ્વામી પાસે જઈએ.

જ્ઞાનીનું જ્ઞાન છે, અકમ વિજ્ઞાન છે, દાદા સંગાથ છે, આજ્ઞા પાંચ છે.
દાદાની આજ્ઞામાં રહીએ... સીમંધર સ્વામી પાસે જઈએ.... (૨)

ચાલો મહાવિદેહ ધામમાં...

કોધ થઈ જાય છે, દુઃખ દેવાય છે,
વાળીથી અહંકાર સામાનો ઘવાય છે,
તો ધારેલું બંધ કરી દઈએ.
ઈચ્છા એક મોક્ષની જ કરીએ... (૨) ચાલો મહાવિદેહ ધામમાં...

માનની ગાંઠ મોટી છે, લાગે છે કે ખોટી છે,
આવરણોયે ઢાંકી છે, આવરણ ભારી છે,
અપમાન મળે ત્યાં જ જઈએ.
માનની ભીખ છોડી દઈએ... ચાલો મહાવિદેહ ધામમાં...

માયાની મોંકડા છે, તેનું નહીં ભાન છે,
મોહ-કપટ-માર બહુ મનુષ્યોને મારે છે,
માર ખઈ યાદ રાખી લઈએ,
ફરી ભૂલ કરેલી ન કરીયએ... ચાલો મહાવિદેહ ધામમાં...

લોભને નહીં થોભ છે, વધે જેમ છોડ છે,
નઝો થાય જોડ, ઇતાં દેખાડે ખોટ છે,
ધર્મમાં વેપાર નહીં કરીએ,
ધંધામાં જ ધર્મ કરી લઈએ....

ચાલો મહાવિદેહ ધામમાં....

કષાયોથી મુક્ત થઈ જઈએ....
વિષયને વિદાય કરી દઈએ....
દાદાના ગુણલા ગઈએ....
મહાવિદેહ ગામી થઈએ.... દાદાની આજ્ઞામાં રહીએ....
ચાલો મહાવિદેહ ધામમાં સીમંધર સ્વામી પાસે જઈએ.

(૭૫)

ચોવીશ તીર્થકરનાં બેગાં સ્વરૂપ હે દાદા,
એકે હજારા હાથોવાળા નિજ સ્વરૂપ દાતા.

સુગમ સરગમ સામાયિકની આગમ અનંતા,
આધ્યાત્મિક યજ્ઞ જ સિદ્ધમંદિર, ક્ષણિક જગ નાતા.

હોમ હવન આહૃતિ શુદ્ધ ઘી નિશ્ચલ શુદ્ધાત્મા,
આતમ ભાવના મંત્રોચ્ચારો સત્ત્વ ચિત્ત આનંદા.

સુખ સ્વ-ભાવિક પરમાનંદી સ્વરૂપ અ-જન્મા,
નિજ સ્વાતંત્ર્યે જ્ઞાનાકારી ખુમાર નરબંકા.

આખા જગની મીટ ભારત પર સ્વ-ધર્મ વિધાતા,
સર્વ ધર્મનું લક્ષ જ ‘મુક્તિ’, તે જ પ્રગટ દાદા.

ચહુંદિશ વર્તે આણ અ-કર્તા સર્વોપરી દાદા,
અનન્ય શરણા સિદ્ધ-સામર્થ્ય ઉપરી ઇતાં સાદા.

એક હજાર ને આઠ અનંત ગુણ અમૂર્ત ‘આ’ મૂરતા,
અશક્ય છે વર્ણન અમથી પણ સિદ્ધેશ્વર ગાતા.

(૭૬)

છોડી દિયો પૂર્વગ્રહ, માન્યતા;
અખાવાળી આડી ગાંઠો અહંકારી પોષતાં. - છોડી

કોઈનોયે અહંકાર છંછેજ્યો તે પાપ છે,
અહંકાર ઠારી દીધો એ જ મહાપુરુષ છે.
પેટ ચોળી શૂળ થતાં વાતમાં,
પોતાની જ ભૂલે ઉભાં નૈમિત્તિક સાંકળાં. - છોડી

મૂળ માલ આત્માને આધારે ખોખું ઉભું,
એની ગેરહાજરીથી પ્રાકૃતિક ઝાડ હુંકું.
નાશવંત વિકલ્પોમાં રાચ મા,
દેહ સાથે મોક્ષ માણે નિરાગ્રહી મહાત્મા. - છોડી

શુદ્ધ આત્મા જુદાં ને વિશ્વરૂપી પુદ્ગાલી,
નિજસ્વરૂપ અલખ-તારે ‘આ’ અભેદ દણ્ણ મળી.
અપદ ઓગળી થયું છે લાપતા,
સ્વ-પદમાં છે સુખ અઘટ આપ વર્તે આપમાં. - છોડી

‘કવિ’ તારી બળતરા જો ઠંડી ચડી તાપમાં,
વિશ્વશાંતિ સુધી લખો જાગૃતિક ઉંઘમાં.
રોગ કાઢે વીતરાગ-ચાબખાં,
ખારાં-મીઠાં જ્ઞાન-વેણે મોક્ષ મિલે શ્રાપમાં. - છોડી

(૭૭)

છૂપા રાખવા પડે છે જે કોઈ કામ,
ભગવાને કહ્યું છે, ‘અધર્મ’ તેનું નામ.

કળિયુગી કાળે પૈસે કલદાયી પ્રાણ,
ઘર ને બ્હાર અશાંતિનું ઉધારું લિલામ;
લાંચિયા ને બ્રાષ્ટાચારી હિંસક છે, જો જાણ,
કૃષ્ણ સુદર્શન ધૂટયું છે, ‘દુષ્ટતા નિકાલ’.

અભક્ષ્ય ખાન-પાને ગરમાટા, કુંધાન,
ઘોરકમી રાક્ષસી ત્રિ-જવરા દુર્ધ્વાન;
ઢાંકવા પે જ્યાં લૂગડાં કરી કાળા કામ,
લોકનિંદ્ય આચારોથી પાછો વળી જાણ.

જે ક્રિયામાં આત્મકષ્ટી થાય રૌદ્રધ્યાન,
અનાચારી-હુરાચારી અંધા અપધ્યાન;
નર્કગામી-ભ્રાષ્ટાચારી વિશે બદનામ,
'પાશવી' માટે ખુલે છે નવમી નર્કખાણ.

'અધોગામી' લૂંટબાજુ વાળી ઝેંચતાણ,
જે ધ્યાને કોઈને ય થાય નુકસાન;
પોતાને જ વેદવું પે છે નક્કી જાણ,
અહિંસક આવાજમાં છે ખુદાઈ કુરાન.

લોકનિંદ્ય કુચારિને આગે-પીછે હાણ,
મોઢે ભલે બોલે ને પણ પીછે નિંદા લહાણ;
લોકનિંદ્ય થયા નથી જેના દેહે કામ,
કળિકાળે તેવાંને યે 'લોકપૂજ્ય' માન,

મહાવીરનું વૈજ્ઞાનિક વીતરાગ જ્ઞાન,
રૌદ્ર-આર્ત-દુર્ધ્વાને ચો-ગતિ મહોકાણ;
દાદા પાસે બધી કુંચીવાળું મોક્ષદાન,
'મનુષ્ય'ને પમાડે છે પૂર્ણ 'ધર્મધ્યાન'.

(૭૮)

જગત કલ્યાણને કાજે,
અમે ધરીયો છે 'દાદા' ભેખ;
રહ્યો શુદ્ધ ભાવમાં સંકલ્પ,
નિકાલી છે અમારો દેહ.

નિરાગી યોગબળ સ્પંદન,
જગતમાં દિવ્યચેતન બક્ષ;

તપોબળ સંતપુરુષોનાં,
ફલિતકર ‘ઈન્દ્રપુરી’ અપક્ષ.

નથી આત્માને કો ઉપરી, મહામોંઘો છે મનખા-દેહ;
ફક્ત પરમાર્થ હેતુથી જીવ, સ્વભાવે મોક્ષ નિઃસંદેહ. - જગત....

મહાપુરુષૈથી મિલે છે,
ઉંચું કુળ, હિન્દ ને ‘જ્ઞાની’;
જીવન છે મોક્ષ મેળવવા,
બીજું બાકી બધું ફાની.

નિરંતર આત્મરમણા લીન, સમાધિસુખ શીતળ સેજ;
'વિકલ્પે' વિશ્વશાંતિ હો, પ્રગટ 'તે' વીતરાગી તેજ. - જગત....

(૭૯)

જનમ ખુશાલી,
દિલ ખુશકારી,
રંગ સંગ તાલી,
ગેજવો દૈવી દેવ દિવાળી.

ચૌદશ-પૂનમ,
દિવ્ય સુશોભન,
અકરમી વિકરમ્ભૂ
જન્મયા ‘જ્ઞાની’ સત્ત અવતારી....

માત જવેરબા, વાત્સલ્યમૂર્તિ,
કરુણા પૂરતી,
જનમથી સૂજથી,
મૂળજ્ઞભાઈ જનક જો ક્ષત્રી,
તરસાળી ગામે, ભૂમિ ચારુની,
પટેલ કોમે રતન છે ગોત્રથી....

શુદ્ધ સંસ્કારી,
મોક્ષ જ દાની,
ચિત્ત-મનહારી,
‘અંબાલાલ’ મૂરત ‘સાકારી’.

બચપણથી સહુ સંયોગોને,
મીઠાં કરી જાણે વ્યવહારે;
જ્ઞાની પુરુખની બોધકળાને,
જાડી-જોવી, તરેહવારે.

અસંસારી,
મહા ઉપકારી,
નિર્વિકારી,
‘દાદા ભગવાન’ ‘નિરાકારી’.

(૮૦)

જનમદિવસની ઉજવણી,
આત્માનંદની કેળવણી,
પૂજનીય, વંદનીય જ્ઞાની પાસે, છેલ્લી ‘વસ્તુ’ મળી.
હૃદિયાનંદની ખીલવણી,
તિલક-ત્રિલોકી ત્રિ-ભુવનમણિ,
કીરતન-ભગતિ સૂણી ગાયે, પાપો જાય બળી. - જનમદિવસની....

સિદ્ધસ્તુતિ તન્મય ‘સ્વ’-રમણી,
મોક્ષ દિયે ચૌદ લોક ધણી,
દસ લખ વરસે જન્મે છે ‘તે’, રત્ન ચિંતામણી. - જનમદિવસની....
પ્રગટ થયા છે પાર્શ્વમણિ,
ધન ધન શાસન સંગમની,
જનમ એવો દેજો દાદા, મૈણું જાય ટળી. - જનમદિવસની....

‘અકરમ’ ‘જ્ઞાની’ની ધન જનની,
ધન ધન મૂળજી પુતરની,
જણતર, ભણતર, ગણતર સૂજે, ‘વિશ્વ’ મંગલમય. - જનમદિવસની.....

ધન ધન અંબેનાં લાલ તણી,
ધન ધન કરુણા સાગરની,
ધન ધન પ્રેમલ દેહ ધરી,
ધન ધન ભૂમિ ભાઈરણની,
ધન ધન ‘તીરથ’ મૂરતની,
ધન ધન ભોમિયાજ શિખરજી,
ધન ધન શત્રુજ્ય ગિરિવરજ.

(૮૧)

જ્ય જ્ય જ્ય સીમંધર સ્વામી,
અતિશય શોભિત અંતરયામી. ... જ્ય.....

સમતાનાં સાગરને વંદન,
પ્રકૃષ્ટ પુષ્પૈ ધારક વંદન,
અનંત કરુણા શિખર વંદન,
નાથ નિરંજન સત્તુ પૂર્ણાંગી. ... જ્ય.....

ધરમ-તીરથનાં સંસ્થાપક હે,
શરણાગતના સિદ્ધ-તારક હે,
ક્ષેત્ર વિદેહ પરમારથ હે,
જીવરાશિનાં હિતેશ્વરા શ્રી. ... જ્ય.....

રાગે-મોહે કરિયાં દુષ્કૃત,
આપ કૃપાથી બનશે સુકૃત,
દિવ્યધ્વનિ તંથી હું સંસ્કૃત,
મધુરાલાપી હે માલકૌંશી. ... જ્ય.....

ત્રિભુવન બાંધવ-નાથ ગુરુ છો,
તરણતારણ કલ્યતરુ છો,
પરમ વિભૂતિ મૂર્ત સ્વરૂપ છો,
મરમ પ્રભુત્વી પ્રેમ જ મૂળ છો,
સર્વાત્માનાં સુખ હિતકારી. જ્ય....

દેહ છતાંયે સિદ્ધાચલ સુખ,
સાકારી સિદ્ધાણ અરિ મૃત,
અષ કરમથી નિશ્ચય મુક્તક,
આપ સુર્દર્શન મુક્તિમાર્ગી. જ્ય....

દુનિયાભરના પરમાણુનું,
બનજો એક જ ભવ્ય દેરાસર,
એમાં કેવળ સ્વામી સીમંધર,
સર્વ ભૂતેષુ આત્મવૃત્તેશ્વર,
બાકી રહ્યાં તે સહૃ આત્માર્થી,
ભક્તિ પૂર્ણ જ મોક્ષ-મિલાપી. જ્ય....

(૮૨)

જ્ય બોલો રે, બોલો રે, જ્ય ‘દાદા ભગવાન’ !
જ્ય ‘દાદા ભગવાન’, જ્ય ‘દાદા ભગવાન’ જ્ય બોલો..
ધરતીના ધબડારા બોલે ‘દાદા ભગવાન’,
ઉંચે નીલું-નીલું આભ બોલે ‘દાદા ભગવાન’. જ્ય બોલો..
સાગર નદીઓના નીર બોલે ‘દાદા ભગવાન’,
ઝર-ઝર, ઝર-ઝર, ઝર-ઝર ઝરણાં બોલે ‘દાદા ભગવાન’. જ્ય બોલો..
પાવક, પતિત, પાવન બોલે ‘દાદા ભગવાન’,
ફર-ફર, ફર-ફર, ફર-ફર વાયુ બોલે ‘દાદા ભગવાન’ જ્ય બોલો..
પંચ મહાત્ત્વો સંગે બોલે ‘દાદા ભગવાન’,
ઓહો ! ચેતન સ્પર્શે જડ બોલે ‘દાદા ભગવાન’. જ્ય બોલો..

પુદ્ગલ પરમાણુ-પરમાણુ બોલે ‘દાદા ભગવાન’,
ગતિ, સ્થિતિ ને કાળાણુ બોલે ‘દાદા ભગવાન’. જ્ય બોલો..

તાતા થૈયા કરતાં પગલાં બોલે ‘દાદા ભગવાન’,
થનગન, થનગન મનનો મોર બોલે ‘દાદા ભગવાન’. જ્ય બોલો..

રાધે, નિરુંજ ને ગલિયું ગુંજે ‘દાદા ભગવાન’,
કોયલ કુહુ-કુહુ કરી બોલે ‘દાદા ભગવાન’. જ્ય બોલો..

મહાત્માઓ જ્ય પોકારે સુણો ‘દાદા ભગવાન’,
નૈયા પાર લગાવો હવે ‘દાદા ભગવાન’. જ્ય બોલો..

શાસ્તર વાંચીને ના બોલે મારા ‘દાદા ભગવાન’,
કેવળજ્ઞાનમાંથી બોલે મારા ‘દાદા ભગવાન’. જ્ય બોલો..

આવિ ચોવીસી ઘડે રે આ ‘દાદા ભગવાન’,
પુષ્ટે વિના નહી જડે એવા ‘દાદા ભગવાન’. જ્ય બોલો..

રામ-કૃષ્ણ-ઈસુ-પૈગંબરી તીર્થકર ભગવાન,
સત્તુ સર્વનો સંગમ ‘દાદા’ સંગમેશ્વર ભગવાન. જ્ય બોલો..

ધન્ય થીયો રે અવતાર મળ્યા ‘દાદા ભગવાન’,
મળ્યા ‘દાદા ભગવાન’, જલદી કાઢી લેજો કામ. જ્ય બોલો..

(૮૩)

જાતે ન બોલ્યું કોઈ કાળે ‘હું પ્રગટ ભગવાન હું’,
તોયે ન સમજે લોક તે આશ્રય છે કળિકાળનું. - જાતે....

સમજ શકે વિજ્ઞાન તેવાં લોક પરિયા કામમાં,
કૂટી બદામ જ ઉપજે પુદ્ગલ વિષય છે મૂઠ ભાંતના.

છે લોકને પરિચય અનાદિથી જ અંધારું પસંદ,
દીવો જુએ અંધકારમાં ત્યાં આંદું દેખે મન પ્રપંચ. - જાતે....

તીર્થકરી તિજોરીમાંયે સત્ય પર કરતાં વિકલ્ય,
વિયોગોમાં માથાં કૂટે જગ દોઢાવું અક્કલ-તર્ક.

‘ભગવાન જેવા’ લાગતા માણ્યા છે બુદ્ધિ-અસ્ત્રોથી,
‘ભગવાન છે’ કહી વંદે નહીં, તોઠવું ન ગમતું બિસ્તરેથી. - જાતે.....

ભૂતકાળના અવતારની વાતો જ વાગોળે જગત,
મુડદાં ચૂંથીને નાચવાનાં ગીધ મન વિભ્રાંત લત.

ઉત્તમ નિમિત સંયોગ ભેટો સિદ્ધ ‘આ’ પરમાત્મા,
‘ભગવાન છું’ કહેનાર કોઈ પાક્યા નથી કદી કાળમાં. - જાતે.....

સમજાય તો સમજુ જજો અહીં વાત કહી ‘આ’ સાનમાં,
જે કલ્પે કલ્પે જન્મે છે તે મૂળ સ્વરૂપ બ્રહ્માંડના.

ચારેય ગતિનું શક્તિ મૂળ બ્રહ્માંડનું આધાર સત્ત્વ,
‘તારો’ જ આત્મા બોલું છું ‘હું’ બ્રહ્માંડ-વાપક દિવ્યજ્યોત. - જાતે.....

(૮૪)

જિયો અજન્મા સમયસાર રે,
દીઠો અરૂપી જ્ઞાનાકાર રે,
પ્રભુ ઘોંચાડજો ભવ-પાર રે,
મુખરી વિનતારી લિજો સ્વીકાર રે..
દાદા ભગવાનના અસીમ જ્ય જ્યકાર હો.

‘જ્ઞાન’ શેને કહેવાય ? મને નો’તી એ ખબર,
વિશ્વ ચલવનાર હું, હાય ભ્રાંતિ બેખબર,
દિવ્ય મેળવણ દાદા’ ભેળવનાર રે,
ક્ષેતું જીવન છે શુક્લ દુર્ધાર રે.
દાદા ભગવાનના અસીમ જ્ય જ્યકાર હો.

મને જંખના હતી, મિલે સત્ત્વ રાહબર,
ગુપ્ત કામના ફળી, ખુલ્યાં જ્ઞાન-અંબર.
વહાલા, અનાદિ અંતના યાર રે,
શુદ્ધ પિલાયો ‘પર્મનન્ટ’ ઘાર રે.
દાદા ભગવાનના અસીમ જ્ય જ્યકાર હો.

પાપ ‘પક્કડે’ જ છે, કર્મ ‘જક્કડે’ જ છે,
જીવ ‘લહુકે’ જ છે, શિવ ‘અક્કે’ જ છે.

માથે ‘હું’ પદની હેલનો ભાર રે,
કદાના શિરેથી ગાગર ઉતાર રે.

દાદા ભગવાનના અસીમ જ્ય જ્યકાર હો.

OH! well & વાઉ, ઓહ! કૂવા અને વાવ,
બધે પરદેશી તાવ, દેશી ભૂવા દાદુ આવ.

જીવે પડધાથી ગૂંઘેલી જાળ રે,
કષ્ટ-પરદાથી સૃષ્ટિ સંચારે.

દાદા ભગવાનના અસીમ જ્ય જ્યકાર હો.

કરું ‘ફોન’ કોર્ડલેસ, મારે જોવો છે સ્વદેશ,
ખપે સાથ હંમેશા, દિયો મોક્ષમાં પ્રવેશ,

દિયો દેવલોક દિવ્ય સહકાર રે,
તોડો ત્રિલંગી વિશ્વી જંજાળ રે,

દાદા ભગવાનના અસીમ જ્ય જ્યકાર હો.

કાલાવાલા કરું છું, બાકી બાળ અબુધ છું,
નથી ઠામઠેકાણું, તારો હાથ પકું છું.

‘દાદા’ જોડ્યો છે આત્મતાર રે,
ઘટે, ‘જ્ઞાન’ કેરી કંકરી માર રે....

દાદા ભગવાનના અસીમ જ્ય જ્યકાર હો.

ગુણ નમ્રતા ખીલો, ભાવ ઉપકારી હો,
કર્મ નિઃસ્વાર્થ હો, ભક્તિ નિષ્કામ હો,
બઢો પુદ્ગલમાં શીલવંત સાર રે,
જીવો અહીં આજ પર્માનંદ ખાર રે.

દાદા ભગવાનના અસીમ જ્ય જ્યકાર હો.

(૮૫)

જીવન છે પાપ-પુણ્યનું ફળ, જરા કિતાબ ખોલીને જો,
બન્નેથી છૂટવા માટે જ્ઞાનીના શબ્દ તોલીને જો.

કરોડો પાપો પાપીઓના, છૂટે સહૃ પ્રતિકમણોથી,
હે જીવ તું જાગ, પાછો ફર, છૂટી જા અનંત મરણોથી.(૨)

જીવન છે મોક્ષ મેળવવા, ન વેડફ ધન-વિષય પાછળ,
જગત ચૂમશે કદમ તારા, જો રાખીશ જ્ઞાનીને આગળ.

હજી નથી થયું કંઈ મોડું, જાગ્યો ત્યાંથી જ છે સવાર,
હદ્યમાં જ્યોત જલાવી હે, અહીં છે જ્ઞાનની ચિનગાર.

હદ્યના પશ્ચાતાપો તો, બનાવે વાલિમક લૂંટારાને,
બુદ્ધિથી લૂંટ કરી ઘણી, કુદરત દંડે નઠારાને.

ખરા ભગવાનને ઓળખ, બિરાજે છે મહીં તારી,
તું પોતે જ છે પરમાત્મા, નથી તું કદિય દેહધારી. (૨)

અતાં અજ્ઞાન અંધકારે, જુઓ દશા શી થઈ તારી!
દાદાઈ જ્ઞાન પામી લે, ખુલ્લી છે મોક્ષની એક બારી.

ભેલાડી હે તું જગ કાજે, આ એક દિ દેહ તો બળવાનો
પંચાજ્ઞા પાળી કર્મો ખપાવ, નક્કી છે મોક્ષ મળવાનો.

(૮૬)

જુઓ, સત્તસંગનું મહાતમ સમજાય છે,
ધર્મ ધર્મ થઈને જીવતાં પરિણમાય છે.

‘કોઈની યે અથડામણમાં આવશો ના કદીયે’,
આ જ વાક્ય આરાધને, મિલે મોક્ષ કહીએ;

જ્યારે સત્યનોયે આગ્રહ છૂટી જાય છે.
ત્યારે વીતરાગ સંપૂર્ણ ઓળખાય છે. -જુઓ....

‘આહારી આહાર કરે, નિરાહારી જાણો માત્ર’,
આ જ વાક્ય આરાધને, ભાગી લીધાં સર્વ શાસ્ત્ર;

માત્ર ખાણું-પીણું ‘દાદાજી’ને અર્પાય છે,
વિધિ ખાતાં પૂર્વ સ્હેજાસ્હેજ થઈ જાય છે. -જુઓ....

‘આખું જગત વ્યવસ્થિત, ખાલી કૂવે પડધા’,
આ જ વાક્ય આરાધને, જ્ઞાન-મોક્ષ જપતાં;

જેવું કલ્પે એવો પોતે જ થઈ જાય છે,
આત્મસ્થિરતાથી અહીં મોક્ષ વર્તાય છે. -જુઓ....

જ્ઞાન લીધાં પછી ચાહે ગમ્મે ત્યાં હો મહાત્મા,
યાદ આવે અવસ્થામાં, ‘હું ઇં શુદ્ધ-આત્મા’;

ફક્ત એક સમય શુદ્ધ ચિત્ત હ્યાં પમાય છે,
અંતઃકાળે પૂર્ણ કેવળજ્ઞાન થાય છે. -જુઓ....

જાળીએથી જે શ્રીકૃષ્ણા, સંયોગી-વિયોગને,
સત્ત્વસંગ ન મળે ત્યારે, કહીએ શું તમને ?

ઠારો શાસોશ્વાસ, અમને હવે ‘દાદા’ લ્હાય છે,
આ તો બજાયેલાં હૈયાની વરાળ હાય છે. -જુઓ....

(૮૭)

જે ઘરમાં સારો છે વ્યવહાર,
તે ઝૂંપું હોય તો ય દીપે.
જે બીજ વાવેલાં છે તે જાતે,
વટાય નહીં આપણાથી તે.

કુંટંબ ને ઘર નથી અપના,
ખપાવાની કરમ દુકાન.
છે વ્યાપારી-ઘરાકી સંબંધ,
છે લેણાં યા તો દેણાં, જાણ.
નકામાં કોઈ પુણ્ય નથી,
બગીચાં ઘરનાં કૂલ ને ફળ.

કોને શું આવડે છે ? ખોજ,
કદી ફરિયાદ હોઠે ન ધર.
દ્યાળું ને ખરાં સજજન,
વહે નહીં કોઈ ‘દિ ધરમાંહી.
જગત સંયોગથી છૂટવાં,
‘અહિંસક’ ભાવ સુખદાઈ.
બધાનાં દુઃખ જે લઈ લે,
તે જીવ પર ખુશ છે ભગવાન.
બધાંને સુખ દેનારી,
બનો જીવાત્માની દુકાન.
બધાં જીવ ખુશ થા ધરમાં,
ત્યાં વરસે દૈવગણ વરદાન.
ત્યાં સત્યુગ આવશે જીવતાં,
પ્રગટશે વ્યક્તત્રણ ભગવાન.
મળે છે વેદનીય કરમ,
બીજાંને કાંઈ દુઃખ દેતાં.
સહુને સુખ દેનારો,
અહમ્ભૂ છે પોઝિટિવ સુખા !

(૮૮)

જેનાં વાળી, વર્તન ને વિનય છે મનોહર પ્રેમાત્મા,
જેનાં કર્મ પ્રત્યેક અભેદ તે મૂર્ત છે દિવ્યાત્મા.
જેનો અગુરુ-લઘુ જ સ્વભાવ તે મૂળ આ અસીમાત્મા,
જેનો સૂક્ષ્મતમ સરસ્વતી સ્પર્શ તે ‘મૌન’ આ સંજ્ઞાત્મા.
જેની માત્ર અવસ્થા નિર્દ્ધન્દ તે કેવળ પ્રગટાત્મા,
જેની દેહાતીત દશા જ, તે દાદાનો વ્યક્તાત્મા.
જેનો વ્યક્ત-પ્રગટ દીવો તે કેવળ આ શુદ્ધાત્મા,
જેનો નિરાવરણો વ્યક્ત સ-ગોપિત સિદ્ધાત્મા.

જેનાં સુચરણોમાં જ મોક્ષ તે મૂર્ત-અમૂર્તાત્મા,
જેનાં તપ કોઈ હેબે નહીં, તે અદીઠ ગુણાત્મા.

જેની માત્ર કિયા અંતર્મુખ તે બ્રહ્મનિષ્ઠ મોક્ષાત્મા,
જેની સામાયિકથી મોક્ષ તે અક્રમ આ જ્ઞાનાત્મા.

જેને વર્તે છે ‘કેવળ જ્ઞાન’ આ દાદા રે પરમાત્મા,
જેને વર્તે છે ‘કેવળ દર્શન’ આ દાદા તે સહજાત્મા.

જેને વર્તે છે ‘કેવળ ચારિત્ર્ય’ આ દાદા સ્વ-ધર્માત્મા,
જેના માત્ર સમય પલ ‘તપ’ તે રત્નત્રય પૂર્ણાત્મા.

‘પરમ જ્યોતિ સ્વરૂપ’ ભગવાન, તે સિદ્ધ ‘દાદા પરમાત્મા’,
જેની વ્યાખ્યા નથી શબ્દ માંહી, તે ભગવાન રહસ્યાત્મા.

(૮૮)

જેની માત્ર સ્મૃતિથી જ સભર થાય આત્મા,
તેને જોતાંવેંત ચરણ ચૂંભી લઈશું.

જેની કિરપાથી મોક્ષ થાય કળિકાળમાં,
અસાધ્ય જગત-રોગથી છૂટાં થઈશું. જેની માત્ર....

ક્ષેત્ર પારકામાં ઘૂસતાં અટકાવશે ‘દાદા’,
પ્રગટ અજ્ઞિ છે તેથી જ રાખી બહુ ગુપ્તતા,
જાણો-આજાણો કદી જો થઈ હશે વિરાધના,
આખાં ત્રિકરણમાં જાળ દારી થશે યાતના.

‘જ્ઞાની’ની વર્તનાને બુદ્ધિથી માપશો ના,
અવળું વિચારતાં જ ‘કાદવ’માં ડૂબશું. જેની માત્ર....

તેની કડવી-મીઠી બેઉ દવા ‘રોગી’નો મલમ,
પરમ અર્થે હિતકારી સ્યાદ્વાદી ‘તે’ મરમ,
ભયો ભડકાટોને કાઢવાની રીત્યું અનુપમ,
મતિ મૂંજાશે ને તૂટી જાય અંતરાય-કરમ.

જેની અશસ્ત્ર-કિયે ‘પાપ’ જ કપાતાં,
અનંત પ્રદેશોથી ‘મુક્તિ-સુખ’ દરશું. જેની માત્ર....

વાદી-પ્રતિવાદી બેઉને જે ન્યાય છે મંજૂર,
ભૂલ પોતાની કબૂલે એ જ વિશે ખરો શૂર,
અહો ! સ્યાદ્વાદ વચનામૃતો શાશ્વતાં મધુર,
‘દાદા’ સંગ એ જ શ્રીમંતાઈ ત્રિકાળે અમૂલ.
સત્પૂરુષને ખોળી લેજો, બીજું કાંઈ શોધ મા,
તેની પાસે બેસવાથી સીધાં થઈ જઈશું. જેની કિરપાથી...

જેની કરુણા વરસે છે ચાર ગતિ પે સરખી,
મળી જાય છે ત્યાં મોક્ષમાત્ર પરમ વિનયથી,
સર્વ ક્ષેત્રો વિશે ચાલે અની કોરી ચબરખી,
મૂર્તિમાન મોક્ષદાતા છે તે સજીવનમૂર્તિ.

ગમ્ભે તેવી સ્થિતિમાંયે કરશે ગુપ્ત ભજના,
તેનેથે હાજરીમાં મોક્ષે પુગાડશું.
આવી ચોખ્ખી બાંધધરી મુક્તાફળ હૃદયમાં,
અપૂર્વ ધર્મકંતિ ‘ગુપ્ત તત્ત્વ’ ખોલશું. જેની માત્ર....

(૯૦)

જેની રે સંતો કોટિ જન્મોની પુણ્યે જાગે રે,
તેને રે સંતો દાદાનું દર્શન થાયે રે,
ઘટમાં એને ખટકારો ખટ ખટ વાગે રે....

કરુણાસાગર જેના પર સહજ કૃપા વરસાવે રે,
સામાયિકથી ‘અક્કમ’ શુદ્ધાત્મા જગાવે રે,
સ્વ-સંચાલિત ચેતક ચેત ચેત ચેતવે રે....

સહજાનંદે છે ‘તે’ વ્યવસ્થિત સમજાયે રે,
‘લક્ષ’ અલખનું નિરંતર લક્ષ મહીં લહેરાવે રે,
અંતઃકરણમાં ત્રાણ ત્રાણ ટકોરા ટક ટક થાયે રે....

કલ્પવૃક્ષી અનંત શક્તિઓ ખીલી જાએ રે,
અ-કર્તા પદ કેવળથી દર્શન-જ્ઞાન પાયે રે,
પૂર્વ ચીતર્યા કર્મો જ નિર્જર જર જર થાયે રે....

પૂર્વભવનો સત્તસંગ અહર્નિશ સંભળાયે રે,
આતમુસિદ્ધિ મુમુક્ષુ હુદિયે ધુંટાયે રે,
રોકડનાથની કરુણા જ હરદમ ધક ધક સહાયે રે....

લેખ વિધિના છઠી જે કરમે લખી જાયે રે,
મેખ વિધિની ‘દાદા’થી બદલી જ જણાયે રે,
સ્વયં શુદ્ધિ, આંખોથી આંસુ ટપ ટપ જાયે રે....

નિજધારાના પાતાળી જરણાં ઊરી જાયે રે,
'તે' સિદ્ધિથી સ્વાધ્યાયી ફોરાં ફોરી નહાયે રે,
'જ્ય સચ્ચિદાનંદ' સંજ્ઞા આ પદ પદના પર્યાયે રે....

સાલિયાણા પરસતે જેને ના પોખાયે રે,
સ્વ-ચિત્તે 'તે' સાહેબી સમૃદ્ધ સિદ્ધ સહાયે રે,
ઝંડા વિના મંદિર ધજ ફર ફર ફેલાયે રે....

મિથ્યા જગની, ખોલાતું સપનાં સમ સમજાયે રે,
તેને શાશ્વત લગનીમાં પ્રેમ અખંડ જણાયે રે,
અનંતગુણીનાં ગાણાંઓ ગાણ ગાણ ગાણ ના થાયે રે....

‘અકમ’ જ્ઞાને અતીત જિતેન્દ્રિય જિન સમજાયે રે,
સૂક્ષ્માતીતે નિત્યેથી જીત-મોહ-જિન થવાયે રે,
ક્ષીણ-મોહ-જિનેશ્વર દાદાજી સ્વ-પર પ્રકાશક રે....

ઉત્કૃષ્ટ લગને, ‘આ’ ભવથી મોક્ષ જણાયે રે,
'તે' નિદિધ્યાસે, પરભવનું ભાથું ના બંધાયે રે,
ચહુંગત 'તે'ના દર્શનને ઝંખે છે ક્ષણ ક્ષણ ગાણ રે....

(૯૧)

જેને કોઈ અપેક્ષા જ નહીં,
એવો શુદ્ધ પ્રેમ મોક્ષ ભાળીયો અહીં.

શબ્દમાં ‘તે’ સમજાય નહીં,
પ્રેમરસ અખંડિત ઉભરાય અહીં.

શુદ્ધ પ્રેમી, પૂર્ણ યોગી,
અહમ્મ શૂન્ય, જગત જોગી;

મૂળ સત્ય અવશેષ,
મોક્ષ પ્રદાની રસેશ;

મા કદી ખોડ કાઢે નહીં,
દાદાને ય દોષ કોઈના દેખાય નહીં. -જેને કોઈ....

પ્રેમયોગી પરમાત્મા,
સમાનત્વી સર્વાત્મા,

સ્વાનુભવી મુક્તાનંદા,
અતીન્દ્રિય સુખાનંદા;

આનંદ લૂટાય અહીં,
ખર્ચે તેમ વધુ ને વધુ ભરાય મહીં. -જેને કોઈ....

દાદાપ્રેમી નવનીત,
ભરત શુદ્ધ સમક્રિત,

કિન્નરના મનમિત,
ગાયકીનું સંગીત;

ચાર પાયા મોક્ષ ધર મહીં,
પ્રતિક્ષણ દાદા જ હાજર જ્યહીં. -જેને કોઈ....

(૯૨)

જગમગતા દીવડાનું દેરાસર હોજો,
એમાં મારા સીમંધરની મૂર્તિ હોજો.

અમે અમારા સ્વામીને દૂધથી નવડાવીશું,
મખમલનાં વલ્લોથી અમે સ્વામીને શાણગારીશું,

તિલક કરવાને રૂડા કેસર હોજો,
એમાં મારા સીમંધરની મૂર્તિ હોજો....

અમે અમારા સ્વામીને મુગાટથી શાણગારીશું,
મુગાટની સાથે કુંડળ પણ લાવીશું,

કુંડળથી અધિકા હાર જ હોજો,
એમાં મારા સીમંધરની મૂર્તિ હોજો....

અમે અમારા સ્વામીને સોનાથી શાણગારીશું,
સોનાની સાથે હીરાઓ પણ લાવીશું,

હીરાથી અધિકા માણોક હોજો,
એમાં મારા સીમંધરની મૂર્તિ હોજો....

મહાવિદેહથી સીમંધર સ્વામીને તેડાવીશું,
સાથે દાદા ભગવાનને સાક્ષીએ પણ રાખીશું,

સાક્ષીથી અધિકા સ્વરૂપે હોજો,
એમાં મારા સીમંધરની મૂર્તિ હોજો....

સીમંધરની ભક્તિથી ઋણાનુબંધ બાંધીશું,
ભક્તિ સાથે મુક્તિનો પંથ પણ કાપીશું.

ભક્તિથી અધીકી મુક્તિ જ હોજો,
એમાં મારા સીમંધરની મૂર્તિ હોજો....

સીમંધરનું સ્થાન મારા હૃદિયામાં હોજો,
મારું સર્વસ્વ એમના શરણોમાં હોજો.

આજ્ઞાનું અખંડ આરાધન હોજો,
એમાં મારા સીમંધરની મૂર્તિ હોજો....

સીમંધરના દેરાસર ગામે ગામ હોજો,
સીમંધરના દેરાસર ઘેરે ઘેરે હોજો,
સાથે મારા દાદાજીનું વિજ્ઞાન હોજો.

સાંજ-સવારે જ્ઞાનવિધિ રે હોજો,
એમાં મારા સીમંધરની મૂર્તિ હોજો....

એવું એક દેરાસર અડાલજમાં હોજો,
સાથે મારા દાદાજીનું વિજ્ઞાન હોજો,

સાંજ-સવારે રૂડી આરતી રે હોજો,
એમાં મારા સીમંધરની મૂર્તિ હોજો....

(૯૩)

ગણો કાળે અરિહંત મહાઉપકારી,
વર્તમાને વિહરમાન સીમંધર સ્વામી.

જળહળતા દીવડાથી દેરાસર શોભજો,
જિનેશ્વર સીમંધરનાં જાપ-નામ ઓપજો. જળહળતા...

મનોહારી મૂરતિની સન્મુખે જ સ્થાપના,
કસ્તૂરી-ચંદન-કેસરથી સ્પર્શી ચરણ આપના.

રણજણતા સ્વર-તાલે ભાવના હોજો,
સીમંધર સ્વામીજીની આંગી-મુગાટ સોહજો. ... જળહળતા...

સ્વામી, તમને નીરખતાં નીખરતાં સૌ આતમા,
પ્રકૃતિયે ખુલ્લી પાંખે ઉડે છે આકાશમાં.

જળજણતા ધૂઘરાથી નર્તના હોજો,
સીમંધર સ્વામીજીની કીર્તના ફોરજો. ... જળહળતા...

ભડકે બળતાં કળિકાળે શીતલકારી સીમંધર,
વર્તમાને મોક્ષાશ્રવથી બાહ્યાંતરમાં છુંભંતર.
કણકણમાં આત્માના આવિજ્ઞાર હોજો,
સીમંધર સ્વામીજીનાં સ્વરૂપમૂશુંગારજો. ... જળહળતા...

નિતારેલી સુરભિની આરતી ઉછાળજો,
સમકિતમૂલ ઉછેરતાં ટહુકાર સૂણજો.

તન-મનમાં અરિહંત મૂર્તામૂર્ત મોક્ષ છો,
'દાદજી'ની સાક્ષીએ, દર્શના અજોડ છો. ... જળહળતા...

આખીયે જીવરાશિને શાસનરસિયા કરવાની,
શક્તિ આપો હે વીતરાગી ! સર્વસ્વમૂલ વોસિરામિ.

સણસણતા વાયરાનાં તીરનું લક્ષ જો,
બ્રહ્માંડો વીધતા તૈવલ્ય દીપજો. ... જળહળતા....

(૯૪)

ઝેર તો તમારે પીવાં જ પડશે.
હિસાબી છે વ્યવહાર, શોધો ને જડશે.

કણાયો ને રાગ-દ્રેષે, વીટાયા છે સંબંધ,
આપણો ઉકેલવાના, ગુંચેલા ઋણાનુંબંધ.

જેને તમે રોક્યા હશે તે જ તમને રોકશે,
જેને સળી કરી હશે તે જ સામો ટોકશે....

મનથી જે બાંધ્યું હશે, ભોગવ 'તું' મન કૂદશે,
વાણીથી જે બોલ્યા હઈશું, તેવા પડધા ગુજશે.

તનથી ત્રોફ્યા તાણાવાણા ચીતરામણો દેખજે,
સૃષ્ટિ ચલતી આપડી જ દસ્તિ કેરા જોખમે....

આધિ-વ્યાધિ-ઉપાધિનાં ત્રણ ત્રણ શૂળો ખૂંચશે,
વિષયોમાં ખેંચતાણે તરછોડું વાગશે.

પાશવતાને પોષનાર હિલમાં વિષ રાખશે
ઝેરને પચાવનાર નીલકંઠ બનશે....

કડક-મીઠી ચા પાનારી કોમલ અંગી વ્રજ હોય,
કઠણ અંગોને ધ્રુજાવે ગ્રાગે-કપટી શસ્ત્ર હોય.

સોદાબાળ શેરબજારી રીપેમેન્ટી રમતે,
ઉંચાનીચી ઈન્ડેક્સોમાં પુદ્ગાલ મોહી ભમતે....

બે નંબરના નાણાં જેવી, દો નંબરકી અપની ફાઈલ,
ઈન્કમટેક્ષ ઓફિસર જેવાં, કાંટા-છૂરી હસબન્ડ-વાઈફ.

બે નંબરના ચોપડાને, એક નંબર સંભાળજે,
જાતે ચિત્રેખલ્યું છે ગ્રેન્ડંગ, નિષ્ફરિયાદ નિભાવજે....

કડવી-મીઠી સુગરકેટેડ સાંસારિક સ્ટાઈલો,
મોહું બગાડી પીઓ તો યે ફર્જિયાત ફાઈલો.

જબરજસ્તી બળજબરીથી પીવાં જ પડશે,
તલમાં છે તેલ તેથી પીલાવું જ પડશે....

આપણાં જ રિઝલ્ટો આંખ સામે આવશે,
આવે તે સ્વીકારી તો દુનિયા આથમશે.

અપમાન દેનાર નિજશક્તિ આપશે,
સમજુને શમાનાર કરમ ખપાવશે....

જેવું તને જોઈએ છે તેવું પહેલાં આપજે,
જેવાં ફળ ચાખવાં છે એવા બીજ રોપજે.

કેરી તારે ખાવી હોય તો આંબલા તું રોપજે,
કાયા કેરી ધરતીમાંથી દ્રેષ હિંસા નિંદજે....

જેણે ઝેર પાયા તેને દીધા જેણો આશીર્વાદ,
ચૂકતે હિસાબ દઈ છૂટી ગયા વીતરાગ.

‘ભોગવે છે તેની ભૂલ’ અંતરમાં ધૂટજે,
‘એડજસ્ટ એવરીલેર’, અથડામણથી છૂટજે....

(૯૫)

ઝેર પચાવી કરુણા છાંટી, અમૃત પાયે કોણ ?

તે ‘દાદા’, તે ‘દાદા’, તે ‘દાદા ભગવાન’.

ચારે ખૂણે લુખ્યાં-સુક્કાં ક્ષેત્રાકાર-આત્મા,
વણાખેડાયાં બેતરમાં બીજ-ખાતર-જળ સિંચ્યાં.

આંબા ઉગાડી, રસકસ બક્ષી, રક્ષક બનિયા કોણ ? - તે ‘દાદા’
ભીખને બાળી, દુઃખને ટાળી, સુખને આપે કોણ ? - તે ‘દાદા’

ભગુન અહમૂનાં ધાવો ઉપર પ્રેમલ વર્ષાધાર,
દાન્શિ-ધાવણથી પિવડાવી જ્ઞાન-સિંચન રસધાર.

‘દિપ્રેશન’ ઓગાળી, થાબડી, હસતાં કરતાં કોણ ? - તે ‘દાદા’
મન-મળ કાઢી, ચિત્તશુદ્ધિ કરી, મારગ દર્શક કોણ ? - તે ‘દાદા’

જામ થયેલા કખાય - ‘ટ્રાફિક’ સધણે ‘રેડ સિનનલ’,
‘ઓઝરવેટર’ ને ‘કંટ્રોલર’ મળતાં ‘ગ્રિન ચેનલ’.

દોષો કાપી, અટકણ ભાંગી, રસ્તે ચઢાવે કોણ ? - તે ‘દાદા’
ભવરણ, મૃગજળ, જંગલ, જાડી, પાર કરાવે કોણ ? - તે ‘દાદા’

જુદા જુદા પ્રાકૃત બગીચા, નર-નારી કૂલ ચૂંટ્યાં,
ચૂંટિયું ભરી ભૂલ-કચરા કાઢી ઉછ્યર્યા આત્મા.

પુષ્પોમાંથી પરાગ કાઢી, અર્ક પમાડે કોણ ? - તે ‘દાદા’
‘રોંગ બિલીફ’ પર, ‘ટ્રેકટર’ ફેરવી, મોક્ષે લઈ જાય કોણ ? - તે ‘દાદા’

પંચાજ્ઞા એ પોતે ‘દાદા’ બેઠાં જે દિલમાં,
જ્ઞાન સ્વરૂપે અભેદ પ્રાપ્તિ આજાધીનતામાં.

‘ઓરિજિનલ’, સ્વ-પ્રતિબોધી, ‘ટેપ’ કરી જ્યા કોણ ? - તે ‘દાદા’
અક્ષરદેહી, અમ્મર સ્વશ્રી, આત્મ સ્પર્શક કોણ ? - તે ‘દાદા’

(૯૬)

ઠમ, ઠમ, ઠમ, ઠમ ઢોલકા વાગે,
ઢોલકા વાગે ને મહાત્માઓ આવે,
મહાત્માઓ આવે ને માળા લઈ આવે,
માળા લાવીને મારા ‘દાદા’ને ફેરાવે.

‘દાદા’ રે ! તારા મંદિરિયામાંય, ગુરુપૂનમનો મેળો ભરાય.
‘દાદા’ રે ! તારા મંદિરિયામાંય, જનમંદિરસનો મેળો ભરાય.

ઠમ, ઠમ, ઠમ, ઠમ ઢોલકા વાગે,
ઢોલકા વાગે ને જિજ્ઞાસુઓ આવે,
મહાત્માઓ સંગાથે ત્રિમંત્રો બોલાવે,
મંત્રો બોલાવે પછી વિધિ કરાવે.

‘દાદા’ રે ! મન-મંદિરિયામાંય, ગુરુપૂનમનો મેળો ભરાય.

ઠમ, ઠમ, ઠમ, ઠમ ઢોલકા વાગે,
વાંકો માલ અહીં સીધો થઈ જાયે,
આડો માલ પણ પાંસરો થાયે,
‘અનાત્મા’થી આત્મા છૂટો થઈ જાયે.

‘દાદા’ રે ! લોક-અલોકમાંય, ગુરુપૂનમનો મેળો ભરાય.

ઠમ, ઠમ, ઠમ, ઠમ ઢોલકા વાગે,
ઠમ, ઠમાઠમ, ઠમ, ઠમાઠમ ઢોલકા વાગે,
ઝન, ઝનાઝન, ઝન, ઝનાઝન ઝાંઝરિયાં બાજે,
ખન, ખનાખન, ખન, ખનાખન ખંજરિયા બાજે,
ટન, ટનાટન, ટન, ટનાટન ‘ભમરડા’ સહુ નાચે,
ઠમ, ટમાઠમ, ટમ, ટમાઠમ તારલાયે ગાયે,
ધમ, ધમાધમ, ધમ, ધમાધમ ધંટનાદ ગાજે,
ભમ, ભમાભમ, ભ્રમ, ભ્રમાભ્રમ વિભ્રાંતિ ભાગે,
કમ, કમાકમ, કમ, કમાકમ ‘અકમ વિજ્ઞાને’,

આજે 'દાદાજી' પૂરા ખીલ્યાં છે,
વીતરાગદર્શન-સન્મુખ થયાં છે,
જન્મજયંતી ને દિવાળીના,
અંદરના દીવડા આપમેળે પ્રગટાય,
અનાદિની અજ્ઞાન અમાસની,
ગુરુકૃપાથી પૂનમ થઈ જાયે,

'દાદા' રે ! જન્મ-અંજનમાંય, અભેદ આત્માની ઓળખાણ થાય,
'દાદા' રે ! ધૂમી ગરબામાંય, 'રિયલ' ને 'રિલેટિવ' નોખો દેખાય,
'દાદા' રે ! મોક્ષ-મંજિલમાંય, દેહ અને આત્મા છૂટા પડી જાય.

(૮૭)

તમારી જ હોય જ્યાં ફરિયાદ, તે રકમું આવે ફરી ફરી યાદ;
નથી સ્થળ લેણ-દેણ કંઈ, છતાં છે સૂક્ષ્મ કેંક હિસાબ.

હિસાબો ચૂક્યે કરવાં, ખૂલ્યાં જો સ્મૃતિપટ આવાસ;
'રકમ'માં 'શુદ્ધ આત્મા' છે, પ્રતિક્રમથી અવસ્થા નાશ.

મનોગ્રંથિ જે ફૂટે છે, બહિલાં એવિડન્સોથી;
અહિતકારી છે દુર્બુદ્ધિ, એ સમજો, જ્ઞાનથી શોધી.

મહીં જે સૂક્ષ્મ કર્મો છે, તે ફળ માટે થશે સન્મુખ;
છે કરવું કે મીઠું કેં પણ, ઉદ્ય કર્મ જો સુખ યા દુઃખ.

મહીલું અજ્ઞ તે બંધ્યું, ફરી તે જ્ઞાનથી છૂટે;
'સ્વરૂપ'નાં જ્ઞાનથી ખપશે, ને માયા 'બાંધશે' ગુંચે.

જગતનાં નિંદ્ય કરમોને, હૃદ્ય પસ્તાવો કરી ધોતાં;
મનોવ્યાપારમાં શુદ્ધિ, થતાં સૌ 'દોષ' નિર્જરતા.

દીઘો જે ધક્કો ફાઈલને, ફરીથી બૂમ પાડી ઉભે;
ને સમભાવે નિકાલ થતાં, તે ખુશ થઈ કલેઈમ છોડી દ્યે.

ફરીથી યાદ આવે છે, નક્કી છે રાગ-દ્રેષી ચોંટ;
 ‘રિલેટિવ’ ડાઘને ભૂસતાં, ‘રિયલ’માં જૈ પૂરાશે ખોટ.

થતાં પસ્તાવા હાર્ટીલી, બધાં ચીકણાં કરમ ખરશે;
 પવિત્રાં સિદ્ધ-મંદિરમાં, અનંતા આત્મગુણ ખીલશે.

બજ્જાયું જે પ્રતિકમણે, તે બીજે સહૃ ગયાં શેકાઈ;
 અંડ દાદાની યાદીથી, જગતનાં રોગ જાય ભૂલાઈ.

(૮૮)

તમે મારું સર્વસ્વ.... તમે મારા સદ્ગુરુ,

તમે મારી પૂજા.... તમોને નમું છું.

કોઈ મારી આંખોથી જુએ તો સમજે.... કયા ભાવોથી હું સમર્પણ કરું દુફ.

નિર્મળ દણિએ કૃપાનું પરિણામ.... અભેદ દણિએ જ્ઞાન પરિણામ,

જીવમાત્ર તરસે ‘આ’ સહજ સ્થિતિ,

કલ્યાણી ભાવાર્થની સફળ મુક્તિ. - તમે મારું....

કિંચિત્ પોતાપણું.... સૂક્ષ્મ અપેક્ષા.... હિંસક સ્પંદનો આંતરે આજ્ઞા,

સર્વ અવસ્થામાં સર્વાંગી દર્શન,

સ્વયંભૂ સાક્ષાત્ સદ્ગુરુ દર્પણ. - તમે મારું....

કોઈ કરે ભક્તિ.... કોઈ માંગે શક્તિ.... કોઈ કરશે દર્શન.... કોઈ કરે ઘર્ષણ,

અનાદિ અનંતથી આવું જ ચાલ્યુ....

અમૂલ્ય આજ્ઞાઓએ સહજ સુખ સ્થાપ્યું. - તમે મારું....

અંડ આરાધનની અનન્ય ભક્તિ.... પરમ પુરુષાર્થીઓ વાત્સલ્યમૂર્તિ !

આપ પ્રગટ છો, આપ પ્રત્યક્ષ છો,

આપ જ મારા શુદ્ધાત્મા છો. - તમે મારું....

મોક્ષ સ્વરૂપ ઓ વીતરાગ ભગવાન ! વિશ્વભરનું અહીંથી જ સંધાન,

મતાર્થ ટાળીને દર્શન કરતાં....

ક્ષેત્રાત્તિત મુક્તિના વીજા મળતાં. - તમે મારું....

(૯૯)

તમે હાલતાં રે , તમે ચાલતાં રે,
જ્ય દાદાનો બોલજો રે.

થયા ભાઈરણ ગામ, દાદા ભગવાન નામ,
જેણે સ્વરૂપ પ્રગટ કીધા રે.

માથે મુગટ કે કાળી ટોપી એ પહેરતાં રે,
એવાં ધોતી ને કોટમાં લાગતાં દાદા રૂપાળા રે,
એ તો કુમકુમના પગલે, મલકતા ડગલે ધીમા ઉતાવળા ચાલતાં રે.
- જ્ય દાદાનો બોલજો રે...

ક્ષત્રિય કુળમાં ને રતન ગોત્રમાં જન્મ્યા રે,
એ તો ભાગીદારીમાં કોન્દ્રાકટનો ધંધો કરતાં રે,
- થયા ભાઈરણ ગામ...

સુરતનાં બાંકડે ને સમી સાંજના ટાણો રે,
એ તો જમી પરવારીને બાંકડે આવીને બેઠાં રે,
પલક વારમાં, બ્રહ્માંડ ધારમાં વિના પાંખે વિચર્યા રે,
- જ્ય દાદાનો બોલજો રે...

કૂટચા કૂવારા જ્ઞાન તણા રગ રગમાં રે ,
એવો પ્રકાશ પ્રગટ્યો ને બ્રહ્માંડી આવરણ તૂટ્યા રે,
એવા જળમાં ને સ્થળમાં, આકાશ-પાતાળમાં જ્ઞાન-દર્શન થઈ પહોંચાં રે,
- જ્ય દાદાનો બોલજો રે...

સંસારી જળમાં ને વિપરીત કાળમાં પ્રગટ્યા રે,
એવા મુક્તિના મારગે જ્ઞાનના દીવડા પ્રગટ્યા રે,
એ તો આખા મલકમાં, અક્ષમ જલકમાં દાદા ભગવાન થઈ વિચર્યા રે.
- જ્ય દાદાનો બોલજો રે...

(૧૦૦)

તરછોડથી આ દુનિયામાં,
બંધાય છે અંતરાય કરમ.

સામે છતાં ના ભોગવાતાં,
ખાણું-પીણું હાય ! કરમ.

નિશ્ચેતન યા ચેતન પુદ્ગાલ,
સામાં મળતાં છદ્ર છદ્ર કરીયું;

આભડહેટાં તિરૂ-રસકારે,
આવ્યું ત્યારે ઠેબું દીધું.

અક્કડું અહ્મૂ વિરોધતાં,
કેંકી દ્વયે વ્યવહાર ધરમ;

વીજળીક વાણી ને ટેન્શનમાં,
બાંધે જાતે વેર ગંઠમ.

-તરછોડથી....

પાંચેય ઈન્દ્રિય ગત ઉપયોગે,
જ્યાં છે ખોડ તે અશુભ કરમ ફળ;

ચક્કુ-વાણી કર્ણાન્દ્રિય ને,
દૂરઉપયોગે શિક્ષા મળી ગણ;

અપધ્યાન ચિત્ત-મન-બુદ્ધિનાં,
ઉખાં-ઉખલિયાં રૂપી ધર્ષણા;

નિજ આત્મશક્તિ રૂધાતા,
અહ્મૂ ગુંચાવે સંધર્ષણ. -તરછોડથી....

અપની ભૂલ હૈ, ખુદ કી હિસાબી,
જવાબ પરથી રકમને શોધો;

બે-ધારી તલવાર છે વિષમી,
ઊંઘે છે એ ભૂલ પર સોચો.

સાચાં હદ્ય પ્રાયશ્ચિત્તે,
સંધાય છે મનનાં મિલન;
બીજાંને સુખ જ આપવાથી,
ચોખ્ખી આપણી હદ્યકલમ. -તરછોડથી....

(૧૦૧)

તારા દર્શનના દીવાના,
તારી મસ્તીમાં મસ્તાના,
અમને પારકા ના માનો, માનો પોતાના.

તારે ખોળે તો રમવાનાં,
વાતો ટિલડાંની કહેવાનાં,
અમને પારકા ના માનો, માનો પોતાના.

અમે નાનેરાં બાળ, ‘દાદા’ લેજો રે સંભાળ;
એવો વરસાવો ઘાર, જાણો અમૃતની ધાર.

તારે આંગણિયે રમવાનાં,
પાછળ પાછળ તો ફરવાનાં. - અમને પારકા...

ભલે ફાટે ધરા, કે ભલે તૂટે ગગન;
ના હઠવું જરા, તારી લાગી રે લગન.

ઉગલાં ધીમાં તો ભરવાનાં,
તોયે પાછાં નહીં પડવાનાં.- અમને પારકા...

મારા કાલા છે બોલ, ‘દાદા’ કરજો રે તોલ;
દઈને દર્શન સહુને, દાર હુદિયાનાં ખોલ.

ચરણો પકડી તો લેવાનાં,
તમારે માથે રે પડવાનાં,
અમે તમને નહીં છોડવાનાં. - અમને પારકા...

(૧૦૨)

તારી એક એક પળ જાય લાખની,
તું તો પૂજા રે કરી લે સીમંધરની,
વાત માની લે આ દાદા ભગવાની...
તું તો...

મોઘો મનુષ્ય અવતાર, નહીં આવે વારંવાર,
મોહું કરીશના લગાર, જ્ઞાન પામી લે એકવાર,
નહીં તો જુંદગી થઈ જાશે ખાખની...
તું તો...

તારા અહંકારને મેલ, મૂકી મીડુ-ચોકડી મેલ,
આ છે વ્યવસ્થિતનો ખેલ, તારું કર્તાપણું મેલ.
શીદને પાઘડી પહેરે છે અભિમાનની...
તું તો...

અહીંયા ફોડ બધાના થાય, અહિંયા ખરા ખુલાસા થાય,
તારા મનનું સત્માધાન થાય, ઉંચો વ્યવહાર પણ બંધાય,
જોજે જંજરો ના પડે અંતરાયની...
તું તો...

અહીંયા આઘોપાઠો ના જઈશ, નહીં તો ચોક્કસ પડી જઈશ,
કોઈને પૂછવા તો ના જઈશ, ક્યાંયનો ક્યાંય નીકળી જઈશ,
આંગળી પકડી રાખજે પૂજ્ય દાદાની...
તું તો...

(૧૦૩)

તું રંગાઈ જાને રંગમાં,
સીમંધર સ્વામીના સંગમાં,
મારા દાદા તણા સત્સંગમાં.

કાલે પાળીશું, પછીથી પાળીશું, દાદા તણી આજા (મારા)
સમય ખૂટશે જીવન કેરો, (૨) ક્યારે જાશે તું સત્સંગમાં ...

મહાત્મા જાણે કે ધણો સમય છે, પાળીશું પાંચ આજા (પછી)
પીડા ઉપજશે પુદ્ગલ કેરી, (૨) ઝુંબે ઝુંબે તારા અંગમાં ...

રંગ-રાગમાં જીવો ફસાયા, રહી જાશે આમનું આમ (બધું)
જ્ઞાનની વાતો જ્યારે સાંભળો, (૨) ઊડાડશો નહીં વંગમાં ...

કાલે પાકશે, પછીથી પાકશે, જ્ઞાનીઓની લંગાર (એવાં)
એવાં મનસૂબે બેસી રહો ના, (૨) પડી રહ્યા શું પલંગમાં

ભાવના ભાવો જગત કલ્યાણની, જગતનાં જીવો તમામ (આ)
અણુ-પરમાણુ બ્રહ્માંડી જીવો, (૨) રંગાઈ જાવો દાદા રંગમાં

જ્યાં મળે ત્યાં પામી લેજે, સ્વરૂપ આતમ રામ (તારું)
ટાણે આવ્યું તે વધાવી લે જે, પડ્યું રહેશે તારા સંગમાં

કોણ આપે જ્ઞાન, કેવું રે આપે, એવું વિચારે તમામ (જીવો)
જ્ઞાન પડ્યું છે એમ કયાં રસ્તામાં, સાધુઓ શોધે છે જંગલમાં

સ્વામી સીમંધર પ્રભુના ચરણો, સમર્પણ કરી જાવ (તમે)
અકમની આ એક જલકથી, પીડા રહેશે નહીં તારા અંગમાં

(૧૦૪)

ત્રિમંદિરે પ્રાણપ્રતિષ્ઠા,
આવો, આવો, દેવી-દેવો. (૨)

તેત્રીસ કોટિ દેવી-દેવો ભરતક્ષેત્રે પધારો,
ત્રણેવ પ્રભુની પ્રાણપ્રતિષ્ઠા ત્રિમંદિરે ઉજવાય.
વીતરાગ શાસન દેવી-દેવો, પ્રાણપ્રતિષ્ઠે પધારો (૨),
નિષ્પક્ષપાતી શાસન દેવો, પ્રાણપ્રતિષ્ઠે પધારો (૨).

(હો) તેત્રીસ કોટિ દેવી-દેવો (૨) ભરતક્ષેત્રે પધારો....

સ્વામી સીમંધર વિદેહથી પધારે, પ્રભુની ભવ્ય ભરતયાત્રા (૨),
શ્રીકૃષ્ણા, શીવશક્તિ સાથમાં સોહાયે, દેવી-દેવો વધાવે (૨),
(હો) તેત્રીસ કોટિ દેવી-દેવો (૨) ભરતક્ષેત્રે પધારો....

યોગેશ્વર શ્રીકૃષ્ણા બીરાજે, સંગે શ્રીનાથજી (૨),
સાથમાં તીરૂપતી બાલાજી છે, શીવ કલ્યાણી સ્થપાય (૨),
(હો) તેત્રીસ કોટિ દેવી-દેવો (૨) ભરતક્ષેત્રે પધારો....

અભેદ ભાવના ત્રિપક્ષની અહીં, હૃદય દાદાશ્રીનું (૨),
ધર્મનો પાયો, એક્યે સધાય, વિશે શાંતિ પમાય (૨),
(હો) તેત્રીસ કોટિ દેવી-દેવો (૨) ભરતક્ષેત્રે પધારો....

ત્રિમંદિરે પ્રાણપતિષ્ઠા,
આવો, આવો, દેવી-દેવો (૨)
આવો સીમંધર સ્વામી....(૨)
આવો આવો મારા સ્વામી....(૪)

(૧૦૫)

દર્શનથી થાય શાંતિ અપાર !
હો... દાદા ભગવાનના અસીમ જ્ય જ્યકાર.
નયનોમાંથી અમી વરસે છે,
અંતરના સહુ તાપ હરે છે,
કરુણાની વરસાવે ધાર. ... દાદા ભગવાનના....
'જ્ઞાન' તણી કરતાં એ લહાણી,
બોલે અગમ-નિગમની વાણી,
'જ્ઞાન'તણી મૂર્તિ સાક્ષાત्. ... દાદા ભગવાનના....
નથી કંઈ કરવું, નથી કંઈ તજવું,
પોતાનાં આત્માને ભજવું,
આપે સમજણ એ કલદાર. ... દાદા ભગવાનના....
અંતર-આત્મા સહુનો શુદ્ધ છે,
આવરણોથી લાગે અબુધ છે,
માટે 'જ્ઞાની'નું શરણું સ્વીકાર. ... દાદા ભગવાનના....
આવરણો સહુ દૂર કરી દેશે,
શુદ્ધાત્મા અંતરમાં પ્રગટશે,
શ્રી વંદન કર વારંવાર. ... દાદા ભગવાનના....
ચઉદ લખેણાં સ્થરને બેદી,
તોડી નાખે ભવની બેદી,
મહિમા એનો અપરંપાર. ... દાદા ભગવાનના....

પંચ આજ્ઞામાં કાયમ રહેજે,
આતમ-સુખ જ મળશે સહેજે,
કીર્તનમાં બન એકાકાર. ... દાદા ભગવાનના....

(૧૦૬)

દરશન દેજો અમને આશાપુરા મા,
સુષાજો દીલની વિનંત મા.

પ્રાકૃતિક સહજતા ને શક્તિ ઊભારજો,
દીન હીન, દ્યામણાં જીવતર ઊદ્ધારજો,
મધુરપ મીઠાશ ફેલાવો વિશ્વમાં. - દરશન...

આપનાં કાયદા તોડ્યા હોય ભૂલથી,
માફ કરજો માતાજી શીખવ્યું અનુભવથી,
અવગણ કાઢજો દાસાનુદાસનાં. - દરશન...

મનો - વચન - દેહબળ સર્વાંગી ખીલાવજો,
જગત કલ્યાણકારી, શુદ્ધ દશા બક્ષજો,
વિશ્વ સમેટાઈ જાય સાચી સમજજાણમાં. - દરશન...

વાસનાઓ વિલય થાશો માતૃભક્તિ નૂરમાં,
કષાયો એ મોળાં પડે પવિત્રાઈ પૂરમાં,
દિવ્યદિષ્ટ પ્રગટ કરો સહજ કેવળજ્ઞાનમાં. - દરશન...

આશાનાં પૂર આજે ઊમટ્યાં છે ઊરમાં,
ઊર્મિઓ મસ્ત બની ભક્તિની ધૂનમાં,
આત્મા જાણો વ્યક્ત થઈ ધૂમ્યો બ્રહ્માંડમાં. - દરશન...

અંજણ અંજી દીયો દિષ્ટ નિર્દોષનાં,
નિજદોષ ક્ષય કરો અ-ક્ષય બોધમાં,
અંધારા લેદાઈ જાય દીપકની જ્યોતમાં. - દરશન...

કડવી-મીઠી ફાઈલમાં યે રહે અમને સમતા,
આત્મભાવે વિશ્વ સંગે હો જો નિઃસંગતા,
દિવ્યચક્ષુ ઉપયોગે સિદ્ધ હો અભેદતા. - દરશન....

પ્રકૃતિથી પાર કરો, છેલ્લી હૃદય જંખના,
મહામુક્ત દશા આપો, જાગૃત સત્ત્વસંગમાં,
આયખું નિર્જરાવો નિઃઝંપ સમાધમાં. - દરશન....

સત્યનિષ્ઠ ભક્તિથી અહંકાર ઓગળે,
વીતરાગ સન્મુખે, પાણો યે પીગળે,
મમ્મકાર મીઠી જાય, ચેતન વિજ્ઞાનમાં. - દરશન....

માનતા માને તેને સહયોગ આપજો,
પ્રત્યક્ષા દર્શનનો સંયોગ લાવજો,
જીવાત્માનાં ત્રિકરણ રાખજો દુરસ્તમાં. - દરશન....

આશા પુરી કરે, એનું નામ આશાપુરા,
દુનિયામાં ભટક્યું મનુષ્યો છે અધૂરા,
શ્રદ્ધા છે શૂન્યથી લઈ જજો પૂર્ણમાં. - દરશન....

કસ્થનાં રણમાં વીરડો માતાનો મઢ,
ભક્તોના આત્મા ધારો, સામુહિક દાદા સંઘ,
આશીર્વાદ આશાપુરા સર્વ્યદાનંદમાં. - દરશન....

(૧૦૭)

‘દાદા’ અમારા પરમેશ્વર ને, ‘દાદા’ અમારા પ્રાણ,
અનંત કાળથી ઊભા ‘દાદા’, સ્વીકારો પ્રાણામ.

રત્નત્રયની શોધમાં ભટકી, માંડ મળી દુકાન,
હવે કરું જો ભાવતાલ તો, કોણ ધરે સુકાન ?
અંધારાને દૂર કરીને આપો ‘સ્વરૂપજ્ઞાન’. અનંત કાળથી....

ના કોઈ અહીંયા ભેદભાવ છે, નિર્ધન કે ધનવાન,
ના કોઈ અહીંયા હિન્દુસ્તાન કે, ના કોઈ પાકિસ્તાન.
દોડો, દોડો, લઈ લો, લઈ લો, ખુલ્લી આ દુકાન. અનંત કાળથી....

‘દાદા’ આપે અલભ્ય ‘ટોનિક’, ગજબ કરે નિદાન,

‘અકમમાર્ગ’ની ‘ટ્રિટમેન્ટ’થી, ઉકલે ગૂંચ તમામ.

પાંચ આજ્ઞાઓ ‘દાદા’ કેરી કાઢી નાખે કામ. અનંત કાળથી....

અંત સમયને માટે ‘દાદા’, માગું છું વરદાન,

જો જો ‘દાદા’ નહીં આવો તો, મચી જશે તોફાન.

‘દાદા, દાદા’ કરતાં મારા નીકળે અંતિમ પ્રાણ. અનંત કાળથી....

અમે તમારા ગૌતમસ્વામી, તમે વીર વર્ધમાન,

અમે તમારા નરસિંહ મહેતા, તમે અમારા શ્યામ.

અમે તમારા હનુમાન ને તમે અમારા રામ. અનંત કાળથી....

નાનાં બોલો, મોટાં બોલો, બોલો સૌ મહેમાન,

આવો સાથે મળીને બોલો, જ્ય ‘દાદા ભગવાન’.

જ્ય ‘દાદા ભગવાન’ બોલો, જ્ય ‘દાદા ભગવાન’. અનંત કાળથી....

(૧૦૮)

‘દાદા’ આપે છે કેવળજ્ઞાન જ,

પણ પૂરેપૂરું પચતું નથી !

ને પૂરવનાં પાપ કેવા ચીકડાં,

કે દુનિયામાં યે જચતું નથી.

મન-વચ્ચ-કાયાવસ્થા માત્ર કુદરતી રચના,

જેવું દ્રવ્ય તેવાં ભાવો, જાણી જો ત્રિ-શમણાં.

જેની જેવી છે ગાંઠ તેવો ઉદ્યમ,

ચિત્ત ચોંટ્યું ત્યાંથી ખસતું નથી.

જેવું દર્શન છે તેવું તેનું જ્ઞાન જ,

લશ્કર કષાયે વસ્તુ-બંધી.

વિકલ્પોથી આ સંસારે પડ્યું ઉભવું,

ગોઠવી દેવાં સહુ વિકલ્પો સહુને સુખરૂપ થાવું.

રહ્યું સંકલ્પે શુદ્ધ આત્મજ્ઞાન ૪,
સિદ્ધ-સુતિ ધ્યાન તૂટતું નથી.
ત્રાણ કરણો વ્હોરાવ્યાં જ્ઞાની ચરણે,
કરમ નિકાલી નડતું નથી.

(૧૦૮)

દાદા આવ્યા રે આવ્યા, આ અક્રમ વિજ્ઞાનવાળા,
અરે ! એક દો તીન નહીં, આ તો પાંચ-પાંચ આજ્ઞાવાળા.

આવ્યું મહાત્માઓનું આ ટોળું,
સર્વ અવસ્થા સમાધિવાળું,
કોઈ મારે કરે કે ગાળો પણ હે,
તોયે બદલેના (૨) એના મનના ભાવો ભાવો... દાદા આવ્યા રે....

એક અવતારી પદની પ્રાપ્તિ,
વર્તમાને છે આ એક ૪ ઉપકારી,
એનું સ્વરૂપ દીકું મહાપદ ઊભું કીધું,
દાદાએ સંધાવ્યો, દાદાનો સાંધ્યો સીમંધરની સંગે સંગે.. દાદા આવ્યા રે...

દાદા આવ્યા રે આવ્યા, એ તો કાળી ટોપીવાળા.

દાદા આવ્યા રે આવ્યા, એ તો મામાચી પોળવાળા,

દાદા આવ્યા રે આવ્યા મોક્ષની ગેરંટીવાળા. દાદા આવ્યા રે...

(૧૧૦)

દાદા, દાદા બોલું અને નિજાત્મા ૪ મહેકે,
અનંત પરદેશી આવરણો તૂટે. - ‘દાદા, દાદા’....

નિરૂજરે સ્થૂળ મન, પરમાણુ નિકાલી ૪;
ભાવ અ-મન સમૃદ્ધિ, ત્રિકાળ અબાધિત્ય.

સત્રસંગ પ્રતિબોધે, પ્રત્યેક સમયે,
રૂપાતીત સૌરભ, હાજરીથી બહેકે. - ‘દાદા, દાદા’....

જેનું ઠર્યું અંતર, બીજાંને યે ઠારે;
ચડે નહીં છાક તેઓ, અનેકોને તારે.

મોક્ષ સ્વરૂપ ‘દાદા’, ખુમારી જો સહેજે,
છેલ્લો જ્ઞાન અવતાર, નાટકને સમજે. - ‘દાદા, દાદા’....

દેવલોક ઝંખે છે, સત્ત્સંગ કાયમ;
મનુષ્યોને કુરસદ, હોય નહીં કાયમ.

બ્રહ્માંડે ‘જ્ઞાની’ પોતે પરમાણૂ ફેંકે,
વિચક્ષણ જ્ઞાસુ, ‘દાદા’ને ઓળખે. - ‘દાદા, દાદા’....

આંખોએ માનેલું, નજીદીક-છેટે;
‘જ્ઞાની’ ઓળખાવે પછી જાવું નહીં દૂરે.

ભગવાન પોતે બેઠાં મંદિર સિદ્ધે,
કાયમ સમાધિ છે જ્ઞાન સ્વરૂપે. - ‘દાદા, દાદા’....

‘પરકાયા પરવેશ’ વાંચેલું પૂર્વ;
અહીંથા તો પ્રત્યક્ષ, ‘દાદા’ કવિ કલમે.

અચરજ દેખે તેથી નવનીત કે’ છે,
પહેલાં કોણ સૂણતુંતું ગાયકની ટે ટે. - ‘દાદા, દાદા’....

ગમે ત્યાંથી ગાંશું તોયે ‘દાદાજી’ પોંખે,
ગમે ત્યારે ગાંશું તોયે ‘દાદાજી’ પોંખે,
આપજાં પદો જ એવાં સમો લાગે લેખે. - ‘દાદા, દાદા’....

(૧૧૧)

દાદા દૂર છિતાં પાસે લાગે છે,
‘જ્ય સચ્ચિદાનંદ’ મંત્રના પુષ્પોની અવિચિન્ન માળા પહેરાવે છે.
ઉડતાં ને બેસતાં ફાઈલોની ગૂંચમાં,
લૌકિક સંબંધોની મૂંજવજાની મૂઢતામાં;

સૂક્ષ્મરૂપે આવી પ્રકાશે છે,
ગૂઢ ચાવિયુંથી તાળાં ઉઘાડે છે....

જળથી જે દૂર મૂકી મદ્ધલી શી દશા મારી,
આવે ન ચેન પલ છીન કટે ભારી;

ત્યારે દરિયાવ દિલમાં જબોળે છે,
અને શાંતિ અનુપમ પમાડે છે....

એની યાદમાં ગુંથાય જે ભક્તિમાળ નિશાદિન,
ઝોરમ પહોંચે છે એના આતમ્ભૂતે મંહિર;

પોતે પહેરીને અમને પહેરાવે છે,
અણવિકસિત કળીઓ ખિલાવે છે....

સર્વાત્માના શુદ્ધ સ્ફટિક સમા આયનામાં,
જ્યારે ચાહું ત્યારે જોઈ લઉં છું.

ગરદન જુકાવીને મારા જ હદિયામાં,
દાદાજીનાં દરશન કરી લઉં છું.

વ્યાપક ને વ્યવસ્થિત ખોળે છે,
દિવ્યચક્ષુ એની લહાણી ઢોળે છે....

(૧૧૨)

‘દાદા ભગવન્ન’ આપ અમારા,
અંતિમ તારાણહાર.

આતમભક્તિ પ્રેમલક્ષ્ણા,
ઉતારશે ભવપાર. ... ‘દાદા ભગવન્ન’....

દુનિયાના કાનૂન તોડ્યાથી, ભમતા ગુનેગાર,
મોક્ષાર્થે સિદ્ધ-કાનૂન મૂળભૂત, ‘દાદા’ને સંભાર.

ભરપહે મહી મોક્ષ જ ખુલ્લક,
પ્રગટાવો સત્યધાર.

પાપો ભર્મક સામાયિકથી,
 ઉજશો અંધકાર. ... ‘દાદા ભગવન્ન’....

કણું નાણું કામ ન આવ્યું, ‘અકમ’ની ‘લિફ્ટે’,
 પુષ્ટેથી ‘ટિકિટ’ મળે છે, અણમોલી ‘ગિફ્ટે’.

મન-વચ્ચ-કાયા સોંચ્યા તમને,
 છોડાવો જંજાળ.

‘દાદા’ પાસે ખુલ્લાં કેવળ,
 પંચાજ્ઞા સંસ્કાર. ... ‘દાદા ભગવન્ન’....

આપનું પદ હું ગાઉં છું ત્યારે દેખું છું સન્મુખ,
 ‘ગાયક’ને ખુદ જોનારો હું, આધ્યાત્મ અભિમુખ.

આને શું કહેવાય ? હે ‘દાદા’,
 મુક્તક માયાજાળ.

નિદ્રિધ્યાસન સહેજાસહેજે,
 કેવળસુખ અપાર. ... ‘દાદા ભગવન્ન’....

નથી ફરવું હવે કોઈ ગતિમાં, જાવું સિદ્ધક્ષેત્રે,
 પરમાણુનો સ્પર્શ ન ખપતો, ‘નિશ્ચય’ દઢ જ છે.

‘દાદા’ની પ્રત્યક્ષ કૃપાથી,
 ચોક્કસ બેડા પાર.

જીવનચક્કર પૂરું થાતાં,
 અંતિમ અ-સંસાર. ... ‘દાદા ભગવન્ન’....

(૧૧૩)

દાદા ભગવાન છે, દાદા ભગવાન છે,
 વીતરાગી વેલનું મોક્ષધામ ઝૂલ,
 અંબાલાલ મેં રે, દાદા ભગવાન છે, દાદા ભગવાન છે.

દાદા ઋષભદેવ, દાદા ઋષભદેવ,
 ધરમ-મરમનું આદિ મૂળ,
 અંબાલાલ મેં રે, દાદા ભગવાન છે, દાદા ભગવાન છે.

અજીતનાથ છે, અજીતનાથ છે,
 ‘અરિહંતાણાં’ પુરુષનું નૂર,
 અંબાલાલ મેં રે, દાદા ભગવાન છે, દાદા ભગવાન છે.

સંભવનાથ છે, સંભવનાથ છે,
 ‘સિદ્ધ સ્વરૂપ’ના સ્વર્ગીય સૂર,
 અંબાલાલ મેં રે, દાદા ભગવાન છે, દાદા ભગવાન છે.

અભિનંદન છે, અભિનંદન છે,
 ‘આચારે’ એનાં ધ્યસમસ્તાં પૂર,
 અંબાલાલ મેં રે, દાદા ભગવાન છે, દાદા ભગવાન છે.

સુમતિનાથ છે, સુમતિનાથ છે,
 ‘સાધક’ ને સુમતિ અનુકૂળ,
 અંબાલાલ મેં રે, દાદા ભગવાન છે, દાદા ભગવાન છે.

પદ્મપ્રભ છે, પદ્મપ્રભ છે,
 ‘પ્રશાંત મુદ્રા’નું પદ્મભૂષણ,
 અંબાલાલ મેં રે, દાદા ભગવાન છે, દાદા ભગવાન છે.

સુપાર્શ્વનાથ છે, સુપાર્શ્વનાથ છે,
 સાતેય વારનું ‘સમ્યક્ પુણ્ય’,
 અંબાલાલ મેં રે, દાદા ભગવાન છે, દાદા ભગવાન છે.

ચંદ્રપ્રભ છે, ચંદ્રપ્રભ છે,
 ‘પૂરાણ-ચંદ્ર’ના રશ્મ પ્રચુર,
 અંબાલાલ મેં રે, દાદા ભગવાન છે, દાદા ભગવાન છે.

પુષ્પદન્ત છે, પુષ્પદન્ત છે,
 ‘હાર્ય’નું હિમ નિત વરસે શુક્લ,
 અંબાલાલ મેં રે, દાદા ભગવાન છે, દાદા ભગવાન છે.

શીતળનાથ છે, શીતળનાથ છે,
 ‘સર્વાત્મ’ પામો શીતળ સંવર,
 અંબાલાલ મેં રે, દાદા ભગવાન છે, દાદા ભગવાન છે.

શ્રેયાંસનાથ છે, શ્રેયાંસનાથ છે,
 ‘જ્યોતિ’ ઠેલે અંધારા દૂર,
 અંબાલાલ મેં રે, દાદા ભગવાન છે, દાદા ભગવાન છે.

વાસુપૂજ્ય છે, વાસુપૂજ્ય છે,
 ‘પૂજન’માં વેર્ણ શુદ્ધ ભાવ કૂલ,
 અંબાલાલ મેં રે, દાદા ભગવાન છે, દાદા ભગવાન છે.

વિમલનાથ છે, વિમલનાથ છે,
 ભક્તોના વિનયે ભગવાન પ્રકૃત્ય,
 અંબાલાલ મેં રે, દાદા ભગવાન છે, દાદા ભગવાન છે.

અનંતનાથ છે, અનંતનાથ છે,
 ‘અસંગ’ અનંત, ભેદ ભરપૂર,
 અંબાલાલ મેં રે, દાદા ભગવાન છે, દાદા ભગવાન છે.

ધર્મનાથ છે, ધર્મનાથ છે
 ‘મહાનિર્જરા’ સત્ય ધર્મ દસ્તૂર,
 અંબાલાલ મેં રે, દાદા ભગવાન છે, દાદા ભગવાન છે.

શાંતિનાથ છે, શાંતિનાથ છે,
 ‘નિર્મળ’ ચિત્ત શાંતિ વિના બધું ધૂળ,
 અંબાલાલ મેં રે, દાદા ભગવાન છે, દાદા ભગવાન છે.

કુન્થુનાથ છે, કુન્થુનાથ છે,
 કિન્નર-ગાંધર્વો એના ‘ગુણ’માં ભશગૂલ,
 અંબાલાલ મેં રે, દાદા ભગવાન છે, દાદા ભગવાન છે.

અરહનાથ છે, અરહનાથ છે,
 ‘સ્વ’ની સમાધિમાં સાગર આતુર,
 અંબાલાલ મેં રે, દાદા ભગવાન છે, દાદા ભગવાન છે.

મહિલનાથ છે, મહિલનાથ છે,
 ‘મોતી’ને મન સાગર મંજૂર,
 અંબાલાલ મેં રે, દાદા ભગવાન છે, દાદા ભગવાન છે.

મુનિસુપ્રત છે, મુનિસુપ્રત છે,
 ‘સાધ્ય-સાધક’નું સંયોગી વર્તુળ,
 અંબાલાલ મેં રે, દાદા ભગવાન છે, દાદા ભગવાન છે.

નમીનાથ છે, નમીનાથ છે,
 નિજ સ્વરૂપીને મોક્ષ નથી દૂર,
 અંબાલાલ મેં રે, દાદા ભગવાન છે, દાદા ભગવાન છે.

નેમિનાથ છે, નેમિનાથ છે
 નિત્યે ખમાવે ભાવથી રાજુલ,
 અંબાલાલ મેં રે, દાદા ભગવાન છે, દાદા ભગવાન છે.

પાર્શ્વનાથ છે, પાર્શ્વનાથ છે,
 જાગૃતિ જંખે આંખ્યું આતુર,
 અંબાલાલ મેં રે, દાદા ભગવાન છે, દાદા ભગવાન છે.

ચરમ તીર્થકર મહાવીર ‘વીર’ છે,
 ચૌદ લોકી માપ ટૂકાં, જ્ઞાની અતુલ,
 અંબાલાલ મેં રે, દાદા ભગવાન છે, દાદા ભગવાન છે.

નિમિત કારણ અંબાલાલ છે,
 ઉપાદાન જ્ઞાન-દર્શનનાં ફૂલ,
 અંબાલાલ મેં રે, દાદા ભગવાન છે, દાદા ભગવાન છે.

નિમિત નામ ભલે, સાક્ષાત્ ભગવાન છે,
 નિમિત-ઉપાદાન સંયોગી મૂળ,
 અંબાલાલ મેં રે, દાદા ભગવાન છે, દાદા ભગવાન છે.

ચોવીસ તીર્થકરનું લેણું સ્વરૂપ છે,
 ભગવાન ભાડરણના વિશ્વે મશાહૂર,
 અંબાલાલ મેં રે, દાદા ભગવાન છે, દાદા ભગવાન છે.

(૧૧૪)

દાદા ભગવાન તમે, જ્યાં હો ત્યાંથી,
પ્રાણ પૂરવાને વહેલા આવો આવો આવો રે...
વાત્સલ્યમથી નીરુમા, જ્યાં હોય ત્યાંથી...
પ્રાણ પૂરવાને વહેલા આવો આવો આવો રે. દાદા ભગવાન...

દાદા, અનિન્થી જગ જલી રહ્યું, હો હો...
હવે તો હદ આવી સહેવાની જુઓ,
જગને ઠારવાને, શાંતિ સ્થાપવાને,
હવે તો વહેલા વહેલા આવો આવો આવો રે. દાદા ભગવાન...

દાદા, જગ જીવો ખદબદ્દી રહ્યા, હો હો...
માન, વેર-ઝેર ને અહમૃથી હો,
ઉંઘી મતિ કાપવા, સમ્યક્ દસ્તિ આપવા,
હવે તો વહેલા વહેલા આવો આવો આવો રે. દાદા ભગવાન...

દાદા, ધરતી ભરતક્ષેત્રની, હો હો...
જ્ઞાનવૃદ્ધિ જંખી રહી,
તમારી ભાવનાને, પૂર્ણતા બક્ષવાને,
અડાલજ વહેલા વહેલા આવો આવો આવો રે. દાદા ભગવાન...

પક્ષાપક્ષી ધર્મમાં ટાળવાને, હો હો...
ત્રિમંદિરો ઠેર ઠેર સ્થાપવાને,
સીમંધર સીટીમાં જ, ત્રિમંદિર બંધાયું રે,
પ્રાણ પૂરવાને, વહેલા આવો આવો આવો રે. દાદા ભગવાન...

દાદા, એવી પ્રતિષ્ઠા કરજો રે, હો હો...
શાંતિ અહીંથી સદા વિશ્વે વહે,
શીવ-કૃષ્ણ-સીમંધરની, પ્રત્યક્ષ હાજરીમાં,
સાંઈબાબા, પચનાભને, જીવંત કરવા,
અડાલજ ગામે વહેલા આવો આવો આવો રે. દાદા ભગવાન...

જગ તારવાની તમ ભાવના હો હો....

આજે સાકાર થઈ શીખ્રમાં,

આજે દર્શન દેવા, સહુને શક્તિઓ પૂરવા, (૨)

પવિત્ર તીર્થ સ્થાપવા આવો આવો આવો રે...

દાદા ભગવાન....

હવે દાદાશ્રી ઉવાચ : સાંભળો બધા

અડાલજ ગામ તો અમારું રે, હો હો....

ત્રિમંદિર અમે જ બનાવ્યું રે,

આમંત્રાણ આપ્યું અમે, પ્રાણ પૂરીશું અમે,

મહાત્માઓ અડાલજ ગામે આવો આવો આવો રે. દાદા ભગવાન....

દાદા ભગવાન, તમે જ્યાં હો ત્યાંથી,

જગ કલ્યાણ કરવા આવો રે..

દાદા ભગવાન તમે, જ્યાં હો ત્યાંથી,

પ્રાણ પૂરવાને વહેલા આવો રે....

વહેલા વહેલા વહેલા વહેલા આવો આવો આવો આવો....

(૧૧૫)

દાદા ભગવાન પાસે જાદુ અભેદ એવા,

સહુ એકરાગ થઈ ગાવે.

ગારો, કાંપ, હીરા, મોતી, ઝરણાં ને સરિતા,

અંતે સાગરમાં એક થાયે.

માનીને માન આપી લોભિયાથી છેતરાય,

સર્વનો અહ્મુ પોષી વીતરાગ ચાલી જાય;

છતાં મૌન આશિષે જ્ઞાનબીજ રોપીને,

સહુને મોક્ષમાર્ગ લઈ જાયે. -દાદા....

સડો દીઠો ત્યાંથી કાપે, કડવી દવા અંતે મીઠી,

જગત રોગ કાઢનાર 'કારણ' ભસ્મકની સિદ્ધિ;

સર્વસિદ્ધ ઊપાદાન, નારી જોઈને નિદાન,

મોહગાંઠ જરી ખરી જાયે. -દાદા....

હળવો ફૂલ સત્સંગ, પાચક ને પુષ્ટિકર,
હસતાં ને રમતાં ‘જ્ઞાન’, અપૂર્વ મુક્તિગર;
વીતરાગ અટપટ ક્ષીણ-મોહ-જીનેશ્વર,
આપ મોક્ષમાળ પહેરાવે. -દાદા....

‘જ્ઞાની’ સત્તુ પુરુષનાં ચરણ-શરણ એ જ મોક્ષ,
પૂર્ણપૂર્ણ પ્રાગટ્ય ચૌદલોકી શક્તિ દોસ્ત;
કહ્યુંતુ કૃપાળુદેવે ‘શોધી લેજો જ્ઞાની’ તે જ,
‘જ્ઞાન અવતાર’ મોક્ષ આપે. -દાદા....

(૧૧૬)

‘દાદા ભગવાન’, ‘દાદા ભગવાન’, ‘દાદા ભગવાન’,
બોલો ‘દાદા ભગવાન’.

સચ્ચિદાનંદ, જ્ય સચ્ચિદાનંદ. ‘દાદા ભગવાન’....

અંદર-બાહર નિરોગી,
અ-બંધ પૂર્ણત્વં જ્યોતિ,
સૌભ્ય ગુણી, જ્ય સચ્ચિદાનંદ. ‘દાદા ભગવાન’....

સ્વ-સમયારથી મન-માલક,
ચાર ગતિથી ઉદ્ઘારક,
પ્રતાપ ગુણી, જ્ય સચ્ચિદાનંદ. ‘દાદા ભગવાન’....

‘અંબાલાલ’ની જોઈ ‘ફાઈલ’,
જુદી ભાણે હિંબ જ ‘સ્ટાઈલ’,
ગંભીર-સ્મિત, જ્ય સચ્ચિદાનંદ. ‘દાદા ભગવાન’....

શેક્યો પાપડ ના ભાંગે,
ખરારો અહમૂ તે ભાંગે,
અચળ-વિરાટ, જ્ય સચ્ચિદાનંદ. ‘દાદા ભગવાન’....

સર્વ કર્મરહિત સ્વાત્મા,
બ્રહ્માંતી સિદ્ધ-વ્યક્તાત્મા,
ચાર ગતિ ગાયે ગુણગાન. ‘દાદા ભગવાન’....

પંદર ક્ષેત્રજ્ઞ પ્રમેય,
કેવલ કારુણ્યમૂલ્યમેવ,
નામીથી બિન્ન જ મૂળ અનામ. ‘દાદા ભગવાન’....

જગત સ્વભાવે નિરપેક્ષિત,
સિદ્ધ-કારુણ્યમૂલ્યમેવ,
જગકલ્યાણક વિહરમાન. ‘દાદા ભગવાન’....

ઈન્દ્રિયોની લગામ છોડી,
મનનાં ઘોડા પર બેઠા,
કલ્કિ-અવતાર, જય સચ્ચિદાનંદ. ‘દાદા ભગવાન’....

(૧૧૭)

‘દાદા ભગવાન’, ‘દાદા ભગવાન’,
હે અક્રમ માર્ગના વિજ્ઞાન,
હે સત્તુ પુરુષ, મુક્તિદાન.

અંબાલાલથી છૂટા વર્તો, અમૂર્ત મૂળ અનામ,
અભ્યુદ્ય આનુષંગિકથી, મોક્ષ સદેહી ગાન....

ચારે ધામની યાત્રાચરણો, જંગમ તીરથ ધામ,
બાળે પાપ ‘તે’ સામાયિકે, ગંગ પરમ સરવાણ....

આત્મ ધરમ ‘તે’ આદ્ય સ્વધર્મી, અધર્મ પુદ્ગાલ ‘નામ’,
દસ લાખ વર્ષે પ્રગટ ભયા ‘તે’ કાઢી લેજો કામ....

સર્વ જીવોમાં અભેદ છે ‘તે’ મોક્ષાર્થ આધાર,
અનંત સૂર્યો નિશ્ચય વંદે વિક્રમ ઉદ્યમાન....

અનંત ચોવીશી વંદે ત્વં જય સચ્ચિદાનંદ,
‘જ્ઞાનાર્ક’ પરગટ પરમ પદ, અનંત સુખના કંદ....

‘કેવળ આત્મા’ વ્યક્ત પ્રગટ ‘તે’ સર્વોન્તત અવતાર,
નિશ્ચય ‘દાદા’ જગ ઉદ્વારક, બ્રહ્મ સકલ આધાર....

(૧૧૮)

દાદા ભગવાનનાં પગલાં થયાં ત્યાં,
પરમહંસ આત્મનું નાચે થૈ થૈ છે.
આત્મદીપ પ્રગટ્યા છે નર અને નારના,
વિના દીપમાળાએ દિવાળી થઈ છે....

આવ્યો અલખનો એકલ યાગી,
પરિમલ પ્રસારે, પ્રગટ પુરુષાર્થી,
ગુણ ગણતાં તારા, સાંભળે છે રાત્રિ,
જગત બિન્દુ જાકળનું સ્વભ છે કે ભ્રાંતિ ?
સત્કૃતંગની આ, ઘડી - બે ઘડીમાં,
કોટિ કોટિ સ્વર્ગની સફર થઈ ગઈ છે....

આત્મજ્ઞાનનાં અમી છંટકાર્યા,
જરૂર ને ચેતનનાં તેજમાં જબોઝ્યા,
ભાવના અનંતીનાં, જરણાં વહાવ્યા,
'મુક્ત' સૃષ્ટિનાં સૌ રાહી સજાવ્યા,
કાયા ને માયા બેઉ પડછાયા,
સૃષ્ટિ ભરમની ખૂલ્લી થઈ ગઈ છે....

અંકાશ બેદી ગોખ બનાવ્યા,
અનુપમ ઓજસનાં સો સો ભાનુ જગાવ્યા,
કિરણો આંજીને અંતર આભને નિહાઝ્યા,
અવિચલ વ્યવસ્થિત નિરાલંબ આણ્યા,
નિરાળી દૃષ્ટકની નિરૂ-દૃષ્ટક આશામાં,
શુદ્ધાત્મ ધ્યેયની ખુમારી મળી છે....

(૧૧૯)

દાદા ભગવાનને નમસ્કાર કરું છું,
જ્ય સચ્ચિદાનંદ મંત્રને રહું છું....

સત્ત-ચિત-આનંદ સ્વરૂપે રહું છું,
'શ્રી સહજાત્મ સ્વરૂપ'માં ભમું છું....

શુદ્ધ આત્માના જાપને જૃપું છું,
કરુણા ભીની આંખથી રડીને હસું છું....

લૌકિક છતાં યે અલૌકિક ભાવે,
ઘેલો બનીને બ્રહ્માંડમાં ઘૂમું છું....

પરમાણુ માત્રમાં આપને હું જોઉં છું,
દાદા ભગવાનના શરણમાં જીવું છું....

આપની આંખોના અમૃતસાગરમાં,
તરીને હૂબું છું, હૂબીને તરું છું....

બેદબુદ્ધિનો જ્યાં પૂર્ણ વિલય થાય છે,
ત્યાં અભેદ ચેતનાના ધામમાં રહું છું....

અનંતા જીવની રાશિથી ભરેલા,
સિંહુમાં હું જ ને બિંદુમાં હું જ છું....

અનંતદર્શી શાસ્ત્રની કિતાબોમાં,
કલમ પણ હું જ ને સરસ્વતી હું જ છું....

અંકાશી આવરણના વ્યવસ્થિત શૂન્યના,
સંમેલનમાં હું જ ને વિસર્જનમાં હું જ છું....

ભીડમાં એકાંત એવી સ્વખનમયી સૃષ્ટિમાં,
સુણનારો હું જ ને ગાનારો હું જ છું....

પૂર્ણમાંથી પૂર્ણનાં પ્રાણ પામનારા,
સંપૂર્ણ રત્નચિંતામણિ ભજું છું....

શરીર છતાં યે અશરીરી ભાવે,
વિચરે ‘સર્વજ્ઞ’ તેને વંદન કરું છું....

વામન છતાં ય વિરાટમાં ફરું છું,
દાદા ભગવાનની ચરણરજમાં રહું છું....

(૧૨૦)

દાદા ભગવાન વિના કશું જ ખપે ન હો,
મુક્તિમાર્ગ, ‘બ્યવસ્થિત’ જે કંઈ હો તે હો.

બ્યવહારે સંકલ્પ-વિકલ્પ કશું ન હો,
સત્ત્વસંગ અસંગ વિના નિશ્ચય કંઈ ન હો.

અંતઃકરણ આશયમાં જ્ઞાન વિના કંઈ ન હો,
જગતકલ્યાણ વિના ભાવના કશી ન હો.

નિષ્ઠામ કરુણા વિના હદ્યાનંદ કંઈ ન હો,
મોક્ષ સ્વરૂપ ધ્યાન વિના સમય-પળ વર્થ ન હો.

આજ્ઞાપાલન વિના ધારણા કશી ન હો,
સત્ત્વસંગ અપૂર્વ વિના બ્યવસ્થિત કંઈ ન હો.

જ્ઞાનનેત્રી દિવ્યતાથી ચેતના અભેદ હો,
નિર્દ્વિનદ્વ આત્મરમણ પૂર્ણકામ મોક્ષ હો.

સ્વ-સમય પરમાર્થ જ્ઞાન વિના લક્ષ ન હો,
પુણિયાનું સામાયિક સાધ્ય શ્રેણિક અહો !

(૧૨૧)

દાદા મારા આવ્યા હતા, અકમ કાંતિ લાવ્યા હતા.
દસ લાખ વર્ષ આવ્યા’તા, મોક્ષની ચાવી લાવ્યા હતા.

એ ઋષભદેવ ભગવાન હતા, એ તીર્થકર ભગવાન હતા,
એ ધર્મધારી રામ હતા, એ યોગેશ્વર શ્રીકૃષ્ણ હતા.

ગુપ્ત સ્વરૂપે વિર્યા હતા, જગકલ્યાણે આવ્યા હતા.
ભરતક્ષેત્રે જન્મ્યા હતા, મુક્ત પુરુષ થઈ આવ્યા હતા....

એ બાળકને બહુ ગમતા’તા, એ કાયમ હસતા રહેતા’તા.
એ મીઠી મીઠી વાતો કરતા’તા, દાદા સૌને ગમતા’તા....

એ પ્રિસ્તીઓના કાઈસ્ટ હતા, પારસીના જરથુએ હતા.
પરવર-દિગાર આવ્યા હતા, ખુદ ખુદ થઈ આવ્યા’તા.

અલ્લાહ-અકબર આવ્યા'તા, મૌલાના થઈ આવ્યા'તા....
એ વી.આઈ.પી. વીતરાગ હતા, એ જ્ઞાનીનો અવતાર હતા.
ભેદવિજ્ઞાની પ્રગટ્યા'તા, મોક્ષનું લાયસન્સ લાવ્યા'તા.

(૧૨૨)

દાદાઈ દીક્ષા લઈ આવ્યા રે... મારા પૂર્ણ ભગવાન. (૨)

દાદાઈ દીક્ષા...

જગત હારીને અમે જીતીયા રે... જત-હારને જોનાર (૨)

બાળી દીધી કર્મ ગાંસડી,
દાદાએ દીધું અકમ જ્ઞાન. (૨)

દાદાઈ દીક્ષા...

મન-વચન-કાયથી નોખું રે... મારું મૂળ મુકામ (૨)

પરમ શાંતિ સાંપડી,
દાદાએ દીધાં મોક્ષના દાન. (૨)

દાદાઈ દીક્ષા....

જ્ઞાતપુરોને શાંતિ આપજો રે... હૃદ બેસી ભગવાન (૨)

શક્તિ અનંત પૂરી દીધી,
દાદાએ દીધું અકમ જ્ઞાન. (૨)

દાદાઈ દીક્ષા....

અખંડ બ્રહ્મયર્થ અમે સાધીયું રે... મારા પૂર્ણ શીલવાન (૨)

વિકારો સહુ મીટીયા,
દાદાએ દીધું શીલદાન.

દાદાઈ દીક્ષા....

વીસે વર્તમાને બહુ વ્લાલા છો, મારા સીમંધર ભગવાન (૨)

વર્તમાને અમને તારીયા,
દાદાએ સાંધ્યો મોક્ષતાર. (૨)

દાદાઈ દીક્ષા....

અખંડ આનંદ અનુભવે રે... તારા દરશન કરનાર (૨)

ઠારી દીધી અંતર આંતડી,
દાદાએ કર્યો ઠંડાગાર. (૨)

દાદાઈ દીક્ષા....

સહજ ક્ષમા વર્તીવજો રે.. મારા કરુણાસાગર (૨)

અમે તો ભૂલોના દુંગરા,

દાદા તો ભૂલો ભાંગનાર.

દાદાઈ દીક્ષા....

જૈય જાણી સ્વમાં સ્થિર થઉં રે.. મારા જ્ઞાયક ભગવાન(૨)

જ્ઞાતા પદને સ્થાપીયું,

દાદા તો જ્ઞાન અવતાર. (૨)

દાદાઈ દીક્ષા....

(૧૨૩)

દાદાજ્ઞાના નામનો રે, સંગ સત્ત લાગ્યો જીવનમાં.

હવે નથી બાધ્યાલી પંચાત, રંગ ખરો વ્યાઘ્યો ઉમેંગમાં.

દાદાનું નામ સૂણી સત્તસંગમાં જતાં,
તે દી મળ્યા વિતરાગ.

હૈયું નથી હાથ મારું કોને કહું વાત,
હવે ઊછળે છે આત્મ ઉલ્લાસ.

અકરમ જ્ઞાનીનો રે, વ્યક્ત આત્મા ભાગ્યો જીવનમાં.
ખીલી ઊઠ્યો મન પરાગ બાગ, અંતરાત્મા ઠરિયો સમજમાં....

જન્માંતર વેડફી સત્તસંગમાં જતાં વેંત,
મળ્યા જ્યારે ચૌદલોકી નાથ.

દર્શન થતાં વેત પાવન થઈ ગયા,
મરી ગયા મરવાના ભડકાટ.

અકરમ વિજ્ઞાનનો રે, સંજીવાત્મ જન્મ્યો અજન્મા.
હવે રહ્યું કેવળજ્ઞાન, મોક્ષમાર્ગ આવ્યો દર્શનમાં....

જ્ઞાનાર્ક ભરતી પૂજનની રાતે,
રમવા નિસર્ય રાસ.

શુદ્ધાત્મા થાતાં પુદ્ગલ ખોવાયું,
તે દિનની આ વાત.

વિકમ રસથાળનો રે, સ્વાદ પ્રથમ ચાખ્યો ચેતનમાં.
પુદ્ગલિક મિથ્યા મોહરાધ, કૃપા મિલી આજ્ઞા પંચકમાં....

(૧૨૪)

દાદાના ગુણલા ગાશે, તેને મહાનિર્જરા સહેજે થાશે.
ભીડભંજનને ભજશે, એનાં ભવ ભયબંધન જાશે.

આઠ પ્રહર ને ચોસઠ ઘડીએ,
સત્તસંગ તનની વાટીએ;
ધ્યાન-દીવામાં પૂરશે આત્મનુ,
જ્ઞાન-ધી મનની પાંખીએ;
એને જીવનમાં મોક્ષ જાણશે, એને શુદ્ધાત્મ અનુભવ થાશે...

ફૂલની ફોરમે કોયલ ટહુકે,
જ્ઞાન સુગંધે આત્મહંસ મહેકે;
પારસ સ્પર્શે તન-મન લોહું,
સોનું બનીને ઝળકે;
હીરાનું મૂલ સમજાશે, સ્વ-જવાહર ઝગમગ થાશે...

સધળું કરતાં, ‘સ્વ-નહીં કર્તા’,
સૂત્ર પામે જે જન;
'કેવળ' એના પરગાટ થાશે,
સમજે જો જન-ગણ-મન;
ત્રિકાળ જ્ઞાની ગણાશે, નિજ અનુભવ મોક્ષમાં ગાશે...

(૧૨૫)

દાદાનાં દર્શન પામશે, તેનો સફળ થશે વ્યવહાર;
દાદાનાં કીર્તન વાંચશે, તેને સ્વાનંદે જીવશે કાળ.

દાદાનું જ્ઞાન પચાવશે, તેનો સફળ થશે અવતાર;
દાદાનું ચારિત્ર્ય આંબશે, તેને ચઢશે સમકિત અવગાઢ.

દાદાનાં સ્મરણ રાખશે, તેને અડકે ના માયાનો માર;
દાદાનો રાજ્યપો પામશે, તેને સંસારે મુક્તિનો સાર.

‘દાદાવાળી’એ હિલ્લોળશે, તેની નૌકા તરશે મજધાર;
મોક્ષ સ્વરૂપનાં સતત ચિંતવને ‘તે’ના જેવા જ થનાર.

‘દાદા’ લખાવનાર, દાદા સુણનાર, દાદા જ ગવાડનાર;
નવનીત નિત્ય યાચક, કૃપાળુ ‘તે’ પરમાત્મા મુજ આધાર.

(૧૨૬)

દાદાના વારસ, દાદાના વારસ (૨)

અભેદ દસ્તિને પામ્યા, ઓ મારી અમે અભેદ દસ્તિને પામ્યા (૨)

મારી તારા લાલનું, અંબાલાલનું, (૨)

અક્રમ વિજ્ઞાન અમે પામ્યા. ઓ મારી...

દાદાના વારસ, દાદાના વારસ (૨)

અનંત દર્શન પામ્યા, ઓ મારી...,

જગને પોષાય કે નાયે પોષાય પણ (૨)

અકર્તા પદ અમે પામ્યા. ઓ મારી... (૨)

દાદાના વારસ, દાદાના વારસ (૨)

અનંત શક્તિને પામ્યા, ઓ મારી (૨)

અનંત શક્તિ મારું જ સ્વરૂપ,

અનુભવ્યું આ જ્ઞાનમાં. ઓ મારી...

દાદાના વારસ, દાદાના વારસ (૨)

અનંત સુખને પામ્યા ઓ મારી અમે (૨)

મોહનીય આવરણ ચાર ગતિ ભટકણ

એમ કહી અમને તાર્યા. ઓ મારી... (૨)

દાદાના વારસ, દાદાના વારસ (૨)

અભય પદને પામ્યા ઓ મારી (૨)

જ્ઞાનીકૃપાથી વ્યવસ્થિત સમજને

અભયપદને પામ્યા. ઓ મારી... (૨)

દાદાના વારસ, દાદાના વારસ (૨)

અમર પદને પામ્યા ઓ માડી (૨)

જ્ઞાની સુચરણે મસ્તક મૂકતાં

અમર પદને પામ્યા.

દાદાના વારસ, દાદાના વારસ....

ઓ માડી... (૨)

(૧૨૭)

‘દાદા’ની જોડ જગે નહીં જડે રે લોલ !

મીઠાં મધુ ને મીઠાં મેહુલા રે લોલ,

એથી મીઠા તે મારા ‘દાદ’ રે.

... ‘દાદા’ની...

પ્રભુના એ પ્રેમ તણું પૂતળું રે લોલ,

જગથી જુદેરી એની જાત રે.

... ‘દાદા’ની...

અમીની ભરેલ એની આંખડી રે લોલ,

વહાલનાં ભરેલાં એનાં વેણ રે.

... ‘દાદા’ની...

હાથો ગુંથેલ એનાં દીરનાં રે લોલ,

હૈયું હેમંત કેરી હેલ રે.

... ‘દાદા’ની...

દેવોને દૂધ એનાં દોષલાં રે લોલ,

શશિએ સિંચેલ એની સોડ રે.

... ‘દાદા’ની...

જગનો આધાર એની આંગળી રે લોલ,

કાળજામાં કેંક બર્યા કોડ રે.

... ‘દાદા’ની...

ચિતું ચહેલ એનું ચાકડે રે લોલ,

પળનાં બાંધેલ એનાં પ્રાણ રે.

... ‘દાદા’ની...

મુંગી આશિષ ઉરે મલકતી રે લોલ,

લેતાં ખૂટે ન એની લહાણ રે.

... ‘દાદા’ની...

ધરણી માતાપે હશે ધૂજતી રે લોલ,

અચળા અચૂક એક તાત રે.

... ‘દાદા’ની...

ગંગાનાં નીર તો વધે-ઘટે રે લોલ,
સરખો એ પ્રેમનો પ્રવાહ રે. ... 'દાદા'ની...

વરસે ઘડીક વ્યોમ વાદળી રે લોલ,
'દાદા'નો મેઘ બારે માસ રે. ... 'દાદા'ની...

ચડતી ચંદાની દીસે ચાંદની રે લોલ,
અનો નહીં આથમે ઉજાશ રે. ... 'દાદા'ની...

(૧૨૮)

દાદાનું ગીત મારે ગાવું છે,
પ્રેમનું અમૃત પાવું છે.

દાદા ભજનની રટ મને લાગી,
ભક્તિ રસમાં નહાવું છે.

ભવ સાગરમાં નૈયા મારી ડોલે,
સામે કિનારે મારે જાવું છે.

જીવન મારું બનીયું અકારું,
દાદા ચરણમાં રહેવું છે.

દાદા તમારી આજ્ઞામાં રહીને,
જ્ઞાનામૃત મારે પીવું છે.

દાદા વીતરાગી દીક્ષા પામી,
દાદા જેવું મારે થાવું છે.

(૧૨૯)

દિલમંદિર નિવાસી તુમકો લાખો સલામ.
અંધિયારાં ઉલેચી કાઢો જ્યોતિર્મય વિજ્ઞાન.

દર્શન બિના કછુ નહિ સૂજે,
મન ગૂંઘે ત્યાં દીપ જબૂકે.

મૃગજળ જેવા કલ્પિત સુખમાં ભૂલ્યા તારું નામ,
દુઃખના કુંગર તૂટાં બોલ્યા, હે દાદા ભગવાન !

તરકટ ગ્રાગે જલતો જીવડો,
હલકટ ભાવે ભટક્યો ભવડો.

ઉંધા કરતૂત બાળી નાખે, તે સાચા શીલવાન.
જગ વસ્તુ વિષ દિલકું ઢારે તે મારા ભગવાન

આ દુનિયાથી ન્યારા નોખા,
દેવો ઝંખે માનવ ચોખ્ખા.

આપ્તમંદિર સ્વાયત્ત સંકુલ સત્યુગનું પ્રમાણ.
સિંગોદમાં સંસ્થાપિત શોખે સમૃદ્ધ સંયમધામ.

જ્ઞાની પુરુષના હૃદયે વસું હું,
પુદ્ગલ એવું ચોખ્ખું ઝંખું.

નજર નિસરતી કરુણા બાળે ગંઠિત પાપ તમામ.
કુછ કિયે બિન ચલતી દુનિયા ‘વ્યવસ્થિત’ કમાલ.

બાહ્યાંતર ઘોરિટી કરી દો,
કેવળ આત્માનંદ ભરી દ્યો.

અહીંથી જ મોક્ષ જાવું છેલ્લી ઈચ્છામાં સત્કામ.
સીમંધર સ્વામી નિશ્ચામાં મહાવિદેહ સુધામ.

જાણ્યું નહીં તો પાડો ઘાંટા,
જોશથી બોલો ‘દાદા દાદા’.

કીર્તનતા કવિરાજને કંઠે કુંજિત દાદાનામ.
ગુંજિત જ્યકારાથી પરગટ નિજના આત્મરામ....

મોક્ષ ખપે છે અહીંથી જ સીધો,
વાંકા માલને કરી દ્યો સીધો.

ચાર ગતિના સહુ આત્માને છેલ્લી સલામ.
સિદ્ધક્ષેત્રે હવે મળીશું દાદા અંતિમ સલામ....

પોતાપણું છૂટતું નથી ‘હમ’થી,
ઠોડાવી દ્વ્યો સિદ્ધિ પરમથી.
દુનિયાભરની સાહેબીને છેલ્લી સલામ.
મોક્ષાનુભવકારી દાદા કોડો પ્રણામ....

(૧૩૦)

દીવડો રે મારા આત્મરામનો,
પરકાશ રે એનો ભવરણ પારનો. દીવડો રે....

અળહળ રે દીપ ભાદરણ ગામનો,
જલતો રે ધૂપ ‘અંબાલાલ’નો. દીવડો રે....

ઉજળો રે હતો ગોખલો આભનો,
કાયમી રે જપ ‘દાદા’ નામનો. દીવડો રે....

વીરલો રે હતો મુક્તિધામનો,
ચોખ્ખો રે ચહું ચહેરો ચાંદનો. દીવડો રે....

વેણાં રે વીજે વીજણો લ્હાલનો,
નેણાં રે અમી છાંટણો ઘારનો. દીવડો રે....

કાનો રે એ જ ગોકુળ ગામનો,
ગોપિયું રે તે જ સંબંધ આપણો. દીવડો રે....

દરશન રે જ્ઞાનગમ્ય આયનો,
મળિયો રે ગુપ્ત મર્મ વીતરાગનો. દીવડો રે....

ફરતો રે ઘટ પ્રતિષ્ઠિત આત્મનો,
શાશો રે અપ્પો અ-મરંત આયનો. દીવડો રે....

(૧૩૧)

દીવડો, ‘દાદા’એ પ્રગટાયો એ દીવડો,
અમ્મર થાયે રે.... દીવડો..

ઈ રે પરકાશમાં મા'ત્મા થઈને, ગોઠવણી કરવા માંડ,
પાડેશીની જેમ ઘરમાં રહીને, કચરો કાઢ નિષ્ઠામ.

જીવડો, દસ્તાને દરશાયો એ જીવતો-મરતો થાયે રે.

ઈન્દ્રિયસુખની 'ફોરીન' બજારે, નવી ખરીદી બંધ,
કખાય લુંટ્યા ભારત મોઝારે, નિકાલે ઉકલે તંત.

ચોપડો, શુદ્ધાત્મે જ ભરાતો ઈ પેંડે, જાણતલ થાયે રે.

પુદ્ગલ અવસ્થા પરિવર્તનશીલ, આતમા કાયમી સ્થિર,
પુષ્ય ને પાપ બે ઉદ્ય દંડે, બૂળીને સીજતાં વીર.

વીરડો, રણ-રસ્તામાં પાયો એ ધૂટડો, સીજતો જાયે રે.

ચતુર્ગતિમાં 'મેટર'ની વચ્ચે, ચેતન જુદું જ છે,
'દાદા'ને રોજજેય ભાવથી પ્રાર્થો, હવે તો છૂટવું જ છે.

ભવડો, "જ્ઞાની" એ છોડાય્યો, ભમરડો, નિર્ભ્રમ થાયે રે.

એ દીવડાને બુજાવી દેવાં, આંધિયું આવી કાંઈ,
રોકડા કુબેર ચુકાવે દેવા, જીવતાં જ સમાધિ માંઈ.

દીવડો, જગમગતો છે જી, હોવ્યે,

અગ્યારમું આશ્વર્ય દેખાય રે.... દીવડો....

(૧૩૨)

દેહધારી અરીહંત, સીમંધર સ્વામી;
બ્રહ્માંડી શ્રીમંત, સ્વાતમગામી.

સર્વ શાસન દૈવગણ, સંરક્ષણ આપજો,
પદ્માવતી દેવી સૌની પ્રાર્થના પૂગાડજો;
આ ક્ષેત્રે આવેલાને, કાયમી હો શાંતિ,
અનાસક્ત નિષ્ઠામ, અખંડ હો સમાધિ.....

દુનિયામાં પ્રસરો, અકમ વિજ્ઞાન,
કલ્યાણી મંગલમૂ, વ્યક્ત ભગવાન;
મહાવીર શાસને, સિદ્ધાસન પામી,
સર્વ વ્યાપ્તે સૂક્ષ્મત્વે, અકમજ્ઞાની.....

ચોથા આરાને, લાયક સદ્ગુણા,
ઉત્પન્ન કરતી, પંચાશા મૂળ;
કોગ મહાવિદેહ, સંયમધામી,
અણુવ્રત મહાવ્રત, વર્ત અનામી....

ભારત ભૂમિ કે, ‘સ્વામી’નો ઋણાનુંધ,
કરી જ્યા છે દાદાજી, અમ્મારો પ્રબંધ;
ઉદ્ધારો અમને, અંતરયામી,
સ્વામી સન્મુખે, સુણીશું વાણી....

આપનાં જ દર્શને, ખૂલશે કેવળજ્ઞાન,
દાદાજીએ કંડારેલી, મૂર્તિઓમાં પ્રતિજ્ઞાન;
વરખ ચોંટાડશે, સીમંધર સ્વ-અમી,
વિજ્ઞાન ઉઘાડશે, પ્રત્યક્ષ સ્વામી....

સિદ્ધગતિના, સેતુનું સંધાન,
અપૂર્વ, ઉપકારી, જિનેશ્વર વર્તમાન;
વર્તમાને તીર્થકર, મોક્ષપ્રદાની,
પ્રેમલ રસેશ્વર, સાણાંગ વંદામિ....

પાંચાગુલિ દેવી, ચાંદ્રાયણ યક્ષદેવ,
જ્યાં હોય ભગવાન, જ્યતે સત્યમેવ;
આશીર્વાદે પર્ષદા, શુદ્ધ સત્ત કામી,
દાદાજીનાં મહાત્માને, આવકારે ત્યાંથી....

ચોવીસીના તીર્થકર, શ્રીકૃષ્ણ ભગવાન,
સ્વકલ્યાણ સ્વ-રૂપી, ઊં નમ: શિવાય;
ત્રિમંગી એકત્વ, ત્રિકરણ તારણી,
અહો ! અહો ! અહો ! શ્રી સીમંધર સ્વામી....

(૧૩૩)

નગર, ગલી ને શેરી-ચૌટે ગુજન એક જ નામ,
‘જ્ય દાદા ભગવાન’.

નવી જ ધરતી, નવીન વર્પા, ઉત્તમ રસ-કસ પામ,
‘માતૃભૂમિ’ સુફલામ.

નવતર, ચાણતર, નવી જ દુનિયા, નવલા ઘડતર ગાન,
નવનીત પદ સત્ત-કામ.

જગ-કલ્યાણક, કરુણાનિધિ, હે શાશ્વત સુખધામ,
નિત નિર્મલ નિષ્ઠામ.

જન્મ-મરણની પૂર્ણાહૃતિ, નિજ કાંતિ વિકાંત,
જ્ય સ્ફુરણામય જ્ઞાન.

સકલ જગતના પડવા કૂદયા પહોંચ્યા જઈ બ્રહ્માંડ,
જ્ય નિર્માણી વિરામ.

બ્રહ્મ સકલના અદીઠ વિધાતા અમૂર્ત-શિલ્પક શાન,
સ્થિર નિર્વાણી વિતાન.

નિરાગી ઘડતર, સત્ત-ચિત્ત-આનંદ, હે ઈલ્લી સત્ત-કામ,
સ્વ-ધર્મ કાંત-કલામ.

સિદ્ધ-મંદિરમાં અમૂર્ત શિલ્પી, ‘જ્ય દાદા ભગવાન’,
‘તીર્થભૂમિ’ તું જહાં.

અ-બોલ ગાયક, અ-વાચ્ય વાણી, અ-લેખ ગાયકી ગાન,
સંજ્ઞા સંજ્ઞી સલામ.

(૧૩૪)

નથી ખ્વાહીશ પૂજાપાની, નથી વાં સ્થાપના પીજણા;
અમે તો ગાઈશું કેવળ, મનુષ્યનાં ભવમાં ‘હેતુ’ જાણ.

ખરેખર શુદ્ધ પ્રેમીઓ, સહુનાં ગુણલાં દેખે;
અમારો વિશ્વમૈત્રીભાવ, જગતને મોક્ષ-અમી દેશે.

જિગરનાં પ્રેમનો છાંટો, કમાડો ખોલે સહુ દિલનાં;
સહુને હિતકર વાતો, ખૂલી છે ‘જ્ઞાની’ સંગ મિલતાં.

સહનશીલતાની મૂળ ખૂબી, અમારી મૌન કડકાઈ;
વઢીને મહી રહે વીતરાગ, જુઓ કલ્યાણ ન ઠરડાઈ.

સદાયે પ્રેમ સ્વરૂપાત્મા, જુએ નહીં દોષ કોઈના;
તે જુએ દેહમાં ‘આત્મા’, પરમ નિર્દોષ દ્રષ્ટાત્મા.

હજારો આત્મજ્ઞાનીનાં, બુલંદી નાદ ઊરીયાં જો;
જગતકલ્યાણ કર ‘અક્મ’, અનુપમ ‘જ્ઞાની’ પાક્યાં જો.

ફક્ત નિષ્ઠામ ધર્માર્થ, ધરે કાયા જ સત્તૃ-સ્વાર્થ;
નક્કી છે મોક્ષ તેનો અહીં, કહ્યું ભગવાને પરમાર્થ.

સળને પ્રેમનું લશ્કર, પડો જંગો હે વીર આત્મા;
અમર કીર્તિ વરો ‘અક્મ’, ત્રિકાળે પુણ્યશ્લોકાત્મા.

‘વ્યવસ્થિત શક્તિ’ મૂળ સાથે, નથી બાકી જગત ઈચ્છા;
જગત કલ્યાણ હો નિશ્ચે, હો વંદન સ્વર્ગી સ્વરસૂષ્ણા.

સજ્જનતાની સુગંધી પર, જગત આખુંય ન્યોછાવર;
ઉઠાવી લ્યો ‘આ’ છેલ્લી તક, આ ‘અક્મ’ જ્ઞાન હુદિયે ભર!

અહો ! નિઃસ્વાર્થ સુધારક, સ્વયંના સ્વ-અરથ સાધક;
પુકારે ‘સંઘ વિજય’ કર, અહો ! બ્રહ્માંડી પ્રિતપાલક.

(૧૩૫)

નહીં છોકું, દાદાજી તમને નહીં છોકું,
જે થવાની હોય તે થાય.

ચાર ગતિયુંના તાવડામાં શેકાઈ ગયા,
તમે મળ્યા પછી ટાઢા પડાય. -દાદાજી....

બધા સગાવા’લાં ‘ઘાટ’માં ગોઠવી દીયે,
મોક્ષે પરમ્પરિતા જ તેડી જાય. -દાદાજી....

ત્રાગાં-સ્વચ્છંદ બાળી દીધા જડમૂળથી,
તમને છોડે તે ગાંડા ગણાય. -દાદાજી....

તમે મળ્યા એ જ મોટામાં મોટો લહાવો,
જુદો કાયાથી આત્મા વર્તાય. -દાદાજી....

નવું મન અભિપ્રાયથી ઉભું થતું જાય,
અંતરાય અભિપ્રાયથી બંધાય. -દાદાજી....

ગુપ્ત ચમત્કારો અનુભવે મહાત્માનાં વૃંદ,
યશોનામી દાદા દિલમાં દેખાય. -દાદાજી....

જેની પાસે બેસવાથી દિલને ઠંડક થાય,
આખી જિંદગી સુધી ના ભૂલાય. -દાદાજી....

હવે કુસંગથી સો સો ગાઉ છેટા રહીશું,
દાદા સત્તસંગમાં કાયમ રહેવાય. -દાદાજી....

આખા ભવસાગરમાં મળ્યા એક જ વાર,
હવે ચૂકે તે મૂરખ કહેવાય. -દાદાજી....

કોટિ વર્ષે ય જ્ઞાની આવે નહીં હાથમાં,
જેને મળ્યા તેનો મોક્ષ થઈ જાય. -દાદાજી....

ભૂલવા ચાહું તો યે ઘડી ઘડી યાદ આવી જાય,
આ તો અલૌકિક જાદુ કહેવાય. -દાદાજી....

જગત કલ્યાણ માટે લીધો શહીદીનો બેખ,
ભલે કાયાના કટક થાય. -દાદાજી....

માથું વાઢી નાખો તો યે હવે પાણ ના જશું,
આજ્ઞાપત્રકમાં સાઈન મારી થાય. -દાદાજી....

બ્રહ્મચર્ય એ જ અમારો શુદ્ધ શિલાલેખ,
જશું આ પારથી પેલી પાર. -દાદાજી....

દેવલોક ચાહે એવા અમને ઘોર કરી દ્વ્યો,
આવી સ્યોરિટી કૃપાથી જ થાય. -દાદાજી....

(૧૩૬)

નામરૂપી પરપોઠો ‘દાદાજી’ને વશ વર્તો,
પ્રિય કે અગ્રિયની મનડાંની ટાળો શર્તો’.

આપણાં બોલાયા વિના એકું સંયોગ આયો નથી,
લેણિયાતો સમજને 'હિસાબો' પતાવો હસી.

છંછેડો નહીં કોઈની પ્રકૃતિ યા ચિત્તવૃત્તિ,
કોઈનુંયે દુભયું અહ્મું ત્યાં જ થઈ પાપોત્પત્તિ... નામ...

મતભેદ હોય કિંતુ મનભેદે કલેશોત્પત્તિ,
મનભેદ ટણે એ જ જ્ઞાનાર્કી નિષ્પત્તિ.

સાંધતાં જો આવડે તો જ કોઈને વઢજો,
અન્યથા ઉલ્લી થશે બળવાની જંગટો... પ્રિય...

અભિપ્રાય જ 'સારો-ખોટો' અંતરાયરૂપી પડદો,
ફરજિયાત સંયોગે અભિનય સમજ વર્તો.

સંપ્રદાય તંગાદિલી અધર્મ છે વાડાબંધી,
જડ-ભેદે પક્ષાપક્ષી માન્યતાની કર્મબંધી... નામ...

અનાત્મામાં એકાકારી બુદ્ધિવાદી તર્કમસ્તી,
મહી જે છે 'નિરાકારી' સત્તુ કેવળ જ્ઞાનશક્તિ.

મન-વાણી-કાયાને સુધારે નિજ-સંસ્કૃતિ,
સામુદ્રાયિક હિતકારી 'દાદાજી'ની જ્ઞાનોદાદિ... નામ...

ચંચળ અવસ્થામાં આત્માનો અંશ નથી,
ચંચળતા જોઈ-જાણે અચંચળ નિજશક્તિ.

અનામી અરૂપી જોતો પરપોટાનાં ઉદ્યકર્મો,
અજ્ઞાવસ્થે બંધાયેલો પ્રજ્ઞા-સ્થિતે ઉકલતો... નામ...

સત્તસંગનો ભીડો આવે તો જ કુસંગ હઠતો,
દોડો, દોડો 'દાદા' કને, જેને મોક્ષ જ ખપતો.

કુદ્રત જપ્તી સંગ નનામો કબ્રિ-સ્મશાને પોઢતો,
હે બાવા, આજ્ઞાથી ભરજે શુદ્ધાત્માનો ચોપડો,
હે બાવા, પ્રજ્ઞાથી ભરજે જીવતાં અમ્મર ચોપડો... નામ...

(૧૩૭)

નિખાલસ હાસ્ય જે હદિયે, વિના કોઈ જગત-પેક્શા,
અહો ! તે પ્રેમ પૂર્ણત્વી, હો વંદન દાદ-નિર્પેક્શા !

સદાયે મુક્ત હાસ્યોલ્લાસ, નથી ત્યાં ખેંચ વાણીમાં,
અહો ! છેલ્લી દશા નિર્ગ્રથ, યથારથ જ્ઞાનપૂર્ણિમા !

સહુનાં દ્રવ્ય, મન, ભાવો, ‘નિરીક્ષક’ વાંચી જાણે છે,
છતાંથે બાંધે ના અભિપ્રાય, મહીંલી મુક્તિ માણે છે.

સદાયે સૌભ્યતા વદને, પરમ અવગાઢ સમકિતે,
મનુષ્યોની બુદ્ધિથી પર, અપૂર્વા પૂર્ણ જ્ઞાની તે.

કળિકણે સહેલાં બી, ઉઠાવે જ્યાં ને ત્યાં શંકા,
નથી વિશ્વાસ પોતા પર, ચઢેલાં કાટ મન-સંચા.

છે દ્રવ્ય પૂર્વ ભાવેલું, તે કૂટે છે સમય મળતાં,
નથી ગમતાં છતાં આવે, વિચારો મનની પરવશતા.

પ્રકૃતિક યંત્રવત્ત મનમાં, ભળે છે આત્મભાવાસ્તિ,
બુદ્ધિ-તેજે સહી કરતાં, અહ્મુ ને વિશ્વ-આસક્તિ.

જનમથી મોત સુધીનાં, ફળાદેશો કરે જ્યોતિષ,
ભમરડો કેમનો ફરશો ? રકમ સહુ માત્ર હિસાબી જ.

જગત છે પુદ્ગલી મેળો, ભમરડા માત્ર પર-આધીન,
પુરાવા સંયોગી કર્તા, વ્યવસ્થિત શક્તિને આધીન.

ન મારે માથું પુદ્ગલમાં, વ્યવસ્થિતમાં ન ઘાલે હાથ,
નિરીક્ષક જૈયને જાણે, કરે નહીં પારકી પંચાત.

સહુમાં જોઈ શુદ્ધાત્મા અને પુદ્ગલ તણી કુસ્તી,
ફક્ત છે આત્મવત્ત દ્રષ્ટા, હો વંદન ચૌદ લોક ધણી.

સહુનું આડું યા અવળું, જુએ છે જ્ઞાની તો સવળાં,
કરુણા રાખે છે હરદમ, છે મુશ્કિલ જ્ઞાનીને કળવાં.

વિપરીત બુદ્ધિની શંકા, તે સૂષાતાં ગૈબી જાદુથી,
છતાં અમને નથી દંડ્યા, ન કરિયા ભેદ ‘હું’ - ‘તું’ થી.

મહાવીરના સમયમાં પણ, હતા ભેદો ગુરુ-શિષ્યો,
બલિહારી છે દાદાની, અભેદી પ્રેમી યે રીજિયે.

ગજબ છે આપની સમતા, વિચક્ષણ સમયસૂચકતા,
વિરોધી હોય સામે પણ, હસીને દોષ ના જોતા.

અહો ! નિર્ભેદ પ્રેમેશ્વર, અલૌકિક મૂર્ત-મોક્ષેશ્વર,
નિરાકૃત સિદ્ધ-જ્ઞાનેશ્વર, અ-મન છે જ્ઞાન-સંગમેશ્વર.

(૧૩૮)

નિવેદો લાવી ધો દાદા,
જગતમાં રૂચતું નથી કંઈ.
હમારાં પાપ બાળી દયો,
અખલમાં સૂજતું નથી કંઈ.
'ઉખા' અજ્ઞાનમાં કીધા,
અને તેની બળે લ્હાયું.
નથી દિલ કોઈનું ઠાર્યું,
'ભૂલે' આયુષ્ય બંગાર્યું.
શક્કરિયું બાફ્યું ભરહડે.
જિગરમાં ઉખતું મહીં કંઈ....
હિસાબે પાંચ ઈન્દ્રિયનાં,
બધાં ખાતે દીઠી છે 'ખોટ'.
અમે આત્માને વેચીને,
થયા તિક્ષુક દુખિયા ભોટ.
ન કોઈ બાપોય સાંભળતો,
મૂકું ક્યાં પોક ! જંગલ જઈ ?

મરણ ને જન્મની જંજર,
ક્ષણિક છે દુન્યવી મંજિલ.
હવે તો કાયમી મુક્તિ જ,
ખપે છે શાશ્વતી તદ્ભીર.
નથી 'તકદીર'માં શાંતિ,
વિગતમાં પૂર્ણ છે આડઈ
વિભાવિક કર્તાપદનું ભૂત,
હૃદયથી કાઢજો દાદા.
સરળ ને હિતકર સિદ્ધાંત,
જીવનમાં ગુંથી દયો દાદા.
પ્રભુ છો મોક્ષ વિધાતા,
શરણ આવ્યો છું થાકી જઈ

(૧૩૬)

નીચે નમીને નમસ્કાર કરું છું,
મારા ટોપીવાળા દાદાને.
પાયે લાગીને પ્રણામ કરું છું,
મારા ભાદરણવાળા દાદાને.
અનંતકાળની નીદરું ઊડાવી,
જાગૃત કરવા આવોને દાદા.
પાત્ર-અપાત્ર તમને રે સોચું,
શુદ્ધિકરણ કરી આપોને દાદા.
આત્મા-અનાત્મા કશું નહીં જાણું,
મોક્ષ તેડી જાઓને દાદા.
તમારા ચરણમાં હૃદય સમર્પું,
ભौતિક કણું નહીં ચાહું રે દાદા.
દાવાનગમાં ભડકે બળતા,
જગત અગનને ઠારોને દાદા.
દાસાનુદાસ આ મહાત્માઓ તમારા,
જગતકલ્યાણ પદ આપોને દાદા.

(૧૪૦)

પધારો સીમંધર સ્વામીશ્રી, ત્રિમંદિરે ચેતના ઉતારો....

તરસે ધરતી, ભરત બૂમિની, મોક્ષની આશે, પ્રાણ મૂકીને, (૨)
જ્ઞાની મળતાં, જાગ્યો આતમ, દાદા મળતાં, જાગ્યો આતમ. (૨)
આપ્તપુરુષનો સહારો....

પધારો સીમંધર સ્વામીશ્રી, ત્રિમંદિરે ચેતના ઉતારો, પધારો....

કળિકાદવમાં ખુંપેલાને, અનંત ભવથી રખેલાને, (૨)

કરુણાસાગર કરુણા રેડીને, (૨)

ભૂલકાને આજે ઉગારો, સીમંધરી શક્તિ અહીં વરસી,
ખૂલ્લી ગઈ મોક્ષની બારી....

પધારો સીમંધર સ્વામીશ્રી, ત્રિમંદિરે ચેતના ઉતારો, પધારો....

જિનમુદ્રા અકર્તા પદ, વાત્સલ્ય નીતરે, નેણ સ્વચ્છ,

હદ્યધારિણી, કષાયો કાપીણી, (૨)

સ્યાદ્વાદે કિનારો, સીમંધરી સુભક્તિ ઊભરી,
નાચી ઊઠ્યા, ગાંધર્વો-કિન્નરી.

પધારો સીમંધર સ્વામીશ્રી, ત્રિમંદિરે ચેતના ઉતારો, પધારો....

(૧૪૧)

પહેલા તીર્થકર ઋષભ ભગવાન,

અસીમ અસી કૃષિને પ્રથમ સ્થાપનાર;

ભરત પુગને દીધું અકમજાન,

મરુદેવીએ ખોલ્યું પ્રથમ મોક્ષદ્વાર.

ऋષભદેવ ભગવાનના અસીમ જ્ય જ્યકાર;

દાદા ભગવાનના અસીમ જ્ય જ્યકાર.

બીજા તીર્થકર અજીત ભગવાન,

જતી કષાયોને બન્યા જીનેશ્વર;

લોકોને તો કષાયો જીતનાર,

ધન્ય ધન્ય તરણતારણહાર.

-અજીત....

ત્રીજા તીર્થકર સંભવ ભગવાન,
અસંભવને સંભવ પલમાં કરનાર;
પંચજાનને પૂર્ણ વરનાર,
દેવાધિદેવને કોટિ નમસ્કાર.

- સંભવ...

ચોથા તીર્થકર અભિનંદન,
કોટિ કોટિ દેવોએ અભિનંદ્યા;
ઇતાં રહ્યા સર્વ માનથી પર,
હે જીવ ! પ્રભુને હદ્યે ધર.

-અભિનંદન...

પંચમ તીર્થકર સુમતિનાથ
નામ માત્રથી મતિ સુધારનાર;
યા મતિ સા ગતિ મૃત્યુ સમય,
પ્રભુ ચરણો જોતાં સંસાર વિલય.

-સુમતિ...

છઠા તીર્થકર પદ્મપ્રભ પ્રભુ,
પદ્મ સમ મુખું ને પદ્મ સમ ચરણ;
સિંહ ગર્જના સમ, દેશના દેતા,
કોટિ કોટિ લોકો દીક્ષા તુર્ત લેતા.

-પદ્મપ્રભ....

સાતમા તીર્થકર સુપાર્શ્નાથ ભગવાન,
કોટિ કોટિ દેવો તેમની સેવામાં હાજર;
જળકે મુખ પર બ્રહ્માંડી નૂર,
પાંચસો યોજનમાં વર્ત સુખનું પૂર.

-સુપાર્શ્નાથ...

આઠમા તીર્થકર ચંદ્રપ્રભ ભગવાન,
પ્રભુના દર્શનથી, પામે કેવળજ્ઞાન;
શીતળ ચંદ્ર સમ ને પ્રતાપ સૂર્ય સમ,
બન્ને ગુણો સાથે, ઇતાં નહીં અહમ્.

-ચંદ્રપ્રભ....

નવમા તીર્થકર સુવિધિનાથ પ્રભુ,
ધાતીકર્માનો પૂર્ણ ક્ષય કરનાર;

પ્રભુના નિર્વાણ બાદ સાધુઓ નાખૂં,
અંધાધૂંધી શાસને લોકો દિક્કુંદ.

-સુવિધિનાથ....

દસમા તીર્થકર, શીતલનાથ ભગવાન,
અડતાંની સાથે જ, સર્વ દાહ શમન;
નામ માત્ર લેવાથી, શીતળતા વર્તાય,
અહો અહો પ્રભુ તમને, કેમે ના કળાય.

-શીતળનાથ....

અગિયારમા તીર્થકર શ્રેયાંસનાથ ભગવાન,
સ્વ-પરના સાંધે, સદા જાગરણ;
શરણે જાતાં ટળે કાયમના ભરણ,
પ્રભુ કદિ છોડું ના, તમારા ચરણ.

-શ્રેયાંસનાથના....

બારમા તીર્થકર, વાસુપૂજ્યનાથ ભગવાન,
મોક્ષ પંથ શરૂ થાય, પ્રગટ્યે આત્મજ્ઞાન;
પાવન પગલાં પડે ત્યાં તીર્થનું સ્થાપન,
તેથી કદ્યા પ્રભુને, પતિત પાવન.

-વાસુપૂજ્યનાથ....

તેરમા તીર્થકર વિમલનાથ ભગવાન,
પ્રભુના પરમ વિનયે પમાય કેવળજ્ઞાન;
ત્રીજા-ચોથા આરામાં પૂર્ણ ભગવાન,
જબકે મોતી પરોવે તે મહાભાગ્યવાન.

-વિમલનાથ....

ચૌદમા તીર્થકર અનંતનાથ ભગવાન,
અનંત સુખની પ્રાપ્તિના, મૂળ સુકાની;
કાંટા પણ વળી જાય, રક્ષે પ્રભુ પાદ,
પ્રભુ તારા અતિશયો, બાંધ્યા પૂર્વ જન્મ.

-અનંતનાથ....

પંદરમા તીર્થકર ધર્મનાથ ભગવાન,
આત્મધર્મ પ્રકાશીને પહોંચાડે મોક્ષધામ;
કામ અને અર્થ છેના, પગના આભૂષણ,
ધર્મને મુગટ સમ, પ્રભુથી ધારણ.

-ધર્મનાથ....

સોળમા તીર્થકર શાંતિનાથ ભગવાન,
શાંતિપાઠ કરવાથી, રીજે ના ભગવાન;

આજ્ઞા એ ધર્મ ને આજ્ઞા એ જ તપ,
પ્રભુ આજ્ઞા પાળે તેને મોક્ષનો ખરો ખપ.

-શાંતિનાથ....

સત્તરમા તીર્થકર કુંથુનાથ ભગવાન,
ક્ષત્રિય વિષ કોઈ તીર્થકર નવ થાય;
જન્મથી શ્રુત-મતિ લાવ્યા અવધિજ્ઞાન,
દીક્ષા લેતાં મનપર્યવ અંતે કેવળજ્ઞાન.

-કુંથુનાથ....

અઢારમા તીર્થકર અરહનાથ ભગવાન,
લાવણ્ય બ્રહ્માંડનું, ઝળકે મુખ પર તેજ;
પ્રભુના પ્રભાવથી, આશ્ર્યો છલકાય,
ઇ ઋતુનાં કુલફળ, કાયમ હાજરમાન.

-અરહનાથ....

ઓગાંગીસમા તીર્થકર મલ્લિનાથ ભગવાન,
સરી દેહે બન્યા પૂર્ણ ભગવાન;
પૂર્વભવના એક કપટ માત્રથી,
ભજવવો પડ્યો સરી પાત્રથી,
સ્ત્રીનો પણ મોક્ષ, પ્રેર્યા સ્ત્રીને ખાસ,
આશ્ર્ય સર્જ્યું આધ્યાત્મ ઈતિહાસ.

-મલ્લિનાથ....

વીસમા તીર્થકર મુનિસુત્રતનાથ,
અશ્વને પમાડયું, ઉચ્ચ ધર્મધ્યાન;
સિંહ-સસલું સાથે બેસે, વેર ત્યાં આનંદ;
દેવો રચે સમોસરણ દેશના કાજ,
સુણી જીવો તુર્ત પહેરે, મોક્ષનો તાજ.

-મુનિસુત્રતશ....

એકવીસમા તીર્થકર નમિનાથ ભગવાન
શાસોમાં સુગંધી ને, પસીનો ના થાય,
ન દેખાય આંખથી, આહાર ને નિહાર;
લોહી ને માંસ શેત, જાણે દૂધની ધાર.

-નમિનાથ...

બાવીસમા તીર્થકર નેમીનાથ ભગવાન,
રાજુલ સંગે કાચ્યા નવ ભવ ચક્કર;

કૃષ્ણ ભગવાનના કાકાઈ બ્રહ્મર,
દર્શન આપી બનાવ્યા ભાવિ તીર્થકર.

-નેમીનાથ....

ત્રેવીસમા તીર્થકર પાર્શ્વનાથ ભગવાન,
કમઠ સાથેના વેર દસભવ ચાલનાર;
કોટિ ઉપસર્ગો છતાં વીતરાગ,
પદમા - ધર્મન્દ્રના તારણાહાર.

-પાર્શ્વનાથ....

ચોવીસમા તીર્થકર મહાવીર ભગવાન,
તાર્યા સુલસાં, શ્રેણિક, ચંદનબાળા;
ગૌતમ ગાણધરના પ્રશસ્ત રાગે,
ખટપટ કરી તાર્યા પૂર્ણ વીતરાગે.

-મહાવીર....

(૧૪૨)

પોતાની મેળે તરનારાં !

ખાબોચિયામાં તરતાં રે'જો;
ભવસાગરથી તરવા માટે,

‘તારણાહારો’ ગોતી લેજો.

-પોતાની....

માનવજાતિ નિરાશ્રિત છે,
લૌકિક ધર્મો પાક્ષિક છે,
કષાય-મૂળ સાંસારિક છે,
ને બૌદ્ધિક શાસ્ત્રો વાસિત છે.

જ્ઞાનીનાં આશ્રિતને શોધો,

અનુભવ તેનો જાણો જોજો.

નિજ સ્વરૂપનાં લક્ષક પાસે,

આત્મસ્વરૂપને ઠરતું જોજો.

-પોતાની....

જપમાણે અભિનિવેશીને,
કિરીયા કરતા ‘પરદેશી’ને
દૈહિક રાગે મન-કલેશીને,
મમત-ખૂંચિયા દ્વેષિતને.

‘ખોખું’ કહ્યું છે પરાધીન જોજો,
 અડે ફરે ઈ સંસારી જો.
પુદ્ગલ ગુણને ફરતાં જોજો,
 ‘આત્મા’ શું છે ? હૂંઢતા રે’જો. -પોતાની....

ચોપડવાની પીનારા સહુ,
ત્યાગી-તપસ્વી કોધી છે બહુ,
સળી કરો ત્યાં ‘સાપ’ જ હુંબહુ,
‘ત્યાં આત્મા નથી’, જ્ઞાન જ કિમ કહું ?
પોતે કર્તા હોત કદી જો,
 માંદો પડે ત્યાં ઉઠી જોજો.

‘પુદ્ગલ કર્તા’, પોતે અ-કર્તા,
 મોક્ષ જ દાતા, જ્ઞાનીને ભજજો. -પોતાની....

(૧૪૩)

પ્રગટ પ્રભુનું સ્વાગત કરું છું,
ચરણ કમળમાં હૈયું ધરું છું.

પ્રગટાત્માને સહુ સંદેશા, એક સમયમાં પહોંચે,
તુર્ત જ વાંચે અંતર-તારો, કોઈ ન વચ્ચે રોકે.

વણાડાયલનો ફોન કરું છું,
ચિત્ત ટેલિવિઝને સન્મુખ જ દેખું છું.

અંદર ચાલે છે જે કિરીયા, રૂપકે બાહર વરતી,
ચાર ગતિના ખૂંદી પટારા, તો યે સૂર્જ ના પડતી.

અહોહો ! ઉપાદાન, આફરીન કહું છું,
વિના ત્યાગ-ગ્રહણે સ્વરૂપે ઠરું છું.

અમને દીધું નિજ-સ્વરૂપ ‘તે’, આદિનાથ હમારા,
કોઈ કાળે ક્યારેય જર્યા નહીં, પરગટ મોક્ષ દુલારા.

જગતનો સાંધો તોડી જવું છું,
મૂળ મોક્ષ-સાંધો જોડી જવું છું.

દ્વિ-યોગી રાત્રી સપનનમાં, દિવસે દિવાસ્વખે,
જગ-રંગમંચે મળેલું પાત્ર, ‘હું’ ભજવું તુજ કલમે.

નવનીત નાટક જોતો ફરું છું,
કવિ રૂપે આપનો ગાયક ઠરું છું.

નિજઘર ઓચ્છવ, આનંદ મહોત્સવ, આનંદ સે પરમાનંદ,
સ્વ-ગુણ રૂપાતીત લક્ષામૃત, હે જ્ય સંચિદાનંદ !

સંઘ વિજયને ફૂલડાં જ વેરું છું,
ગોકુલ ઉપરીને નિત્યે સ્મરું છું.

ગમે ત્યાંથી જ્ઞાન-દીપકથી, દાદા અમને નીરખે,
આડા-અવળાં દેખ્યાં લગીરે, તુર્ત જ ટપલું પીરસે.

માતૃ હદ્યને કરુણા કહું છું,
પિતૃ હદ્યના સત્માં જ હું છું.

(૧૪૪)

પ્રત્યક્ષ દાદા ભગવાનની સાક્ષીએ
મહાવિદેહ ક્ષેત્રી પ્રભુ સીમંધર સુણાજો.

અત્યંત ભક્તિથી પ્રાર્થના કરું છું,
સનાતન મોક્ષમાર્ગ વિશે સહજ પ્રાપ્ત હો. (૨)

સામર્થ્ય સિદ્ધિવંતા, મોક્ષમાર્ગી નેતા છો,
સર્વ જ્ઞાની મહાત્માના, પ્રગટ નિજ સ્વરૂપ છો,
કળિકાળ તાપાણિમાં, હદ્યઠારક દર્શન છો,
મુક્તિકામી જિજ્ઞાસુના, પરમલક્ષ સ્વરૂપ છો,
અખંડ અનંત સમાધિના દાતા છો,
અકભિક અસંયતિ, પ્રગટ મૂળ સત્ત છો. પ્રત્યક્ષ... સૂણાજો.

કેમ કરી જીવાત્માઓ, મોક્ષ કેડીને પામો,
સર્વ જ્ઞાની મહાત્માઓ, પૂર્ણ જ્ઞાનદશા પામો,
દાદા થકી સર્વ જગત, ધર્મ પુનરુથ્યાન હો,
સર્વ ધર્મ મૂળ વીતરાગ, માર્ગ પ્રવર્તો,

જગત આખું અલૌકિક, પરમ શાંતિ અનુભવો,
પ્રભુ એ જ કૃપા આશીર્ણો, કરુણા સંકેત પાઠવો. અત્યંત...

મહાવિદેહ ક્ષેત્રી સ્વામી, સીમંધર સુણજો,
મુક્તિ અભિલાષી કાજ, કરુણા વહેવડાવજો,
પરિપૂર્ણ મોક્ષકામ, નિર્વિઘ્ને પાર હો,
આદિપુરુષ 'દાદાશ્રી'ની, અવિરત ભજના હો,
પ્રભુ આપ ચરણ સમીપે, સિદ્ધદશા પ્રાપ્ત હો,
અહો અહો, વીતરાગ, ગ્રયકાળ વંદન હો. પ્રત્યક્ષ...

શાસનપ્રેમી દેવતાઓ, સહાયતા આજ કરો,
સહજ સ્વરૂપ શક્તિમાતા, વિનંતીભાવ સુણજો,
કલ્યાણી મોક્ષમાર્ગ, ત્રિકાળ રક્ષા હો,
વીર પ્રભુ શાસન, શાણગાર જળહળો,
દસ લાખ વર્ષે પ્રગટ, અકમિક માર્ગ દિપો,
જગત આખું આરાધક, બની મુક્તિમાર્ગ લહો. પ્રત્યક્ષ...

મહાવિદેહ ક્ષેત્રી પ્રભુ, અરજ અમ સ્વીકારજો,
'દાદા' પ્રેમી બાળકોના, વિનંતીભાવ સુણજો,
જગ કલ્યાણી અવતાર, 'દાદાશ્રી' પે કૃપા હો,
સર્વત્ર આત્મ બોધ, સુલભ પ્રાપ્ત હો.
પરમાર્થ હિત કાજ, અખંડ સત્સંગ હો,
અનુપમ જ્ઞાનવાણી, ફોડ કિયાકારી હો... અત્યંત...

પ્રત્યક્ષ દાદા ભગવાનની સાક્ષીએ,
મહાવિદેહ ક્ષેત્રી પ્રભુ સીમંધર સુણજો,
અત્યંત ભક્તિથી પ્રાર્થના કરું છું,
સનાતન મોક્ષમાર્ગ, વિશ્વે સહજ પ્રાપ્ત હો,
જગત આખું આરાધક બની, મુક્તિ માર્ગ લહો, (૨)
સર્વ ધર્મ મૂળ વીતરાગ, માર્ગ પ્રવર્તો, (૨)
સનાતન મોક્ષ માર્ગ વિશ્વે સહજ પ્રાપ્ત હો,
જ્ય સચ્ચિદાનંદ જગત કલ્યાણ હો...

(૧૪૫)

પ્રત્યક્ષ દાદા ભગવાનની સાક્ષીએ,
વર્તમાન મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં વિચરતા,
તીર્થીકર ભગવાન,
શ્રી સીમંધર સ્વામીને નમસ્કાર કરું છું.

ઉદાસીન ભાવે કાળ જ્યાં વર્ત છે,
કાયમનો સત્યુગ,
ક્ષેત્ર મહાવિદેહને નમસ્કાર કરું છું.

પાંચ વિષયોની પરવૃત્તિ નિવૃત્તક
પંચ પરમેણિ પ્રતિષ્ઠક,
અનાદિ સ્વ-અમીને નમસ્કાર કરું છું

વિરાટ સ્વરૂપી બ્રહ્માંડી વ્યાપક,
પરમાત્મા જ સદ્ગ્રાહ,
મુક્તદેહી વિદેહીને નમસ્કાર કરું છું

જેનાં દર્શનથી જ મોક્ષની મહોર લાગે,
કેવળજ્ઞાની અરિહંત,
શ્રી સીમંધર જિનેશ્વરને નમસ્કાર કરું છું

રમણ થતાં ‘જ્ઞાન’થી શબ્દ પચીને ઊગે,
સીમંધર સ્વ-પરિણાતિ,
સિદ્ધ પરિણામને નમસ્કાર કરું છું

ભારત ભૂમિથી દાદે દીધાં ચક્ષુથી,
અંતર્યામી સન્મુખ,
કેવળજ્ઞાન કલ્યાણકને નમસ્કાર કરું છું

(૧૪૬)

પ્રેમથી રહેજો સહુ સંગાથ,
પ્રેમ સ્વરૂપ થઈ, અભેદ ભાવ.

દિલંદુ ચોખ્યું, નિર્મળ આંખ,
મનંદુ મોટું, વદને હાસ્ય,
ઘાટ વગરનો, શુદ્ધ વ્યવહાર,
કોઈથી અંતરપટ ના લગાર,

આજ્ઞામાં રહેજો, દિવસ-રાત,
પ્રેમથી રહેજો, સહુ સંગાથ....

આ જગમાં સહુ મારાં છે,
યા તો ન કોઈ મારું થનાર,
નહીં અપેક્ષા, ના અભિપ્રાય,
નહીં કોઈથી જરા જુદાઈ,
નિજ સ્વરૂપ છે જીવ તમામ,
'પ્રેમથી રહેજો' સહુ સંગાથ.

ના કોઈ દેશી, ના NRI,
બાપ ન બેટા, ના કોઈ ભાઈ,
ના કોઈ હસબંડ, નહીં લુગાઈ,
વ્યવહારે સહુ ફાઈલ-હી-ફાઈલ,
શુદ્ધ સ્વરૂપે, સહુ સમાન,
'પ્રેમથી રહેજો' સહુ સંગાથ.

સંયોગાધીન ભમ્મરડા જાણ,
આસક્તિમાં સહુ રમમાણ.
દાદા ભગવન પ્રેમ અવતાર,
ક્ષાયક સમક્તિ પ્રેમાધાર.

પ્રેમથી મુક્તિ, મોક્ષ પ્રયાણ,
'પ્રેમથી રહેજો' સહુ સંગાથ.

વધે-ધટે તે પ્રેમ ન હોય,
અધટ અંતરે પ્રેમ હી સોય.

શુદ્ધ પ્રેમ જ પરમાત્મા જાણ,
 ‘દાદા’ પ્રગટ પ્રેમાત્મા જાણ.

પ્રેમ થકી છે જગકલ્યાણ,
 ‘પ્રેમથી રહેજો’ સહૃ સંગાથ.

(૧૪૭)

ભક્તિ કરતાં કદીયે હું થાકું નહીં, એવી શક્તિ દ્વયો.
 મુક્તિ ભજતાં કશુંયે હું યાચું નહીં, એવી ભરતી દ્વયો. ... ભક્તિ...
 પાપો પ્રવેશે જ નહીં બુદ્ધિ-મનદ્વારથી,
 એવી મજબૂતી દ્વયો.

ચેતન વિકલ્યીને કે દુઃખ આપું જ નહીં, વૃત્તિ અહિંસી જ હો.... ભક્તિ...
 ચિત્ત ચંચળતા ક્યાંયે લપટે જ નહીં,
 નિર્મળ સ્થિરતા દ્વયો.

અંતરશાંતિ વધે, હર પલ ક્ષણ ઉર્ધ્વોદ્ય, એવું આધ્યાત્મ હો. ... મુક્તિ...
 કર્મ કૌશલ્યોદ્યમ પૂર્ણ વાત્સલ્યમય,
 યોગે સહયોગ દ્વયો.

ધર-જીત સુખ અને શાંતિ હો પ્રીતિમય, લક્ષ્મી સાત્ત્વિક હો. ... ભક્તિ...
 ભિત્રો-સંબંધીઓ સાથે હો નિરપેક્ષ ભાવ,
 સૌહિત સૌભાગ્ય દ્વયો.

માઝી માગવી પડે એવું બોલું જ નહીં, પ્રેમલ વાળી વહો. ... મુક્તિ...
 ખોટી કમાણી ન આવે ધર-ઉંબરમાં,
 ચોખ્યાં વ્યવહાર દ્વયો.

કાયા માયાવી પરપોટે અતિકમું નહીં, નિશ્ચે સમકિત હો. ... ભક્તિ...
 ગમતાં-આણગમતાં સંગો-પ્રસંગો ભુલાય,
 વૈશ્વિ વિસ્મૃતિ દ્વયો.

જ્યાં જ્યાં જઈએ ત્યાં ઉલ્લાસ-આનંદ થાય, ભરપૂર પ્રેમાર્ક દ્વયો. ... મુક્તિ...

આખા જગ સાથે એકતા સાધી શકાય,
એવી પ્રકૃતિ દ્યો.
ચારે ગતિયુંના આત્માને ઠારી શકું, હૈયે શીતળતા હો. ... ભક્તિ....
કૃપા વર્ધમાન થાય મીટે આવાગમન,
શુદ્ધક સ્વ-યોગ હો.
આત્મ-સદ્ગુણ ખીલે ને સમર્પણ થાય, નિર્ભેદ ઊંડાર હો. ... ભક્તિ....
બીજો ભવ આવે નહીં, દ્રષ્ટા જાગૃત રહો,
દસ્તિ આત્મીય દ્યો.
'દાદા' સ્વીકારે જે આંસુના અભિષેકી ધોધ, એવી પ્રાર્થના હો. ... મુક્તિ....
જાતિ, વેશ અને વર્ણથી પર અતિ દૂર,
સ્વાહમૂ સ્વદેશ જો.
અમને માગતાંયે આવડીયું નહીં રે 'દાદા', માટે મોક્ષ જ દ્યો.... ભક્તિ....
'દાદા', મોક્ષ જ દ્યો.

(૧૪૮)

ભક્તિ ભાવના તન-મન સાથે,
ચોવીસ તીર્થકરની કરો.
માનવ દેહે ધર્મ પામવા,
મન-વાણી કાયા ઉપકારો.
'ભાવ' થકી દર્શન કરવાથી,
પ્રભુ પણ સન્મુખ આવી મળો;
શ્રેષ્ઠિક જેવાં મગધપતિને,
મહાવીર સ્વામી મહેલે મળો.
ઘર, દેરાસર, ઉપાશ્રયમાં,
ભાવ-ભજન-સ્તવનો કરતાં;

સિદ્ધ ભગવંતનું સમરણ રટતાં,
દેવી-દેવો આશિષ દેતાં.

સહુ ધર્માનાં હૈવી શાસન,
દેવો ધર્મને રક્ષે છે;
જ્ય સચ્ચિદાનંદ સુણો ત્યાં,
'અબેદ મર્મી' વરસે છે.

(૧૪૮)

ભલે પધાર્યા કળીયુગમાં ભાઈ, નર-નારી સૌ નમન કરે,
ધન્ય ધન્ય ભાદરણાં દાદા, દરશન કરતાં ભવ ટળે.

દાદા મળ્યા ત્યારે દાદાને ચરણે, શીશ નમાવીને મોક્ષ માંગ્યો,
દાદાને ખોળે સર્વ સમર્પી, મારે એક અવતારી થાવું છે...

અલખ નિરંજન, દાદા દુઃખ ભંજન, સ્વ-પર પ્રકાશક જ્યોતિ છે,
આધિ-વ્યાધિ-ઉપાધિમાં, કેવી અદ્ભૂત સમાધિ છે.

અંદર ભી દાદા, બાહર ભી દાદા, દાયે ભી દાદા, બાયે ભી દાદા,
ઉપર ભી દાદા, નીચે ભી દાદા, દાદા કે બિના સબ હૈ આધા.

આગે ભી દાદા, પીછે ભી દાદા, પૂરબ ભી દાદા, પચ્છમ ભી દાદા,
જહાં ભી દેખું દાદા હી દાદા, શ્રી કિશ્ન, શિવમૂર્ત્ત મહાવીર, દાદા.

સત્તસંગની રાત જેવી બીજી કોઈ રાત નથી,
દાદાની વાત જેવી બીજી કોઈ વાત નથી,
મહાત્માઓની નાત જેવી બીજી કોઈ નાત નથી,
માયાની લાત જેવી બીજી કોઈ લાત નથી.

સમજ સમજ કે સમજ કો સમજે, સમજ સમજ ભી એક સમજ હૈ.
સમજ સમજ કે સમજ કો ન સમજે, મેરી નજર મેં વો બેસમજ હૈ.

જેનો જેવો ઠાઈ છે, તેવો તેનો સાથ છે,
 ઘણાં લોકો વિમાને બેસીને જાય છે;
 કોઈનાં ધેર મોટરગાડી, કોઈનાં ધેર ઘોડાગાડી,
 ગામડામાં જુઓ તો ગાડાઓ દોડાય છે.
 શહેરોમાં જુઓ તો સ્કૂટરોની દોડાદોડ,
 પૈસા માટે કાળા-ધોળાં હેરાફેરી થાય છે.
 દાદા ભક્ત કહે, આ તો જીવતાનો ઠાઈ છે
 નાના-મોટાં મુંઅા પછી ઠાઈમાં જાય છે.
 ગાઈ ગાઈ અમે બહુ ગીત ગાયા, એ ગાવામાં મજા પડી.
 દાદાના ગુણલા ગાયા નહીં તો, એ ગાવામાં ધૂળ પડી.
 રાગ ભૂલ્યા ને દ્વેષ ભૂલ્યા, પાપ તણો વાપાર ભૂલ્યા,
 એવાં એકાકાર થયા કે સળગેલો સંસાર ભૂલ્યા.

(૧૫૦)

ભવસાગરના તારકને, તારું સોંપી દે સુકાન.
 દાદા નૌકે બેસી જા, તારું થઈ જશે કલ્યાણ.

જ્ઞાનીનું સમકિત છે એવું,
 કાઢે મિથ્યા કંકરો;
 વાંકો હોય તે સીધો થાશે,
 આડો થાશે પાંસરો.

દબ્બુ જેવા નિશાળિયાનું, નીકળી જશે કામ;
 દાદા નામે પાર ઉત્તરિયા, કે બુદ્ધિના બામ....

સામાને સંતોષી ચલતાં,
 દર્શન જ્ઞાન અખંડ;
 સુ-ચારિશ્ચ ઉત્પન્ન થાતાં,
 પોજિટિવ વર્તન.

બીજના દોષો જોવાથી, થાતું'તું નુકસાન;
અંતઃકરણને નિઃઘંદ કરતી, પંચાજ્ઞાની લહાણ....

દાદા દીક્ષિત સ્વ-મુકામી,
'વ્યવહારે' નિર્પેક્ષ;
સ્વ-પુરુષાર્થી આત્મસ્વરૂપી,
નિરાગી નિરૂદ્ધે.

ફાઈલ ઉકલતાં એક મિનિટ પણ, સેવો નહિ પ્રમાદ;
નિજાત્મામાં સ્થિર ઉપયોગે, કાઢી લેવું કામ...

પીડાકારક ધ્યાન હઠાવી,
ઠારે અંતર લહાય;
હિંસકભાવો નિર્મૂળ કરવા,
દાદા કિરપા સહાય.

યોગી-ભોગી સંસારીને, સિદ્ધાશ્રયી સંગાથ;
'હું દાદાઈ શુદ્ધાત્મા છું', અકમ કેવળજ્ઞાન....

(૧૫૧)

ભૂલો પોતાની જોનારા,
જગતમાં થઈ શકે ભગવાન.

ફરીથી થાય નહીં તે ભૂલ,
સદા જાગૃત હોય ભગવાન.

નથી જે દેહનાં માલિક,
નથી વાણી પે માલિકી ભાવ;

નથી જ્યાં માલિકી મનની,
થયા વીતરાગભાવ સ્વભાવ.-ભૂલો....

ગનેગારી જુએ ખુદની,
તે સવળી 'સમ્યકી દણી';

પરાયાનાં ગુના જુએ,
તે અવળી છે મિથ્યા દણિ. -ભૂલો....
જે પોતાનાં જુએ દોષો,
જગત તેને દીયે છોડી;
બીજાના દોષ દેખે છે,
ત્યાં સુધી જીવતી હોળી. -ભૂલો....
કરુણા રાખવા જેવું,
જગત છે દંડ કરશો નહીં;
ન જુએ કોઈને દોષિત,
તે દાદા પૂર્ણ જ્ઞાની અભય. -ભૂલો....
જગત દોષિત દેખાશે,
ત્યાં સુધી છે ભટકવાનું;
બધી છે કર્મ પોટલીયું,
નિકાલે, શેષ ભગવાન ‘હું’. -ભૂલો....

(૧૫૨)

બેળી જમાતું અવળી હવળી,
ઉંધા રસ્તા બતલાવે.
ચઢે આમળો, મન વંટોળે, ત્યાં દાદાને સંભારો.
માંહી થાશે દેષ ગુણાકાર,
તુર્ત કરવા ભાગાકાર.
મિત્રને સ્વાંગે, મહી દુશ્મન છે ત્યાં દાદાને સંભારો.
આત્માનો ગુણ નિરાકૃપતા,
વધી ગઈ જ્યાં વ્યાકૃપતા.
પરાયું સ્થાનક છોડી ભાગો, ત્યાં દાદાને સંભારો.
આકૃપ-વ્યાકૃપ કર્મ-બાંધણી,
સ્થૂળ કખાયો સુક્ષમ લાગણી.
કેં પણ જાતને હલાવી દ્યે છે, ત્યાં દાદાને સંભારો.

શંકા-કુશંકા નિર્મળ હોજો,
બોગવ્યું ત્યાં કંઈ ભૂલ છે જોજો.
ઉદ્યે નિમિત નિર્દોષ દેખી, ત્યાં દાદાને સંભારો.
મન-વચ-કાયા ત્રિ-વર્ગણજો,
અવિયાસે, અભિયાસી જોજો.
બુદ્ધિ ચૂંથે, કાદવ-કીચડ, ત્યાં દાદાને સંભારો.
અંતઃકરણ ગુંગળી મુંગાય,
ખેંચો જ્યાં ગાડી રોકાય.
'આ' છે સંકટ સમયની સાંકળ, ત્યાં દાદાને સંભારો.
'અભિપ્રાયો' છે આપણું બંધન,
અપના ગુના અજ્ઞા-સ્પંદન.
આજ્ઞા પંચક ભૂલાવે છે, ત્યાં દાદાને સંભારો.
'મારા' દોષે 'હું' બંધાયો,
કર્મ-રસાંધે જીવ અવરાયો.
બીજું કોઈ દોષિત લાગે છે, ત્યાં દાદાને સંભારો.

(૧૫૩)

મન, વચન, કાયાથી તદ્દન જુદો એવો,
બ્રહ્મ સંબંધવાળો, 'હું શુદ્ધ આત્મા છું'.
બ્રહ્મ સંબંધવાળો વિશુદ્ધ આત્મા જ છું,
પરાત્પર પુરુષ ગીતા ગાયક હું જ છું.
ત્રિશૂળ છતાં યે જગત ઝેર પીનારો,
શંકર પણ હું જ ને નીલકંઠ હું જ છું.
ગોકુળથી સોમનાથ, પૂર્ણિચક યોગેશ્વર,
શ્રી રણાધીરાયનું હદ્યકમળ હું જ છું.
કોટિ ધુગે અસંભવ મૂર્તામૂર્ત હદ્યજ્ઞાન,
ધર્મચક સર્વોદયી મહાવીર હું જ છું.
ત્રિમંત્રે કુરુબાન અહા, સામસામા ખુદા અલ્લા,
ત્રિ-કરણ, તરન્નુમ ફીદા ફીદા ફીદા છું.

બેદબુદ્ધિનો જ્યાં પૂર્ણ વિલય થાય છે,
તે અબેદ ચેતનના ધામમાં રહું છું.

ઉપમા ને વિશેષણ જગત સમજે તેથી લખી,
અન્યથા હું અનુપમ જ્ઞાન અવતાર છું.
હીનપુષ્યા મનુષ્યોને સત્તુ સમજાવવા,
જાતે બોલવું પડ્યું કે ભગવાન હું જ છું.

શાસ્ત્રમાં જે લખી નથી, વાળીથી જે વહી નથી,
પ્રત્યક્ષ સરસ્વતી જ્ઞાન-જ્ઞાન હું જ છું.

(૧૫૪)

મન-વચન શુદ્ધ કરી અંતર ઉમંગ ધરી,
ભાવના ફૂલડાં લઈએ રે, ચાલો મહાવિદેહ ધામ જઈએ રે.

મમતાથી મુક્ત થઈ સમતાથી યુક્ત થઈ,
સીમંધરનાં ગુણલા ગઈએ રે. ચાલો...

હૈયાનાં હેતથી ભક્તિનો થાળ ભરી,
ચરણે સમર્પિત થઈએ રે. ચાલો...

સત્તગુણને પામવા દુરગુણને વામવાં,
નિરંજન નાથ ભજી લઈએ રે. ચાલો...

પ્રભુજીને વંદી કર્મો ને કંદી,
આતમ નિરમળ કરી લઈએ રે. ચાલો...

શ્રેયાંસ કુલ થઈ ચંદ્ર સત્યકી માતાનંદ
દિવમાં રાખે તે રહીએ રે. ચાલો...

(૧૫૫)

મનુષ્યનો દેહ મળિયો છે,
કિંમત સમજો અમૂલ્યો છે.

મનુષ્યભવ કો'ક ફેરો હોય,
ત્યાં મોક્ષ જ મેળવી લેવો.

- મનુષ્યનો....

સનાતન ‘વસ્તુ’ બે નજરીક,
પરિણામે જ યોનિબીજ;

બિલીફમાં બ્રાંતિથી સરક્યો,
અસર દારુમય મોહ ચહ્યો.

સંયોગ જતે જઈ ભળિયો,
અવસ્થે તન્મયાંગ ભમ્યો;

અનાત્માને જ ‘હું પદ’ હોય,
છે દેહાધ્યાસ વિકલ્પેલો.

- મનુષ્યનો....

સમય જો વેડફી નાખ્યો,
વખત ધૂળધાણી કરી કાઢ્યો;

વિષય અજ્ઞાનમાં રાચ્યો,
અહંકાર ભોગવી મહાલ્યો.

આ-સમજાથી જો રખડ્યો છે,
ત્રિપાદે જો ભટક્યો છે;

વિભાવી કેફ યોગે મોહી,
દબાણો બહી ભાવે કેવો ?

- મનુષ્યનો....

લઘુતમ હારીને જીતશે,
સ્વરૂપમાં સ્વસત્તે તે રહેશે;

દેહાત્મા લિન્ન ધાર જુએ,
અતીન્દ્રિય સુખ જાણી જવ્યો.

નિવેડો જ્ઞાને જરિયો છે,
અલૌકિક માર્ગ મળિયો છે;

‘વિજ્ઞાની’ કો’ક ફેરો હોય,
‘શુદ્ધાત્મા’ જ મેળવી લેવો

- મનુષ્યનો....

(૧૫૬)

મને ઘડી ઘડી દાદા યાદ આવતા રે લોલ
શુદ્ધાત્મા સ્મરણ જગાવતા રે લોલ. મને....

મેં તો અહંકાર દાદાને ચરણે ધર્યો રે લોલ,
નિજ સ્વરૂપમાં જઈને ઠર્યો રે લોલ,
મારો જનમ-મરણનો ફેરો ટથ્યો રે લોલ
દાદે મોક્ષની લિફ્ટમાં બેસાડીયો રે લોલ. મને....

પડળ ચર્મ-ચક્ષુનાં ઉતારીયાં રે લોલ,
દિવ્યચક્ષુએ શુદ્ધાત્મા દેખાડીયો રે લોલ,
મેં તો જન્મ-જન્માંતર વેડફયાં રે લોલ,
દાદા કૃપાએ ભવડો ભાંગ્યો રે લોલ. મને....

સંસારી વેષે સ્વરૂપ પામીયો રે લોલ,
સદા જ્ઞાતા-દ્રષ્ટા પરમાનંદી રે લોલ,
પાંચ આજ્ઞાનાં દાદે રક્ષણ દીધાં રે લોલ,
આજ્ઞા પાલને એકાવતારી થશું રે લોલ, મને....

દાદે મોક્ષ-ધામનો પાસપોર્ટ આપીયો રે લોલ,
વીજા સિદ્ધ-શીલાના ઈંસ્યુ કર્યો રે લોલ,
મહાવિદેહ ક્ષેત્રે હવે જઈશું રે લોલ,
સ્વામી સીમંધરનું શરણું લઈશું રે લોલ. મને....

(૧૫૭)

મને દાદા મળ્યા, ભગવાન મળ્યા;
મારા પૂનરજનમનાં ફેરા ટથ્યા.

જેણે મોહ-માયાને લીધાં છે જીતી,
સર્વ મહાત્માઓ પર રાખે છે પ્રિતી,
એવાં જ્ઞાની મળ્યા, વીતરાગી મળ્યા.-મારા...

જેના દર્શનથી સૌ જીવને શાંતિ મળે,
જેના ચરણ સ્પર્શથી સૌ પાપ ટળે,
સાચા જ્ઞાની મળ્યા, સત્ત્વ ધ્યાની મળ્યા. -મારા...

પ્રત્યક્ષ જ્ઞાની વિના મોક્ષ નથી,
આજ્ઞાપાલન વિના મુક્તિ નથી,
એવા જ્ઞાની મળ્યા, વિજ્ઞાની મળ્યા. -મારા...

(૧૫૮)

મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં સીમંધર સ્વામી,
સોનાનું સિંહાસન છ.
રૂપાનું ત્યાં છત્ર વિરાજે,
માણિક દિવા દીપે છ.
કુમકુમ વરણી ઘઉંલી વિરાજે,
મોતીનાં અક્ષર સારે છ.
ત્યાં બેઠાં શ્રી સીમંધર સ્વામી,
બોલે મધુરી વાણી છ.
કેસર-ચંદન ભર્યાં કટોરા
કસ્તુરી ને બરાસે છ.
પહેલી રે પૂજા અમારી હોજો,
ઉગમતે પરભાતે છ.
સંસુખ અરિહંત વંદન હોજો,
કેવળ કેવળ સામે છ.

(૧૫૯)

મહાવિદેહથી આસન છોડી, ત્રિમંદિરીયે વસો,
ઉતારો પ્રભુ ચેતના આજે, આવો સીમંધર સ્વામી,
આવો સીમંધર સ્વામી, આવો સીમંધર સ્વામી....

ધરતી ઝંખે ભરતક્ષેત્રની, જ્ઞાનજ્યોત પ્રગટાવો,
પુણ્યશાળી મહાત્મા જન, ત્રિમંદિરનો લહાવો,

પ્રભુ, અમારા પ્રેમને પારખી, આપ શરણે લેશો,
પ્રભુ, તમારી કૃપા-શક્તિથી, ભરતક્ષેત્રે તારો.

ઉતારો પ્રભુ ચેતના આજે...

જગ કલ્યાણી ભાવથી રંગેલ, રોમ રોમ આપના,
લાવહૃદયમય ચરમ શરીરી, દેવી-દેવો ખેંચાય,
શાસ્ત્રો લખે નહીં, વદે તે શાસ્ત્રો, સ્યાદ્વાદ હાય,
બ્રહ્માંડે સર્વોત્તમ પુણૈ, યુગો યુગો વખાડાય.

ઉતારો પ્રભુ ચેતના આજે...

કેવળ જ્ઞાની બ્રહ્માંડે નાયક, આશ્ર્યો સર્જીય,
ત્રિમંદિરના દર્શન માત્રથી, મોક્ષ સાંઘો સંધાય,
સક્લ પાપોના આપ છો નાશક, અનંત ગુણધારક,
અખિલ વિશ્વના આપ ઉદ્ધારક, અમી દષ્ટિ આપો,

ઉતારો પ્રભુ ચેતના આજે...

હૃદય રંગોળી ફૂલો સજાવી, ભક્તિ નહીં કાચી,
પ્રથમ પૂજા પ્રભુ અમ સ્વીકારો, મોક્ષ ખપ સાચી,
પ્રભુ, અમારું આજનું આહૃત્વાન, અબધડી જીલશો,
મોક્ષનો સિક્કો આજે મારો, ભાવો અમ વાંચી,

ઉતારો પ્રભુ ચેતના આજે...

(૧૬૦)

મા આધશક્તિ સ્વરૂપ છે તું....માવડી...(૨)

મારા ભવોભવ તાર્યા અંબે....

તારા એક લાલે રે...(૨)....મા આધશક્તિ....

પાંચ આજ્ઞાનું પાલન પલ પલ હોજો રે.....(૨)

તારી કૃપાથી સહજ સ્થિતિ...

નિરંતર હોજો રે.....મા આધશક્તિ.....

માંની ચુંદીમાં.....લાલ રંગનો મહિમા રે.....(૨)

શ્રેત લેશ્યામાં ઓર જ દીપે.....

અંબે તારા રંગો રે.....મા આધશક્તિ.....

મા સૌઅ દેવીઓમાં.....દિવ્ય દર્શન હોજો રે.....(૨)

સચર વિચર નેચર.....અચળ પહે જોવું રે.....મા આદ્યશક્તિ.....

ભાવોથી અહિંસક પૂર્ણ છું ઓ માવડી.....(૨)

નિર્જરામાં સંપૂર્ણ દર્શન હોજો ઓ તારીણી....મા આદ્યશક્તિ.....

દુર્ગતિ નાશીની કાળ વિનાશીની માવડી (૨)

તારી ભક્તિનું જ્ઞાન પરિણામ...અંબાલાલે આખું રે...મા આદ્યશક્તિ....

સૌ વ્યવહારોમાં એક દર્શન હો જો રે.....(૨)

સ્વયંસિદ્ધ શુદ્ધ અલૌકિક રહેજો રે.....મા આદ્યશક્તિ.....

સૌ શાસનોના શાસન દેવી છો માતાજી.....(૨)

વીતરાગોના શાસન દેવી પ્રત્યક્ષ છો માવડી....મા આદ્યશક્તિ...

(૧૬૧)

મારગ ખુલી રહ્યા જો વીરના

દાખવજો વીરલાઓ વીરતા.

ધરતી જો ધમધમે,

કાયર તો કમકમે,

શૂરવીર છોડે નહીં સ્થિરતા....

નવનિર્માણકારી સમિતિને ધન્ય છે,

બાળ-યુવા-વૃદ્ધો તણી જાગૃતિને ધન્ય છે,

જગત કલ્યાણધારી યુવાનીને ધન્ય છે,

ભ્રાણાચાર વિરોધીના સેનાનીને ધન્ય છે;

નાદો પ્રચંડ ગુંજ્યા સિંહના,

પછાટો ખાવી પડશે ખીણામાં;

ચેતો પહેલો પૂલ તૂટ્યો,

નથી હજુ શાસ ખૂટ્યો;

પાપો જ પીડા દેશે પિંડમાં.

-મારગ....

મહાવીરે ભાખ્યું હતું : ‘લોક વાંકા-જડ થશે’,
નિજાવાન સજજનોને કૃષ્ણ-સુદર્શન થશે;
છેલ્ખી સીમા બ્રાષ્ટાચારી સામે આંદોલન થશે,
બ્રાષ્ટાચાર્યો, લાલચુને કર્મદંડો પકડશે;

‘પકડાયા ? છે ગુનેગાર ! દિલના,
‘ભોગવે છે તેની ભૂલ’ પીડમાં;
ભસ્મક ગ્રહી પકડથી,
હાનિ-વૃદ્ધિ નિયમથી,
પૂર્ણ નિર્માણી ‘ધર્મ સિદ્ધતા’. -મારગ....

(૧૬૨)

મારા દાદા આવે છે, દાદાજી આવે છે,
અરે, ગામ ગામથી, દૂર દૂરથી મહાત્મા આવે છે,
સત્સંગ શિબિર કેરા એ રંગ જમાવે છે.

-મારા દાદા....

હાલોને જોવા જઈએ, ગુણ ગઈએ,
એના દરશનથી પતિતપાવન થઈએ .

- મારા દાદા....

આજ્ઞા પહેલી સમજાવે, મન ભાવે,
મારા દાદા તો વ્યવહાર દસ્તિ આપે,
અરે, વ્યવહારમાં નાટકનું રૂપ સમજાવે છે.

- સત્સંગ શિબિર....

આજ્ઞા બીજી સમજાવે, મન ભાવે,
એ નિશ્ચયની વરમાળા પહેરાવે,
અરે, જોવાના ને જાણવાના એ પદમાં લાવે છે.

-સત્સંગ શિબિર....

આજ્ઞા ત્રીજી સમજાવે, મનભાવે,
એ વ્યવસ્થિત શક્તિને સમજાવે.
અરે, વ્યવસ્થિત શક્તિ તો આ જગત ચલાવે છે.

- સત્સંગ શિબિર....

આજ્ઞા ચોથી સમજાવે, મન ભાવે,
એ સમભાવે નિકાલ કરાવે,
અરે, આંટીઓ ને અથડામણ બાજુ કરાવે છે -સત્સંગ શિબિર....

આજ્ઞા પાંચમી સમજાવે, મન ભાવે,
આ શુદ્ધાત્માનો યોપડો એ લખાવે,
અરે, સત્સંગથી રકમને એ જમા કરાવે છે,
શિબિરથી લોટરીને એ જમા કરાવે છે,
જગ્યાથી જેક્પોટને એ જમા કરાવે છે,

-સત્સંગ શિબિર....

હા.....લોને જોવા જઈએ, ગુણ ગઈએ,
એના દર્શનથી પતિતપાવન થઈએ.

- મારા દાદા....

(૧૬૩)

મારા દાદાના શરણોમાં આવ્યો (૨),
એમની કીરપાથી સ્વ-પદને પામ્યો. મારા દાદાના....

ભવોભવની ભટકામણ ટાળી.... ભાવનિંદ્રામાંથી જગાડી,
બિન પાત્ર મને સમકિતકરી.... ભવસાગરમાં ડૂબતો બચાવી,
દાદાએ આદર્શ વ્યવહાર સ્થાપ્યો. એમની કીરપાથી....

દાદિ નિર્દોષ આંખોમાં આંજી, જગત નિર્દોષ દર્શન કરાવી,
દોષ જે છે તે તારો સમજાવી, અંતે તું પણ છું નિર્દોષ બતાવી,
દાદાએ વીતરાગ મુક્તિ જ આપી. એમની કીરપાથી....

બોધ બીજ મુજબમાં ઉગાડી, શુદ્ધ આત્માનું દર્શન કરાવી,
લક્ષ અલખ નિરંજનનું સ્થાપી, સુદર્શન કેવળીનું સોંપી,
પાંચ વાક્યોમાં મોક્ષ ભેલાડી. એમની કીરપાથી....

ત્રણ બેટ્રીઝનું ચાર્જિંગ ટાળી, નવા કર્મ થતાં અટકાવી,
પાડોશીને જ ભોક્તા બનાવી, મને સંપૂર્ણ અલિપ્ત રાખી,
દાદાએ સ્વ-પર ભેદ વર્તાવ્યો. એમની કીરપાથી....

આવાં અજોડ જ્ઞાનનું દર્શન, આવી સહજ વર્તીતી દીક્ષા,
પામે સર્વ મુંજાતા જીવો.... માત્ર જ્ઞાનીની એક દાદિથી,
દાદાએ અખૂટ પ્રેમ ફેલાવ્યો. એમની કીરપાથી....

(૧૬૪)

મારી અંબા માડી રે....અંબા માડી રે...

મા...મોક્ષે જનારા જીવોની...સંપૂર્ણ રક્ષક રે... અંબા માડી રે....

મા... જગત કલ્યાણની ભાવના...સર્વત્ર હોજો રે...અંબા માડી રે....

વીતરાગોની શાસન દેવી... નિશ્ચયમાં રાખજો રે...અંબા માડી રે....

મહાકાળી કહું કે ભદ્રા...સર્વત્ર શક્તિ રે...અંબા માડી રે....

મા...અખેડ આનંદ અનુભવ...જ્ઞાનીની કૃપા રે...અંબા માડી રે....

મા... માંગુ હું એક જ વરદાન...બ્યવહારમાં શુદ્ધિ રે...અંબા માડી રે..

મા...પ્રત્યેક અવસ્થાઓ ને...જેમ છે તેમ જોઉ રે...અંબા માડી રે....

મા...માંગુ હું એક જ દર્શન...અકર્તા પદનું રે...અંબા માડી રે....

મા...તારું જ સાચું સ્વરૂપ...ઠેર ઠેર જોઉ રે...અંબા માડી રે....

(૧૬૫)

મારી ઝૂંપડીએ પધાર્ય રે,

મૂળજ જવેરબાના લાલા.

મારા મનમાં આનંદ થાય રે. હો ઓ ઓ.....

શેરી વળાવું ને સાફ કરાવું, આંગણે ચોક પુરાવું મારા દાદા;

ટોડલે ટોડલે તોરણ બંધાવું, દાદા ટોપીવાળા રે દાદા....

સર્વજ્ઞ જ્ઞાની ઘેરે પધાર્ય , પ્રેમે પખાળું પાય મારા દાદા;

વીજણે વીજણે વાયુ ઢોળું, નીરખી નીરખી જાઉ મારા દાદા....

રૂપાતે કેરો બાજટો ને, કંચન કેરી થાળ મારા દાદા;

પીરસજો ને મારા વ્હાલા હીરાબા, તમે આરોગ્યો ભગવાન મારા દાદા....

સેવ સુંવાળી ને લાપસી, ને ગળગળીયો કંસાર મારા દાદા;

તાવ્યા તો ધી ગવરી તણાં રે, હું તો ખોબલે પીરશું થાળ મારા દાદા....

આંબો તે મોર્યો લાજમાને , જાંબૂતે લેરી જાય મારા દાદા;
આવું તો ભીજે મારી ચુંદલડી રે, વરસે મેહુલીયો વરસાદ મારા દાદા....

માલણ લાવી મોગરો ને , કાચી કળીનો હાર મારા દાદા;
સીમંધર સ્વામી ભવ્યા મને ને, મારે હૈયે હરખ ના માંય મારા દાદા....

(૧૬૬)

મારી ભૂલો ભાંગી ભગવાન રે દાદા વીતરાગી.
મારી બ્રાંતિ ટાળી ભગવાન રે દાદા વીતરાગી.

અજ્ઞાનમાં અથડાતો હતો ને ગર્વનો નહીં પાર,
ભવરણમાં ભટકતો હતો, નહીં કોઈ આધાર,
મારા ભોમિયા બન્યા ભગવાન રે....

વિધિ-વિધાન ન જાણતો, નહીં શાસ્ત્રોની સમજણ,
આત્માને જાણ્યો ન'તો, હતો પુદ્ગલમાં ગુલતાન,
મારી જાતનું હતું નહીં ભાન રે....

દાદા અંગૂઠે જઈ નસ્યો અને સંધાયો ત્યાં તાર,
અહંકાર ઓગાળ્યો, મને કરવાને ભવ પાર,
મારી બાંયો જાલી ભગવાન રે

કૃપાળુએ કૃપા કરી, સમજાવ્યો સંસાર,
કોણ હું, કોણ નામધારી, કેમ ચાલી રહ્યો સંસાર,
મને દાદે કરાવ્યું સ્વભાન રે

શુદ્ધાત્મા પદે બેસાડિયો, બાળીને સહુ પાપ,
રક્ષણ કાજે આપી વળી, આજ્ઞા રૂરી પાંચ,
ગાઝો દાદાનો જય જયકાર રે

સાચાં સગાં મારા જ્ઞાનીજ ને તરણ તારણહાર,
હુદિયે બેસી પ્રકાશતા, હવે કોની સાડી બાર,
મારે હૈયે વસે ભગવાન રે

સદાય જે સમરણો રહે, ભૂલાય ન પલવાર,
જ્ઞાની જ મારા શુદ્ધાત્મા, એમાં શંકા નહીં તલભાર,
કે મારો વહાલો છે હાજરાહજૂર રે

ગિરધર કવિતા કરતો ફરે, નહીં છંદ-રાગનું જ્ઞાન,
પ્રત્યક્ષ દાદા સરસ્વતી, કરી રહ્યા નિજ ગાન,
મારો વહાલો વહે શબ્દધાર રે

(૧૬૭)

મૂર્તિ થકી ભક્તિની ભાવના જોજો,
સીમંધર સ્વામીની કરુણા જોજો.

મૂર્તિના ચરણોમાં જ્ઞાનીને જોજો, (૨)
અમૂર્ત સૂક્ષ્મતમ ભક્તિને જોજો....

શ્રમથી મંદિરે પહોંચ્યું છે જોજો,
દાદાએ શીખવેલા ભાવથી જોજો....

દેરાં પગથીયે ચિત્ત ચોટ્યું જોજો, (૨)
આરસ ‘આ’ રસનો માર્ગ જાણ્યો જોજો

નામ, સ્થાપના, દ્રવ્યના વ્યવહાર જોજો,
પંચાશા સૂક્ષ્મતમ સુભક્તિને જોજો....

શુભાશુભ પ્રતિષ્ઠાનો સંસાર જોજો, (૨)
જ્ઞાનીની પ્રતિષ્ઠાનો વીતરાગ જોજો

પ્રત્યક્ષ અર્હત સમીપે શું જોશો ?
મૂર્તિના ચરણોમાં જ્ઞાનીને જોજો....

અંગૂઠે મસ્તકના દ્રશ્યને જોજો, (૨)
દાદા-સીમંધરના તારને જોજો

પાંચાળુલી આ હસ્તને જોજો,
અકર્તા-ભાવ ના ‘કરતા’ જોજો....

અસીમ ચિન્હ આ દચ્છિને જોજો, (૨)
સત્ત્વ-ચિત્ત-સ્મિત આ ઓછને જોજો....

શ્રુત-જ્ઞાન-સ્તવના સુકર્ષી જોજો,
 વિરાટ વક્ષ ને ભૂજા જોજો....
 શાસને શાસમાં દાદા જ હોજો (૨)
 નિર્ભળ નયનોમાં બ્રહ્માંડ હોજો....

(૧૬૮)

મંદિર હે મુક્તિસુખા, માંગલ્ય મંત્રાર્થી મધુ !
 સાણંગ પ્રણિપાતે પરમ અર્થ, વ્યક્તકાને ધન્ય છે.

જે ચક્ષુ પ્રભુ દર્શન કરે, તે આંખને પણ ધન્ય છે.
 જે દષ્ટિ સુ-દર્શન કરે, તે સ્થિર-પ્રજ્ઞા ધન્ય છે.

પંચાગુલિ પ્રાણમી નમે, તે હસ્તભૂજા ધન્ય છે.
 કર જોડી પ્રભુ ચરણો નમે, તે બાહુઓને ધન્ય છે.

જે જીબ પ્રભુકૃતિન કરે, તે ઓષ્ઠ-ગુફા ધન્ય છે.
 અંતસ્કરણ વંદી પૂજે, તે ભાવ-દ્રવ્યને ધન્ય છે.

જે કાન પ્રભુસ્તવના સુણો, તે યુગલ કર્ષને ધન્ય છે.
 સત્ત્વાણી સુણી મનન મથતાં, સુબુધ મનને ધન્ય છે.

જે ચરણ દોડે જ્ઞાની પાસે, પગલે પગલાં ધન્ય છે.
 જે ધૂપ, દીપ, ચંદન સર્મર્પ, દેહ-યજ્ઞને ધન્ય છે.

કર્મન્દ્રિયો-જ્ઞાનેન્દ્રિયો, ઉપયોગ શુદ્ધે ધન્ય છે.
 સર્વાત્માના સુખ મોક્ષદાતા, લબ્ધેશરી આ ધન્ય છે.

વીતરાગ મુદ્રી દેહ-સાથે, સિદ્ધપદને ધન્ય છે.
 ભવચક છોડાવી દીએ, તે જ્ઞાની પુરુષ ધન્ય છે.

પરમાત્મના અજન્મા જન્મો, ઉજવણાને ધન્ય છે.
 અહીં મોક્ષસુખ આસ્વાદ કા, સૌ મહાત્માને ધન્ય છે.
 ભવાત્મનાં ઉત્તમ નિમિત્ત સંયોગ સૌરભ ધન્ય છે.
 જ્ઞાની પુરુષ મળી ગયા, સૌભાગ્ય-પુણ્યા ધન્ય છે.

(૧૬૯)

યમુના જળમાં કેસર ઘોળી,
સ્નાન કરાવું શામળિયા.
હળવે હાથે અંગો ચોળી,
લાડ લડાવું શામળિયા.

અંગે લૂછી આપું વસ્ત્રો, પીળાં પીતાંબર ખારમાં,
તેલ સુગંધી નાખી આપું,
વાંકડિયા તુજ વાળમાં.

યમુના...

કુમકુમ કેરું તિલક સજાવું, ત્રિકુમ તારા ભાલમાં,
અલબેલી આંખોમાં આંજું,
અંજન મારા વાલમાં.

યમુના...

હસતી જાઉ વાટે-ઘાટે, નાચી ઊરું તાલમાં,
નજર ન લાગે શ્યામસુંદરને,
ટપકું કરી દઉ ગાલમાં.

યમુના...

પગમાં ઝાંઝર રુમજુમ વાગે, કરમાં કંકણ વાલમાં,
કંઠ માળા, કાને કુંડળ,
ચોરે ચિતંડ ચાલમાં.

યમુના...

મોર-મુકુટ માથે પહેરાવું, મુરલી આપું હાથમાં,
કૃષ્ણ-કૃપાળ નીરખી શોભા,
વારી જાઉ તારા વ્હાલમાં.

યમુના...

દૂધ કટોરી ભરીને આપું, પીઓ ને મારા શામળા,
ભક્તમંડળ નીરખી શોભા,
રાખો ચરણો શામળા.

યમુના...

(૧૭૦)

યાદ રહેશે, દાદાજી સૌને યાદ રહેશે.
લાખ યુગોનાં વહેણ વહી જાય
જગત જણી રહ્યું સહયોગ નર ને માદાનો,

ભોગ-ઉપભોગે રાગ-દેખે ભવોના ખાનો,
રી-પેમેન્ટોના ચકાવે સંસાર

આંખ લડી ત્યાં જ થઈ જાય છે વિશેષભાવ,
નજર ચીટકી જતાં ચિત્તવૃત્તિ ડહોળાય તાવ !
ઓટાં આકર્ષણથી મોહે ર્યો વેરાઈ

વિદ્યાઅર્થી અને મુંધાવસ્થે ખપે સમજ તોલ,
વિના કંદ્રોલે તો આખું જીવન થશે ડિ-કંદ્રોલ,
લપસી પડ્યાથી તો કાદવ ચીટકી જાય

સ્ત્રી ને પુરુષ બેઉ ફાઈલો જ ચીકણી ગણાય,
છૂટવા ચાહો તો યે પરસ્પર ઝઘડાં જ થાય,
આવી ‘ગુંચ’માં શાણાં ન લબદાય

તેજ ધોડાને યે જોઈએ લગામી અંકુશ,
નહીં તો પ્રૌઢાવસ્થે ખોખું થાય કડક ભૂસ,
ટહુ ખોખલાં જ હડ્યૂત થાય

વિશ્વ બે-લગામ વાસનાથી ભરડાઈ જાય,
વિષય અતિરેકે હવસખોર ઠરડાઈ જાય,
ચાર ગતિ ચાર પગાંથી ખુંદાય

અમને ચારિન્ય મોહિનીનો વાંધો નથી કહું,
ફક્ત દર્શન મોહિનીનાં જોખમો છે બહુ,
કુ-દસ્તિ થકી જન્મો ચિતરાય

નિયમ રાખવાથી વ્યવહાર સાફ થતો જાય,
પછી કોઈનો યે કલેઈમ બાકી રહી નહીં જાય,
એક પત્નીપ્રતે ‘બ્રહ્મચર્યે’ જાય

આ કાળને અનુરૂપ નવું શાસ્ત્ર છે,
પરસ્પરને વફાદાર બધાં પૂજ્ય પાત્ર છે,
એક પતિપ્રતા ‘બ્રહ્મચર્યે’ પ્રાય

ज्ञानी क्यरो काढे आपणा करुणा हिसाबे,
मा ठपको आपे बाणकोने भीठी तीखाशे,
अहो मातपिता, केम रे भूलाय ?

दादा स्याद्वाद कोईनेये हेठा ना पाडे,
पडी गया तेनो हाथ झाली पाछा उठावे,
करुणाक्री दादा संगे भोक्ष थाय

(१७१)

ये विश्व में सुख और शांति हो,
ऐसी करुणा कर देना ।
दिल भीतर के सब तिमिर हरो,
तरणतारण परमात्मा ।

ज्ञानांजन हे प्रकट पुरुष,
सिद्धेश्वर शिल्पी सन्मुख,
सब जीव को आतम प्राप्ति दियो,
निरावरणी व्यक्तात्मा ।

-ये विश्व में...

एक स्वभाव है प्रकाश का,
चाहे किसी भी दीप में हो,
पछ्छम - पूरब सूरज हो,
निःष्क्षी हे किरणात्मा ।

-ये विश्व में...

निःसंशय ॐ महेश्वरा,
प्रफुल्लित स्वानन्द उदयकरा,
शुद्ध अंतःस्तल की जगमग ज्योत,
केवल ज्ञान में स्थिर करना ।

-ये विश्व में...

भव-भय-भंजक मूल-शरण,
आप से कटते जन्म-मरण,
जब आयु अंतिम आ जाये,
त्वं सुचरणों में ले लेना ।

-ये विश्व में...

(૧૭૨)

રોમે રોમમાં વસતા પ્રભુની, આરાધના આ મહીલી
 આરાધના આ મહીલી, આરાધના આ મહીલી
 શાસે શાસે, સૂક્ષ્મ નિદિધ્યાસે, નિલીપત્તા આ મહીલી,
 આરાધના આ મહીલી, આરાધના આ મહીલી.

અજોડ સૂરનો આ અંતરનાદ...હા (૨)
 બ્રહ્માંડી શક્તિઓ બેદી પુરાવો,
 સીમ સીમ સીમ મન જોયું ડોલતું, (૨)
 ‘સી’ મન ધર્યું જેને ચરણે,
 સીમંધરાના શરણે...

રોમે રોમમાં...

આઈમા ભાગની મહીલી સમૃદ્ધિ... હા (૨)
 સહેજે વહાવે નિરીચ્છક સમાધિ,
 તન તને વંદુ, મન તને વંદુ, (૨)
 વાળી વાળીને વંદે, સીમંધરી સ્વ દર્શને...
 રોમે રોમમાં...

રગ રગમાં વહેતું દાદાઈ દર્શન... હા (૨)
 સામાયિક આ સમય સારનું,
 ‘મા’ તારી શક્તિનો પ્રગટ અનુભવ (૨)
 રાગ સ્વરૂપ સમજાવે, વીતરાગ પંથ વહાવે...
 રોમે રોમમાં...

(૧૭૩)

લાગે છે ‘દાદા’ આવી ગયા છે,
 જે ને ચેતન છાંટી ગયા છે.
 કોટિ વર્ષોની કાજળ કોટડીનાં,
 અંધારાં ઉલેચનાર આવી ગયા છે.
 સૂના ગોકુળના અણુ પરમાણુમાં,
 ગુલાબી પદ્ધતિનિ ગુંજ ગયા છે.

લહેરાતા વાયુના મર્મર ધ્વનિમાં,
રૂપાતીત સૌરભ રેલાવી ગયા છે.

મુરલીના પડવે જુમી જમુના બોલી,
'શ્રીકૃષ્ણના પ્રકાશક આવી ગયા છે.'

દસ લાખ વર્ષોનાં બંધ જ્ઞાનતાળાની,
કુંચિયું ઉકેલનાર આવી ગયા છે.

ભટકલ મુસાફિરના શાશ્વત ભોમિયા,
ભૂલ્યાંને જ્ઞાનપંથ બતાવી ગયા છે.

વ્યાકૂળ હરણાં અમૃત જરણાં પીતાં,
કસ્તૂરી નાભિની પામી ગયા છે.

નોંધારાને આધાર અવલંબન,
'શુદ્ધાત્મા' જ્યોતિ ઝગાવી ગયા છે.

અજ જુવાળ પર 'વિધિ'નો વાળ મેલી
'મર્મ'ના અર્કને છાંટી ગયા છે.

મૂર્તિ અમૂર્તનાં દર્શન પામે ત્યાં,
મંદિરના ઘંટનાદ ગાજ ગયા છે.

મોક્ષધામ સૂરનાં હાલરડાં ગાઈને,
શમણાંની સૃષ્ટિ સજાવી ગયા છે.

વર્તાય છે 'દાદા' આવી ગયા છે,
'દાદા' ભગવાન અહીં આવી ગયા છે.

(૧૭૪)

લોકોના ઊંઘતા અંતઃકરણને,
ઢોળી જગાડે એનું નામ આપ્તવાણી.

ચારેય બાજુના કળિયુગી બફારાને,
વાંચતા જ ટાડા પાડે સતસ્વી કાળજીય પાણી.

ગમે તેવી અવસ્થામાં,
 ‘ફોડ’ કારી સમાધાની;
 સર્વજ્ઞ મુખે વહી,
 પરમ શુદ્ધ જ જ્ઞાનવાણી.

બહિરૂખી મોહ દોટે, થાકીને લાચારીથી,
 સુષ્ણાવી જ પડશે, સૈદ્ધાંતિક આપ્તવાણી. - લોકોના....

ગમે ત્યાંથી ગમે ત્યારે,
 વાંચો-જુઓ હિતકારી;
 ‘જ્ઞાની’ ચરણે ભાવાર્પણ,
 ‘આત્યંતિક’ ઉપકારી.

જગત આખું નવાજશે, પૂજશે એ વિચારકને,
 અહોહો ! કેવળજ્ઞાની, મોક્ષવર્તી દાદ વાણી ! - ચારેય....

કાંઈ પણ પૂછ્યા વિના,
 ખુલાસા આપે ‘તે’ ‘જ્ઞાની’;
 ગમે તેવા ‘અણઘડ’ને,
 ઘડી શકે મોક્ષદાની.

બ્યાસી લાખ વિદ્યાની, સહજાત્મ્મ મૂરતિ,
 અનુપમ દર્શનીય, પરમાત્મા દેહધારી.

શાશ્વતૂ કાળવર્તી, નિરાગહી સરસ્વતી,
 અપક્ષીય, વિતરાગી, સ્વયં સિદ્ધ આગમ વાણી. - લોકોના....

(૧૭૫)

વર્તમાને જિનેશ્વર, સીમંધર સ્વામી.
 ‘સ્વ’નું અમી જરે, તેનું નામ સ્વામી.
 નમો અરિહંતાણાં, આંખ સામે સીમંધર;
 પૂર્ણ ચૈત્ય વંદનાથી, આત્મરમણ સદ્ગર....

નિશ્ચયથી નમસ્કારં, પ્રત્યક્ષ દેરાસર;
 શ્રદ્ધાની મૂર્તિ છો, અરિહરા પરમેશ્વર....

આણી પેરે ભા-રત, પેલી પર વિદેહે;
 સજીવન તીર્થ મૂર્ત, દેહ સાથે વિચરે....

દેહ સાથે આપણાથી ના જવાય, કંઈ નહીં !
 ભાવ જ પહોંચી જાય, દર્શન થાય અહીં....

ચરમ દેહી પરમાણુ, ઘૂમે છે બ્રહ્માંડમાં;
 તેથી લાભ લબ્ધિ થાય, સૂક્ષ્મ સંધાનમાં....

ભગવાન જાગતા, હાલતાં ને ચાલતાં;
 આપણું કલ્યાણ કરે, વાતમાં ને વાતમાં....

સત્ત દેવ, સદ્ગુરુ, બોલે સત્વાણી;
 સત્ત ધર્મ દર્શને, રત્નગય લહાણી....

સિદ્ધાંત મૂર્તિનાં, દર્શનથી પુણ્યફળ;
 અરિહંતના દર્શને, ગ્રાપ્ત થાય મોક્ષફળ....

મૂર્તિ પૂજા, તપો, જપે, ઉપયોગે આરાધન;
 જીવતા તીર્થની, કીર્તના એ મોક્ષધન....

હૈવલોકી રક્ષણા, પ્રતિષ્ઠિત મૂર્તિને;
 દેરાસર ને મંદિર, પમાડે જો વિરતિને....

સીમંધરી લક્ષ સાથે, નમસ્કારો-ત્રિમંત્રો;
 પંચ પરમેષ્ઠિ પદ, જાતમાં જ નિમંત્રો....

હાજરાહજૂરનાં, દર્શનથી કલ્યાણ;
 એમ નિજ પર્ષદામાં, મરી જીવું કલ્યાણ....

મતાંધોનું મારણા, આત્માર્થ પામવા;
 ત્રિમંદિર સંકુલે, મુક્તિસુખ ચાખવા.....

હેલ્યફૂલ થાય એ જ, ભગવાન હાજર;
 પ્રકૃષ્ટ પ્રાર્થનાથી, મોક્ષ વર્તે અંદર....

ગુંચ-નીચ, પક્ષ-બેદ, દેખીતાં છે સંસારી;
ભગવાન અ-પક્ષ, ચોખ્યાં અ-સંસારી....

એમ નિજ નિશ્ચામાં, એક સરખાં આત્મા;
સમજુને શમાનારા, થાય પરમાત્મા....

મતબેદ મતાર્થોને મિટાવે તે મહાસત્ય;
ઝડાં જે નિવારે, તે જ વાણી પરમ સત્ત....

(૧૭૬)

વર્તમાને વિચરિત, હાજરાહજુર,
મારા અરિહંત ભગવાન,
મારા સીમંધર સ્વામી ભગવાન ! - વર્તમાને....

નામ લેતાં જ પ્રસન્ન મારું ચિત્ત,
કથાયોના અભાવ,
ઓ મારા સીમંધર સ્વામી ભગવાન... (૨)

બ્યવહારથી કર્તા, નિશ્ચયે અકર્તા, સ્વ-પર સ્થિરતા જાણી,
અરિહંત સ્વ-પર સ્થિરતા જાણી. - વર્તમાને....

દ્રવ્ય-ક્ષેત્ર-કાળ-ભાવથી,
અલિપ્ત મોક્ષદાની,
સ્વામી તમે છો મોક્ષદાની... (૨)

સંપૂર્ણ શુદ્ધ, સર્વાંગ શુદ્ધ, પરમ વિશુદ્ધ પામી,
ભજું હું તમને કેવળજ્ઞાની. - વર્તમાને....

આજ્ઞાપાલનથી અહીંથી છૂટતાં,
આપ સમક્ષ હોઈશું,
હો સ્વામી આપ સમક્ષ હોઈશું. (૨)
કહે છે દર્શન માત્રથી મોક્ષ છે,
પણ હું માંગું વધુ સાથ,
ઓ સ્વામી તમારી જ સાથોસાથ. - વર્તમાને....

(૧૭૭)

હાલમ તારી ખોટ, પુરાતી નથી,
દાદાજીની યાદ, ભૂલાતી નથી.

ચરમદેહી મૂર્તિ વાતાવરણ અનોખું,
પરમ પ્રેમી વિના વિશે લાગે સૂનું,
અશુજ્જલ ધારા, સૂક્તાતી નથી.....

સન્મુખ ચરણવિધિ કેરો આશરો જ છૂટી ગયો,
આડાઈ ઓગાળનારો અંગૂઠો વિછૂટી ગયો,
હુદિયે લાગો આગ, બુઝાતી નથી....

ઓરિજિનલ ટેપે શ્રોતા-વક્તાનો વહેવાર,
'પ્રશ્નો પૂછો' કહેતા દાદા, કેવળજ્ઞાન જ સાર,
સન્મુખ સત્ત્વાણી, સુષ્ણાતી નથી.....

પ્રત્યક્ષની સેવા હવે ભાવિમાં દુર્લભ,
સ્વાતમ કીર્તન, સ્તુતિ, ભક્તિ 'જ્યકાર' સુલભ,
દેહયુધી દોર, (કેમ) તૂટતી નથી ?

વર્તમાને ભૂતકણ વચ્ચે ઊભું 'બ્યવસ્થિત',
અદ્યકણે આત્મરમણે, રહેવું છે તલ્લીન.
સિદ્ધ અમૂર્તિ, વિસરાતી નથી....

ઉપાસકને વીલા મૂકી ઊરી જ્યા અલોપ,
નિષ્ઠળ પ્રેમ જ વર્ષાવીને કેવો આ પ્રકોપ ?
પ્રત્યક્ષ વિના, સંપ્રાપ્તિ નથી....

જન્મોત્સવ ને 'ગુરુપૂર્ણિમા' સ્વર્ગીય સંમેલન,
જ્ઞાનીના વંશ જ ઊજવશે, આત્માના મિલન.
શાસનની સૌરભ, મુરજાતી નથી....

(૧૭૮)

હાલા મારા શિષ્ય, મારું.....આટલું જ માનજે.

અમૂલ્ય અમૂલ્ય એવું આ.....અક્રમ વિજ્ઞાન રે.

કોઈ ક્ષેત્રના સ્પંદનો,

કોઈ ભવોની ભાવના,

કોઈ દ્રવ્યના જગારા,

હવે ના રોકે.

મોક્ષે જવાનો વારો તારો નક્કી છે જ રે,

આવ બેટી લે તું મને ... ‘આજ’ સાચી હુંફ રે. -હાલા મારા....

અનંત ભવોના ભાવ મરણા,

અનંતી અથડામણો,

અણધાર્યું થતું છિતાંયે,

તોય તું ના જાગ્યો.

પલ પલ જાગૃત હું બેઠો... નિર્જરા જોઉં રે....

ગજબ વિજ્ઞાનની સિદ્ધિ... પરમ પુરુષની.....

-હાલા મારા....

જ્ઞાન પછીના જીવનમાં જો,

કલેશો ના ટળતાં,

સૂક્ષ્મ વિષ્યની કોઈ રૂચી... હાજર જાણજે.

શીલવાન પ્રત્યક્ષ પાસે... ‘આ’ પ્રત લાખજે.

લગની વીતરાગ પ્રભુની..... પલ પલ રાખજે..... -હાલા મારા....

(૧૭૯)

વળતરની ઈચ્છા વિના, લૂંટાવે મોક્ષ જ લક્ષ્મી;

ઓહોહો ! કરુણા સાગર, વૈજ્ઞાનિક સ્વખદશી.

વસ્તુત્વે સ્વ-ગુણધારી, દેહાતીત સજીવનમૂર્તિ;
સંપૂર્ણ કેવળ વર્તક, વર્તાવે કારણ ગુપ્તિ.

મહીંલી સમૃદ્ધિ દર્શક, આધ્યાત્મિક આતમ લક્ષી;
પરમાર્થ શક્તિવર્ધક, નિઃખામી જ્ઞાન મહર્ષિ.

દાદાને ઓળખવાને, ખપશે અંતરની દિચિ;
નિઃશબ્દે અનુભવગમ્ય, અસંયત મુનિ સન્યસ્તિ.

પરમાર્થ સત્તસંગ દેતાં, પોતાની સિદ્ધિ ખર્ચી;
જગહિતે ગાળી કાયા, જોતાં ના ઠંડી-ગરમી.

જીવીને દાખલો દીધો, સર્વાગે ધરમી-મરમી;
સત્ત કેવળ ‘નિશ્ચય વર્તી’, ‘બ્યવહારે’ પૂર્ણાદશી.

‘દાદા’ની દૈનિકચર્યા, વાતો સહુ ખુલ્લમ્ભુ ખુલ્લી;
પાડાને વેદ ભાષાવ્યા, લઘુતમથી ગુરુતમ ગુણી.

સ્વસ્તિકી એક જ સેવ્ય, અઘટ પ્રેમી સંપૂર્ણી;
નિર્ભળી માતૃવત્સલ, ‘તે’ ચરણે ઝૂકતાં મુક્તિ.

(૧૮૦)

વ્હાલા લાગે, વ્હાલા લાગે, વ્હાલા લાગે રે,
વીતરાગ સહુને વ્હાલા લાગે રે.

જગત કલ્યાણ જેનો નિશ્ચય નિરધાર.

પરમ કલ્યાણી આ છે પ્રગટ જ્ઞાનાધાર.

ન્યારા લાગે, ન્યારા લાગે, ન્યારા લાગે રે,
નિરાગી સહુને ન્યારા લાગે રે.

-વ્હાલા લાગે....

દેહ અને આત્મા જેને જુદા વર્તાય,
અલૌકિક આપ્ત પુરુષ કળ્યા ના કળાય.

જુદા લાગે, જુદા લાગે, જુદા લાગે રે,
‘દાદા’ આ જગથી જુદા લાગે રે. -વ્હાલા લાગે....

સ્યાદ્વાદી સૂર સભર આત્મા ઠરી જાય,
વ્હાલપનાં વેણ મધુર ઠારે અંતર લ્હાય.

શાતા લાગે, શાતા લાગે, શાતા લાગે રે,
સાંનિધ્યે સહુને શાતા લાગે રે.

-હાલા લાગે....

જગે જેની જોડ નહીં ‘દાદા’ આ અજોડ,
પ્રેમ જેની ઓટ નહીં પ્રેમી આ અજોડ.

ઘારા લાગે, ઘારા લાગે, ઘારા લાગે રે,
પ્રેમ સ્વરૂપ સહુને ઘારા લાગે રે. -હાલા લાગે....

ચરણે મેં તો ધરી દીધું ‘હું’ અને ‘મહારુ’,
જ્ઞાની પુરુષ વિના હવે કોઈ ના મહારુ.

મહારા લાગે, મહારા લાગે, મહારા લાગે રે,
આપ્ત પુરુષ સહુને મહારા લાગે રે.

-હાલા લાગે....

(૧૮૧)

વાળી ઝરતાં ફૂલની ગૂંથાય એવી માળ,
પ્રત્યેક પુષ્પમાંથી પ્રગટે વીતરાગ.
મુક્તિ નથી જોતી વેષ ને જત,
જ્ઞાનીને આવિન પરમ મોક્ષધામ....

ખેતરનાં જ્ઞાન દાણે દાણે ઉલ્હાસ,
હાથીયા થોરમાં યે પ્રગટે સુવાસ;
જ્ઞાનબંધુમાં છુપાણી સાગરની ઘાસ,
મુડદાંને સંજીવક, વાળી-વિલાસ;
શ્રુતજ્ઞાન અનુભવનાં સાથિયાની માગ,
ચહુંદિશે નાચી ઊઠે આત્મનૂ સજાગ. -વાળી....

હુંડાવ સર્પિણી ધીદ્ર આશ્રયકાળ,
અસંયતિ પૂજા સુષુપ્તિણા શાસ;
સત્યુગનાં દર્શન કળિકાળમાં,
પ્રભુનાં ચરણમાં પ્રાપ્ત મોક્ષધામ;

ભક્તિ આંદોલન મંદિરને દ્વાર,
ઘટ-ઘટની દિવાળી આત્મ દીપમાળ. -વાણી....

રાગ-દ્રેષ બીજને પ્રજ્ઞાધારી,
સમૂળ ઉખેડી નીંદી રહે;
પુદ્ગલની કરામત રમણામાં,
સપૂર્ણ અનાસક્ત જ્ઞાની રહે;
સંસારે પ્રગટ્યો ‘આ’ ‘અક્મ’ ચિરાગ,
વીતરાગી પરમાત્મા વદે લા-જવાબ. -વાણી....

મન વાણી ને દેહની અવસ્થાનો,
'જ્ઞાની' જ્ઞાતા ને દ્રષ્ટા થશે;
પુદ્ગલ મિશ્રણ અસાર સંસારે,
જ્ઞાની તન્મય શુદ્ધ આત્મમાં વસે;
જ્ઞાનાવતારને ક્યાંય નહીં ડાધ,
પોતે ગાઈને ગવડાવ્યો વીતરાગ.
વિચારે કાળ ખુદ વર્ષો દસ લાખ,
દાદાને નીરખી હૈયે આવે સહજ રાગ. -વાણી....

(૧૮૨)

વારસ અહો દાદાના, અક્મ ઝંડો ફરકાવજો,
જે પરમ સુખ પાય્યા તમે, તે જગતને પમાડજો.

ગુપ્ત ગુપ્ત કહીને, ક્યાં સુધી રહેશો બેસી ?
જગત આખું ગારવતામાં, રે પ્રભુ ! રહ્યું છે ફસી.

રાગ-દ્રેષ તણા સર્કારમાંથી, વિશ્વને ઉગારજો,
દાદાની અમૃતવાણી ઝરણાં, ખૂણે ખૂણે પુગાડજો.

ભાવના વિશ્વકલ્યાણ કેરી, બસ ક્યાં સુધી ભાવશો ?
કલ્યાણ ક્યારે જગતનું, તમ શૂરવીર કરાવશો ?

અજ્ઞાન તણા અંધકારમાં, સર્વ જીવો અટવાય છે,
પર ને પરાધીનતા તણા, નિભાડામાં બફાય છે.

દ્વાપર, તેતા ને સત્યુગમાં ય, આશાદીઠ એવો સત્તુ પુરુષ,
બડકે બળતા જગતને, ક્યારે હવે હેખાડશો ?

(૧૮૩)

વારસ અહો દાદાના, કારુણ્યતા રેલાવજો,
કરુણાસાગરના અમી, જગતને છંટકારજો.

વારસ અહો

અહંકાર અહંકાર કરી, ક્યાં સુધી રહેશો બેસી ?
કારુણ્યમૂર્તિ બની, જગત દાવાનળ ઠારજો.

વારસ અહો

ખૂણો ખૂણોનો અહંકાર, કલ્યાણ ભાવમાં વાળજો,
શુદ્ધ એક અહંકાર, ગોત્ર તીર્થકર બાંધજો.

વારસ અહો

એક ધ્યેય, એક ભાવ, સહાય દેવ ને દેવીઓ,
દાદા કર કમળ શિરે, અમી સીમંધર સ્વામી જો.

વારસ અહો

જ્યાં કલ્યાણ એક ભાવ, બંધાયું કારણ ગોત્ર જ,
કાર્ય-કારણ ફેર શો ? જ્યાં પરમાનંદ છોળ જો.

વારસ અહો

સ્વ-સ્વભાવમાં સ્થિર થઈ, અભેદતા બ્રહ્માંડ જો,
એક સ્વભાવી - એક પુદ્ગલ, દીઠા કેવળજ્ઞાન જો.

વારસ અહો

દાદાઈ જ્ઞાન પામ્યા તમે, જગતને પમાડજો,
દાદા દીવડો જગતમાં, દીપમાળ પ્રગટાવજો.

વારસ અહો

વારસ અમે દાદાના, કારુણ્યતા રેલાવીશું...
કરુણાસાગરના અમી, જગતને છંટકારીશું...

વારસ અહો

(૧૮૪)

વિશ્વમાં સુખી થવાનો એકમાત્ર સાર,
બ્રહ્મયર્થ ખોલે આંતરિક સુખદ્વાર.

એકમેવ અદ્વિતિય નિરાલંબ ધાર,
નિર્વિકાર દશા એ જ વીતરાગમાલ.

પંચ મહાવરતનો મુખ્ય જે આધાર,
શીલવંત પ્રભાવકને સ્વાનંદ અપાર. - વિશ્વમાં....

આનંદ-પરમાનંદ વચ્ચેનો જે તાર,
ઉર્ધ્વમાન વીર્ય પચતાં ઓજસ ઉભાર.
શાંત-શીતળ સ્થિરતા શીલે સર્વોદ્બાર,
અવ્યાબાધ આત્માનંદ ઠારે આરપાર. - વિશ્વમાં....

જેણે શોધી લીધો વિશ્વે પુદ્ગલસાર,
નિરપેક્ષ આયએ જ પૂર્ણ ઓ વહેવાર.
'જ્ઞાની' પાસે સર્વ જગત રોગનો ઉપચાર,
નિશ્ચયાત્મ ભાન સાથે માર્ગો બેડા પાર. - વિશ્વમાં....

(૧૮૫)

વીતરાગ પ્રતિનિધિ શાસનદેવી,
વીતરાગ પ્રતિનિધિ કલ્યાણમૂર્તિ,
વીતરાગ પ્રતિનિધિ અનુપમ મૂર્તિ,
વીતરાગ માર્ગના મારા જ્ઞાની.

આધ્યા શક્તિ આ સહજ સ્થિતિ,
વાત્સલ્ય મૂર્તિ રૂદ્ધિયે વસી;
અક્મ વિજ્ઞાનીનું ધીટ આશ્ર્ય,
મૂર્તિમાં પ્રગટ ખદ્દ અશ્ર્ય. -વીતરાગ ...

નિરંતર અ-કર્તા થઈને ફરતા,
નિરંજની સત્ત શ્રેય ફેલાવતા;
નિર્ઝામી શ્રેય પ્રેમ મૂર્તિ,
નિર્ઝાથ માર્ગના મારા જ્ઞાની. -વીતરાગ ...

મન-વચ-કાયાથી પલ પલ સેવા,
'દાદાનું જે છે એ મારું જ હોજો';

અસીમ કૃપાળુ પ્રજ્ઞા સંકેતક,
પ્રત્યક્ષાનુભવ યથાર્થ લીકિજ.
-વીતરાગ ...

કેવળી કલ્યાણક સંકેતો ને,
વર્તમાન અરિહંત વેર વેર સ્થાપક;
અલખ નિરંજન અરિહંત શરાણે,
અવિરત કૃપાની લીક જો ચાલી.
-વીતરાગ ...

જ્ઞાની જ આત્મા જ્ઞાન જ આત્મા,
જ્ઞાનીની આજ્ઞા સ્વયં શ્રેયાત્મા;
જેને જગ માનશે તેનું જ ચાલશે,
લઘુતમ ભાવે જે મુક્તિ અપાવશે.
-વીતરાગ ...

કલ્યાણી ભાવાર્થ કલ્યાણી નિમિત્ત,
કલ્યાણી દેશના અક્રમ કલ્યાણી;
ખટ્ટ ઐશ્વર્ય પ્રત્યક્ષ નિહાળું,
સાણંગ વંદું પ્રત્યક્ષ જ્ઞાનીને.
-વીતરાગ ...

શુદ્ધ જ ચિત્તથી મુનિપણાનું,
શીશ જ ઝૂકતું આ જ્ઞાની સુચરણે;
હે વિશ્વવંધ એવા પ્રગટ શુદ્ધાત્મા,
મારા જ જ્ઞાની સૌના કલ્યાણી.
-વીતરાગ ...

(૧૮૬)

વીતરાગ મારાં વીતરાગ સૌના.
વર્તમાને કલ્યાણી ... અરિહંતા ...
- વીતરાગ મારાં...

આંખોનું આ દર્શન ... પરાધીન છે ...
અંતર ચક્ષુ ઉપયોગ ... સ્વાધીન છે ...
સ્વ પર ને જોનારાં ...સ્વ ... સ્વમાં રહેનારા...
-વીતરાગ મારાં...

નિજદોષ જોવાથી ... મુક્તિને પામું ...
 પરદોષ જોવાથી ... સંસાર બાંધું ...
 સૌ દોષોના ઓ જ્ઞાતા ... જોવાથી જ મોક્ષદાતા... -વીતરાગ મારાં...
 ગુંચો પડતાં જાણવું ... રિલેટિવ જ છે ...
 ખરેખર શુદ્ધાત્મા ... રિયલ જ છે ...
 દિવ્યદાસ્તિ ઉપયોગે ... પ્રત્યક્ષ જ્ઞાનીના સંયોગે ... -વીતરાગ મારાં...
 ખાલો તૂટતાં જાણવું ... વ્યવસ્થિત જ છે ...
 અંદર-બહારના જૈયો ... રિઝલ્ટ જ છે ...
 સૌ સંયોગો વિયોગી ... અભોગી અસંયોગી ... -વીતરાગ મારાં...
 નવું કંઈક આવતા ... ફાઈલ જ જો ...
 દિવ્ય દાદા દર્શન કરી ... વ્યવસ્થિત જો ...
 સમભાવે નિકાલ કરી ... બાવાને નવડાવી ... -વીતરાગ મારાં...
 અસંગ સત્ત્રસંગ ગ્રાપ્તિનો ... અમૂલ્ય અવસર ...
 સ્વ ક્ષેત્ર ... મહાવિદેહ ... એક જ ખેતર ...
 આજ્ઞા પરિણામે ... સીમંધરી હુદિયાને ... -વીતરાગ મારાં...
 જ્ય જ્યકારા કરતાં ... માથા પર મૂક્યા...
 નિહિથાસન કરતાં ... હુદિયામાં વસ્યા...
 આંખની પાંપણોથી માંડી ... રોમે રોમે રે વસ્તા... -વીતરાગ મારાં...
 કેવળ એક આપનું દર્શન છે બાકી ...
 મહીંલી મહાજ્યોતમાં પ્રગટો રે સ્વામી ...
 છેલ્લી ભક્તિના આધાર...પહેલી મુક્તિના પ્રતિક ... -વીતરાગ મારાં...

(૧૮૭)

શુદ્ધાત્મા જોઈને, શુદ્ધાત્મા થવાની દાદા શક્તિ આપોને !
 આંખોનો સદૃઉપયોગ, કરી શકું એવી દાદા દાસ્તિ આપોને !

અનંત જન્મારા ખોયા ચામડાની આંખથી,
 ચોંટી નજર ત્યાં ઉંચકી રાગી-દ્રેખી પાલખી.

નજરુંના ઉતરે ઝેર, પ્રતિકમવાની ભક્તિ આપોને !
ચક્ષુમાં નીતરે અમી, કારુણ્યવાણી ભર્તી આપોને !

અવસ્થા દાખિલાણી કરામતું પુદ્ગલની,
દિવ્યચક્ષુ પ્રકાશક તત્ત્વદાખિ સ્વરમણી.

આત્મનૈને જોઈને, મૂઢાત્માને ધારવાની સિદ્ધિ આપોને !
દિવ્યચક્ષુથી જોયું નથી, સ્વ-પર ને હિતકર શુદ્ધિ આપોને !

પરપોટા વ્યવહારે આયુવાળા કર્મધીન,
દોડાવે વ્યવસ્થિત જ મીકેનિક્ઝમ મર્ગધીન.

સંયોગો વિયોગી તેવી, સઘળી દેહાધ્યાસી વૃત્તિ બાળોને !
પંચાંજ્ઞા પંચામૃત સરસ, પાચક પૌરુષાર્થી પુષ્ટિ આપોને !

ચીકણી કે મોળી બધી ફાઈલું છે નિકાલી જ,
દેખીતાં જોયો-દશ્યો પુર્ગલી ને પરાધીન.

સર્વત્ર શુદ્ધાત્મા, અભડક અભેદી બુદ્ધિ આપોને !
જોઈને, જાણીને, દેહ સાથે વીતરાગી મુક્તિ આપોને !

(૧૮૮)

સત્તુ પુરુષની ચરણરજનું મહાતમ નવનીત જો,
સ્વયંસિદ્ધ જ્ઞાનીકૃપા કરુણા વરસાવજો.

જગત કલ્યાણનું નિમિત બનાવજો,
સીમંધર સ્વામી અમને આશિષ આપજો.

આવશક્તિ ! સિદ્ધમંદિર મા પ્રકાશજો,
'વ્યવસ્થિત' મંડાણ ધર્મે સંયોગ પુરાવજો.

શબ્દ-નાદ બ્રહ્મ 'મૂળ' વીતરાગ શાણગારજો,
સૂક્ષ્મતમ હે સરસ્વતી વીણા વગાડજો.

દેવતાઓ હર્ષનાદે અવકાશ ગુંજાવજો,
સ્વ-ધર્મી શાસન દેવી-દેવતા ઉત્ત્વાસજો.

નિર્મમત હે લક્ષ્મીકૃપા ‘વ્યવહાર સુધારજો,
 જગત ઉદ્ય મોક્ષધામ સામા પધારજો.
 વરુણદેવ શુદ્ધ-શીતળ પંખા લહેરાવજો,
 મેઘ દેવ દૈવી જળ ભારત છંટકારજો.
 અન્નપૂર્ણા અવનીમાં રસકસ ઊભારજો,
 ‘સ્વયં પાક જ્ઞાની’ ચૌદલોકી ઉજાશ હો.
 ધરતી-ગગન સૂર્ય-ચંદ્ર, ‘સંગમ’ એકતાર જો,
 સર્વ ધર્મ ઐક્યેશ્વર નિર્બેદ ઊંકાર જો.
 ભડકણી કાલિકા મા બહુચરા સંગાથ દ્યો,
 જ્ઞાન અવતાર સંગમેશ્વર ભગવાન જો.
 સત્ત્વસંગ અભિલાષીની કેવળ એક આશ જો,
 નિદિધ્યાસ શાસોષ્ટ્યવાસે દાદા ભગવાન જો.
 નિર્વિકલ્પ સમાપ્તિ જ્ય સચ્ચિદાનંદ જો,
 ભાવભજન મોક્ષ, રમણ નિત્યે અવગાહજો.
 માત્ર સમય સ્વરૂપ દીપક પરગટ દિવાળી જો
 સહેજે સમરણ રહે નિત સાલ મુખારક જો.

(૧૮૯)

સત્તસંગ મારો નિત્ય વધે માંગું છું હવે.
 શક્તિ તમારી ઓ વિજ્ઞાની આપજો મને.હા આપજો મને
 અનુભવ લક્ષ પ્રતીતિ.... સ્વ સ્થિતિની વધે,
 બસ આપ જેવું જુદાપણું મારું એ રહે.
 પૂર્ણ સ્વરૂપે આપ છો હાજર અહીં હવે, (૨)
 લ્યો કોટિ કોટિ વંદન અમારા સૌના રે.(૨) સત્તસંગ....
 નિત્ય પૂનમ દર્શન.... કેવળ આપનું માનું,
 મહીલાઓ મારા દાદા.... ચરણોમાં હું રહું.
 વિશુદ્ધ પ્રેમ તારો.... છલકાય છે હવે, (૨)
 સંસારી સૌ ફાઈલો.... ઉપકારી જોઉં હવે.(૨) સત્તસંગ....

પાડોશી શિષ્યને આદર્શ બનાવજો,
બ્યવહાર તેનો શુદ્ધ અચૂક રાખજો.

આજ્ઞાપાલનથી સ્વાનંદમાં રહે, (૨)

દર્શન શુદ્ધત્વનું.... અનુભવમાં વહે. (૨) સત્સંગ....

જાગ્યાં પછીની પળો.... દર્શનમાં વહે,
દાદાવાણી જ માત્ર અંતરમાં રમે.

અહો અહો હે જ્ઞાની ! તારો પરિવાર તો, (૨)

ચોથા આરાના કેતે ઉભરાઈ રહ્યો. (૨) સત્સંગ....

(૧૯૦)

સત્સંગ વિના ખૂટતાં નથી દિવસ રાતડી,
બેહાલ થઈ ગઈ છે દાદા દશા રાંકડી.

શાબ્દિક અભિવ્યક્તિ બધી પુદ્ગાલી સાકાર,
અમને તો ખપે શુદ્ધ આત્માનંદ નિરાકાર.
સહેવાતી નથી છૂપી વિરહાજિન આપની,
કેવળ પ્રભુ સમક્ષ ખૂલે ગુપ્ત વાતડી....

પ્રત્યેકા કર્મ પુષ્પ ખીલી હોજો ભક્તિમય,
છેલ્લી દશા સંપ્રાયે અમે હઈશું દાદામય.
પરમાત્મ સ્થોત જરતી વહો ઐશ્વરી વાણી,
નિવેણી સંગમી હો કર્મ ભક્તિ જ્ઞાનકી....

પંચેન્દ્રિયોની સર્વ કિયે હો પવિત્રતા,
જ્યાં હાજરી ત્યાં લહાણ હોજો મોક્ષસંપદા,
નિર્જામ યોગ વ્યક્તા હોજો પૂર્ણ સમાધિ,
નિઅંગ કિયે પ્રદક્ષિણા હો પવિત્રયી....

સંપૂર્ણ ખીલો હૃદય ભાવ કમળ સર્મર્પણ,
અભ્યર્થના સંસિદ્ધ લત્ય આત્મસ્થ દર્પણ,
પ્રત્યેક સમય સંસિદ્ધમ્બુ સામગ્રી પૂજનની,
નવનીત મરે તો યે અમર થાય સ્વભજની....

(૧૯૧)

સત્સંગીડા ઓ સત્સંગીડા,
સત્સંગીડા જો જે પાંચ આજ્ઞા ભૂલાય ના,
આજ્ઞાપાલન વિના દાદાનાં થવાય ના.

જ્ઞાનીની આજ્ઞા છે, જ્ઞાનીનું તું માન,
આજ્ઞા પાલનથી ઉઘડશે વિજ્ઞાન,
આજ્ઞા પાલન વિના રાજ્યો પમાય ના

નિશ્ચયથી તું છે શુદ્ધાત્મા માન,
જોઈ લે સહૃદમાં છે શુદ્ધ ભગવાન,
શુક્લ ધ્યાનમાં તે વિષ રહેવાય ના ...

શુદ્ધાત્મા થઈ જો શુદ્ધાત્મા જોવાય,
પુણીયાનું સામાયિક સહેજે બંધાય,
પરમ વિનય વિના પ્રભુને પમાય ના

ફાઈલોનો કર તું સમભાવે નિકાલ,
બન્યું થયું તે વ્યવસ્થિત પ્રમાણ,
કુદરતની કોઈમાં કદી અન્યાય ના

જ્યકાર-કિર્તન નિત્યે ગવાય,
ચરણ વિધિએ સ્વપદ સીજાય,
દાદા કૃપા વિના આજ્ઞામાં રહેવાય ના

આજ્ઞાનું ભાથું તું રાખી લે સાથ,
જાણી લે ભાઈ, દાદા ચૌદ લોક નાથ,
શુદ્ધાત્મા પદ તો સહેજે પમાય ના

દસ લાખ વર્ષે ખુલે અકમ વિજ્ઞાન,
તીર્થીકર હુદિયાનું ગોપિત જ્ઞાન,
દાદા વિષ અન્ય પાસે ક્યારેય પમાય ના
.....

(૧૯૨)

સર્વસ્વ અમારું અર્પણ છે, ભગવાન તમારા શરણોમાં, સુચરણોમાં;
આધ્યાત્મિક આનંદ પરમાનંદ, આ પરમહંસના સત્તસંગમાં, સુચરણોમાં....

મન, વચન, કાયા, છાયા, માયાના ભાવ, નો, દ્રવ્ય કરમ;
સ્વીકારો બ્રાંતિ બાળકની, અનન્ય શરણ ધો ભવરણમાં....

શાનામૃતનાં મોતી ચૂંગે, હંસા માન સરોવરમાં;
સત્યમૂર્ખ શિવમૂર્ખ ને સુંદરમની, આ ‘દિવ્યચક્ષુ’ની જ્યોતિમાં....

સૂરજનું કેવું તર્પણ છે ? ચંદાના શીતળ કિરણોમાં;
‘સમભાવે નિકાલ કરો, ઘટમાળ ઊઠે જે અંતરમાં....

રાત, દિવસ, સંધ્યા, ઉષા, કેવા અદૂભુત છે નિયમમાં;
ભરતી-ઓટ મન-સાગરની, ‘નિશ્ચિત’ ને ‘વ્યવસ્થિત’માં....

જીવન ભલે એક દર્શન હો, પણ ‘આતમૂ’ શાશ્વત દર્પણ છે;
‘વ્યવહાર’ ભલે હો કોટિ સંગ, પણ ‘નિશ્ચિય’ કેવળ ભગવન્માં....

‘મૂઢ આત્મા’નો ઉદ્ધાર કરી, જે ‘શુદ્ધાત્મા’ને જગાડે છે;
અપૂર્વ અગોચર ને ઉલ્લસિત, જળહળ જ્યોતિ તન-મનમાં....

‘અક્રમ’ની અણાઈઠ કેડીથી, જે મોકષદ્વાર ઊઘાડે છે;
પરમાત્મ સ્વરૂપ, હે પ્રગટ પુરુષ ! ‘આપ’ જ છો મારા ‘શુદ્ધાત્મા’....

(૧૯૩)

સીમંધર પ્રભુ આવો રે, (૨) સત્તસંગ શિબિરમાં.

દાદા ભગવાન આવો રે, (૨) સત્તસંગ શિબિરમાં.

ગામડે ગામથી મહાત્માઓ આવ્યા, આપની સાથમાં રંગે રંગાયા,
અંબરથી ઊતરીને આવો રે. (૨) સત્તસંગ....

સંસારસુખ હવે વધુ ન ભાવે, ભરત ક્ષેત્રમાં વધુ ન ફાવે,
આપની સાથમાં લઈ જાવો રે. આવો રે....

ગાંડાને ઘેલા અમે બાળ તમારા, ઉરમાં લાવશો ના દોષો અમારા,
એકવાર આપજો લ્હાવો રે.... આવો રે....

મહાવિદેહની છે આશા અમારી, કદી ચૂકીશું નહીં આજ્ઞા તમારી,
અકમ જલકનો દાવો રે... આવો રે...

(૧૯૪)

સીમંધર સ્વામી અમને આશિષ આપજો.
જગત કલ્યાણનું નિમિત બનાવજો.
દાદા ભગવાનની આજ્ઞામાં રાખજો.
મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં અમને બોલાવજો.
કૃપા કરીને પ્રભુ મોક્ષે જ સ્થાપજો.
પ્રત્યક્ષ દેહે આપ દર્શન આપજો.
ભવ્ય અવતાર પ્રભુ અનુભવે લાવજો.
ભરત ક્ષેત્રથી ઋષામુક્ત બનાવજો.
હિસાબી જીવો કેરા બંધન છોડાવજો.
સ્વયંવર, મોક્ષ વરમાળા પહેરાવજો.
અકમિક જ્ઞાન પ્રભુ જગતે દીપાવજો.

(૧૯૫)

સીમંધર સ્વામી અમને દર્શન આપજો,
નયાં વસી નિત શમણ પધારજો. સીમંધર....

કેસર ચંદન ઘોળી સ્નાન કરાવું,
કુમકુમ અક્ષત ભાલ તીલક લગાવું,
ભાવકૂલ પુષ્પોના હારલા પહેરાવું,
ઉરના આસમ પર પ્રભુ પધારજો. સીમંધર...

સોને મઠ્યા મોર મુકુટ સજાઉં,
રતે જડયા કાન-હુંડળ પહેરાવું,
લાખ લાખ દીવડાની આરતી ઉતારું,
દાદાની સાક્ષીએ વંદન સ્વીકારજો. સીમંધર...

નવે અંગોની નિત પૂજા કરીને,
મન-વચ-કાયા ચરણે ધરીને,
સર્વસ્વ સ્વામી ચરણે વહોરાવું,
શુદ્ધ સ્વરૂપે આયખું ઉજાળો.

સીમંધર...

દાદાની આજ્ઞા છે લક્ષ અમારું,
કેવળ મોક્ષનું જ કીધું નિયાણું,
ઝંખું છું સ્વામી હવે શરણું તમારું,
કૃપા કરી મહાવિદેહ સ્થાપજો.

સીમંધર...

દસ લાખ વર્ષે અક્રમ ખૂલ્યું,
દાદાની કરુણાએ સ્વરૂપ લાયું,
જ્ઞાનીના સીકા સહ વિદેહ આવીશું,
સમોવસરણમાં સીટ રિઝર્વ રાખજો.

સીમંધર...

(૧૯૬)

સીમંધર સ્વામી પધારો, આપની ચેતના ઉતારો.

મોક્ષદાતા, તારણાહારા (૨) સીમંધર સ્વામી પધારો...

‘દાદા’ સાક્ષીએ સ્વીકારો, વંદન હદ્યના હજારો !

હદ્યો ચોખ્ખાં કર્યા, ભાવો શુદ્ધ કર્યા, અશુ વરસાવીયાં !

માનવ મોક્ષે વધ્યા, આતમ દીવા પ્રગટ્યાં !

હદ્યો ખાલી કરી, આપની વાટ જોઈ !

આનંદવિભોર કરાવો, વહેલા આવીને તમે, વહેલા...

પહેલી પૂજા અમ સહુની તમને જ હો, સહુની...

અડાલજ ક્ષેત્રે પધારી, કાયમ આપ રહો. કાયમ... (૪)

અડાલજ ક્ષેત્રે પધારી, સહુ પર કૃપા ઉતારો, સહુ પર...

આપની આંખનો નજારો, ભવઅંતનો કિનારો ! સીમંધર....

મુક્તિ દેતા, સ્વમાં રહેતા (૨) સીમંધર...

અડાલજ ક્ષેત્રે મહાવિદેહ સ્થાપજો પ્રભુ, ભક્તિમાં રાખજો પ્રભુ.

સીમંધર સીટીથી મહાવિદેહ બેંચજો પ્રભુ.

હવે અન્ય ઈચ્છા નથી, મોક્ષની લગની લાગી.

સીમંધર સ્વામી, ચરણોમાં લેજો પ્રભુ, ચરણોમાં...

મોક્ષના ઠેકેદાર, અંત સમયે હાજર રહો, અંત સમયે...

હવે તો છું હું તમારો, કેવળ સ્વરૂપ પમાડો. કેવળ... (૪)

હવે તો છું હું તમારો, મોક્ષમાં એન્ટ્રી દેજો, મોક્ષમાં...

રાત-દિન ભક્તિ કરું, અનુસંધાનમાં રહું. સીમંધર...

તમે મારા, દિલના ઘારા (૨) સીમંધર...

આખા બ્રહ્માંડના છો સ્વામી પ્રભુ, તારણહાર પ્રભુ !

દસ્તિ માત્રથી મોક્ષના દાની પ્રભુ !

એક દસ્તિ અહીં, આજ કરી દયો પ્રભુ !

સહૃદા દિલના દુલારા, છો આપ પ્રભુ, છો આપ...

મોક્ષની બાંહેધરી, તમ ભક્તિથી થાય, તમ ભક્તિથી....

આજ દર્શન આપી, ત્વમ શરણે લેજો. ત્વમ શરણે.... (૪)

આજ દર્શન આપી, વિરહો અમારો ઢારો, વિરહો...

હવે છે આલંબ તમારો, સંસાર ચક્થી તારો !

સીમંધર સ્વામી પદારો, દર્શન દઈને ઉગારો !

હે વીતરાગી, કેવળજ્ઞાની ! (૨) સીમંધર સ્વામી પદારો...

અનંતકાળથી અમે સહુ ભટક્યા પ્રભુ, ખૂબ રખડ્યા, પ્રભુ !

કણિકાળમાં ચઢતાં જ લપસ્યા પ્રભુ !

દાદાએ દસ્તિ ખોલી, પલમાં તાર્યા પ્રભુ !

અમને મળ્યું જે કંઈ, સહૃને મળજો પ્રભુ, સહૃને...

અનંત સુખના સાગર, બુંદ એક આપજો પ્રભુ, બુંદ એક...

ભરતક્ષેત્રે પદારી, સહૃના કલ્યાણ કરો. સહૃના.... (૪)

ભરતક્ષેત્રે પદારી, કળજુગી જીવોને તારો, કળજુગી...

જ્યાં છે તમારો સહારો, મોક્ષનો વારો છે અમારો ! સીમંધર સ્વામી પદારો...

વર્તમાને, તીર્થકર છો (૨)

દાદા સાક્ષીએ સ્વીકારો, વંદન હદ્યના હજારો !
સીમંધર સ્વામી પધારો, આપની ચેતના ઉતારો ! (૪)

(૧૯૭)

સીમંધર સ્વામી પ્રભુ ... પલ પલ તમને નમું.
સૌના વીતરાગ પ્રભુ ... જ્ઞાનીની ભક્તિ પામું.

જ્ઞાની જોડાવે આપનો સંગ ... (૨)

આજ્ઞા ધરમનો અનેરો રંગ,
સૌને દર્શન દેજો... કરુણાના સાગર અહો ! - સીમંધર...

ભરત ક્ષેત્રે બહુ એ રજણીયો ... (૨)

દુષ્મન કળિકાળે બહુ એ સત્તાવ્યો,
વિરહાજી ઠરે છે નાથ... અપૂર્વ જ્ઞાનીની આણ... - સીમંધર...

પ્રત્યક્ષ બોધ વિના ઉપજે ના પરિણામ ... (૨)

તેથી ભરજો શક્તિઓ પ્રત્યેક પ્રત્યક્ષમાં
ધ્યેયના ધ્યાતા અહો !... સજીવન મૂર્તિ અહો !... - સીમંધર...

અગુરુ-અલઘુ ત્વમ કૃપાથી ... (૨)

સમભાવે નિકાલ જ્ઞાની કૃપાથી,
પલ પલ આજ્ઞામાં રહું... મૂળ મોક્ષદાની અહો !... - સીમંધર...

પ્રજ્ઞાવંતી અલૌકિક પ્રયાણ ... (૨)

સમભાવી મુક્તિનું અક્ષર લક્ષણ,
વીરાગી ધર્મ અહો !... ધર્મ પ્રતિક અહો !... - સીમંધર...

સાષ્ટાંગ દંડવત્ત પ્રાણામ કરતાં ... (૨)

અણુ પરમાણુ ચરણે ધરતાં,
ભાવ વિજ્ઞાન અહો !... શુદ્ધ ચિદ્બુપ અહો !... - સીમંધર...

તારું જ સ્વરૂપ મુજમાં મેં દીંહું,

શ્રેય સિદ્ધ મહાપદ ઊભું કીધું,
અનન્ય શરણું અહો !.... આજ્ઞા ધર્મ અહો !... - સીમંધર...

(૧૯૮)

સીમંધર સ્વામી બેઠા આસને, ચાલો ને જોવા.

મહાવિદેહ ક્ષેત્રે પ્રગટ્યા, ચાલો ને જોવા.

વીતરાગી વાણી પ્રગટે મુખથી, ચાલો ને જોવા.

સમોવસરણ ભરાયું આજ રે, ચાલો ને જોવા.

માથે મુગટ કાને કુંડલ, ચાલો ને જોવા.

પાંચસો ધનુષ દેહ પ્રમાણ છે, ચાલો ને જોવા.

દાદા બીરાજ્યા સૌની મોખરે, ચાલો ને જોવા.

સાથે છે મહાત્માઓ નો સંઘ રે, ચાલો ને જોવા.

સાથે છે જ્ય સચ્ચિદાનંદ સંઘ રે, ચાલો ને જોવા.

દેવી પદમાવતી મા આવિયા, ચાલો ને જોવા.

પાંચાગુલી યક્ષિણી દેવી વિચરે, ચાલો ને જોવા.

ચાંદ્રાયાણ યક્ષ દેવ છે ઉમંગમાં, ચાલો ને જોવા.

સેવા પૂજામાં કોટિ દેવતા, ચાલો ને જોવા.

ગાંધર્વો વેરે રંગ ફૂલડાં, ચાલો ને જોવા.

દસ લાખ કેવળ જ્ઞાની મહારાજા, ચાલો ને જોવા.

બસો કરોડ સાધુ સાધ્વી, ચાલો ને જોવા.

નવસો કરોડ શ્રાવક શ્રાવિકા, ચાલો ને જોવા.

ચોર્યાસી ગણધર દિસે સાથમાં, ચાલો ને જોવા.

સૂર્ય સમાન જળકે તેજ રે, ચાલો ને જોવા.

ચંદ્ર સમાન છે શીતળતા, ચાલો ને જોવા.

વીતરાગ વાણી પ્રગટે મુખથી, ચાલો ને જોવા.

અક્રમ જલકની આપે મહેંક રે, ચાલો ને જોવા.

(૧૯૯)

સીમંધર સ્વામીનાં પ્રત્યક્ષ દર્શન થાજો અમને.
 મહાવિદેહ કેત્રે, મનુષ્ય દેહ જ હોજો અમને.
 પખાળીશું ચરણ, પવિત્ર નીરથી નિત્ય પ્રભુનાં.
 મારા રૂંવેરુંવા લાગી જશે સેવામાં પ્રભુનાં.
 હરખશે હૈયું ત્યાં, કરતાં દરશન એ નયનાં.
 દળી જાશે મસ્તક ત્યાં ઉમંગે અનન્ય શરણનાં.
 વહી જશે અશ્રુ ત્યાં કરતાં દરશન એ પ્રભુનાં.
 ભરી જશે હૃદય ત્યાં, વિરહો વિરમશે પ્રભુનાં.
 પ્રભુ પ્રેમે જીલશે ત્યાં, ચરણમાં હૈયું જુકવતાં.
 પ્રદેશો ખુલશે આત્માનાં, કેવળ દર્શન થાશે પ્રભુનાં.
 સુણી કણ્ઠો ઠરશે ત્યાં, શ્રીમુખે ઝરતી એ દેશના.
 રંગાશે મુજ હૃદય ત્યાં, સમોવસરણનાં સ્પંદનમાં.
 કેવળ જ્ઞાન પ્રગટશે જ્યાં, હટતાં અંતિમ આવરણ ત્યાં.

(૨૦૦)

સ્વયં રમણ સમદરના કોયડાના ખેલ જો,
 કોયડામાં ડૂબેલાંને મોઢે દિવેલ જો.
 ‘અતિશય સરળ મોક્ષ, કળિયુગે’ લખેલ જો,
 શાસ્ત્ર લખે વાણી ‘જ્ઞાની’ મળવાથી ઉકેલ જો.
 ઋષભદેવે ભરતને ‘આ’ અક્મ દીધેલ જો,
 અડકે નહીં રાજપાટ આરસા-મહેલ જો.
 મોક્ષમાર્ગ જતાં સુધી શીતળ વાયુ મહેલ જો,
 અ-ક્રમિક સિદ્ધ દાદા લિફ્ટ સ્વયંમેવ જો.
 મૂર્તિમાન મોક્ષસ્વરૂપ સત્પુરુષ નિર્પ્રક્ષ જો,
 આ અમારું હૃદય છે, ‘તે’ પ્રત્યક્ષ ઊભેલ જો.

‘પુષ્ય હોય કાચું તેને ‘જ્ઞાની’ ઓળખાય નહીં,
જ્યોતિ સ્વરૂપ મળે, છતાં વાટ સંકોરાય નહીં.’

હીન-સત્ત્વી મનુષ્યોને ‘દાદા’ ઓળખાય નહીં,
જ્યોતિ સ્વરૂપ મળે છતાં વાટ સંકોરાય નહીં.

અભિનિવેષી મતાંધોની ચોપડી ચવાઈ ગઈ,
અજ્ઞાને જો માથાંઝોડ તાજાર્થી ભવાઈ થઈ.

વીતરાગ મળ્યા છતાં આડાઈ દંડાઈ નહીં,
છબિયુંને કંડારી મૂર્તિ અટકણે રૂંધાય અહીં.

જાતે અમે આવ્યા છીએ પૂર્વ ‘આ’ વદેલ જો,
કાઢી લેજો કામ, હું છું મૂળ મોક્ષ પેલ જો.

સત્તુ પુરુષનો બેટો થવો અતિશે દુર્લભ જો,
બેટો થયે ઓળખાણ પડવી મુશ્કેલ જો.

ઓળખાણ પડ્યે કામ કાઢી લેવું સહેલ જો,
કામ કાઢી સાંધો મળ્યે કાયમી ઉકેલ જો.

(૨૦૧)

સ્વામી સીમંધર હે ભગવાન અમારા,
અમે તો તમારા, તમે તારણહારા....

દર્શન કરું દાદા, સાક્ષીએ તમારા,
અમે તો તમારા, તમે તારણહારા... -સ્વામી સીમંધર...

તમે કેવળ મોક્ષના દાતા તમે છો,
શાતા-અશાતાના જ્ઞાતા તમે છો,
તમે દિલમંદિરના દેવ અમારા.... -સ્વામી સીમંધર...

તમે જ્ઞાનદિષ્ટમાં નૂર સ્વરૂપ છો,
સમ્યક્ વાણીના સૂર સ્વરૂપ છો,
તમે સ્વ-સ્વરૂપે શુદ્ધાત્મા અમારા... -સ્વામી સીમંધર...

મહાવિદેહ ક્ષેત્રે તો અમે આવનારા,
આપની પાડેશમાં તો જનમ લેનારા,
દર્શન પામી અમે મોક્ષે જનારા....

-સ્વામી સીમંધર...

શાસનદેવો હે સીમંધર સ્વામીના,
વંદન સ્વીકારજો આ દાદા મહાત્માઓનાં,
મોક્ષે જવાના હવે વારા અમારા....

-સ્વામી સીમંધર...

સ્વામી સીમંધર કહે, દાદા મહાત્માઓ ઘારા,
હું તો વાટ જોઉં છું ક્યારે આવનારા....

(૨૦૨)

સ્વામી સીમંધરના શરણો હું આવ્યો,
મુક્તિના પદને પાખ્યો.

જો જો મારા સ્વામી સીમંધરનો નજારો નજારો, સીમંધરના....

ગંગા-જમનાની જળજારી ભરાવીશું,
કેસર-ચંદનના કટોરા મંગાવીશું,
જો જો, ફૂલડાનો હાર રહી જાય ના....

કાનોમાં કુંડલ સોનાનાં પહેરાવીશું,
રેશમનાં ફૂમતા બાજુબંધે બંધાવીશું,
જો જો, હીરલે મહેલ મુગાટ ભૂલાય ના....

આઈ અને માયની દિવાલો ચણાઈ ગઈ,
વીતરાગ સ્યાદ્વાદ વાળી પરખાઈ ગઈ,
જો જો, દાદાની પાંચ આજ્ઞા ભૂલાય ના....

અહીંયાંને અહીંયાં મોક્ષ વર્તાય છે,
દાદાની જ્ઞાનવિધિનો પ્રતાપ છે,
જો જો, જ્ઞાનવિધિ જીવનમાં રહી જાય ના....

શુદ્ધાત્મા થઈને શુદ્ધાત્મા જોવાય જાય,
અભેદ દસ્તિ ત્યારે જ વર્તાય જાય,
જો જો, પ્રેમ સ્વરૂપ થવાનું ભૂલાય ના....

બીજાનાં દોષો કદીયે જોવાય ના,
નિજદોષ દેખે કરમ બંધાય ના,
જો જો, જગ નિર્દ્દિષ જોવાનું ચૂકાય ના....

(૨૦૩)

સૌને લાગે મહારા છે ‘દાદા ભગવાન’,
અનું નામ મોટામાં મોટો ચમત્કાર.

કર્તાપણું છૂટેલી ‘તે’ સહજ પ્રકૃતિ,
જાદુગરી કરી દ્વ્યે નિઃશેષ અહંકાર.

સૌને લાગે...

‘વવહાર’ ‘બેઈજ’ પર નિશ્ચયે ઊભો,
નિર્મમત્વી મુક્ત પુરુષ લઘુ તે મોટો,
નથી જેનો વિશ્વઈતિહાસમાં જોટો,
નિરાવર્ણી આત્માનો દર્શનીય ‘ફોટો’.

સાઢી રીતે સીધી વાત છતાં ગૂઢ જ્ઞાન,
એક ફેર મળવાથી જ ઉલ્લાસે છે પ્રાણ.

સૌને લાગે...

હુર્જનોના ફુલહાર નીચા ઘસડી જાય,
સજજનોનો ઠયકો-ગુસ્સો ઊચે લઈ જાય,
દુનિયાથી ઊંઘી દસ્તિ ‘જ્ઞાની’ઓની હોય,
આત્મવૃત્તિ સન્મુખકા ભવિતવ્યા સ્હોય.

‘બૂટ’ માથે મુકાવે તો લાગે સન્માન,
અંગૂઠા પકડાવે તોયે નાસે અહંકાર.

સૌને લાગે...

‘હિયોનાઈજ’ કરતા નથી તોયે થ્યાં ખેંચાણ,
અસ્ત્રીપુરુષ બાળકોને જકડતું વિજ્ઞાન,
વર્તમાનકાળમાં આશ્રયકી અંધાણ,
યાદ કરતા હાજરાહજૂર ભગવાન.

ગાનારાને સહેજાસહેજ લાભે આત્મજ્ઞાન,
‘અસીમ જ્યકાર’માં છે, પ્રત્યક્ષાં પ્રમાણ.

સૌને લાગે...

ક્ષેત્ર પંદરેથી ભર્યા વિશ્રસા પરમાણ,
હવાથીયે પાતળા છે અરૂપી અ-માન,
ગુપ્ત તત્ત્વ પ્રગટકર્તા મુક્ત પુરુષ જાણ,
શૂન્ય પૂર્ણ અભિવ્યક્તે અભય મોક્ષદાન.

સિદ્ધ-મંદિરે વ્યક્ત અકર્તા-કિરતાર,
અજબ, ગજબ, કસબ, ઝડપ, અબજ નમસ્કાર. સૌને લાગે...

અભૂતપૂર્વ ‘ઓપરેશની’ હકીમ રામબાણ,
કોઈ કાળે ના ભુલાય સત્ત-વિજ્ઞાન,
લાખ જન્મે મળી જાય કોઈને કો’કવાર,
ભેદવિજ્ઞાની જીવંત સિદ્ધચક્કી સાર.

અમે દીઠા સહુના છે મૂળ ભગવાન.
મૂર્તિમંત ‘જ્ઞાની પુરુષ’ ગુરુ ચમત્કાર. સૌને લાગે...

મન-વચન-કાયાનો યોગનો ઉપયોગ,
ને જોઈ-જાણનારો શુદ્ધ આત્મયોગ,
પૂર્વના પ્રતિષ્ઠિતનો પ્રયોગી સંયોગ,
લાવે છે ઉકેલ છેલ્લો પૂર્ણ સ્વ-અયોગ.

શરીર અને આત્માને છૂટાં પાડનાર,
સર્વ ક્ષેત્રે અદ્વિતીય ખુલ્લો ચમત્કાર. સૌને લાગે...

(૨૦૪)

સંજોગાધીન છે આ માનવ-ભૂમરડો,
અકકડ અહેમે ‘હું’પદે ફરતો.
અહમૂ પોખાતાં રાજુ થઈ રયો,
અહમૂ દુભાતા નારાજ થઈ રયો. સંજોગાધીન...

પોતાનાં અહમૂને કે’ છે સ્વમાની,
બુદ્ધિ બીજાને જાણે અભિમાની.

વિપરીત બુદ્ધિ જો ચાલી મનમાની,
સ્વચ્છંદ-મતિએ જાતે વટલાણી.

સંજોગાધીન...

બીજાની ભૂલોને તુર્ત જ શોધે,
પોતાની ભૂલને કોઈ ના ગોતે.

પરાયાં માટે ને અજ્ઞાન ઓથે,
કૂવામાં પડશે મિથ્યાત્વ મમતે.

સંજોગાધીન...

દૈહિક રાગે ને ઉદ્ય ગર્વે,
માણે મન-રંજન બુદ્ધિના બળવે.

મન-વાણી મોજાં ઘૂઘવતાં તણિયે,
આંદોલ-સ્પંદો જગ-સમદરિયે.

સંજોગાધીન...

મન-વાણી સંગીક્રિયાનું ચક્કર,
કુંડાળાં જન્માવે ઢેખાળો-કંકર.

જેવા ભાવે ને ભારે ફેંકેલું,
તેવું જ આવે લેણું યા દેણું.

સંજોગાધીન...

હિત-અહિતનાં ભાન વિનાની,
બેચેલા મનની આગ્રહ વાણી.

વાણીની બેંચોની ભારી અથડામણા,
ગુજરે અવસ્થા ને તાંતો રાખે મન.

સંજોગાધીન...

સંજોગી અસરે મમતા મહત્વ,
ત્યાં જ પરીક્ષાય ભાવો સૂક્ષ્મત્વ.

જે જે અવસ્થાનું મહત્વ ધાર્થિયું,
ત્યાંથી જ કલેશનું કારણ ટળિયું.

સંજોગાધીન...

સંજોગ-વિયોગે મન-કલેશ ના થ્યો,
અ-મન વીતરાગે સંસાર નાથ્યો.

નિર્ગ્રથ ‘દાદા’ને ‘નવનીત’ વંદ્યો,
કેવળજ્ઞાનીનો સંસાર આથભ્યો.

સંજોગાધીન...

(૨૦૫)

સંસાર એક માયાની જાળ છે, સાચા દાદાજી.

આવેલાં કોઈ કાયમ ન રહી શકે,
કોઈની સાથે કોઈ ના જઈ શકે,
સમયે તો રવાના થવાના,
અહીંનું અહીંયા છોડીને જવાનાં....

દુનિયામાં કોઈનું કોઈ નથી,
આત્મા વિના સગલું કોઈ નથી,
વારાફરતી રવાના થવાના,
અહીંનું ઘર મૂકીને જવાનાં....

હેણો બેણો કાયમ ના રહી શકે,
ધાર્યું કામ કાયમ ના થઈ શકે,
તારું-મારું કરીને મરવાના,
ગૂંચ સાથે લઈ મરવાના....

ચાંદો ક્યારે ઊગે ના કહી શકાય,
દિવસ ક્યારે આથમે ના કહી શકાય,
ભણોલા પણ ભૂલ કરવાનાં,
મોક્ષ વિના નથી છૂટવાનાં....

(૨૦૬)

છેલ્લી ઈચ્છા... એક જ ઈચ્છા... અંતિમ ઈચ્છા....

હવે એક જ છે ઈચ્છા, જગત કલ્યાણ કરવાની.

આખી આ દુનિયા પામો સુખશાંતિ,
ભાવી લ્યો ભાવના દિલથી.
દુનિયાની અંદર તું યે ફરે છે,
કલ્યાણ કરશે શિવશ્રી,

થશે કેવળ સત્કામી,
એને શાતા જ મળવાની.....

નીતિથી રળતાં નવ્યાણું વધશે,
શાંતિ કર જીવનની સરગમ.
અનીતિથી રળતાં નવ્યાણું ઉદ્ઘેગ,
સરવૈયે કર્મના બંધન,
આ જીવનનો હેતુ જાડા
છે સિદ્ધ જ માનવને તરવાની....

ઉધામા-રઘવાટ અધર્મનાં ફળ,
સદ્ધર્મ નિષ્પન્ન સ્થિરતા
અક્રમનાં સિદ્ધાંત ત્રિકાળી અફર,
શાનેશ કિયાકારી મિલતાં
આ દાદાનું દર્શન છે,
જગતકલ્યાણી સંપ્રાપ્તિ....

સહેજે મળેલી પ્રાપ્ત ફરજને,
નિષાથી બજવે માનવ.
સત્યુગ સામો આવીને ભેટે,
કરજે પ્રયોગી અનુભવ.
તારી અંદર છે પરમાત્મા,
જે શક્તિ માર્ગીશ તે મળવાની....

(૨૦૭)

હવે તો મોક્ષે જાવું છે, બીજો કોઈ ‘વિકલ્ય’ ના હો,
સંસારે અબુધતા પ્રગટો.

સંસારી નાવ સંગીમાં, સર્વત્ર ‘એડજસ્ટમેન્ટ’ હો.
કોઈનાં દોષ ના દેખું, જાતે સંપૂર્ણ શુદ્ધિ હો.

પૂર્વ થઈ ગયેલાં પાપો, આપની સિદ્ધિથી બાળો,
કર્મ વિપાકી નાશ હો. - હવે...

કોઈ પણ જગત સંયોગે, કષાયો નિરમૂળ જ હો.
સહુને સુખદાયી વાણી, નિર્વેરી મૈત્રીથી વહો.
પરમ વિનયી વર્તન હો, નિરંતર કૃપા બદ્ધતી હો.
સંપૂર્ણ શુદ્ધ ચારિત્ય હો. - હવે...

કોઈનાં દોષ ના દેખું, પોતાનાં ઉદ્યકર્મ જોઉં.
પ્રત્યેકા સંજોગો માંડી, કેવળ જ્ઞાતા ને દ્રષ્ટા રહું.
દેહાધ્યાસે લૂંટાઈ જઈને, રિયલમાં ઉર્ધ્વગમન હો.
સંસારી દુઃખનો અભાવ હો. - હવે...

સાચું સુખ જોઈતું હોય તો, પહેલાં બની જવું સાચું.
પોતે કરતો નથી કિન્તુ, આરોપિત અહમ્ લાલચુ.
નિવૃત્તિ દેહાધ્યાસની હો, વિસ્મૃતિ જગતભરની હો.
સ્વરૂપે તન્મયા સિદ્ધિ રહો. - હવે...

પહેલાં હું સાચો બની જાઉં, ‘બ્યુ પોર્ટન્ટ’ સર્વ જાણી જોઉં,
પ્રાકૃતિક અવસ્થે જાગૃત, કેવળ શુદ્ધાત્મા જ જોઉં.
જગતનાં સંગ્રહસ્થાનમાં, ઋજુ-કોમળ-મૃદુતા હો.
વિનય પરમાર્થી સત્ત્વ પ્રગટો. - હવે...

(૨૦૮)

હસતે મુખે ઝેર પીએ, નીલકંઠી ખાનદાન,
નિઃસ્પૃહ અયાચકને, ખ્યે નહીં માન-તાન.

જગત-ઉદ્ય અવતાર, દેશના તે શુતજ્ઞાન,
સ્યાદ્વાદ જ્ઞાન-દાન, સર્વમાન્ય પરમાણ.

દેહાધ્યાસે ખુંચેલાંને, સ્થૂળ-સૂક્ષ્મ વર્ગણા,
ગનેગારી વીટળાયે, ભવોભવની બ્રમણા.

દેહ જે પ્રાપ્ત થયો, ગનેગારી ટાળવા,
કર્મ-આવરણ ખયે, ભગવાન ન્યાળવા. હસતે....

ભગવાન જગાડનાર, લાખ યુગે અવતરે,
'સત્તુ પુરુષ' પ્રત્યક્ષ, સમક્રદ્ધ સર્વાત્મે.

સર્વે અવસ્થામાં, નિઃશંક સમાધાન,
સર્વજ્ઞ સત્કામ, યથારથ જ્ઞાન-જ્ઞાન. હસતે...

આત્મ-અસવાર વીંઝે, અવકાશ ઉપર પાંખ,
બ્રહ્માંડે ભેલાડ્યાં છતાં, સિલકમાં છે પૂર્ણ જ્ઞાન.

જાડ-પાન, પશુ-પંખી, ચતુર્ગતિ જીવાત્મે,
સર્વવ્યાપક અભેદ, મૂળ જે 'આ' છે 'તે'. હસતે...

સકલ બ્રહ્મ વંદે 'તે', મૂળ વિશ્વ-આધાર,
'સર્વજ્ઞ' સૂક્ષ્મતમે, ગુરુતમ જ્ઞાન-જ્ઞાન.

જેણે આપું ભાન તેને, આત્મ-અભિનંદન,
રણકે ઘટ-ઘંઠીઓ, જય સાચ્ચિદાનંદ.

(૨૦૯)

હસતો રમતો થાય, દાદાનો સત્તસંગ પચતો જાય.
વધતો વધતો જાય, દાદાનો પરકાશ વધતો જાય.

દસ લાખ વરસે આયા, ખટપટિયા વીતરાગ;
ઉપાદાને નિમિત્ત સહાય, બુદ્ધિનો બખેડો બાળતો જાય....

એ રે સત્તસંગમાં જોયા, વીતરાગ વહાલા;
દેશનાની સોહે રૂરી ભાત, આંતરિક આવરણ તોડતો જાય....

વહેવારું રીલેટિવ પુદ્ગલ પરાયું;
અંતિ તોડતો જાય, રિયલનું લક્ષ બેસાડતો જાય....

રિયલી સ્પીકિંગ, જાતે શુદ્ધાત્મા;
જોતો જોતો જાય, ખોખામાં શુદ્ધાત્મા જોતો જાય....

ધારેલી ધારણાથી, ઊંધું થાય ત્યારે;
અકર્તાપદ સમજાય, 'વ્યવસ્થિત'ને કર્તા માનતો જાય....

જક્ક વેર વધાર્યાથી, ઉકળાટ અજંપે;
'નિકાલ' કરતો થાય, સમભાવે ઉકેલ લાવતો જાય....

'શુદ્ધાત્મા' ચોપડે, આત્મ-રમણ બેલેન્સી;
ફાડતો ફાડતો જાય, નામરૂપી લેબલો ફાડતો જાય....

(૨૧૦)

હાં રે, હોજી 'દાદાજી' !

તમારા વિના ક્યાંય ગોઈટું નથી.

હાં રે, હોજી, ઘારાજી !

સહારા વિના બીજ ઊગતું નથી.

હાં રે...

જગત કુસંગે જ દુઃખ,

કેવળ સત્સંગે જ સુખ,

'દાદાજી'નું હસતું મુખ,

સમજે દર્શન થાતાં સુખ.

હીરા-મોતી, મારાંજી !

સમૃદ્ધ સતિયા વિના દલું ઠરતું નથી.

હાં રે...

દુનિયાભરમાં લૂંઝું લાગે,

સત્સંગ વિના સૂનું લાગે,

બિરહો દિવસ-રાત જાગે,

'જ્ઞાની' ભવની ભાવટ ભાંગે.

રોકો, અતિકમણાજી !

આતમરમણા વિના કાંઈ રુચતું નથી.
ભગવાન ઉપર આવરણ,
અજ્ઞા વિપરીતી બુદ્ધિ,
ચેતન શુદ્ધાત્મી પ્રકાશ,
પ્રજ્ઞા સમક્રિતી શુદ્ધિ.

હાં રે...

ઠારો અંતર, વ્હાલાજી !

કેવળજ્ઞાન વિના કાંઈ ખપતું નથી.
જીધે ત્યારે લાકડા,
જાગે ત્યારે ભમરડા,
કોઈ છોટા, ના બડા,
આત્મા સૌના સરખા.

હાં રે...

પ્રકૃતિ, આત્મા નોખાજી !

‘વ્યવસ્થિત’ નિકાલે બૂજુવું મહીં.
પાપોદયમાં શાંતિ હો,
સજ્જડ પુરુષાર્થ હો,
સ્થિરતા જ્ઞાનાંકિત હો,
સમતા પ્રજ્ઞાંકિત હો.

હાં રે...

મંગળિયાના, બાવાજી !

સવળી સમજણ વિના કોઈ છૂટતું નથી.
પક્કડ પુદ્ગલથી ભય-બીક,
શુદ્ધાત્માની પકડો ‘સીટ’,
થાતાં આત્મસ્થ તહ્વીન,
મિલે મુક્તિની ‘પરમિટ’.

હાં રે...

પરમારથના, ઘાસાજી !

‘અક્ષમિક’ શુક્લધ્યાન છૂપતું નથી.
‘દાદા’ શરણાં ગંધામિ,
અહીમૂ શરણાં વંદામિ,
શ્રેષ્ઠા ક્ષપક પૂર્ણાત્મિ,

હાં રે...

કેવળ મોક્ષ જ ઈચ્છામિ.
 હાં રે, હોજી, ‘દાદાજી’ !
 સૂર્ય વિના અંધારુંયે ખૂટતું નથી. હાં રે...
 હાં રે, હોજી, ‘દાદાજી’ !
 જ્ઞાની વિના કવિપદ ઝૂજતું નથી.

(૨૧૧)

હે આજ દિલની કરું હું વાત રે, દાદા સાંભળજો રે. (૨)
 હે આજ સપને રે દર્શન આપોને, હે દાદા સાંભળજો રે. (૨)
 હે વિરહો તમારો ના સહેવાય, દર્શન આપોને. હે આજ દિલની...
 હે આજ બહુ રે તમે યાદ આવો રે, હે દાદા સાંભળજો રે. (૨)
 હે તમને મળવાનું મન બહુ થાય, મળવા આવોને.
 હે આજ ગમતું નથી મને ક્યાંય રે, હે દાદા સાંભળજો રે. (૨)
 હે આજ દિલની...

હે તમે આવો તો હૈયું હરખાય, દાદા આવોને.
 હે આજ નીરુમા નીરુમા થાય રે, હે દાદા સાંભળજો રે. (૨)
 કે દા’ડાથી લડ્યા નથી લાડ, દાદાને લાવોને. (૨)
 હે આજ દિલની...

હે મારો સ્વીકારો સંદેશો આપ રે, દાદા સાંભળજો રે,
 હું જ્યારે કરું તમને યાદ, હાજર થાજો રે...
 હે આજ દિલની...

(૨૧૨)

હે અંતર્યામી ! સીમંધર સ્વામી.
 ચરણે આવ્યો પ્રભુ ! હું મોક્ષગામી.
 સ્વરૂપજ્ઞાનની દીક્ષા જ લઈને,
 દાદા ભગવાનની આજ્ઞામાં રહીને,

મોક્ષે જવાનો નિશ્ચય છે મારો,
કૃપા કરીને જીલો રે સ્વામી હે અંતર્યામી....

બ્રાંતિમાં મારું હતું જ અપદ,
અપદ અમો હતું મરણપદ,
દાદા કૃપાથી પામ્યો હું સ્વપદ,
દાદા ભગવાનને લાખો સલામ... હે અંતર્યામી....

હું ને મારા નામની માયા,
ચરણે ધરું દું મન-વચ-કાયા,
એક અવતારી થવું છે મારે,
નિત્યે વિચારું સ્વરૂપ પામી.... હે અંતર્યામી....

તમારું સ્વરૂપ મારું સ્વરૂપ છે,
મારું સ્વરૂપ શુદ્ધ આત્મા સ્વરૂપ છે,
અનંત કાળના પાપોને બાળી,
જ્ઞાની કૃપાથી બન્યો હું મોક્ષગામી.... હે અંતર્યામી....

(૨૧૩)

હે દાદા પ્રગટાવો આજ પૂનમ નીજ,
દાદા કૃપાથી પામ્યો અમાસથી બીજ,
અનાદિથી આથડ્યો અમાસી અંધારે,
દાદા વિદ્ધ આ કળિકાળે કોણ ઉગારે ?

દાદા પધારો ગુરુપૂનમે અડાલજ આજ,
મહાત્માઓ તલસે તમ આશિષ કાજ,
પૂરો પ્રભુ અનંત શક્તિઓ સહુમાં આજ,
કચાશની શું વાત ? કહેતા આવે લાજ !

ઇતાં આપે દીધું ગુરુપૂનમનું વરદાન,
પૂર્ણ સ્વરૂપે દાદા લુંટાવો કેવળજ્ઞાન.

(૨૧૪)

‘હેપી બર્થ તે ટુ યુ’ જ્ઞાની મહર્ષિ,

જોતાં દિલ ઠરિયું ઓહો દાદાશ્રી,

વિદેહી પરમાત્મા અજન્યા જન્મી,

ગુપ્તાત્મા વ્યક્તા વ્યવસ્થિત કર્તાશ્રી.

સંસારે મોક્ષ જ દાતા કળિયું દુર્લભ,

કેવળ મુક્તિ વિદ્યાતા મહાત્માને સુલભ.

ઇન્દ્રિય ગવર્મેન્ટ આત્માભિમુખી,

પ્રાકૃતિક વૃત્તિ ચોખ્યી થૈ સુખ્યી.

રામને મોહનના સંગમ અવતરિયા કલિ,

‘જીવ’ના પણલું ડિઝોલ્વર અસલી શ્રી શિવશ્રી,

મહાવીરનું શાસન દીપવે દાદાશ્રી,

જગ કલ્યાણી સિદ્ધ અમ્મર જ્ઞાનીશ્રી...

જન્મજયંતી ઉજવાશે કોટિ યુગ સુધી,

સાર્થક સમય સારી ‘તે’ સંજીવની મૂર્તિ,

ચારે ગતિ વંદિત ‘અક્મ’ પૌરુષી,

સુખદ શાંતિકર માતા-પિતાશ્રી...

હે સીમંધર સ્વામી ભગવાન,

આપજો ચરણોમાં સ્થાન. (૨)

દાદા સાક્ષીએ પહોંચાડું નમસ્કાર,

સ્વીકારણો આ ભાવ. (૨)

મહાવિદેહ ક્ષેત્રે વિચરતા રે,

આ હાજરાહજુર ભગવાન.(૨) હે સીમંધર સ્વામી...

ધૂપ, દીપ, ચંદનને પુષ્પો સમરપું,

પ્રગટાવી દીવડા પાંચ. (૨)

આરતી નિત્ય ઉતારીએ હે પ્રભુ,

ખોલજો મોક્ષના દ્વાર.
 મહાવિદેહ ક્ષેત્રે વિચરતા રે,
 આખા બ્રહ્માંડના ભગવાન. (૨) હે સીમંધર સ્વામી....

સત્યુગની ભૂખ હવે જાગી પ્રભુ,
 ક્યારે પહોંચશું તમારી પાસ. (૨)
 દેશના રૂરી તમ સાંભળી પ્રકાશશે,
 જ્ઞાનનો પૂર્ણ પ્રકાશ.
 મહાવિદેહ ક્ષેત્રે વિચરતા રે,
 આ તીર્થકર વર્તમાન. (૨) હે સીમંધર સ્વામી....

સ્વામી દર્શનથી મોક્ષને પામશું રે,
 દાદા કરજો અનુસંધાન. (૨)
 હે સીમંધર સ્વામી ભગવાન,
 આપજો ચરણોમાં સ્થાન. (૨)

(૨૧૫)

હે સીમંધર સ્વામી, તુમ શરણોમાં લેજો.
 હે કેવળ સંધાની, ભવ પાર કરી દેજો.
 ભારતનું ઋષાનુભંધ, ધન્વન્તરી ત્રિલોકે,
 અરિહંત મટાડે રોગ, જગ-ભોગ બધાં ખોટે;
 મુજ હૃદિયામાં આવી, અંદર સ્થિરતા કરજો....

તમે પોતે પ્રતિનિધિ અને જાતે હાજર છો,
 મૂર્તિના દર્શનથી, અ-મૂર્તિની ઓળખ છો;
 નિદ્રિલને જાગૃત કર, નિત સપનામાં રે'જો....

જીવતાંની પ્રતિકૃતિ, સજીવન મૂર્તિ જેવી જ,
 પહોંચે છે ચૌદ લોકે, સમકિતીની ભક્તિ;
 કેવળ અંતરયામી, સૂણ નિર્બેદી ભજનો....

તમે આવી શકો નહીં અહીં, હું પહોંચી શકું નહીં ત્યાં,
વાતાવરણો છે જુદાં, પ્રભુ દૈહિક મુંગવણાં;
હે ચેતન કલ્યાણી, સંધાન કરી દેજો....

પદ્મમાસન છોડીને, ભારત ઉપર ઘૂમો,
વિરહાનિ બાળે છે, છાતીએ ભર્યો ડૂમો;
કયા આધારે જીવું, મુજ બે-હાલી દેખો....

આત્માથી હતો આણજાણ અને તેથી રડતાં દુઃખ,
અબ પરમાત્મી ઓળખાણ, હવે તેથી હસતાં સુખ;
નિરૂ હુંદ્રામૃત મરીશું, સ્વસ્તિક સંજીવક છો....

સમૃદ્ધ કલ્યાણ સમર્થ, અવનીમાં વિચરજો,
કદી નીકળી મૂર્તિ બહાર, અમૃત છાંટી જાજો;
છાતી ઠોકી વદીશું, શક્તિ સંજીવની છો....

સર્વોચ્ચ તબક્કો છે, જ્ઞાનીનાં મિલનનો,
કહેવાનું ઘણું હો ને, કશું યાદ જ ના આવે;
આ દેહ છૂટે ત્યારે, મહાવિદેહ ખેંચો.

કયા પાપોનાં ફળથી, દુનિયામાં ભટક્યો છું ?
કયા ભાવોની ભૂલથી, પર-દેશે રખડ્યો છું ?
કયા સંબદ્ધ ઋણથી, હું ભારત જન્મ્યો છું ?
કયા મોહક રસ ગુણથી, હું અદ્વર લટક્યો છું ?
છું નિવ્હળ સત્ત કામી, કરુણા નજરી તેડો.

કયા પદ ગુંજન ધૂનથી, સત્તસ્ને સ્પરશ્યો છું ?
'સ્વ' વ્યક્ત પદ ગુંજનથી, બ્રહ્માંડે સ્પંદ્યો છું ?
'મંગળ'-રૂપ ભાંતિથી, 'બાવા'મય લમિયો છું ?
કઈ પુષ્યેનાં પૂજથી, દાદાને મળિયો છું ?
આ સર્વ ખુલાસાઓ, શરણોમાં લઈ લેજો.
સ્થૂળ સૂક્ષ્મોત્તર શ્રી અં, સ્વામી પ્રત્યક્ષ થજો.

(૨૧૬)

હો અમે ભૂલી રહ્યાં સંસારી વેશ, દાદાનો દેશ ઘારો લાગે.
કોઈ માને (૨) ના માને આ લેશ, દાદાનો દેશ ઘારો લાગે.
અમી ભરેલી જેની આંખ્યું અનંતની, (૨)
સહેજ કૃપા જેના અખૂટ પ્રેમની,
હો....ખોબે ખોબે (૨) પીધીને પીવાય દાદાનો દેશ...
મહીલાની ગોળ ગોળ ફરતી ‘આ’ આરતી (૨)
એક એક ફેરામાં ગુંચો ઉકલતી....
હો.....કેવી વીંટાયેલી (૨) સમજાય દાદાનો દેશ...
કોણ જુકી રહ્યા દાદાના ચરણો (૨)
કોણ ઘુમી રહ્યા દાદાના ગરબે
હો....હવે સાચું (૨) કુટુંબ ઓળખાય..... દાદાનો દેશ...
હુંફોની હુંફ આ પરમ પ્રભુની (૨)
સહેજે છોડાવે માયાવી હુંફથી
હો....ચાખી જેને. (૨) કદી ના છોડે.... દાદાનો દેશ...
છેલ્લી આ દુનિયાને નીરાગી સલામ (૨)
પંચ કલ્યાણાક દાદા વારસની
હો....સ્વમી ક્ષેત્રો. (૨) આવીને વરસે... દાદાનો દેશ....

(૨૧૭)

હો મારા વ્હાલાના સંગમાં, સ્વના ઊમંગમાં,
જન્મજ્યંતિ ઉજવાય... કોટિ દિપકો પ્રગટી જાય.
હો મારા અકમ લીંકના, પ્રત્યક્ષના સંગમાં,
વાત્સલ્ય વસ્તુ સમજાય ... કોટિ નમનો પહોંચી જાય.
કંઈ ભાન ન'તું કે લક્ષ ન'તું,
કોઈ દિશા ન'તી કે કોઈ શિક્ષા ન'તી;

કંઈ સમય ન'તો કે વિનય ન'તો,
કંઈ પાત્ર ન'તું કે સૂજ ન'તી.

એક દિનિના ધોધમાં ... હૃદયી બોધમાં ... જાગ્યો 'મહીલો વીતરાગ',
કોટિ નમનો પહોંચી જાય. ... હો મારા વ્હાલાના સંગમાં....

ઉતારતું લપસણું કળિયુગી જોર,
ત્યાં તારે માત્ર એક કેવળીની દોર;
કેવી કૃપા કરી ઓણે રોકીને મોક્ષ,
જેથી જાલી લીધો મેં લિફ્ટનો ડોર.

મૂળ નિમિત્તના સંગમાં અભેદ રંગમાં ... દાદાનું જ્ઞાન સમજાય,
નિજ સ્થિરતા અનુભવાય ... હો મારા વ્હાલાના સંગમાં....

પૂર્વાનુભવમાં છે ત્રિકાળી જ્ઞાન,
જેને જોયું-જાણ્યું સામાયિક પ્રમાણ;
સૌ ઓગળતી ગ્રંથિ સહજ સભાન,
અલખનું લક્ષ મહી વર્તે સમાન.

એક ગ્રોમિસ આઘ્યું જોણો ... જાણીને તેને... જોડી લ્યો મૂળ સંગાથ !!!
કોટિ નમનો પહોંચી જાય ... હો મારા વ્હાલાના સંગમાં....

ભરત ક્ષેત્રે વિચરતા દાદા ભગવાન,
સૂક્ષ્મતમે હાજર ઓ દાદા ભગવાન;
પ્રત્યક્ષે વર્તતા દાદા ભગવાન,
પાંચ વાક્યોના મૂળ ઓ દાદા ભગવાન.

આ પૂનમ દર્શનની, વિધિના યોગમાં ... સહજ મુક્તિ વર્તાય,
કોટિ નમનો પહોંચી જાય હો મારા વ્હાલાના સંગમાં....

કેસર ચંદન ને પવિત્ર નીર,
તેમાં મહેંક છાંટી પરમાર્થિક સ્થિર;
પ્રત્યક્ષ પાદુકા સ્થાપી શીરે,
ઠેર ઠેર ધુભ્યા સૌ દાદાના વીર.

સજીવન દેરાસર, અરિ હણો અક્ષર... ચરણાનુયોગ વર્તાય ...
 કોટિ નમનો પહોંચી જાય ... હો મારા બાલાના સંગમાં....
 હો... મારા અક્ષમ લીંકના પ્રત્યક્ષના સંગમાં,
 વાત્સલ્ય વસ્તુ સમજાય ... કોટિ નમનો પહોંચી જાય ...
 નિજ સ્થિરતા અનુભવાય ... કોટિ દીપકો પ્રગટી જાય ...
 દાદાનું જ્ઞાન સમજાય ... કોટિ દીપકો પ્રગટી જાય ...
 સહજ મુક્તિ વર્તાય ... કોટિ દીપકો પ્રગટી જાય ...
 ચરણાનુયોગ વર્તાય ... કોટિ દીપકો પ્રગટી જાય ...

(૨૧૮)

હું તારી મહીં બેસી ગયો છું,
 અંદર દાદા બોલે છે.

હું દાદાનો મા'તમા ને દાદા મારે માથે છે.
 બહીલો મારો મંગળિયો 'તે' દાદાજીનાં શૈંકો છે.
 મહીંલા દાદા નિકાલ કરવા, 'બાવા'ને હમજાવે છે.
 અવ્યાખ-અવ્યાખ ગુંચ કખાયો, મંગળિયાને બાળે છે.
 તેનો યે જોનારો તું છે, દણિ દ્રષ્ટા માંહે છે.
 સવળી સમજણું 'ફિંટ' કરી લો, ભવડો છૂટવા માટે છે.
 હગલા વા'લા ટેમ્પરવારી ઊંઘી આંટી બાંધે છે.
 ચોક્કસ દુનિયા પોલંપોલી ઢોલ્લક થાપે બાજે છે.
 ખોખાનાં ખાલીપા ભરવા, નિજભક્તિ પરમાર્થ છે.
 જ્યકારાનાં કીર્તન ગાતાં અમૃત જમવા માંડે છે.
 દાદા કેયે જ્યા જ નથી, પણ રૂદ્ધિયામાં બિરાજે છે.
 મારી અંદર બેહી ગે'લા, દાદા ભગવાન બોલે છે.
 'દાદા ભગવાનના અસીમ જ્ય જ્યકાર હો'.

(૨૧૯)

હું તો પૂજા કરીશ રાજ રાજ, દાદાજીની પૂજા કરીશ.

તારી સેવા કરવા રોમ રોમ ઉછળતું પ્રભુ,
ઉધરસ સુણી થુંકદાની મન સંભારતું પ્રભુ,
સેવા વિષા ન પોષાય આ અવતાર....

તારા જ્ઞાન ને આજ્ઞામાં મહાત્માઓ જીવે,
મળશો મહાવિદેહે કરી આયુના ઘૂંટ પીવે,
સ્વપ્નમાં દર્શન દઈ દેજો આધાર....

તારા ચરણો તો ચિત્તમાં ચોંટી જ રહે,
તારી અમીદાદિ ચક્ષુમાં સદાય રહે,
વિધિથી પૂરજો શક્તિ અપાર....

તારા દર્શન ને જ્ઞાનથી વંચિતોની વાણાર,
ભૂલકાં ઝૂરે તુજ જ્ઞાન બિંદુ પામવા અપાર,
સૂક્ષ્મ હાજરીથી કરી દો ઉદ્ધાર....

(૨૨૦)

હું તો પૂજા કરીશ રાજ રાજ, સીમંધરની પૂજા કરીશ.

તારું સ્વરૂપ મુજમાં મેં દીંહું પ્રભુ,
શ્રેય સિદ્ધ મહાપદ ઊભું કીધું,
મારા હોજો કરોડો પ્રાણામ,
સીમંધરની પૂજા કરીશ....

દોષો અનંત અવગુણ મારા પ્રભુ,
આત્મા-અનાત્મા કશુંધે ન જાણું પ્રભુ,
માફ કરજો ગુનાઓ તમામ,

સીમંધરની પૂજા કરીશ....

અંતઃકાળે સ્વરૂપે પ્રગટજો પ્રભુ,
કૃપા કરીને હાથ પકડજો પ્રભુ,
હું તો જોઈશ જરૂર તમારી વાટ,
સીમંધરની પૂજા કરીશ....

તારા વિરહોમાં દિન-રત્ન જલતો પ્રભુ !
તારા મિલનને પલ પલ જંખતો પ્રભુ !

કયારે પૂરી થશે મારી આશ !
સીમંધરની પૂજા કરીશ....

(૨૨૧)

જ્ઞાની પુરુષનાં દર્શનથી,
પાપો ભસ્મીભૂત થઈ જશે.
અંતર ઠારક 'આ' મોક્ષ મૂરત,
વિદેહથી મોક્ષે લઈ જશે.
મહાતત્ત્વની ઉપલબ્ધિ થાતાં,
'મુક્તિસુખ' જીવતાં વર્તાતાં;
જગ-વિસ્મૃત કર સિદ્ધ સત્તસંગમાં,
ભવ ભવનાં પાપ બળી જાતાં.

નિકાલી અવસ્થે તીવ્ર કરમ,
રૂપ સુખ-દુઃખ 'ભાંતિ' ઓગળશે;
કુદરતી રચનામાં 'જ્ઞાતા' થઈ,
'જૈયો' પરમાણુ ખરી પડશે. -જ્ઞાની....
પરમાનંદી જ્ઞાતા-દ્રષ્ટા,
છે સિદ્ધ સમ પ્રત્યેકાં જીવમાં;
જ્ઞાની કીરપે શુદ્ધાત્મ લક્ષ,
જરીયું તેનાં બંધન તૂટતાં.
સહુને મળજો 'આ' મોક્ષ મિલન,
જગ-કલ્યાણક સુખ વિધાતા;

સહુ મંગલમાં પરથમ મંગલ,
પ્રત્યક્ષ પ્રગટ જ્ઞાની પાસે.

-જ્ઞાની....

ભીતર-બાહર અદ્ભૂત શાંતિ,
ને દેહ પડોશી જ્યમ ભાસે;
વિનાશી ચીજનાં મોહ જતાં,
નિજ આત્માનંદ સ્વરૂપ લાખે.

સર્વાંગે સાત્ત્વિક શુદ્ધ ઊપયોગ,
સિદ્ધારથ અમરત ટપકંતે;
નિદિધ્યાસ રહો શાસોચ્છ્વશાસે,
માણ્યું મુક્તિસુખ ત્રિ-સાજે.

-જ્ઞાની....



બાળ પદો

(૨૨૨)

અનંત ભવની ભટકણોથી, દાદા અમને તારો,
માંગીએ છીએ આજે અમે, આ અક્કમ મોક્ષ અમારો.
નથી રહેવું અમારે આ સંસારમાં,
માયાની આ કેવી કેવી ઝંઝળોમાં,
પાંચમા આરામાં પણ વર્ત અંદર ચોથો આરો, માંગીએ છીએ...
પાંચ આશામાં રહી કાઢીશું આ જીવન,
મહાવિદેહમાં થાશે સ્વામી સીમંધરનું મિલન,
મનમાં અમારા આવે કાયમ માટે આવા વિચારો, માંગીએ છીએ...
મોક્ષના માર્ગ પર ચાલી પડશું અમે,
દુનિયાની તકલીફોથી છૂટકારો બહુ ગમે,
જન્મ-મરણના ભવસાગરનો માત્ર છે આ કિનારો, માંગીએ છીએ...
જગના સૌંદર્યમાં નથી કરતા સહી,
હવે તો અમે રહીશું બસ શુદ્ધાત્મા મહીં,
જગની સુંદરતાને છોડી બસ દાદાને નિહાળો, માંગીએ છીએ...

(૨૨૩)

છે મહાન અમારા દાદા,
 એમની આજ્ઞામાં જ રહીશું,
 છે અક્રમ મોક્ષના દાતા,
 એમનો જ્યકાર કરીશું,
 જ્ય હો, જ્ય હો, દાદા ભગવાનની જ્ય હો.

ભાવ બ્રહ્મયર્થના જાગે,
 આત્મા હવે દીઠો લાગે,
 દુઃખડા સંસારના ભાગે,
 સુખનો વેપાર કરીશું.

છે મહાન અમારા દાદા....

કેટલાય જન્મોથી ભટક્યા,
 કેટલીય યોનિમાં રખડ્યા,
 આ જન્મ-મરણથી થાક્યા,
 હવે જ્ઞાનથી મોક્ષે જઈશું.

છે મહાન અમારા દાદા....

દાદાની અદ્ભૂત ધાર્યા,
 મળતાં જ અમે થયા ડાર્યા,
 અમ મન-વચન અને કાયાથી,
 જગ કલ્યાણ કરીશું.

છે મહાન અમારા દાદા....

ધ્યેય એક અવતારી થવાનો,
 છે હવે અમારા બધાનો,
 આ અક્રમ માર્ગ ખજાનો,
 અમે જ્ઞાનથી પાર કરીશું.

છે મહાન અમારા દાદા....

(૨૨૪)

વિચરો છો મહાવિદેહમાં તમે છો વર્તમાન તીર્થકર.
સ્વીકારો પ્રણામ, ઉતારો કૃપા અમારા સ્વામી સીમંધર.
વિચરો છો મહાવિદેહમાં તમે છો વર્તમાન તીર્થકર.

પ્રત્યક્ષ દાદાની સાક્ષીએ નમસ્કાર તમને કરીએ,
તમારા આશરાથી અમે હવે નીડર થઈ ફરીએ,
ચાલે અખંડ તમારી ભક્તિ અમારા હૃદયમાં નિરંતર,
સ્વીકારો પ્રણામ, ઉતારો....

અમારા આ જીવનમાં હવે કૃપા વરસાવો એવી તમે,
કોઈના પણ દોષ ના દેખાયે, કોઈની નિંદા ન કરવી ગમે,
ચાલે નહીં અમારા પર, કખાયોના જંતર-મંતર,
સ્વીકારો પ્રણામ, ઉતારો....

તમારી ભક્તિનો આનંદ, અમને વર્તાય છે એવો,
બધા ભગવંતોની પૂજા, કરીને થાય છે જેવો,
રામ તમે, શ્રીકૃષ્ણ તમે, તમે છો ભોગે શિવશંકર,
સ્વીકારો પ્રણામ, ઉતારો....

(૨૨૫)

સ્વામી હો સ્વામી, સીમંધર સ્વામી, (૨)

કળિયુગી જીવોને તારે મારા સ્વામી,
સ્વામી હો સ્વામી, સીમંધર સ્વામી. (૨)

કામી ને કોધી, લોભી ને કપટી,
સહુને સમાનતાથી તારે મારા સ્વામી. સ્વામી...

નાના ને મોટા, વૃદ્ધ ને માંદા,
માર ખાઈ જગનો, આવી તમને નમતા. સ્વામી...

કલ્યાણના દાતા, એવા મારા દાદા,
મોક્ષનું જ્ઞાન આપે, ત્રિમંદિરોમાં. સ્વામી...

અમે નાના બાળ ભૂલકા, તારા છે બાળ,
અમારા હદ્યમાં વસો, વીતરાગ આપ.

સ્વામી...

અમારી આ શુદ્ધ દસ્તિ, આપની કૃપા થકી,
સહુને નમન કરી, મહીથી ઊગો રહી.

સ્વામી...

અહો અહો સ્વામી, સીમંધર સ્વામી,
મહીથી જ વસી ઊગો સીમંધર સ્વામી,
ત્રિમંદિરમાં શોભે મારા સ્વામી.

સ્વામી...

સ્વામી હો સ્વામી સીમંધર સ્વામી,
ત્રિમંદિરમાં શોભે મારા સ્વામી,

સ્વામી...

(૨૨૬)

જ્ઞાનીની છાયામાં બાળકો ખીલે,
મનભાવન વાતાવરણ અંદર-બહાર ખીલે.

સારો પ્રેમ જેણે એક પલ પણ ચાખ્યો,
તેને માટે મુક્તિનો દ્વાર છે ખૂલ્યો, (૨)
એવા મુક્તિધામમાં અમ બાળકો આવ્યા,
પૂર્ણ નિઃશંક દશામાં સહેજે ખીલ્યા... જ્ઞાનીની છાયામાં...

અહીં આવીને અહીં રહીને એક પ્રેમને જોયો,
જેના શિક્ષણમાં જેના તારણમાં કોઈ ઘાટ ના જોયો. (૨)
એવા આ સીટીમાં અમે બાળકો આવ્યા,
જ્ઞાનીના વાત્સલ્યની ધારામાં નાખ્યા... જ્ઞાનીની છાયામાં...

મોટા થઈને ‘મોટું થવું’ અમને ના ગમે,
મોટા થઈને ‘નાના રહેણું’ અમને બહુ ગમે. (૨)
એવું જેણે શીખવાડીયું દાદાના ચરણે,
તેમને નિરંતર નમીએ અમે... જ્ઞાનીની છાયામાં...

આરતી - સ્તુતિ

શ્રી સીમંધર સ્વામીનો દીવો

દીવો કરીએ ભગવન્ન,
સીમંધર હે સ્વામી !

ઘેય મારો પૂરો કરજો,
મોક્ષનો સિક્કો મારી દેજો,
કેવળજ્ઞાન પ્રગટાવી મારું,
પૂરી કરી ધો ખામી. -દીવો....

વર્તમાને છો ઉપકારી,
તમ દર્શને ખૂલે મોક્ષની બારી,
ભરતક્ષેત્રે જ્ઞાનુંધન,
કાપો મુજ ભવભવના બંધન,
બેંચો અંતસમે શરણોમાં,
આવ્યો જ્ઞાનીકૃપા પામી. -દીવો....

આપ મૂર્તિ નહીં, સાક્ષાત્ સ્વરૂપે,
બિરાજો મહાવિદેહ ક્ષેત્રે,
દાદાએ અનુસંધાન કરાવી,
બેઠાં હૃદ્યાસન જમાવી,
ત્રિમંદિરીયે દર્શન કરતાં,
ભક્તિ તમ સંગે જામી. -દીવો....

દાદા ભગવન્ન સાક્ષીએ નમતાં,
પ્રત્યક્ષ પહોંચે ત્યાં વંદના,
પ્રભુ તમારું ગજબનું બેંચાણ,
હાજરાહજૂરની આ પહેંચાણ,
અનન્ય શરણું આપનું લે તે,
બનશે અચૂક મોક્ષગામી. -દીવો....

શ્રી સીમંધર સ્વામીની આરતી

જ્ય સીમંધર સ્વામી, પ્રભુ તીર્થકર વર્તમાન, મહાવિદેહ કેતે વિચરતા, (૨) ભરત ઋણાનુબંધ.	...જ્ય
દાદા ભગવાન સાક્ષીએ, પહોંચાં નમસ્કાર, (સ્વામી) પ્રત્યક્ષ ફળ પામું હું, (૨) માધ્યમ જ્ઞાન અવતાર.	...જ્ય
પહેલી આરતી સ્વામીની, તું પરમેષ્ઠિ પામે, (સ્વામી) ઉદાસીન વૃત્તિ વહે, (૨) કારણ મોક્ષ સેવે.	...જ્ય
બીજી આરતી સ્વામીની, પંચ પરમેષ્ઠિ પામે, (સ્વામી) પરમહંસ પદ પામી, (૨) જ્ઞાન અજ્ઞાન લાણે.	...જ્ય
ત્રીજી આરતી સ્વામીની, ગાણધર પદ પામે, (સ્વામી) નિરાશ્રિત બંધન છૂટે, (૨) આશ્રિત જ્ઞાની થયે.	...જ્ય
ચોથી આરતી સ્વામીની, તીર્થકર ભાવિ, (સ્વામી) સ્વામી સત્તા દાદા કને, (૨) ભરત કલ્યાણ કરે.જ્ય
પંચમી આરતી સ્વામીની, કેવળ મોક્ષ લહે, (સ્વામી) પરમ જ્યોતિ ભગવંત ‘હું’, (૨) અયોગી સિદ્ધપદે.	...જ્ય
એક સમય સ્વામી ખોળે, જે માથું ઢાળી નમશે, (સ્વામી) અનન્ય શરણં સ્વીકારી, (૨) મુક્તિપદને વરે.	...જ્ય

‘દાદા’ દીવો : ૧

‘મૂળ’ દીવાથી પ્રગટો દીપકમાળ,
‘સ્વરૂપ’ પ્રકાશિત ‘દાદા’નો દરબાર.

પહેલો દીવો ‘દાદિ’ ‘બ્યવહાર’,
સર્વાત્મ જગ-રૂપીને કરમાળ.....મૂળ દીવાથી
બીજો દીવો ‘નિશ્ચય’ વરમાળ,
‘દિવ્યચક્ષુ’થી ‘શુદ્ધ’ને નમસ્કાર.....મૂળ દીવાથી

ત્રીજો દીવો ‘વ્યવસ્થિત’ ઘટમાળ.

અકર્તા ગાય, સૂર્યો સ્વ-ભજન માળ.....મૂળ દીવાથી

ચોથો દીવો ‘સમભાવે નિકાલ’,

નીરાગી વીતરાગે, કરુણા-ધાર.....મૂળ દીવાથી

પંચમ દીવો ‘શુદ્ધાત્મા’ સાધાર,

શુદ્ધ ખાતાવહી, નિર્ભેદ વેપાર.....મૂળ દીવાથી

‘આ’ મૂર્તામૂર્ત પ્રગટ છે અવતાર,

‘પંચ’ પરમેષ્ઠ સુચરણે સાક્ષાત્કાર.....મૂળ દીવાથી

‘દાદા’નો દીવો ‘દાદા’નો દરબાર,

‘જીવેર’ ‘મૂળ’ ‘હીરા’ ‘આ’ જાકજમાળ.....મૂળ દીવાથી

‘દાદા’ દીવો : ૨

દીવો કરીએ ભગવનુ ‘દાદા’ સર્વ સમપની

અંધારા ઉલેચ્યાં ભવ કેરાં, ‘દાદા’ પ્રગટીને.

સર્વજ્ઞ ‘દાદા’ જ્ઞાન અવતારી,

‘અકમ’ લિફ્ટ તણા સુકાની,

સંગમેશ્વર સિદ્ધ જગકલ્યાણી,

મૂર્તામૂર્ત મોક્ષદાતા, પ્રકાશ્યો જેણે સમષ્ટિને.....દીવો

અનંતજ્ઞાની અનંતદર્શી,

અનંતસુખની ફોરમ વર્ષી,

અમૂર્ત મૂરત નયને વસી,

દિવ્યચક્ષુ દાતા ત્વં, પરમ જ્યોતિ સ્વરૂપીને.....દીવો

સૂર્ય સમાન પ્રતાપી તેજસ,

ચંદ્ર સમાન શીતળ ઓજસ,

મેરુ અચલ સમ, સાગર ગંભીર,

મુક્તિ મંદિરના ગુણાલાં, પ્રત્યક્ષ પ્રગટનાં ગાઈને.....દીવો

વિશ્વાધાર અંગુલિ ટેરવે,
બ્રહ્માંડ સ્વામી, સ્વામીત્વ અભાવે,
નિજ સ્વરૂપી, નિજ સ્વભાવે,

દસ લાખ વરસે પ્રગટી, અકમ ‘દાદા’ જ્યોતિને.....દીવો

શુદ્ધાત્મા મૂળ ઉપાદાની,
અહમૂ ભમતના અપાદાની,
મૂળ નિમિત્ત, એક સંયોગી,
છોડાવ્યો ભવસંસારે, વંદુ કૃપાળુ જ્ઞાનીને.....દીવો

‘દાદા’ આરતી

- જ્ય દાદા ભગવાન’, ‘દાદા’ સંગમેશ્વર ભગવાન
આરતી કરી જીવ ટાળે, (૨) રૌદ્ર, આર્ત, અપધ્યાન.૪૫
- પ્રગટ દીવો ‘આ’ ‘દાદા’ કેરો, જગ પ્રકાશમાન કરે (દાદા) (૨)
જગકલ્યાણે પ્રગટ્યા (૨), ‘અકમ’ જ્ઞાન અવતાર.૪૫
- પહેલી આરતી ‘દાદા’ની ત્રિવિષ તાપ ટાળે, (દાદા) (૨)
સર્વ અવસ્થા સમાધિ, (૨) શુદ્ધાત્મા જ્યોત જલે.૪૫
- બીજી આરતી ‘દાદા’ની કેવળ દર્શન કરે, (દાદા) (૨)
પોખાય-ના પોખાય જગે, (૨) કિયામાં અકર્તા.૪૫
- ત્રીજી આરતી ‘દાદા’ની કેવળજ્ઞાન પામે, (દાદા) (૨)
સ્વસંવેદન શક્તિ, (૨) બ્રહ્માંડ પ્રકાશે સ્વયં.૪૫
- ચોથી આરતી ‘દાદા’ની અદીઠ તપ કરે, (દાદા) (૨)
જ્ઞાન-અજ્ઞાન બિન્ન ભેદી, (૨) સ્વ-ચારિત્ર લહે.૪૫
- પંચમી આરતી ‘દાદા’ની કલ્યાણભાવ ભાવે, (દાદા) (૨)
તીર્થકર પદ પામી, (૨) જગ કલ્યાણ કરે.૪૫
- ‘દાદા’ આરતી કેવળ, જે કોઈ ગાશે (દાદા) (૨)
એક કૃપા અમીદાણિ, (૨) તરણ તારણ તારે.૪૫

પ્રગટ ‘દાદા’ સ્તુતિ

જ્ઞાનાંજન હે પરમાનંદમૂર્તિ હે ‘દાદા’ જ્ય સત-ચિત્ત-આનંદ.
નિરંજન સિદ્ધ અરિહંતાણમૂર્તિ હે ‘દાદા’ તે મૂળથી ચરમસ્યંદ.
મુખ મુદ્રા મનહર જનવલ્લભ, મુરલી મનોહર જ્ઞાન સુધ્યામૃત.
બાધ્યાંતર નિર્ગ્રથિ સમરસ, દશા આહો ! વીતરાગ અનુપમ.
આત્માનંદી પુષ્ટિ વચનબળ, નિષ્કામી કરુણામય પલ-પલ.

પ્રગટ દીવો ‘આ’ જ્યોતિ જળહળ,

જગ આખાનું ટાળો દળદર....(૨)

નિર્ભેદી ‘આ’ અબુધ પડહંદ, અનંત ગુણ ‘જ્ય સચ્ચિદાનંદ’.
કરુણા સાગર હે પરમાત્મમૂર્તિ મોક્ષ સંબંધી શાશ્વત શરણમૂર્તિ,
શરીર છતાંય અશરીરી ભાવે,

વિચરે સર્વજ્ઞ તેને વંદન કરું છું....(૨)

‘દાદા ભગવાન’ને નમસ્કાર કરું છું.... (૨)

રાજ્યો

સર્વ દેવલોકનો રાજ્યો ‘જ્ઞાની’ પર,
તેથી જ ‘મહાત્માઓ’ ફરી શકે નીડર.
કોઈ પણ ‘મહાત્મા’ને ઉપસર્ગ આવે ત્યારે,
કોઈ પણ ‘મહાત્મા’ને પરિષહ આવે ત્યારે,
‘દાદાજી’ ધરે છે બેઉ હાથુ,
મોકલે છે લશકર આખુ,
‘મોકદાન’ સાથે ‘અભયદાન’ ખાસું.

હદ્યકમળમાં ‘દાદા’ જ સ્થાપું.

‘મૂર્તામૂર્ત’ મોકની જ્ઞાનભક્તિ પ્રાર્થુ.

‘દાદા’, ‘દાદા’, બોલતાં ન થાકું.

પદ્માવતી માતાજીની આરતી

જ્ય પદ્માવતી મા,	ॐ જ્ય પદ્માવતી મા,	
આરતી કરી જીવ પામે, (૨)	કૃપા તુજ અપાર.ॐ જ્ય
પાર્વતીનાથને ભજને, રીજવું તમને સદા (મા) (૨)		
મોક્ષમાર્ગના વિઘો, (૨)	દૂર કરી આપો મા.ॐ જ્ય
જગકલ્યાણે સહાય કરજો, ધત્ર ધરીને (મા) (૨)		
દાદા પરમ નિમિત્તને, (૨)	રક્ષજો મા સદાય.ॐ જ્ય
દાદા મંદિરે પ્રગટ્યા, ચૌદ લોકના નાથ (મા)(૨)		
અંડ તંદુરસ્તીને, (૨)	દીર્ઘ આયુષ્ય આપ.ॐ જ્ય
દિલની મારી ભક્તિ સૂઝજે, કંઈ ના જાણે અજાણ (મા)(૨)		
તારો તને સોંઘો, (૨)	ધ્યેય સુધી તું પમાડ.ॐ જ્ય
તારા ચરણે શરણે આવ્યો, અબુધ તુજ આ બાળ (મા)(૨)		
આંગળી જાલી ઉગારજો, (૨)	કરજો બેડા પાર.ॐ જ્ય
ખોલ કૃપા બંડાર તારા, ધરી દે દાદા કાજ, (મા)(૨)		
એક ધ્યેયી તમે બન્નો, (૨)	બનજો અમ આધાર.ॐ જ્ય

અંબા માતાજીની આરતી

ॐ જ્ય જગંબે મા,	ॐ જ્ય અંબે માતા,	
આરતી તારી ઉતારી, (૨)	શક્તિ સાધુ સદા.ॐ જ્ય
આદશક્તિ સ્વરૂપ છે તું,	ગ્રાકૃતિક દેવી, (મા) (૨)	
સહજ પ્રકૃતિ થાતી, (૨)	ભજના તુજ કરતાં.ॐ જ્ય
મૃદુતા-ઝજુતા પામે,	હદ્યસ્પર્શી ભાષા, (મા) (૨)	
ત્રિયોગે અહિંસક થઈ,	(૨)	
સુખ-શાંતિ દેતાં.	ॐ જ્ય
નેમિનાથના શાસન દેવી,	સર્વ ધર્મ માન્યા (મા) (૨)	
મોક્ષગામીના વિઘો, (૨)	સહજે દૂર કરતાં.ॐ જ્ય
પુરુષ અને પ્રકૃતિના બેદો,	જ્ઞાની થકી બેદાય (મા) (૨)	
ભેદ પછીની ભક્તિથી,	(૨)	
પ્રકૃતિ છેદાય.	ॐ જ્ય

તારા રૂપમાં ભાળું, દુર્ગા-કાલી મહા, (મા) (૨).

બહુચર-ખોડીયાર માને, (૨) પાંચાંગુલી-પદ્મમા.ॐ જ્ય

દિલથી તારી આરતી, જે કોઈ ગાશે, (મા) (૨)

અભ્યુદ્ય ફળ પામી, (૨) આનુષ્ઠિક વરશે.ॐ જ્ય

શ્રી કૃષ્ણ ભગવાનની આરતી

આરતી કૃષ્ણ યોગેશ્વરની, શ્રીનાથજી, તિરુપતી બાલાજી (૨)

પરમપદ પ્રાપ્તિના નાયક,

ભજે તેને સદા સહાયક,

ગીતાના મૂળ છે ગાયક,

પરમ અર્થ સમજે તે લાયક,

આત્મધર્મના છે પ્રયોજક,

ગીતાસાર પામ હે વાયક,

હજારો રાણી, નૈષિક બ્રહ્મચારી, અચરજકારી,

બલિહારી પરમેશ્વરની... આરતી કૃષ્ણ યોગેશ્વરની,

આરતી કૃષ્ણ યોગેશ્વરની, શ્રીનાથજી, તિરુપતી બાલાજી.

બાલ રૂપે શ્રીનાથજી,

સહુના દિલના નાથજી,

ભક્તને વૈકુંઠ સાથજી,

વૃત્તિઓ કુંઠીત આપથી,

કાનો લગની લગાવેજી,

વિરહમાં સહુને રડાવેજી,

ભક્તિમાં ઘોર બનાવેજી,

ગોપી ગ્રેમભાવ જગાવેજી,

હતા મહારાજા, બન્યા ગોવાળા, સુદર્શનવાળા,

મૂકી માયા આ નશરની... આરતી કૃષ્ણ યોગેશ્વરની,

આરતી કૃષ્ણ યોગેશ્વરની, શ્રીનાથજી, તિરુપતી બાલાજી.

દક્ષિણમાં તિરુપતી બાલાજી,
દેવકી-નંદના લાલાજી,
એ રિદ્ધિ-સિદ્ધિવાળાજી,
એ તો ભાઈ રંગે કાળાજી,
પરમ વૈષ્ણવના દાતાજી,
સર્વ તત્વોના શાતાજી,
ખોલાવે મોક્ષના ખાતાજી,
સહુને દે સદા શાતાજી,

સહુના ઘારા, દિલના દુલારા, આંખોના તારા,
બલિહારી સંગમેશ્વરની.... આરતી કૃષ્ણ યોગેશ્વરની,
આરતી કૃષ્ણ યોગેશ્વરની, શ્રીનાથજી, તિરુપતી બાલાજી.

શ્રી શિવ ભગવાનની આરતી

જ્ય શિવમૂ, જ્ય શિવમૂ, જ્ય શિવમૂ દેવા,
આરતી ‘ઉતારું તારી’, તું છે મહાદેવા.

સંસારી ચીજ માટે નથી શિવની ભજના,
શિવ સ્વરૂપ થવા કાજે કર તું ખેવના,
ગુહ્ય જ્ઞાન ભાષાને સમજે વિરલો અદના,
અક્રમ વિજ્ઞાનીને દિલની અર્થના,
મરતાં સુધી તારી કરું, હે પ્રભુ ! સેવા,
આરતી ઉતારું તારી, તું છે મહાદેવા.જ્ય શિવમૂ

જીવમાંથી શિવ થતાં, વરે શિવનારી,
શિવોહું અંતે થતાં બને સ્વરૂપધારી.
ભાંતિ ભવોભવની ત્યારે જનારી,
શિવ સ્વરૂપ પર જાઉ વારી વારી.
જ્ઞાન વિના ન મળે મુક્તિના મેવા,
આરતી ઉતારું તારી, તું છે મહાદેવા.જ્ય શિવમૂ

જો તું જીવ તો કર્તા છે શ્રી હરિ,
 જો તું શિવ તો વાત કરી ખરી.
 કર્તાપદ છૂટે તો શિવસ્વરૂપ વર્તાય,
 જ્ઞાન વિના જીવો અંધારામાં અટવાય.
 દોડી જીવ જ્ઞાની પાસે આત્મજ્ઞાન લેવા,
 આરતી ઉતારું તારી, તું છે મહાદેવા.જ્ય શિવમૂ
 શિવ-કૃષ્ણના લેદો ધર્મમાં મિતાવી ધો,
 અગ્યારસો વહેંચેલી એક કરાવી ધો.
 હિન્દુ ને જૈનોના મતબેદ કઢાવી ધો,
 ભાન ભૂલેલાંઓને જ્ઞાનમાં લાવી ધો.
 આપ નહીં સંવારો તો હાલ થશે કેવા ?
 આરતી ઉતારું તારી, તું છે મહાદેવા.જ્ય શિવમૂ
 કર્તા કોણ સમજે તો કાયમી ઉકેલ છે,
 અકર્તા પદ થતાં પરમ પદ સહેલ છે.
 શિવસ્વરૂપ એટલે જ કલ્યાણકારી,
 જ્ઞાનીની કૃપા મળ્યે, શિવોહંની સવારી.
 પ્રભુ પણ વશ વર્ત શિવ હોય એવા,
 આરતી ઉતારું તારી, તું છે મહાદેવા.જ્ય શિવમૂ
 ભવોભવની ભાવના બનાવે કલ્યાણ રૂપ,
 પારકાંના દુઃખો નિવારવામાં તદ્રૂપ.
 ન મળે હાર કે મુગટ સિંહાસન,
 શિવ સ્વરૂપ જમાવે સહુના હૃદયાસન.
 સ્વ - પર કલ્યાણી બને સર્વ શિવા,
 આરતી ઉતારું તારી, તું છે મહાદેવા.જ્ય શિવમૂ

શ્રી સાંઈબાબાની આરતી

જ્ય સાંઈબાબા, ઊં શ્રી સાંઈબાબા,
 આરતી નિત્ય ઉતારી (૨), પામું આશિષ-કૃપા. ઊં શ્રી સાંઈબાબા...
 સંત પુરુષ છો સાચા, નિર્મળ ચિત્તધારી, (સાંઈ)
 ભક્તિ તુજ કરવાથી (૨), ચિતાશુદ્ધિ થાતી. ઊં શ્રી સાંઈબાબા...

લોકકલ્યાણની ભાવના, રગે રગ ભાવી, (સાંઈ)

વિષ્ણો જગ કલ્યાણો (૨), સાંઈ ધો ટાળી. ઊં શ્રી સાંઈબાબા....

મિથ્યા ‘શ્રદ્ધા’ જીવોને, ભટકાવે ચૌગતિ, (સાંઈ)

શ્રદ્ધા ‘સમ્યક્ષ’ જગાવો (૨), ‘જ્ઞાની’ શરણે લાવી. ઊં શ્રી સાંઈબાબા....

કલ્યાણમિશન ‘દાદા’ કેરું, વિશે સ્થાપે શાંતિ (સાંઈ)

આપો ઘોરિટી, શક્તિ (૨), નિમિત્ત સહૃ રક્ષી. ઊં શ્રી સાંઈબાબા....

પૂરા કરાવો ‘દાદાઈ’ પ્રોજેક્ટો, ભગવદ્ સંકેતો આપી, (સાંઈ)

રાખીએ દણિ આત્મિક (૨), ‘જ્ઞાની’ આજ્ઞા પાળી. ઊં શ્રી સાંઈબાબા....

જ્ઞાની ને સંત પુરુષો, ઠારો જગ અજિન (સાંઈ),

આરાધન તુજ કરતાં (૨), લેજો શરણે ‘સ્વામી’. ઊં શ્રી સાંઈબાબા....

શ્રી પદ્મનાભ પ્રભુની આરતી

જ્ય પદ્મનાભ પ્રભુ, અહો ! તીર્થકર ભાવિ,

સુદર્શન ભક્તિ કરી (૨), ચતુર્જિતિ અંત આવી. જ્ય પદ્મનાભ....

ભાવિ ચોવીશીના પ્રથમેશ, કલ્યાણ દ્વાર ખોલે, (પ્રભુ)

કરુણાનિધિ ભગવંત (૨), ભરતક્ષેત્રી તારે. જ્ય પદ્મનાભ....

પહેલી આરતી પ્રભુની, અજ્ઞાનદણિ જયે, (પ્રભુ)

અવિનાશી પદ લહે (૨), તત્ત્વદણિ થયે. જ્ય પદ્મનાભ....

બીજ આરતી પ્રભુની, વિભાવ દશા છૂટે, (પ્રભુ)

ટળશે પરભાવો ભ્રાંતિ (૨), સ્વરૂપ ભજના થયે. જ્ય પદ્મનાભ....

ત્રીજ આરતી પ્રભુની, વિકલ્પી સુખો ટાળે, (પ્રભુ)

દેહાતીત દશા વર્તે (૨), ‘સ્પષ્ટવેદન’ થયે. જ્ય પદ્મનાભ....

ચોથી આરતી પ્રભુની, શુદ્ધ ઉપયોગ રહે, (પ્રભુ)

આવરણ સર્વ ખપતાં (૨), 'કેવળજ્ઞાની' થાયે. જ્ય પદ્મમનાભ....

પંચમી આરતી પ્રભુની, કરુણા ધારા વહે, (પ્રભુ)

'દાદા' પરમ નિમિત્તથી (૨), પહોંચ્યા પ્રભુ શરણે. જ્ય પદ્મમનાભ....

વીતરાગ પ્રભુના શરણે, જે કોઈ જીવ જશે, (પ્રભુ)

કૃપા-કારુણ્ય પામી (૨), સિદ્ધક્ષેત્રે જશે. જ્ય પદ્મમનાભ....

ગુરુ વંદના

અહો અહો ! શ્રી સદ્ગુરુ કરુણા સિંહુ અપાર,
આ પામર પર પ્રભુ કર્યો અહો અહો ઉપકાર.

શું પ્રભુ ચરણ કને ધરું, આત્માથી સૌ હીન,
તે તો પ્રભુએ આપિયો, વર્તુ ચરણાધીન.

આ દેહાદિ આજથી, વર્તો પ્રભુ આવિન,
દાસ દાસ હું દાસ છું, આપ પ્રભુનો દીન.

ઘટ સ્થાનક સમજાવીને, બિન્ન બતાવ્યો આપ,
ખાન થકી તરવાર વત એ ઉપકાર અમાપ.

જે સ્વરૂપ સમજ્યા વિના પાય્યો દુઃખ અનંત,
સમજાવ્યું તે પદ નમું શ્રી સદ્ગુરુ ભગવંત.

પરમ પુરુષ પ્રભુ સદ્ગુરુ, પરમ જ્ઞાન સુખધામ.
જેણે આપ્યું ભાન નિજ, તેને સદાય પ્રણામ.

દેહ છતાં જેની દશા, વર્તે દેહાતીત,
આ જ્ઞાનીના ચરણમાં હો વંદન અગાણિત.

દેહ છતાં જેની દશા, વર્તે દેહાતીત,
આ દાદાના ચરણમાં હો વંદન અગાણિત.



ગુપ્ત પ્રમાણો પદોની યાદી
શ્રી સીમંધર સ્વામી

૮.	અમી ભરેલી નજરે	૮
૧૪.	અહો સીમંધર સ્વામી, રાત દિવસ	૧૩
૪૫.	ઓહો સ્વામી સીમંધર	૪૨
૭૧.	ચરણોમાં સ્થાન પ્રભુ આપો	૬૭
૭૪.	ચાલો મહાવિદેહ ધામમાં સીમંધર સ્વામી પાસે જઈએ	૬૮
૮૧.	જ્ય જ્ય જ્ય સીમંધર સ્વામી	૧૩
૮૨.	જગમગતા દીવડાનું દેરાસર	૧૭
૮૩.	જળહળતા દીવડાથી	૮૮
૧૩૨.	દેહધારી અરિહંત, સીમંધર સ્વામી	૧૨૬
૧૪૪.	પ્રત્યક્ષ દાદા ભગવાનની સાક્ષીએ, મહાવિદેહ	૧૪૧
૧૪૫.	પ્રત્યક્ષ દાદા ભગવાનની...નમસ્કાર કરું છું	૧૪૩
૧૫૮.	મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં સીમંધર સ્વામી	૧૫૫
૧૬૭.	મૂર્તિ થકી ભક્તિની ભાવના	૧૬૨
૧૭૫.	વર્તમાને જીનેશ્વર	૧૬૮
૧૭૬.	વર્તમાને વિચચીત, હાજરાહજર	૧૭૧
૧૮૩.	સીમંધર પ્રભુ આવો રે	૧૮૪
૧૮૪.	સીમંધર સ્વામી અમને આશિષ	૧૮૬
૧૮૫.	સીમંધર સ્વામી અમને દર્શન	૧૮૬
૧૮૭.	સીમંધર સ્વામી પ્રભુ...પલ પલ	૧૮૮
૧૮૮.	સીમંધર સ્વામી બેઠા આસને, ચાલોને	૧૯૦
૧૯૯.	સીમંધર સ્વામીના પ્રત્યક્ષ દર્શન	૧૯૧
૨૦૧.	સ્વામી સીમંધર હે ભગવાન અમારા	૧૯૨
૨૦૨.	સ્વામી સીમંધરના શરણે હું આવ્યો	૧૯૩
૨૨૦.	હું તો પૂજા કરીશ રાજ...સીમંધરની	૨૧૧
૨૧૨.	હું અંતર્યામી, સીમંધર સ્વામી	૨૦૩
૨૧૫.	હે સીમંધર સ્વામી, તુમ શરણો...હે કેવળ	૨૦૬
	કૃષ્ણ ભગવાન	
૫૬.	કાનુંડો બંસી છેઠે રે	૫૨
૧૫૩.	મન-વચન-કાયાથી તદ્દન	૧૫૧
૧૬૮.	યમુના જળમાં કેસર ઘોળી	૧૬૪
૧૭૩.	લાગો છે દાદા આવી ગયા છે	૧૬૭
	ગુરુપૂર્ણિમા	
૧૭.	આજ નાનેરું લાગતું	૧૮
૧૮.	આજ સ્વરૂપે શોભતું આબ રે,	૨૦
૨૬.	આ મારા દાદાની પૂર્ણિમા	૨૬
૪૨.	એક જ ધર્મ છે અવનીમાં	૩૮
૬૮.	ગુરુ તે કોને કહેવાય	૬૪
૮૮.	ગુરુપૂર્ણિમા છે આજે	૬૫
૭૨.	ચાલો અડાલજમાં જઈએ, ગુરુપૂનમ ઉજવીએ	૬૮
૨૧૩.	હે દાદા પ્રગતાવો આજ પૂનમ નિજ	૨૦૪
	સ્વાગતગીત	
૧૪૩.	પ્રગટ પ્રભુનું સ્વાગત	૧૪૦
૧૬૫.	મારી જૂંપડીએ પધાર્યા રે	૧૬૦

જન્મજયંતી

૩૭.	ઉજવીએ દાદા ભગવાનની સોમી જન્મજયંતી	૩૫
૪૮.	અંધારી રાતરી જેણે ચીરી	૪૬
૭૮.	જનમ ખુશાલી	૭૩
૮૦.	જનમ દિવસની ઉજવણી	૭૪
૨૧૪.	હેપી બથડી ટુ યુ	૨૦૪
૨૧૭.	હો મારા વ્હાલના સંગમાં	૨૦૮

પ્રાણપ્રતિષ્ઠા

૧૦૪.	ત્રિમંદિરે પ્રાણપ્રતિષ્ઠા,	૮૮
૧૧૮.	દાદા ભગવાન તમે, જ્યાં હો ત્યાંથી	૧૧૧
૧૪૦.	પધારો સીમંધર સ્વામીશ્રી, ત્રિમંદિરે ચેતના ઉતારો	૧૩૪
૧૫૮.	મહાવિદેહથી આસન છોડી, ત્રિમંદિરીયે વસો	૧૫૫
૧૮૬.	સીમંધર સ્વામી પધારો, આપની ચેતના	૧૮૭
	દિવાળી	
૧૧૮.	દાદા ભગવાનના પગલાં થયાં ત્યાં	૧૧૫
૧૮૮.	સત્પુરુષની ચરણરંજ	૧૮૧

ગરબા

૭૦.	ઘૂમો ઘૂમો રે મા'ત્મા	૬૬
૮૪.	જ્યો અજન્મા સમયસાર રે,	૭૮
૮૮.	તમે હાલતાં રે, તમે ચાલતાં રે	૮૫
૧૦૩.	તું રંગાઈ જાને રંગમાં	૮૮
૧૦૬.	દર્શન ટેજો અમને આશાપુરા મા	૧૦૧
૧૨૩.	દાદાજીનાં નામનો રે	૧૧૮
૧૨૭.	દાદાની જોડ જગે નહીં જડે	૧૨૨
૧૩૧.	દીવડો, 'દાદા'એ પ્રગટાયો એ દીવડો	૧૨૫
૧૩૫.	નહીં છોડું દાદાજી	૧૨૮
૧૩૮.	નીચે નમીને નમસ્કાર કરું છું	૧૩૪
૧૪૮.	ભલે પધાર્યા કળિયુગમાં	૧૪૭
૧૫૪.	મન-વચન શુદ્ધ કરી	૧૫૨
૧૬૦.	માં આદ્યશક્તિ	૧૫૬
૧૬૨.	મારા દાદા આવે છે, દાદાજી	૧૫૮
૧૬૪.	મારી અંબા માડી રે,	૧૬૦
૧૮૦.	વ્હાલા લાગે, વ્હાલા લાગે	૧૭૪
૧૮૧.	સત્સંગીડા ઓ સત્સંગીડા	૧૮૪
૧૮૩.	સીમંધર પ્રભુ આવો રે	૧૮૫
૨૦૮.	હસતો રમતો થાય	૨૦૦
૨૧૧.	હે આજ હિલની કરું હું વાત રે, દાદા સાંભળજો રે	૨૦૩
૨૧૬.	હો અમે ભૂલી રહ્યાં સંસારી વેશ	૨૦૮

હિન્દી

૨.	'અનુભવ' કહતા હૈ હમકો,	૨
૪.	અપને હિદ્ય કે કિવાડ ખોલો	૪
૩૮.	ऊઠો, જાગો, દૌડો, પકડો	૩૬
૬૩.	કોટ-ટોપીવાલે દાદાજી હમારે	૫૯
૧૭૧.	યે વિશ્વ મંસુખ ઔર શાંતિ હો	૧૬૬

संसार विघ्नो निवारक त्रिमंत्र

नमो अरिहंताणां
 नमो सिद्धाणां
 नमो आयरियाणां
 नमो उव्यज्जायाणां
 नमो लोअे सव्वसाहूणां
 एसो पंच नमुक्कारो,
 सव्व पावप्पणासणो
 मंगलाणां च सव्वेसिं,
 पठमं हृवर्द्ध मंगलम् ॥१॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥२॥
 ॐ नमः शिवाय ॥३॥
 ज्य सच्चिदानन्द

जगत्कल्याणी भावना

हे दादा ! जगकल्याणा करो,
 सौ ज्ञवो मोक्षान पामो,
 दुनियाना अंतरायो तूटो,
 स्वामी सौने शरणो लो.



ॐ
लमः शिवाय



पतेम्भानीये कर
श्रीस्त्वैभवर स्वभी

नमो
अरिहंताणं



ॐ नमो भगवते
वासुदेवाय



દાદા ભગવાનના અસીમ જ્ય જ્યકાર છો



dadabhagwan.org



9 789385 912672

Printed in India

Price ₹ 60